

**സീറോമലബാർസഭയുടെ
സുവിശേഷപ്രഘോഷണ
മാർഗരേഖ**

© All Rights reserved to the
Syro-Malabar Bishops' Synod

**Syro-Malabar Sabhayude Suvishesha Praghoshana
Margarekha**

Imprimatur

George Cardinal Alencherry

Major Archbishop of the Syro-Malabar Church

Published by

Commission for Liturgy

Mount St. Thomas

Kakkanad- 682030

Ph. 9446477924.

Price: ₹ 70/-

Printed at

Alwaye Press, Aluva

Ph: 0484-2623318

**സീറോമലബാർസഭയുടെ
സുവിശേഷപ്രഘോഷണ
മാർഗരേഖ**

ആശംസ

2015-ൽ റോമിൽനിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സുവിശേഷ പ്രഘോഷണ ഡയറക്ടറിയെയും സീറോമലബാർ സഭയുടെ ആരാധനക്രമവത്സരത്തെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി ലിറ്റർജിക്കൽ കമ്മീഷൻ തയ്യാറാക്കിയ 'സീറോമലബാർ സഭയുടെ സുവിശേഷപ്രഘോഷണ മാർഗരേഖ' എന്ന ഗ്രന്ഥം സഭാമക്കളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി സമർപ്പിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ മദ്ധ്യേ സുവിശേഷപ്രഘോഷണം നടത്താൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വരുടെ പരിശീലനത്തിനും, രൂപീകരണത്തിനും പ്രയോജനകരമാകുന്ന രീതിയിലാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഇത്തരമൊരു ഗ്രന്ഥം നമ്മുടെ സുവിശേഷപ്രഘോഷകർക്ക് ആവശ്യകമാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ സഭാസിനഡിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമാണ് ലിറ്റർജിക്കൽ കമ്മീഷൻ ഇത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്.

ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ത്യാഗപൂർവ്വം അദ്ധ്വാനിച്ച ആരാധനക്രമകമ്മീഷനെയും അതിലെ അംഗങ്ങളെയും സ്നേഹപൂർവ്വം അഭിനന്ദിക്കുകയും അവരോടുള്ള നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. സുവിശേഷപ്രഘോഷണ ശുശ്രൂഷയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും ഈ ഗ്രന്ഥം ഉപകാരപ്പെടുടെയെന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

കർദ്ദിനാൾ ജോർജ്ജ് ആലഞ്ചേരി
മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ്, സീറോ മലബാർ സഭ
മാൺ് സെന്റ് തോമസ്

കാക്കനാട്
01. 01. 2018

അവതരണക്കുറിപ്പ്

ദൈവാരാധനയ്ക്കും കുടുംബങ്ങളുടെ ശിക്ഷണത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള വത്തിക്കാൻ കാര്യാലയം 2015-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സുവിശേഷപ്രഘോഷണ ഡയറക്ടറിയെ (Homiletic Directory) അടിസ്ഥാനമാക്കി സീറോമലബാർ സഭയ്ക്ക് വേണ്ടി സുവിശേഷപ്രഘോഷണ മാർഗരേഖ എന്ന ഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ സന്തോഷവും ചാരിതാർത്ഥ്യവുമുണ്ട്. 2016 ആഗസ്റ്റിൽ സമ്മേളിച്ച ഇരുപത്തിരണ്ടാമത്തെ സിനഡ് സഭയ്ക്ക് പൊതുവായി സുവിശേഷപ്രഘോഷണ മാർഗരേഖ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ലിറ്റർജിക്കൽ കമ്മീഷന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അത് തയ്യാറാക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. കമ്മീഷൻ തയ്യാറാക്കിയ പുസ്തകത്തിന്റെ ഡ്രാഫ്റ്റ് സെൻട്രൽ ലിറ്റർജിക്കൽ കമ്മിറ്റിയിലും മെത്രാന്മാരുടെ പ്രത്യേകകമ്മിറ്റിയിലും ചർച്ച ചെയ്ത് ആവശ്യമായ ഭേദഗതികൾ വരുത്തിയശേഷം 2017 ജനുവരിയിലെ സിനഡിൽ സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത സിനഡ് പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്ത് ഏതാനും തിരുത്തലുകൾ നിർദ്ദേശിച്ചു. ആ ഭേദഗതികൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ച് പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനുള്ള അനുവാദം നൽകുകയും ചെയ്തു.

ഈ ഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കുന്നതിന് സഹായിച്ച എല്ലാവരോടുമുള്ള കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ലിറ്റർജി കമ്മീഷന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം സുവിശേഷപ്രഘോഷണ മാർഗരേഖയുടെ ഡ്രാഫ്റ്റ് തയ്യാറാക്കുന്നതിൽ മുഖ്യപങ്കുവഹിച്ചത് ലിറ്റർജി

കമ്മീഷന്റെ അസിസ്റ്റന്റ് സെക്രട്ടറിയും തിയോളജി കമ്മീഷന്റെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് സെക്രട്ടറിയുമായ ഫാ. ഫ്രാൻസിസ് പിട്ടാപ്പിള്ളിയാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കുന്നതിന് സഹകരിച്ചവർ ഏറെയുണ്ട്. പ്രത്യേകമായി സീറോമലബാർ സഭയുടെ കൂരിയ ബിഷപ്പ് മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വാണിയപ്പുരയ്ക്കൽ, ലിറ്റർജി കമ്മീഷൻ സെക്രട്ടറി ഫാ. പോളി മണിയാട്ട്, ഫാ. ജോർജ്ജ് പുത്തൻപുര CSSR, ഫാ. ആൻഡ്രൂസ് മേക്കാട്ടുകുന്നേൽ, ഫാ. ജോൺ മുലൻ, ഫാ. സിറിയക് വലിയ കുറുംപുറം, സി. കൊച്ചുത്രേസ്യ, സി. ജീവ മരിയ CSN എന്നിവരെ നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു. ഈ സംരംഭത്തിൽ പങ്കുചേരുകയും സഹകരിക്കുകയും ചെയ്ത എല്ലാവരെയും ഇത്തരൂണത്തിൽ നന്ദിയോടെ ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ട് ‘സീറോമലബാർസഭയുടെ സുവിശേഷപ്രഘോഷണ മാർഗരേഖ’ എന്ന ഗ്രന്ഥം സഭാമക്കളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി സമർപ്പിക്കുന്നു.

മാർ തോമസ് ഇലവനാൽ
ലിറ്റർജി കമ്മീഷൻ ചെയർമാൻ

06. 01. 2018

ആമുഖം

എന്താണ് സുവിശേഷപ്രഘോഷണം? അതിന്റെ ഉള്ളടക്കം എന്താണ്? എപ്രകാരമാണ് അത് രൂപപ്പെടുത്തേണ്ടത്? എങ്ങനെയാണ് സുവിശേഷപ്രഘോഷകൻ ഒരുങ്ങേണ്ടത്? ദൈവജനത്തോട് എപ്രകാരമാണ് പ്രഘോഷിക്കേണ്ടത്? ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം ലഭിക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് ദൈവാരാധനയ്ക്കും കൂദാശകളുടെ ശിക്ഷണത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള വത്തിക്കാൻ കാര്യാലയം സുവിശേഷപ്രഘോഷണ ഡയറക്ടറിക്ക് (Homiletic Directory) രൂപം നൽകിയിരിക്കുന്നത്.

ആരാധനക്രമാനുസാരിയായ സുവിശേഷപ്രഘോഷണ ശുശ്രൂഷ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് 2005-ലും, തുടർന്ന് 2008-ലും റോമിൽ സമ്മേളിച്ച മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡിൽ സഭാപിതാക്കന്മാർ പ്രത്യേകം പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി. “കർത്താവിന്റെ വചനം” എന്ന അപ്പസ്തോലിക ആഹ്വാനത്തിൽ (Verbum Domini) ബനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ പാപ്പ ഈ ആവശ്യത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, “പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു കല” എന്ന് സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയുടെ മദ്ധ്യേയുള്ള സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിന് അഥവാ ഹോമിലിക്ക് അതിന്റെ സന്ദർഭം നിമിത്തം സവിശേഷ പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്നും, ഹൃദയത്തിൽ തീ കൊളുത്തുവാൻതക്ക രീതിയിലുള്ള വാക്കുകളാണ് സുവിശേഷപ്രഭാഷകൻ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതെന്നും ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പയും പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ആശയസംവേദനകല സ്വായത്തമാക്കേണ്ടത് ഓരോ സുവിശേഷപ്രഭാഷകന്റെയും വിളിയും വെല്ലുവിളിയുമാണ്. എങ്കിലും, സുവിശേഷപ്രഭാഷണമെന്നത് വാക്പാടവമോ, പ്രകടനസാമർത്ഥ്യമോ അല്ലെന്ന കാര്യം ഓർത്തിരിക്കണം. ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ പ്രതിഫലനമായിരിക്കണം സുവിശേഷവെളിച്ചത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പ്രസംഗകൻ തന്റെ അധരങ്ങളിലൂടെ മൊഴിയുന്ന വാക്കുകളിലും ഉപദേശങ്ങളിലും നിറയേണ്ടത്. അതിന്, പ്രാർത്ഥനവഴിയും, ദൈവികവായനവഴിയും, സുവിശേഷപ്രഭാഷകൻ സദാ സ്വയം സജ്ജമാകണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ, തനിക്ക് ഭരമേല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അജഗണങ്ങളുമായി ആത്മാർത്ഥമായി സംവദിക്കുവാൻ സുവിശേഷപ്രഭാഷകന് കഴിയുകയുള്ളൂ.

സുവിശേഷപ്രഭാഷണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രശ്നങ്ങളിലും വൈഷമ്യങ്ങളിലും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകുന്ന ഒരു ചൂണ്ടുപലകയായി മാത്രമേ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ കാണാവൂ. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് നാല് അദ്ധ്യായങ്ങളാണുള്ളത്. ദൈവാരാധനയ്ക്കും കുദാശകളുടെ ശിക്ഷണത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള കാര്യാലയം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സുവിശേഷപ്രഭാഷണ ഡയറക്ടറിയെ ആധാരമാക്കിയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ രണ്ട് അദ്ധ്യായങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിലെ മൂന്നാമത്തെ അദ്ധ്യായം സീറോമലബാർസഭയുടെ ആരാധനാക്രമവത്സരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചരിത്രവും പ്രഘോഷണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ആരാധനക്രമവത്സരവായനകളെക്കുറിച്ചും പൊതുവായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രഘോഷണവായനകളെ ആസ്പദമാക്കി പ്രസംഗം തയ്യാറാക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഓരോ

ഞായറാഴ്ചകളിലെയും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും, അനുബന്ധമായി മതബോധനഗ്രന്ഥത്തിലെ ഖണ്ഡികകളുടെ നമ്പരുകളും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നാലാമത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, പ്രസംഗം തയ്യാറാക്കുന്ന വേളയിൽ സഹായിച്ചേക്കാവുന്ന വത്തിക്കാൻരേഖകളും, പേപ്പൽ പഠനങ്ങളും, റോമിലെ വിവിധ കോൺഗ്രിഗേഷനുകളുടെ രേഖകളും അനുബന്ധത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

ഉള്ളടക്കം

ആമുഖം

അദ്ധ്യായം 1

സുവിശേഷപ്രഘോഷണം: ദൈവികകല	15
1.1 സുവിശേഷപ്രഘോഷണം: ഒരു വിശകലനം	16
1.2 സുവിശേഷപ്രഘോഷണം: ഒരു ദൈവികകല	18
1.3 സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിന്റെ പഴയനിയമപശ്ചാത്തലം	20
1.4 സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിന്റെ പുതിയനിയമകാഴ്ചപ്പാട്	22
1.4.1 ഈശോ സുവിശേഷപ്രഘോഷകരുടെ മാതൃക	23
1.5 സുവിശേഷപ്രഘോഷണം: പൗലോസ്‌ശ്ലീഹായുടെ ലേഖനങ്ങളിൽ	26
1.6 സുവിശേഷപ്രഘോഷണവും ആരാധനക്രമവും	27
1.7 ജീവിതബന്ധിയായ സുവിശേഷപ്രഘോഷണം	30
1.8 സുവിശേഷപ്രഘോഷണവും സഭാപിതാക്കന്മാരും	33
1.9 ദൈവവചനവ്യാഖ്യാനം ലിറ്റർജിയിൽ	35
1.10 വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവ്യാഖ്യാന മാനദണ്ഡങ്ങൾ	37
1.10.1 വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം മുഴുവന്റെയും ഉള്ളടക്കവും ഏകതാനതയും	37
1.10.2 സാർവ്വത്രികസഭയുടെ സജീവപാരമ്പര്യം	37
1.10.3 വിശ്വാസത്തിന്റെ സാധർമ്യം	38
1.11 വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവ്യാഖ്യാന മാനദണ്ഡങ്ങൾ: ഒരു വിശകലനം	38
1.12 ദൈവവചനത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികവ്യാഖ്യാനവും സഭാപിതാക്കന്മാരും	43

അദ്ധ്യായം 2

സുവിശേഷപ്രഘോഷണവും ദൈവികവായനയും..... 49

- 2.1 സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പ് 50
- 2.2 ദൈവികവായന: ഒരു വിശകലനം 52
- 2.3 ദൈവികവായനയും സുവിശേഷപ്രഘോഷണവും 55
- 2.4 ദൈവികവായനയുടെ വിവിധഘട്ടങ്ങൾ 56
 - 2.4.1 വായന (Lectio) 56
 - 2.4.2 വിചിന്തനം (Meditatio) 59
 - 2.4.3 പ്രാർത്ഥന (Oratio) 62
 - 2.4.4 ധ്യാനം (Contemplatio) 63
 - 2.4.5 പ്രവൃത്തി (Actio) 64

അദ്ധ്യായം 3

സുവിശേഷപ്രഘോഷണവും ആരാധനക്രമവത്സരവും..... 68

- 3.1 ആരാധനക്രമവത്സരം: ഒരു വിശകലനം 69
- 3.2 സീറോമലബാർ ആരാധനക്രമവത്സരം 72
 - 3.2.1 മംഗലവാർത്തക്കാലം 73
 - 3.2.2 പിറവിക്കാലം 76
 - 3.2.3 ദനഹാക്കാലം 78
 - 3.2.4 നോമ്പുകാലം 80
 - 3.2.5 ഉയിർപ്പുകാലം 85
 - 3.2.6 ശ്ലീഹാക്കാലം 88
 - 3.2.7 കൈത്താക്കാലം 93
 - 3.2.8 ഏലിയാ - സ്തീവ്യാ - മുശക്കാലങ്ങൾ 96
 - 3.2.9 പള്ളിക്കുദാശക്കാലം 100

3.3	പ്രധാനതിരുനാളുകൾ	103
3.3.1	ക്രിസ്തുമസ്	103
3.3.2	തിരുക്കുടുംബം	105
3.3.3	ദനഹാത്തിരുനാൾ	107
3.3.4	ഈസ്റ്റർ	112
3.3.5	പുതുത്തായർ	115
3.3.6	പരിശുദ്ധ കന്യാകാമറിയം	117
3.3.7	വിവാഹം	120
3.3.8	ചരമപ്രസംഗം	123

അദ്ധ്യായം 4

സുവിശേഷപ്രഘോഷണവും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളും	127
4.1 കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം: ഒരു വിശകലനം	128
4.2 വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം	132
ഉപസംഹാരം	181
അനുബന്ധം: സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിന് സഹായകരമായ	
റോമൻ രേഖകൾ	184
ഗ്രന്ഥസൂചിക	186

ചുരുക്കെഴുത്തുകൾ

- CCC - Catechism of the Catholic Church
(കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം)
- DD - Dies Domini (കർത്താവിന്റെ ദിവസം)
- DV - Dei Verbum (ദൈവാവിഷ്കരണം)
- EV - Evangelii Gaudium (സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം)
- PO - Presbyterorum Ordinis
(വൈദികരുടെ ശുശ്രൂഷയും ജീവിതവും)
- Sac Car - Sacramentum Caritatis (സ്നേഹത്തിന്റെ കുദാശ)
- SC - Sacrosanctum Concilium
- VD - Verbum Domini (കർത്താവിന്റെ വചനം)

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

സുവിശേഷപ്രഘോഷണം: ദൈവികകല

ആമുഖം

വിശുദ്ധ കുർബാനയിലെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ ഘടകമാണല്ലോ വചനശുശ്രൂഷ. ഈ അവസരത്തിലാണ് കാർമ്മികൻ ദൈവവചനം വിശ്വാസികൾക്ക് മുറിച്ചുനൽകുന്നത്. തന്മൂലം അപ്പത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയോടൊപ്പം (Breaking of the Bread) വചനത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയും (Breaking of the Word) വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ സുവിശേഷമായ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നു. ഒരു നാണയത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങൾ പോലെയുള്ള ഈ രണ്ട് ശുശ്രൂഷകളിലും സജീവമായി പങ്കുകൊള്ളുവാൻ ദൈവജനത്തെ ഒരുക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ദൈവവചനം പ്രഘോഷിക്കുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വൈദികനാണ്.

ദൈവവചനം ആരാധനക്രമപശ്ചാത്തലത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചു നൽകിയ പഴയനിയമപ്രവാചകരെയാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്ത് നമ്മൾ പരിചയപ്പെടുന്നത്. തുടർന്ന്, സുവിശേഷപ്രഭാഷകരുടെ ഗുരുവും മാതൃകയുമായ ഈശോയുടെ പ്രഭാഷണത്തിന്റെ ശൈലികളും അനന്യതയും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. സുവിശേഷപ്രഭാഷണത്തിന്റെ മർമ്മം മനസ്സിലാക്കിയ പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ വാക്കുകളിൽ തിങ്ങിനിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രേഷി

തതീക്ഷ്ണതയും സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ മതപ്രബോധനങ്ങളിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന വിശ്വാസചൈതന്യവുമാണ് പിന്നീട് നമ്മൾ കണ്ടുമുട്ടുന്നത്. ദൈവവചനവ്യാഖ്യാനവേളയിൽ സുവിശേഷ പ്രഭാഷകൻ പാലിക്കേണ്ട മൂന്ന് മാനദണ്ഡങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും പഠനത്തിലൂടെയും സുവിശേഷപ്രസംഗത്തെ ജീവിതബന്ധിയായി കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയെ കുറിച്ചുമാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ അവസാനഭാഗത്ത് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്.

1.1. സുവിശേഷപ്രഘോഷണം: ഒരു വിശകലനം

സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശാസ്ത്രീയ പഠനത്തിന് ‘Homiletics’ എന്നാണ് ഇംഗ്ലീഷിൽ പറയുന്നത്. ‘ഒരു മിച്ചുകൂടുക’ എന്നർത്ഥമുള്ള Homiletikos എന്ന ഗ്രീക്കുപദത്തിൽനിന്നുമാണ് Homiletics എന്ന വാക്ക് ഉത്ഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ദൈവാരാധനയ്ക്കായി ഒരുമിച്ചുകൂടിയിരിക്കുന്ന വിശ്വാസികളെ ദൈവവചനവ്യാഖ്യാനത്തിലൂടെ ഒരു മനസ്സും ഏകഹൃദയവുമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുവാനുള്ള വേളയാണ് ഹോമിലി അഥവാ സുവിശേഷപ്രസംഗം.

സുറിയാനിഭാഷയിൽ ‘കാരോസൂസ’ എന്ന പദമാണ് സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. കാരോസൂസ എന്ന പദത്തിന് പ്രഘോഷണം, പ്രസംഗം എന്നൊക്കെയാണർത്ഥം¹. ഉദാഹരണത്തിന് മത്തായിയുടെ പ്രഘോഷണം അഥവാ ‘കാരോസൂസാ ദ്മത്തായി’ എന്നാണ് മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തെ സുറിയാനിഭാഷയിൽ വിളിക്കുന്നത്. സുവിശേഷവ്യാഖ്യാനത്തെ കുറിക്കുവാൻ ‘പ്രസംഗവ്യാഖ്യാനം’

1. Payne Smith, *Syriac Dictionary*, Oxford, 1993, 225.

എന്നർത്ഥമുള്ള ‘തുർഗാമ’ എന്ന സുറിയാനിപദവും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.² ഉദാഹരണമായി, സുവിശേഷത്തിന് ശേഷമുള്ള ‘തുർഗാമ’യെന്നാണ് പൗരസ്ത്യസുറിയാനി ആരാധനക്രമവ്യാഖ്യാതാക്കളായ ഗബ്രിയേൽ ചത്രായയും അബ്രാഹാം ബർലീഫായും സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.³ സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തെ ദ്രോതിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന മറ്റൊരു സുറിയാനിപദമാണ് ആമോറൂസ.⁴ ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എഴുതപ്പെട്ട “സഭാശുശ്രൂഷകളുടെ വ്യാഖ്യാനം” എന്ന ആരാധനക്രമവ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവ് വിശുദ്ധകുർബ്ബാനയിലെ സുവിശേഷവായനയ്ക്കുശേഷമുള്ള പ്രസംഗത്തെ ആമോറൂസയെന്നും സുവിശേഷപ്രഘോഷകനെ ആമോറയെന്നുമാണ് വിളിക്കുന്നത്.⁵

സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിന് നിയതമായ നിർവചനം നൽകുന്നതിലും എളുപ്പം വിശദീകരണം നൽകുകയാണ്. ‘സുവിശേഷവചനങ്ങളുടെ വിശദീകരണം’മെന്നാണ് നിസിബിസിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായിരുന്ന മാർ അബ്ദീശോ സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തെ വിളിക്കുന്നത്.⁶ ആരാധനക്രമശുശ്രൂഷാവേളയിലുള്ള വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകൾക്കുശേഷം അവയെ അധികരിച്ച് മെത്രാനോ, വൈദികനോ, ഡീക്കനോ നടത്തുന്ന മതപരമായ പ്രബോധനമാണ് സുവിശേഷപ്രഘോഷണം അഥവാ ഹോമിലി. വായിച്ചുകേട്ട വിശുദ്ധഗ്രന്ഥഭാഗത്തിന്റെ വാച്യാർത്ഥവും, അതിൽ

2. Payne Smith, *Syriac Dictionary*, 619.
3. QATRAYA, “Commentary on the Liturgy”, S.Brock (ed.), “Gabriel of Qatar’s Commentary on the Liturgy”, *Hugoye Journal*, 2003, 31; ABRAHAM BARLIPHA, *Interpretatio*, R.H. Connolly (ed.), Rome, 1915, 173.
4. ആമോറൂസായെന്ന പദത്തിന്റെയർത്ഥം പ്രസംഗം, പ്രഭാഷണം എന്നൊക്കെയാണ് PAYNE SMITH, *Syriac Dictionary*, 19.
5. *Expositio Officiorum Ecclesiae*, R.H. Connolly (ed.), Rome, 1915, 26.
6. ABDISHO, *Ordo Iudiciorum*, Vatican, 1940, 95.

അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന ആദ്ധ്യാത്മിക അർത്ഥവും ദൈവജനവുമായി സുവിശേഷപ്രഭാഷകൻ പങ്കുവയ്ക്കുന്ന ആരാധനക്രമപ്രവൃത്തിയെന്നാണ് രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് (SC 35, 51).

രക്ഷാകരരഹസ്യത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളുടെ അർത്ഥതലങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിചിന്തനമാണ് സുവിശേഷപ്രഘോഷണം. പീഡാനുഭവത്തിന് മുമ്പ് ഈശോ നൽകിയ പ്രബോധനങ്ങളുടെ പ്രതീകമായിട്ടാണ് ഗബ്രിയേൽ ചത്രായ വിശുദ്ധകുർബാനയുടെ ഇടയിലുള്ള പ്രസംഗത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്.⁷ മിശിഹായുടെ രക്ഷാകരരഹസ്യമാണ് സുവിശേഷപ്രഭാഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവും ഉള്ളടക്കവുമായി വർത്തിക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ, സുവിശേഷപ്രഭാഷണമെന്നത് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളുടെ പ്രഘോഷണപരമായ ഒരു തുടർച്ചയാണ് (extension). അപ്രകാരം മിശിഹായുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ചും ഉത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചും കൂടുതൽ അർത്ഥം കണ്ടെത്തുവാൻ ശ്രോതാക്കളെ പ്രഘോഷകൻ സഹായിക്കുന്നു.

1.2. സുവിശേഷ പ്രഘോഷണം: ഒരു ദൈവികകല

സുവിശേഷപ്രസംഗമെന്നത് അജപാലനോത്സവമായ ഒരു ദൈവികകലയാണ്. തന്മൂലം അജപാലനദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ (Pastoral Theology) കീഴിൽ വരുന്ന ഹോമിലെറ്റിക്സ് (Homiletics) എന്ന വിഷയം എല്ലാ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളും നന്നായി പഠിക്കണം. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം വായിച്ച് ഒരുങ്ങുവാനും, നല്ല രീതിയിൽ ദൈവജനത്തിനുമുൻപിൽ അത് അവതരിപ്പിക്കുവാനും ഹോമിലെറ്റിക്സ് പഠനം വൈദികരെ സഹായിക്കുന്നു. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥഭാഗം വായിച്ചും ധ്യാനിച്ചും പ്രസംഗമൊരുങ്ങുവാനും

⁷ QATRAYA, “Commentary on the Liturgy”, 31.

പ്രഘോഷിക്കുവാനുമുള്ള ഒരുവന്റെ പ്രാവീണ്യത്തെ കണ്ടെത്തുവാനും വളർത്തുവാനും ഹോമിലെറ്റിക്സ് പഠനം വളരെ ഉപകാരപ്രദമാണ്.

സുവിശേഷപ്രഘോഷണമെന്നത് വൈദികർ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും പഠനത്തിലൂടെയും വിചിന്തനത്തിലൂടെയും ആർജ്ജിപ്പെടുത്തേണ്ട ഒരു ദൈവികകലയാണ്. തീക്ഷ്ണമായ പ്രാർത്ഥനയും, സുചിന്തിതമായ ബൈബിൾ പാരായണവും, ബൗദ്ധികമായ ഒരുക്കവും സുവിശേഷപ്രഘോഷണമെന്ന ദൈവികകലയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുവാൻ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. പ്രഘോഷകൻ തനിക്കുവേണ്ടിയും, ശ്രോതാക്കൾക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കണം. പ്രഘോഷകനാകുന്നതിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനയുടെ മനുഷ്യനായിത്തീരണം. വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുവാനും, വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിവ് പകർന്നു കൊടുക്കുവാനും, കൗദാശികജീവിതം നയിക്കുവാൻ പരിശീലിപ്പിക്കുവാനും സുവിശേഷപ്രസംഗകലയിലൂടെ വൈദികന് സാധിക്കും. വചനവിത്ത് മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ വിതയ്ക്കുവാൻ വൈദികനെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു ദാനമാണ് സുവിശേഷപ്രഘോഷണ കല. സത്യത്തിലേക്ക് വിശ്വാസികളെ നയിക്കാനുള്ള ശക്തമായ ആയുധമായി ഓരോ വൈദികനും ഈ കലയെ മനസ്സിലാക്കി വികസിപ്പിച്ചെടുക്കണം.

സുവിശേഷപ്രഘോഷണമെന്നത് ചാരുതയാർന്ന ശില്പകലയോടുകൂടി മനോഹരമായ ഒരു കെട്ടിടം പണിയുന്നതുപോലെയാണ്. വ്യക്തമായ പദ്ധതിയില്ലാതെ പണിസ്ഥലത്ത് ഇഷ്ടികയും മണലും സിമന്റും കൂട്ടിയിട്ടാൽ കെട്ടിടമാകുകയില്ല; പ്രത്യുത, ഭിത്തിയും ജനലും, വാതിലും കൃത്യമായ സ്ഥലത്ത് ശില്പി കണക്കുകൂട്ടലുകളോടുകൂടി സ്ഥാപിക്കുമ്പോഴാണ് അത്

ഭംഗിയുള്ള കെട്ടിടമായിത്തീരുന്നത്. അതുപോലെ, പ്രസംഗമെന്നത് ആശയങ്ങളെ വെറുതെ പങ്കുവയ്ക്കുന്നതല്ല. മറിച്ച്, ആമുഖം, ഉള്ളടക്കം, സന്ദേശം, സമാപനം തുടങ്ങിയ ഘടകങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള വ്യക്തമായും പ്രചോദനാത്മകമായും സമൂഹമദ്ധ്യേ അവതരിപ്പിക്കുന്നതാണ്. പൊതുവായതും അമൂർത്തവുമായ വചനപ്രഘോഷണങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുവാൻ പ്രഘോഷകൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുക, വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് ആഴപ്പെടുത്തുക, കൂദാശകളിലധിഷ്ഠിതമായ സഭാത്മകജീവിതം പരിശീലിപ്പിക്കുക എന്നീ ലക്ഷ്യങ്ങൾ മനസ്സിൽ കണ്ടുകൊണ്ടാവണം, പ്രഘോഷകൻ ഞായറാഴ്ചകളിൽ ദൈവവചനം ദൈവജനത്തിന് മുറിച്ചു നൽകേണ്ടത്. “ഹോമിലിയുടെ മതബോധനപരവും ഉദ്ബോധനപരവുമായ ലക്ഷ്യം പ്രഘോഷകൻ മറക്കരുത്” എന്ന് ബനഡിക്ട് 16-ാമൻ പാപ്പാ മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നു.⁸ തന്മൂലം സുവിശേഷപ്രസംഗത്തിന്റെ ഗുണമേന്മ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഓരോ വൈദികനും ശ്രദ്ധിക്കണം. നല്ല പ്രസംഗമായിരുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞ് വിശ്വാസിസമൂഹം പിരിഞ്ഞുപോകുന്നതിലല്ല, പ്രത്യുതതാൻ എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കും എന്നുപറഞ്ഞ് ഓരോരുത്തരും കർമ്മമണ്ഡലങ്ങളിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകുമ്പോഴാണ് പ്രഘോഷകൻ വിജയിക്കുന്നതെന്ന വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് ദെസാലസിന്റെ വാക്കുകൾ ഇത്തരൂണത്തിൽ പ്രസക്തമാണ്.

1.3. സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിന്റെ പഴയനിയമപശ്ചാത്തലം

പഴയനിയമകാലത്ത് ഇസ്രായേൽജനതയുടെ ജീവിതത്തിൽ ദൈവവചനം നിർണ്ണായകസ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നു. തന്മൂലം

8. കർത്താവിന്റെ വചനം, 30.

ദൈവവചനം ജനത്തിന് വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊടുക്കുവാനും, അതനുസരിച്ച് ജനജീവിതം ക്രമപ്പെടുത്തുവാനും, മെച്ചപ്പെടുത്തുവാനും അക്കാലത്തെ പുരോഹിതരും പ്രവാചകരും വളരെയധികം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ദൈവവചനപ്രസംഗപാരമ്പര്യത്തിന്റെ ആദ്യകണ്ഠിയായ മോശ സീനായ് മലയുടെ താഴ്വാരത്തുവെച്ച് ദൈവം നൽകിയ പത്തുപ്രമാണങ്ങൾ ഇസ്രായേൽ ജനത്തിന് വിശദീകരിച്ചു നൽകുകയും, അവ അനുസരിക്കാൻ അവരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു (പുറ 20:1-17). ദൈവവചനപ്രഘോഷണത്തിന്റെ ചക്രവാളം കൂടുതൽ വികസിക്കുന്നത് നിയമാവർത്തനപുസ്തകത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലാണ്. നിയമാവർത്തനപുസ്തകമെന്നത് മോശയുടെ പ്രഭാഷണപരമ്പരതന്നെയാണ്. മോശയുടെ നിയമമനുസരിച്ച് വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ദൈവികനിയമങ്ങൾ ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് സന്നിവേശിപ്പിക്കുവാൻ ദൈവാരാധനയുടെ അവസരങ്ങളെയാണ് പ്രവാചകരും പുരോഹിതരും ആശ്രയിച്ചിരുന്നത്. ഇസ്രായേലിൽ നിലവിലിരുന്ന ദുഷിച്ച സാമൂഹികസാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥിതികൾക്കെതിരെയും, വിഗ്രഹാരാധനക്കെതിരെയുമാണ് അവർ പ്രധാനമായും ശബ്ദമുയർത്തിയത്.

പ്രഘോഷണപ്രവാചകനായിരുന്ന ഏശയ്യാ ദൈവവചനം നിരന്തരമായി ഇസ്രായേൽ ജനതയോട് പ്രസംഗിക്കുകയും ദൈവവചനത്തിന്റെ സജീവസാക്ഷിയായി അവരുടെയിടയിൽ വർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു (ഏശ 6:8-9). കർത്താവിന്റെ അധരങ്ങളിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വചസ്സുകൾ ഫലരഹിതമാവുകയില്ലെന്ന് പ്രഘോഷിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവഹിതം അവരെ അറിയിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം നിതാന്തജാഗ്രത പുലർത്തി (ഏശ 55:11). ജനമിയ പ്രവാചകനും ദൈവവചനം പ്രഘോഷിക്കുന്നതിൽ എപ്പോഴും മുൻപന്തിയിലായിരുന്നു. ദൈവാരാധനയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ജനമിയ ദൈവവചനം ഇസ്രായേൽ ജനതയോട് പ്രഘോഷിച്ചിരു

ന്നതെന്ന കാര്യം ശ്രദ്ധേയമാണ് (ജറെ 7:1-34). യഥാർത്ഥ ആരാധനയിൽനിന്ന് വഴിതെറ്റിപ്പോയ ഇസ്രായേൽക്കാരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്ന ജെരമിയാ അടയാളങ്ങളിലൂടെയും പ്രതീകങ്ങളിലൂടെയും ദൈവവചനം അവരോട് പ്രസംഗിക്കുകയും, ദൈവത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവരാൻ അവരെ നിരന്തരം ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇസ്രായേൽക്കാർ ദൈവികനിയമം മറന്ന് ജീവിക്കുന്നതിനെയും, അവരുടെ തിന്മകളെയും അതിക്രമങ്ങളെയും കുറിച്ചാണ് ഹോസിയായ പ്രവാചകൻ ദൈവവചനപ്രസംഗവേളയിൽ രൂക്ഷമായി വിമർശിക്കുകയും കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് (ഹോസി 8:1-14). യോനാ പ്രവാചകന്റെ പ്രസംഗരീതിയും, അവതരണശൈലിയും സുവിശേഷപ്രഭാഷകർക്ക് ഉത്തമവഴികാട്ടിയാണ്. ദൈവവചനം ഹ്രസ്വമായും വ്യക്തമായും പ്രസംഗിച്ച യോനാ നിന്നേവേ നിവാസികളെ മുഴുവൻ അനുതാപത്തിലേക്കും മാനസാന്തരത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു (യോനാ 3:1-10).

പഴയനിയമ പുരോഹിതരും പ്രവാചകരും മോശയുടെ നിയമത്തിലും പാരമ്പര്യത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായ വചനവ്യാഖ്യാനമാണ് ഇസ്രായേൽജനതയുടെ മുൻപിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. ദൈവവചനത്തെ സാധാരണഭാഷയിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാനും, ധർമ്മികവും പ്രായോഗികവുമായ കാര്യങ്ങൾ ജനത്തിന് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുവാനും അവർ ബദ്ധശ്രദ്ധരായിരുന്നു. പ്രഭാഷകന്റെ വാക്കുകളനുസരിച്ച് വിജ്ഞാനിയായ മനുഷ്യൻ ദൈവവചനം പഠിക്കുക മാത്രമല്ല, അവ ഓർമ്മയിൽ സൂക്ഷിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരോട് പ്രഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യും (പ്രഭാ 39:1-8).

1.4. സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിന്റെ പുതിയനിയമ കാഴ്ചപ്പാട്

ഈശോയുടെ സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിനുള്ള വേദിയൊ

രൂക്കിയത് സ്നാപകയോഹന്നാൻ ആയിരുന്നു. ആസന്നമായ ദൈവകോപത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻ അനുതാപത്തിന്റെ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചാണ് സ്നാപകൻ ഇസ്രായേൽ ജനതയെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നത് (മർക്കോ 1:1-18; ലൂക്കാ 3:3-14). തന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ തന്നെക്കാൾ വലിയവനാണെന്നും അവന്റെ ചെരിപ്പിന്റെ വള്ളികൾ അഴിക്കാൻ പോലും താൻ അയോഗ്യനാണെന്നും പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടാണ് സ്നാപകൻ രക്ഷകനായ ഈശോയ്ക്ക് വഴിയൊരുക്കുന്നത് (മത്താ 3:10-12; മർക്കോ 1:7-8, ലൂക്കാ 3:16-17). ഈശോയെ ലോകത്തിന്റെ പാപങ്ങൾ നീക്കുന്ന കുഞ്ഞാടായിട്ടാണ് സ്നാപകൻ ഇസ്രായേൽ ജനതയുടെ മുൻപിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് (യോഹ 1:29). തന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിലൂടെ ഈശോയെ പ്രഘോഷിക്കുകയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകവഴി സ്നാപകയോഹന്നാൻ സുവിശേഷപ്രഘോഷകർക്ക് വഴികാട്ടിയായിത്തീരുന്നു.

1.4.1. ഈശോ സുവിശേഷപ്രഘോഷകരുടെ മാതൃക

ഈശോയുടെ പരസ്യജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നതുതന്നെ നസ്രസ്സിലെ സിനഗോഗിൽവെച്ച് നടത്തിയ പ്രഭാഷണത്തോടുകൂടിയായിരുന്നു. സിനഗോഗിൽവെച്ച് നടത്തിയ ഈ പ്രസംഗം സുവിശേഷപ്രഭാഷണത്തിന്റെ ഏകതാനത വ്യക്തമാക്കുന്നു. “കർത്താവിന്റെ ആത്മാവ് എന്റെ മേൽ ഉണ്ട്. ദരിദ്രരെ സുവിശേഷം അറിയിക്കാൻ അവിടുന്ന് എന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ബന്ധിതർക്ക് മോചനവും അന്ധർക്ക് കാഴ്ചയും അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യവും കർത്താവിന് സ്വീകാര്യമായ വത്സരവും പ്രഖ്യാപിക്കാൻ അവിടുന്ന് എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു” (ലൂക്കാ 4:18-19). ഏഴയ്ക്കു പ്രവാചകന്റെ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നുള്ള ഈ ഭാഗം (ഏഴ 61:1-2) വായിച്ചശേഷം പുസ്തകമടച്ച് ശുശ്രൂ

ഷകനെ ഏൽപ്പിച്ചിട്ട് ഈശോ അവരോടു പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കെത്തന്നെ ഇന്ന് ഈ തിരുവെഴുത്ത് നിറവേറിയിരിക്കുന്നു” (ലൂക്കാ 4:20-21). ഈ സുവിശേഷഭാഗം ധ്യാനപൂർവ്വം വായിച്ചാൽ, ഈശോയുടെ പ്രസംഗശേഷം ആ സിനഗോഗിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ആളുകളുടെ വിസ്മയാതിരേകം നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. കാരണം, അത്ര ഹൃദയസ്पर्ശിയായിട്ടാണ് ഈശോ അവർക്ക് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊടുത്തത്.

ഈശോയുടെ തുടർന്നുള്ള പരസ്യജീവിതകാലഘട്ടം മുഴുവനും സുവിശേഷപ്രഭാഷണത്തിലൂന്നിയതായിരുന്നു. സിനഗോഗുകളിലും, ഗലീലി, യൂദയാ എന്നിവിടങ്ങളിലും ഈശോ പ്രസംഗിക്കുകയും (മർക്കോ 1:39), ദൈവരാജ്യസംസ്ഥാപനത്തിന് തുടക്കം കുറിക്കുകയും ചെയ്തു. മോശയുടെ നിയമം പഠിപ്പിക്കുകയെന്ന പൗരോഹിത്യധർമ്മവും, വചനപ്രഘോഷണമെന്ന പ്രവാചകധർമ്മവും ഈശോ തന്റെ ജീവിതകാലത്ത് വിശ്വസ്താപൂർവ്വം നിറവേറ്റിയിരുന്നു. മാത്രമല്ല, സന്ദേശവും സന്ദേശവാഹകനും കർത്താവിൽ ഒന്നായി ഭവിക്കുന്നു.

ഈശോയുടെ മലയിലെ പ്രസംഗം (മത്താ 5:1-12) സുവിശേഷപ്രസംഗത്തിന് ഉത്തമ മാതൃകയും വഴികാട്ടിയുമാണ്.⁹ അന്നത്തെ സംസ്കാരവും ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഉപമകളിലൂടെയും, ഉദാഹരണങ്ങളിലൂടെയുമാണ് ഈശോ മുഖ്യമായും ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസംഗിച്ചത് (മത്താ 3:1-8)¹⁰. തുടർന്ന് സുവിശേഷപ്രഭാഷണദൗത്യം തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെയും എഴുപതുപേരെയും നാഥൻ ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നു (ലൂക്കാ 9:1-2).

9. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം, 1346.

10. സ്നേഹത്തിന്റെ കൂദാശ, 45.

ഈശോ പ്രസംഗിക്കുകയും പ്രസംഗിക്കുവാൻ ശിഷ്യന്മാരെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും ഈശോയുടെ പ്രസംഗവും ശ്ലീഹന്മാരുടെ പ്രസംഗവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു. പിതാവിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഈശോ തനിക്കുതന്നെയും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. (ലൂക്കാ 4:21, യോഹ 3:11; 5:32-47). എന്നാൽ ശ്ലീഹന്മാർ തങ്ങൾക്കുതന്നെയല്ല, ഈശോയ്ക്കാണ് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നത്. “ലോകമെങ്ങും പോയി എല്ലാ സൃഷ്ടികളോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവിൻ” (മർക്കോ 16:15) എന്ന ദൗത്യമാണ് ഉത്ഥിതനായ മിശിഹാ ശിഷ്യന്മാർക്ക് നൽകിയത്. ഈ പ്രേഷിതദൗത്യം ശിരസ്സാവഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പൂരിതരായ ശിഷ്യന്മാർ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാനായി ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടത്. തങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ മിശിഹാനുഭവത്തെയാണ് അവർ ലോകമെങ്ങും പ്രഘോഷിക്കുന്നതും, ജനതകളുടെയും രാജാക്കന്മാരുടെയും മുൻപിൽവരെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതും (അപ്പ 1:8). മിശിഹായുടെ രക്ഷാപദ്ധതിയെക്കുറിച്ചാണ് ശിഷ്യന്മാർ ജനതകളുടെയും രാജാക്കന്മാരുടെയും മുൻപിൽ മുഖ്യമായും പ്രസംഗിച്ചത് (അപ്പ 1:18; 4:32-33). ദേവാലയങ്ങളിലും ഭവനങ്ങളിലുംവെച്ച് ഈശോയുടെ മരണത്തെയും ഉത്ഥാനത്തെയും കുറിച്ച് ശ്ലീഹന്മാർ സദൈര്യം പ്രഘോഷിച്ചു (അപ്പ 5:42). പന്തക്കൂസ്താവേളയിലുള്ള പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ പ്രസംഗവും (അപ്പ 2:14-42) രക്തസാക്ഷിയായ എസ്തപ്പാനോസിന്റെ പ്രസംഗവും (അപ്പ 7:1-53) പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ പ്രസംഗവും (അപ്പ 13:17-43) സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിന്റെ അപ്പസ്തോലികമാതൃകകളാണ്.

**1.5. സുവിശേഷപ്രഘോഷണം:
പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ ലേഖനങ്ങളിൽ**

ആദിമസഭയുടെ സുവിശേഷപ്രഘോഷണശുശ്രൂഷയെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുവാൻ പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ ലേഖനങ്ങൾ പ്രധാന സ്രോതസ്സാണ്. പ്രഘോഷണശുശ്രൂഷയുടെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചും, അതിന്റെ വിവിധ അർത്ഥതലങ്ങളെക്കുറിച്ചും ശ്ലീഹാ തന്റെ ലേഖനങ്ങളിലുടനീളം പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. പൗലോസ് ശ്ലീഹായെ സുവിശേഷപ്രഘോഷകരുടെ മാതൃകയായിട്ടാണ് വി. ക്രിസോസ്തോം, വി. അഗസ്റ്റിൻ തുടങ്ങിയ സഭാപിതാക്കന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്.

പ്രസംഗവും പ്രബോധനവും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായൊരു ബന്ധം വിശുദ്ധ പൗലോസിന്റെ പ്രേഷിതപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കാണുവാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ടാണ് “സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നവന്റെ പാദങ്ങൾ എത്ര സുന്ദരം” എന്ന ഏഴാമത്യാ പ്രവാചകന്റെ വാക്കുകളെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് (ഏശ 52: 7) പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നത് (റോമ 10:13-15). തുടർന്ന് ശ്ലീഹ സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തെ ബലിയായും (റോമ 15:15-16) ഉത്ഥാനപ്രഘോഷണമായും (1 കോറി 15:14) ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ശ്ലീഹായുടെ കാഴ്ചപ്പാടനുസരിച്ച് സുവിശേഷപ്രഘോഷണം ബലിക്ക് സജ്ജമാക്കലും, ബലിയിലുള്ള സജീവഭാഗഭാഗിത്വം ഉറപ്പിക്കലുമാണ്. ആരാധനയുടെ ഭാഗമായ സുവിശേഷപ്രഘോഷണം ദൈവസ്തുതിയും പുകഴ്ത്തലുമായിട്ടാണ് ശ്ലീഹാ വീക്ഷിക്കുന്നത്. സുവിശേഷപ്രസംഗവേളയിൽ മിശിഹായുടെ പീഡാസഹന കുരിശുമരണ ഉത്ഥാനങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസംഗകൻ ദൈവജനത്തോട് പ്രഘോഷിക്കേണ്ടതെന്ന് ശ്ലീഹായുടെ ലേഖനങ്ങൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. തന്മൂലം ‘സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എനിക്കു ദുരിതം’ (1 കോറി 9:16) എന്ന പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ

വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം ഉൾക്കൊണ്ട് ഉത്തമ വചനപ്രഘോഷകനായിത്തീരാൻ യത്നിക്കണം. അപ്രകാരം ദൈവജനത്തെ വിശ്വാസത്തിലേക്കും മാനസാന്തരത്തിലേക്കും ആനയിക്കുവാൻ ശ്ലീഹായെപ്പോലെ പ്രസംഗകനും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.

1.6. സുവിശേഷപ്രഘോഷണവും ആരാധനക്രമവും

സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിന് ആരാധനക്രമാഘോഷത്തിൽ ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. സുവിശേഷപ്രസംഗം ലിറ്റർജിയുടെ അവിഭാജ്യഘടകമാകയാൽ, ഇതിനെ ഒരു ഉപദേശം മാത്രമായി കാണാതെ ഒരു ആരാധനക്രമകർമ്മമായിത്തന്നെ നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കണം. സഭാപിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ സുവിശേഷപ്രസംഗങ്ങൾ എപ്പോഴും അവസാനിപ്പിച്ചിരുന്നത് “ആമ്മേൻ” എന്ന ദൈവസ്തുതിപ്പ് കൊണ്ടായിരുന്നവെന്നതു തന്നെ സുവിശേഷപ്രസംഗത്തിന്റെ ആരാധനക്രമ മാനം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ദൈവവചനവും ആരാധനക്രമവും തമ്മിലുള്ള സത്താപരമായ ബന്ധത്തെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് ബെനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ മാർപാപ്പ “കർത്താവിന്റെ വചനം” (വെർബും ദോമിനി) എന്ന അപ്പസ്തോലിക ആഹ്വാനത്തിൽ ഇപ്രകാരമെഴുതുന്നു: “സഭയെ വചനത്തിന്റെ ഭവനമായി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഒന്നാമതായി വിശുദ്ധലിറ്റർജിയിൽ ശ്രദ്ധിക്കണം. എന്തെന്നാൽ ദൈവം നമ്മുടെ ഇടയിൽ നമ്മോട് സംസാരിക്കുന്നതിനുള്ള സവിശേഷപശ്ചാത്തലമാണ് ലിറ്റർജി. ശ്രവിക്കുകയും പ്രത്യുത്തരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതന്റെ ജനത്തോട് അവിടുന്ന് ഇന്ന് സംസാരിക്കുന്നു.”¹¹ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ വിവിധസംഭവങ്ങൾ, വ്യക്തിപരമായ ബൈബിൾ പഠനങ്ങൾ, നിശബ്ദമായ പ്രാർത്ഥനാവേളകൾ തുടങ്ങി പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും ദൈവം നമ്മോട് സംസാരിക്കുന്നുണ്ടെ

11. കർത്താവിന്റെ വചനം, 52.

ങ്കിലും ലിറ്റർജിയെന്ന്ത് ദൈവവചനശ്രവണത്തിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകമായി ഒരുക്കപ്പെട്ട ഇടമാണ്. പിതാവായ ദൈവത്തിനുള്ള മിശിഹായുടെ ബലിപരമായ സമർപ്പണത്തിന്റെ പരകോടിയായ വിശുദ്ധകുർബ്ബാനയിൽ വചനശുശ്രൂഷയും അനാഫൊറയും ഒന്നിച്ച് “ആരാധനയുടെ ഒറ്റ പ്രവൃത്തിയായി” രൂപപ്പെടുന്നുവെന്ന് രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ ആരാധനക്രമപ്രമാണ രേഖയും കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥവും പഠിപ്പിക്കുന്നു.¹² കുർബ്ബാനയിൽ നമുക്കായി സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ട വിരുന്നുമേശ, ദൈവവചനത്തിന്റെയും കർത്താവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെയും വിരുന്നുമേശയാണ്. കാരണം, ഉത്ഥിതനായ മിശിഹാ എമ്മാവൂസിൽവച്ച് ശിഷ്യന്മാരോടൊപ്പം നടത്തിയ പെസഹാഭക്ഷണത്തിലും ആദ്യം വചനം മുറിച്ചു നൽകിയശേഷമാണ് അപ്പം മുറിച്ചു നൽകുന്നത് (ലൂക്കാ 24:13-35). ഉത്ഥിതനായ മിശിഹാ വിശുദ്ധകുർബ്ബാന മദ്ധ്യേ വചനത്തിന്റെയും ജീവന്റെ അപ്പത്തിന്റെയും മേശയിലൂടെ സന്നിഹിതനാകുന്നുവെന്ന് “കർത്താവിന്റെ ദിവസം” എന്ന അപ്പസ്തോലിക പ്രബോധനത്തിലൂടെ ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ പാപ്പാ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.¹³ അതുകൊണ്ട്, ദൈവവചനത്തിന്റെയും ദിവ്യകാര്യത്തിന്റെയും ഇരുട്ടമേശയിൽനിന്ന് ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികൾ പരിപോഷിക്കപ്പെടണമെന്ന് രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ വൈദികർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഡിക്രി നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു (P O. 18).

സുവിശേഷപ്രസംഗമെന്നത് ദൈവത്തിന്റെ ഉന്നതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു സ്തോത്രഗീതമാണ്. ജനങ്ങളുടെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനൊപ്പം (Sanctification of people) ദൈവസ്തുതിയും (Glorification of God) പ്രസംഗലക്ഷ്യമാണ്. ദൈവവചനം മനുഷ്യഹൃ

12. S. C., 56, കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം, 1346.
13. കർത്താവിന്റെ ദിവസം, 39.

ദയങ്ങളിൽ നിറവേറിയിരിക്കുന്നുവെന്നത് മാത്രമല്ല, ഇപ്രകാരമുള്ള നിറവേറലിനെയോർത്ത് ദൈവത്തിന് നന്ദി പ്രകാശിപ്പിക്കാനുള്ള വേദികൂടിയാണ് സുവിശേഷപ്രസംഗം.

ആരാധനക്രമസ്വഭാവമുള്ളതുകൊണ്ട് സുവിശേഷപ്രസംഗത്തിന് കൗദാശികപ്രാധാന്യമുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാകർമ്മത്തിന്റെ സാക്ഷാത്കാരവേദിയായ ലിറ്റർജിയിലൂടെ അവിടുന്ന് നമ്മോട് സംസാരിക്കുന്നു. സഭയിൽ വിശുദ്ധലിഖിതങ്ങൾ വായിക്കപ്പെടുമ്പോൾ മിശിഹാതന്നെ സംസാരിക്കുന്നുവെന്നവിധം അവിടുന്ന് തന്റെ വചനത്തിൽ സന്നിഹിതനാകുന്നുവെന്ന് രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു (S C. 7). തമ്മുലം മിശിഹായുടെ രക്ഷാകരപദ്ധതിയോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി ദൈവവചനം മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് കൂടുതൽ അർത്ഥപൂർണ്ണമാണ്. വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് നസ്രസ്സിലെ സിനഗോഗിൽ പ്രസംഗിച്ച കർത്താവുതന്നെയാണ് കൗദാശികമായി തന്റെ ശുശ്രൂഷകനിലൂടെ ഇന്നും ദൈവജനത്തോട് സുവിശേഷപ്രസംഗവേളയിൽ സംസാരിക്കുന്നത്. കൂദാശ ചെയ്യപ്പെട്ട അപ്പത്തിലും വീഞ്ഞിലുമുള്ള മിശിഹായുടെ യഥാർത്ഥസാന്നിധ്യത്തിന്റെ സാദൃശ്യംകൊണ്ട് വചനത്തിന്റെ കൗദാശികത്വം മനസ്സിലാക്കാമെന്ന് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം വ്യക്തമാക്കുന്നു.¹⁴ വിശുദ്ധകുർബാനയിൽ തിരുശരീരരക്തങ്ങൾക്കൊപ്പം ദൈവവചന സാന്നിധ്യവുമുണ്ട്. മിശിഹാതന്നെ സന്നിഹിതനാണെന്നും, അവിടുന്ന് നമ്മോട് സംസാരിക്കുന്നെന്നും, ദിവ്യബലിയിലെ ദൈവവചനപ്രഘോഷണത്തിൽ നമ്മൾ അംഗീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നും “കർത്താവിന്റെ വചനം” എന്ന അപ്പസ്തോലിക ആഹ്വാനം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.¹⁵

14. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം, 1373.

15. കർത്താവിന്റെ വചനം, 56.

സുവിശേഷപ്രസംഗമെന്നത് വിശുദ്ധകുർബാനയുടെ ഒരു സുപ്രധാനഘടകമായതുകൊണ്ട് മെത്രാന്മാരോ, പുരോഹിതന്മാരോ, ഡീക്കന്മാരോ ആണ് ഈ കർത്തവ്യം നിർവഹിക്കേണ്ടത്. വചനത്തിന്റെ മേശയും (ബേമ്മ) അപ്പത്തിന്റെ മേശയും (അൾത്താര) തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ഒരു നാഭീനാള ബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ട് സുവിശേഷപ്രസംഗം കാർമ്മികൻതന്നെ പറയുന്നതാണ് അഭികാമ്യം. എമ്മാവൂസിലേക്ക് പോയ ശിഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഉന്മീലനമായ മിശിഹാ ജലിപ്പിച്ചതുപോലെ (ലൂക്കാ 24:32) ദൈവജനത്തിന്റെ ഹൃദയങ്ങളെ സ്തുതിയുടെയും നന്ദി പ്രകാശനത്തിന്റെയും ചൂടിൽ ജലിപ്പിക്കേണ്ട കടമ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടത് പുരോഹിതനോ, ഡീക്കനോ ആയിരിക്കണം. നല്ല പരിശീലനം നേടിയിട്ടുള്ള അല്പമായ നേതാക്കൾ ക്രിയാത്മകമായ ഉപദേശങ്ങളും ആഹ്വാനങ്ങളും ദൈവജനത്തിന് നല്കുന്നത് ഉചിതമാണെങ്കിലും ഇപ്രകാരമുള്ള അവതരണങ്ങൾക്കുള്ള അവസരങ്ങൾ വിശുദ്ധകുർബാനയുടെ ആഘോഷത്തിന് പുറത്ത് ഒരുക്കണമെന്ന് റോമിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുവിച്ച സുവിശേഷപ്രഭാഷണഡയറക്ടറി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.¹⁶

1.7. ജീവിതബന്ധിയായ സുവിശേഷ പ്രഘോഷണം

സുവിശേഷപ്രഘോഷണം ജീവിതബന്ധിയായിരിക്കണം (S C.10). മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതലങ്ങളെയും, ജീവിതത്തിന്റെ പച്ചയായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെയും അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോഴാണ് സുവിശേഷപ്രസംഗം ജീവിതബന്ധിയും പ്രചോദനാത്മകവുമായിത്തീരുന്നത്. ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പ മൂന്നറിയിപ്പു നല്കുന്നതുപോലെ, പ്രഭാഷണം കേവലം ധർമശാസ്ത്രപരമോ, സിദ്ധാന്തപരമോ ആയാൽ അഥവാ അത് ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാന

16. *Homiletic Directory*, 5.

പ്രബോധനമായാൽ സുവിശേഷപ്രസംഗത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഹൃദയം ഹൃദയത്തോടു നടത്തുന്ന സംവാദവും അതിന്റെ കുദാശാസദ്യുക്തമായ സ്വഭാവവും നഷ്ടപ്പെടും.¹⁷ അവയ്ക്ക് ശ്രോതാക്കളുടെ മനസ്സിനെ വേണ്ടവിധം ചലിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ആയതിനാൽ പൊതുവും അമൂർത്തവുമായ വചനപ്രഘോഷണങ്ങൾ ഒഴിവാക്കി സമൂഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തോടും ദൈവവചനത്തോടും ദൃഢബന്ധം പുലർത്തുന്നവിധത്തിൽ പ്രഭാഷണം നടത്തണമെന്ന് ബെനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ പാപ്പ സുവിശേഷപ്രഭാഷകരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.¹⁸ തന്മൂലം മുർത്തമായ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽ സനാതനമായ സുവിശേഷസത്യം പ്രായോഗികമാക്കി അവതരിപ്പിക്കുവാൻ സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്ന് വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ വൈദികർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രമാണരേഖ സൂചിപ്പിക്കുന്നു (PO 4).

സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിന് എപ്പോഴും ഭാഗികമായ ഒരു കൗദാശികസ്വഭാവം (quasi - sacramental nature) ഉണ്ട്. എന്തെന്നാൽ വിശ്വാസം കേൾവിയിൽനിന്നും, കേൾവി മിശിഹായെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസംഗത്തിൽനിന്നുമാണ് ഉടലെടുക്കുന്നത് (റോമ 10:17). കേൾവിക്കാരുടെ ആവശ്യങ്ങളോട് പ്രതികരിക്കുന്നതും അവയിൽനിന്ന് ചൈതന്യം സ്വാംശീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതുമായിരിക്കണം സുവിശേഷപ്രസംഗം. അതായത് സുവിശേഷപ്രസംഗം ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലും അവരുടെ സംസ്കാരത്തിലും സജീവജലത്തിന്റെ നീരുറവ കണ്ടെത്തണം. എന്താണ് പറയേണ്ടതെന്നും, എങ്ങനെ പറയണമെന്നും അറിയുവാൻ അത് പ്രസംഗകനെ സഹായിക്കുന്നു എന്ന് ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ ഉദ്ബോധിപ്പി

17. സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം, 138.

18. സ്നേഹത്തിന്റെ കുദാശ, 46.

ക്കുന്നു.¹⁹ ജീവിതബന്ധിയായ സുവിശേഷപ്രഭാഷണം വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥവായനകളിലൂടെ പ്രഘോഷിക്കപ്പെട്ട ദൈവവചനത്തിന് ജനത്തിന്റെമേൽ കൂടുതൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുവാൻ കഴിയുമെന്ന് തീർച്ചയാണ്. എന്നാൽ, ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രസംഗം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം തയ്യാറാക്കിയതും ധ്യാനത്തിന്റെയും വിചിന്തനത്തിന്റെയും ഫലവുമായിരിക്കണം. വളരെയധികം ദൈർഘ്യമുള്ളതോ, തീരെ ഹ്രസ്വമോ ആകാതെ എല്ലാവർക്കും, പ്രത്യേകിച്ച് കുട്ടികൾക്കും നിരക്ഷരർക്കുംവരെ മനസ്സിലാക്കുന്ന രീതിയിൽ ലളിതമായി സുവിശേഷപ്രസംഗം നടത്തുവാൻ പ്രസംഗകൻ ശ്രദ്ധിക്കണം.

ജീവിതബന്ധിയല്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ സുവിശേഷപ്രസംഗത്തിന്റെ സൗന്ദര്യത്തിന് കോട്ടം വരുത്തുമെന്ന് പറയുമ്പോൾത്തന്നെ അമൂർത്തമായ വിഷയങ്ങൾക്കോ (topical themes) ബൈബിൾ വിശകലനങ്ങൾക്കോ, പ്രബോധനപരമായ ഉപദേശങ്ങൾക്കോ വ്യക്തിപരമായ സാക്ഷ്യങ്ങൾക്കോ സുവിശേഷപ്രഭാഷണവേളയിൽ യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ലെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. പ്രത്യുത, അവയെല്ലാം, സുവിശേഷപ്രസംഗത്തെ സ്വാധീനിക്കാവുന്ന നല്ല ഘടകങ്ങളാണ്. ദിവസത്തെ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക അനുഭവങ്ങളോ സംഭവങ്ങളോ ആയി അന്നത്തെ വിശുദ്ധകുർബാനയിലെ വായനകളെ ബന്ധപ്പെടുത്തി പ്രസംഗിക്കുന്നത് ഉചിതമാണ്.

ഇപ്രകാരം ദൈവവചനവും സഭാപ്രബോധനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ കാലികപ്രശ്നങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി പ്രസംഗിക്കുന്നത് ദൈവവചനം എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രോതാക്കളെ സഹായിക്കും. മുകളിൽ പരാമർശിച്ച ഘടകങ്ങളെല്ലാം അഗ്നിയെപ്പോലെ നല്ല ദാസരാണെങ്കിലും ദരിദ്രരായ നല്ല യജമാനൻമാരാണ്. പ്രസ്തുത ഘടകങ്ങൾ സുവിശേഷപ്രഭാഷ

19. സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം, 142.

ണമെന്ന ലക്ഷ്യത്തിന് ഉപകരിക്കുമെങ്കിൽ വിശ്വസ്തരായ ദാസന്മാരും, പ്രസംഗത്തിന്റെ സ്ഥാനം അവർ അപഹരിക്കുകയാണെങ്കിൽ മോശപ്പെട്ട യജമാനൻമാർ ആണെന്ന് 2015-ൽ റോമിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ച സുവിശേഷപ്രഘോഷണഡയറക്ടറി പ്രസ്താവിക്കുന്നു²⁰.

ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയിലുള്ള തന്റെ വിശ്വാസം കേൾവിക്കാർക്ക് അനുഭവഭേദ്യമാകുന്ന രീതിയിലായിരിക്കണം സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ സംസാരിക്കേണ്ടത്. പ്രസംഗിക്കുന്നത് താൻ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നില്ലെന്ന ഭയംനിമിത്തം തന്റെ തന്നെ വ്യക്തിപരമായ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ തലത്തിലേക്ക് പ്രസംഗത്തെ താഴ്ത്തി കൊണ്ടുവരുവാൻ പ്രസംഗകൻ ശ്രമിക്കരുത്. തന്നെക്കുറിച്ചല്ലാ, മിശിഹായെക്കുറിച്ചാണ് താൻ പ്രസംഗിക്കുന്നതെന്ന ബോധ്യത്തിൽ അടിയുറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് യാതൊരു കപടതയും ഉത്കണ്ഠയും കൂടാതെ വിശുദ്ധിയുടെ ഉന്നതിയെക്കുറിച്ച് പ്രസംഗകൻ ദൈവജനത്തെ പഠിപ്പിക്കണം. അതോടൊപ്പം മറ്റേതൊരു വ്യക്തിയെയുംപോലെതന്നെ സുവിശേഷപ്രസംഗകനും വിശുദ്ധി കാംക്ഷിക്കുകയും, ക്രിസ്തീയതത്വങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് വിശുദ്ധ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും വേണം.

1.8. സുവിശേഷപ്രഘോഷണവും സഭാപിതാക്കന്മാരും

ആദിമ സഭാപിതാക്കന്മാർ സുവിശേഷപ്രഘോഷകർക്ക് ഉത്തമവഴികാട്ടികളും, സജീവമാതൃകകളുമാണ്. ശ്ലീഹന്മാർക്കുശേഷം സഭയുടെ പാലകരും പ്രബോധകരുമായി വർത്തിച്ച അവർ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അർത്ഥതലങ്ങളെ വിശ്വാസികൾക്ക് ലളിതമായ ഭാഷയിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചു നല്കി. തങ്ങളുടെ സുവിശേഷപ്രസംഗങ്ങൾവഴി വിശ്വാസികളെ ആത്മീയമായി പ്രബുദ്ധരും, ധർമ്മി

20. *Homiletic Directory*, 7.

കമായി ഉന്നതനിലവാരം പുലർത്തുന്നവരുമാക്കുവാൻ പിതാക്കന്മാർ അക്ഷീണം യത്നിച്ചു. വിശുദ്ധിയാർന്ന ജീവിതത്തിലൂടെയും, സുചിന്തിതമായ പ്രസംഗങ്ങളിലൂടെയുമാണ് അവർ ദൈവവചനം വിശ്വാസികൾക്ക് മുറിച്ചുനൽകിയത്. കുദാശകളെക്കുറിച്ചും ആരാധനയുടെ അർത്ഥതലങ്ങളെക്കുറിച്ചും വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന മദ്ധ്യേ പിതാക്കന്മാർ ജനത്തിന് വിശദീകരിച്ചു നൽകി. ഇതിന്റെ ചുവടു പിടിച്ചാണ് മിസ്റ്റഗോജിക്കൽ കാറ്റക്കേസിസ് (Mystagogical Catechesis) എന്ന പ്രബോധനരീതിതന്നെ സഭയിൽ വികാസം പ്രാപിച്ചത്. ‘മിസ്റ്റഗോജി’ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ‘പ്രബോധിപ്പിക്കുക’, ‘രഹസ്യങ്ങളിലേക്ക് ആനയിക്കുക’ എന്നൊക്കെയാണ്. അഥവാ, കുദാശകളെക്കുറിച്ചുള്ള, പ്രത്യേകിച്ച് പ്രവേശക കുദാശകളെക്കുറിച്ചുള്ള മതബോധനപരമായ ഉപദേശമാണ് മിസ്റ്റഗോജി. ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെ കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ മിസ്റ്റഗോജിക്കൽ കാറ്റക്കേസിസ് വിശ്വാസികളെ സഹായിക്കുമെന്ന് “സ്നേഹത്തിന്റെ കുദാശ” എന്ന അപ്പസ്തോലിക പ്രബോധനത്തിൽ ബെനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ പാപ്പ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.²¹ 4-ാം നൂറ്റാണ്ടായപ്പോഴേക്കും മിസ്റ്റഗോജിക്കൽ കാറ്റക്കേസിസിന് നിയതമായ രൂപം കൈവന്നു. വി. സിറിൽ, വി. അംബ്രോസ്, വി. ജോൺ ക്രിസോസ്തോം, ഒരിജൻ, മൊപ്സൂവേസ്തിയായിലെ തെയദോർ, വി. അഗസ്റ്റിൻ തുടങ്ങിയവർ മിസ്റ്റഗോജിക്കൽ കാറ്റക്കേസിസിന്റെ മുഖ്യപ്രചാരകരായിത്തീർന്നു.²² വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം, ദൈവശാസ്ത്രം, ആരാധനക്രമം, ആദ്ധ്യാത്മികത, ധാർമികത തുടങ്ങിയവയെല്ലാം സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ സുവിശേഷപ്രഭാഷണത്തിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങളായിരുന്നു.

21. സ്നേഹത്തിന്റെ കുദാശ, 64.

22. സീറോമലബാർ സഭയുടെ ആരാധനക്രമവിശ്വാസപരിശീലനം, XII.

വിശുദ്ധലിഖിതങ്ങളും സഭയുടെ ആരാധനക്രമരീതികളും തമ്മിലുള്ള ആന്തരികബന്ധത്തിന് ഊന്നൽ നൽകിയാണ് മിലാ നിലെ വിശുദ്ധ അംബ്രോസ് ദൈവവചനം ശ്രോതാക്കൾക്ക് വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൊടുത്തത്. വിശുദ്ധരഹസ്യങ്ങളുടെ ഉള്ളറകളിലേക്ക് ആനയിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഉപദേശങ്ങളാണ് ജറുസലേമിലെ വിശുദ്ധ സിറിൽ മിസ്സോഗോജിക്കൽ പ്രസംഗങ്ങളിലൂടെ നൽകിയത്. കൂദാശകളെക്കുറിച്ച്, വിശിഷ്ട വിശുദ്ധ കുർബാനയും രക്ഷാപദ്ധതിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചാണ് മൊപ്പസുവേസ്തിയായിലെ തെയദോർ തന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിലൂടെ, ദൈവജനത്തിന് വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്തത്. ഇങ്ങനെയുള്ള സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ പ്രസംഗശൈലികളും, തീക്ഷ്ണതയും ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് ദൈവവചനത്തെയും ആരാധനക്രമരീതികളെയും കൂദാശകളെയും, കാലത്തിന്റെ ചുവരെഴുത്തുകൾ വായിച്ച് ദൈവജനത്തിനു മുൻപിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാനും വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനും സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ പ്രത്യേകമായി ശ്രദ്ധിക്കണം.

1.9. ദൈവവചനവ്യാഖ്യാനം ലിറ്റർജിയിൽ

വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന് വിശ്വാസത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങളും ക്രിസ്തീയജീവിതനിയമങ്ങളും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന സുവിശേഷപ്രഭാഷണം വിശുദ്ധകുർബാനയുടെ അവിഭാജ്യഘടകമാണ്. ഞായറാഴ്ചകളിലും കടമുള്ള തിരുന്നാളുകളിലും ജനങ്ങളുടെ ഭാഗഭാഗിത്വത്തോടെ ആഘോഷിക്കുന്ന കുർബാനകളിൽ ഗൗരവപൂർവ്വമായ കാരണത്താലല്ലാതെ സുവിശേഷപ്രഭാഷണം ഒഴിവാക്കരുതെന്ന് രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു (SC 52). തന്മൂലം, വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളും ആരാധനക്രമപ്രാർത്ഥനകളുമായിരിക്കണം സുവിശേഷപ്രസംഗത്തിന്റെ അടിക്കല്ലുകളായി വർത്തിക്കേണ്ടത്. ഇതിന് പ്രഘോഷണഗ്രന്ഥ

ങ്ങൾ സഹായിയും വഴികാട്ടിയുമാണ്. കാരണം, “ഓരോ ദിവസത്തെയും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകൾ ആരാധനക്രമവത്സരത്തിലെ കാലങ്ങൾക്കും, നിശ്ചിതതീയതികൾക്കും അനുസൃതമായും ക്രമമായും നൽകുന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് പ്രഘോഷണഗ്രന്ഥം (Lectionary) അഥവാ വായനപ്പുസ്തകം.”²³ പ്രഘോഷണഗ്രന്ഥത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ വായനകളുടെയും അന്തഃസന്ത മനസ്സിലാക്കി അതതു ദിവസത്തെ ലിറ്റർജി ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനനുസരിച്ച് കാർമ്മികൻ ആരാധനാസമൂഹത്തോട് സുവിശേഷപ്രഘോഷണം നടത്തണം. അപ്രകാരം വിശ്വാസികൾക്ക് ദൈവവചനത്തിന്റെ മേശ കൂടുതൽ സമൃദ്ധമാകുന്നതിനുവേണ്ടി വിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഡാഹാരം സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിലൂടെ കൂടുതൽ തുറക്കണമെന്ന് രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നു (S C 51). ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എഴുതപ്പെട്ട “സഭാശുശ്രൂഷകളുടെ വ്യാഖ്യാനം” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ സുവിശേഷപ്രസംഗകനെ ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നത് വിതക്കാരന്റെ ഉപമയുടെ അർത്ഥം വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൊടുക്കുന്ന മിശിഹായോടാണ് (മത്താ 13: 10-23).²⁴ അതുപോലെയാണ് പുരോഹിതൻ ദൈവവചനത്തിന്റെ ഉൾപ്പെറ്റുൾ പ്രസംഗമദ്ധ്യേ ദൈവജനത്തിന് വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടത്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ, ആരാധനക്രമബന്ധിയായ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളും പ്രസംഗവും തമ്മിൽ ഇഴപിരിച്ചുചേർത്ത ഒരു ബന്ധമുണ്ട്. തന്മൂലം, വിശുദ്ധഗ്രന്ഥഭാഗങ്ങൾ സ്ഫുടമായും വ്യക്തമായും കേൾക്കത്തക്കവിധത്തിൽ വായിക്കണം. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥഭാഗങ്ങളുടെ മോശമായ രീതിയിലുള്ള പ്രഘോഷണം, സുവിശേഷപ്രസംഗം ശ്രോതാക്കൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനെ ദോഷകരമായി ബാധിക്കും. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനയും, പ്രസംഗവും ആരാധനക്രമപ്രവൃത്തികളാണെന്ന് (liturgi-

23. സീറോമലബാർസഭയുടെ പ്രഘോഷണഗ്രന്ഥം, കാക്കനാട്, 2013, 5.

24. *Expositio Officiorum Ecclesiae*, 26.

cal acts) മനസ്സിലാക്കി അവയെ നമ്മൾ ഗൗരവപൂർവ്വം സമീപിക്കണമെന്ന് 2015 - ൽ റോമിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സുവിശേഷപ്രഘോഷണ ഡയറക്ടറി ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.²⁵

1.10. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവ്യാഖ്യാന മാനദണ്ഡങ്ങൾ

വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവ്യാഖ്യാനത്തിനായി വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ മുൻപോട്ടു വച്ച മൂന്നു മാനദണ്ഡങ്ങളെ (D V 12,4) കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം വിശദമായി ചർച്ചചെയ്യുന്നുണ്ട്. അത് ഇവിടെ സംക്ഷിപ്തമായി പ്രതിപാദിക്കട്ടെ.²⁶

1.10.1. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം മുഴുവന്റെയും ഉള്ളടക്കവും ഏകതാനതയും

വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിലെ വിവിധ പുസ്തകങ്ങൾ തമ്മിൽ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ബൈബിളിന്റെ പ്രതിപാദനത്തിൽ ഐക്യം കാണാൻ കഴിയും. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഈ ഐക്യത്തിനാധാരം ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാപദ്ധതിയുടെ കേന്ദ്രവും ഹൃദയവുമായ ഈശോമിശിഹായാണ്. അവിടുത്തെ പെസഹായ്ക്ക് ശേഷമാണ് ഹൃദയം തുറക്കപ്പെട്ടത് (ലൂക്കാ 24:25-27; 44-46). വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം അവ്യക്തമായിരുന്നതിനാൽ ഈശോയുടെ ഹൃദയം പീഡാനുഭവത്തിനുമുൻപ് അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ പീഡാനുഭവശേഷം അതു തുറക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ മുതൽ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം ഗ്രഹിച്ചവർ പ്രവചനങ്ങളെ എങ്ങനെ വ്യാഖ്യാനിക്കണമെന്ന് ആലോചിക്കുകയും വിവേചനീയുകയും ചെയ്തു.

1.10.2. സാർവ്വത്രികസഭയുടെ സജീവപാരമ്പര്യം

സഭയുടെ ജീവസുറ്റ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ

25. *Homiletic Directory*, 12.
26. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം, 112 -114.

നിന്നുകൊണ്ട് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം വായിക്കണം. സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ ഭാഷ്യമനുസരിച്ച്, പുസ്തകങ്ങളിലും രേഖകളിലും എന്നതിലുപരിയായി സഭയുടെ ഹൃദയത്തിലാണ് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം മുഖ്യമായും എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. തന്മൂലം, ദൈവവചനത്തിന്റെ ജീവിക്കുന്ന ഓർമ്മകളിലൂടെ സഭ അവളുടെ പാരമ്പര്യത്തെ സംവഹിക്കുകയും, പരിശുദ്ധാത്മാവ് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികവ്യാഖ്യാനം സഭയ്ക്കു നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

1.10.3. വിശ്വാസത്തിന്റെ സാധർമ്യം

വിശ്വാസസാധർമ്യം (Analogy of faith) എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് വിശ്വാസസത്യങ്ങൾക്ക് തമ്മിൽതമ്മിലും അവക്ക് ദൈവാവിഷ്കരണ പദ്ധതി മുഴുവനിലുമുള്ള സമന്വയമാണ്.

**1.11. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥ വ്യാഖ്യാനമാനദണ്ഡങ്ങൾ:
ഒരു വിശകലനം**

വിശുദ്ധഗ്രന്ഥ വ്യാഖ്യാനത്തിനായി വത്തിക്കാൻ കൗൺ സിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഈ ത്രിമാനതത്വങ്ങളെ സുവിശേഷപ്രഘോഷണവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി വിശകലനം ചെയ്യുന്നത് കരണീയമാണ്.

ഒന്നാമതായി, വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം മുഴുവന്റെയും ഉള്ളടക്കത്തെയും ഏകതാനതയെയുംകുറിച്ച് സുവിശേഷപ്രഘോഷകൻ ജാഗ്രതയുള്ളവനായിരിക്കണം. അന്നുവരെ “മുടപ്പെട്ടിരുന്ന” (ലൂക്കാ 24:26-27) വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അർത്ഥതലങ്ങൾ ഈശോയുടെ രക്ഷാരഹസ്യങ്ങൾവഴിയായി തുറക്കപ്പെടുന്നു. മിശിഹാസ്വന്തം ഹൃദയം ദൈവജനത്തിന് വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്ന രീതിയിൽ, രക്ഷാരഹസ്യത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥഭാഗങ്ങൾ വായിക്കുവാൻ അവരെ സഹായിക്കുകയെന്നതാണ് സുവിശേഷപ്രഘോഷകന്റെ മുഖ്യകർത്തവ്യം.

ആരാധനക്രമവത്സരത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവായ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിലൂടെയാണ് സഭ രക്ഷാരഹസ്യം പ്രഘോഷിക്കുകയും ആഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. മാത്രമല്ല, വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം മുഴുവന്റെയും ഏകതാനത (Unity) ആണ് ഞായറാഴ്ചകളിലെയും തിരുന്നാളുകളിലെയും ആരാധനക്രമവായനകളിലൂടെ വെളിവാക്കപ്പെടുന്നത്.

വചനശുശ്രൂഷയിലെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളുടെയെല്ലാം കേന്ദ്രബിന്ദു സുവിശേഷഭാഗമാണ്. തന്മൂലം, പഴയനിയമവായനകളും, ലേഖനവും പ്രഘോഷണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് സുവിശേഷഭാഗത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്. സുവിശേഷഭാഗവും മറ്റുവായനകളും തമ്മിലുള്ള അഭേദ്യമായ ബന്ധവും യോജിപ്പും മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത “കർത്താവിന്റെ വചന” മെന്ന അപ്പസ്തോലിക ആഹ്വാനത്തിലൂടെ ബെനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ മാർപ്പാപ്പ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്.²⁷ പഴയനിയമ വായനകളും പുതിയനിയമ വായനകളും പരസ്പരപൂരകങ്ങളാണെന്നും, ഇവയിലൂടെ മിശിഹായാണ് പ്രഘോഷിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന യാഥാർത്ഥ്യവും (ലൂക്കാ 4:21;24:25-27, യോഹ 5:39; 45-47) സുവിശേഷപ്രഭാഷകൻ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം.

രണ്ടാമതായി, സഭ മുഴുവന്റെയും സജീവപാരമ്പര്യത്തിൽ സുവിശേഷപ്രഭാഷകൻ ബൈബിൾ വായിക്കുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും വേണം. ബെനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ മാർപ്പാപ്പയുടെ വാക്കുകളിൽ, വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ പ്രാഥമികപശ്ചാത്തലം സഭയുടെ ജീവിതമാണ്.²⁸ സഭാത്മകജീവിതവും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ആഴമേറിയതും സങ്കീർണ്ണവുമാണ്.

27. കർത്താവിന്റെ വചനം, 13.

28. കർത്താവിന്റെ വചനം, 29.

വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവും ലിറ്റർജിയും തമ്മിൽ ജീവാത്മകബന്ധം നിലനിൽക്കുന്നു. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം എഴുതപ്പെട്ടതും രൂപപ്പെട്ടതുമായ കാലങ്ങളിൽ ദൈവജനം ലിറ്റർജി ആഘോഷിക്കുവാനായി ഒരുമിച്ചുകൂടുക പതിവായിരുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ മുഖ്യഭാഗങ്ങളെല്ലാം ഇപ്രകാരമുള്ള സഭാ സമ്മേളനങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് എഴുതപ്പെട്ടത് (കൊളോ 4: 16). ആയതിനാൽ, സഭയുടെയും ആരാധനക്രമത്തിന്റെയും പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം എഴുതപ്പെട്ടത് എന്ന യഥാർത്ഥ്യം സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. മാത്രമല്ല, ആരാധനക്രമ ഉറവിടങ്ങളിലേക്ക് മിഴികൾ തുറന്നുകൊണ്ടായിരിക്കണം പ്രസംഗകൻ ശ്രോതാക്കൾക്ക് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകൾ വ്യാഖ്യാനിച്ചു നൽകേണ്ടത്.

ആരാധനക്രമപശ്ചാത്തലത്തിൽ രൂപംകൊണ്ട വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം തീർച്ചയായും ഒരു പാരമ്പര്യമാണ്. രക്ഷാഹസ്യാത്തിന്റെ ആഘോഷമായ വിശുദ്ധകുർബാനയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പ്രഘോഷിക്കപ്പെടുകയും വിശദീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളും ഒരു പാരമ്പര്യമാണ്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി സഭാത്മക ജീവിതത്തിലെ ആരാധനക്രമ ആഘോഷത്തിലൂടെയും പ്രഘോഷണത്തിലൂടെയും സുവിശേഷവ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ഒരു വലിയ നിക്ഷേപംതന്നെ സംഭരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സഭയിൽ മിശിഹാഹസ്യാം കൂടുതലായി അറിയപ്പെടുവാനും, ആഴത്തിൽ മനനം ചെയ്യപ്പെടുവാനും ഇത് ഇടയാക്കിയിരിക്കുന്നു.

അപ്രകാരം, മിശിഹായെക്കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനം ക്രിയാത്മകമായി വളരുകയും പാരമ്പര്യമായി രൂപപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്മൂലം, സഭമുഴുവന്റെയും സജീവപാരമ്പര്യത്തിന്റെ പരിധിയിൽ ഉള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അർത്ഥങ്ങളെക്കു

റിച്ച് ആഴമായി മനസ്സിലാക്കുവാനും വിചിന്തനം ചെയ്യുവാനുമുള്ള അവസരമായി കണ്ടുകൊണ്ട് വചനശുശ്രൂഷവേളയിലുള്ള വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളെ സുവിശേഷപ്രഭാഷകൻ സമീപിക്കണമെന്ന് 2015 ൽ റോമിൽ നിന്ന് പുറത്തിറക്കിയ സുവിശേഷപ്രഭാഷണ ഡയറക്ടറി ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.²⁹ എന്തെന്നാൽ, നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധഗ്രന്ഥഭാഗങ്ങളിലൂടെയും ആരാധനക്രമപ്രാർത്ഥനകളിലൂടെയുമാണ് വിശുദ്ധപാരമ്പര്യം വെളിപ്പെടുന്നത്.

മൂന്നാമതായി, ക്രൈസ്തവവിശ്വാസത്തിന്റെ സാധർമ്യത്തിൽ സുവിശേഷപ്രഭാഷകൻ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണം. വിശ്വാസത്തിന്റെ സാധർമ്യമെന്നത് വിശ്വാസസത്യങ്ങളുടെ ഹയരാർക്കിയെയും വിവിധപ്രബോധനങ്ങളെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ത്രിത്വൈകരഹസ്യവും, ദൈവികജീവനിൽ പങ്കുചേരുവാൻ നമുക്കുള്ള ക്ഷണവുമാണ് ക്രൈസ്തവവിശ്വാസത്തിന്റെ കാതൽ. രക്ഷാകരപദ്ധതിയിലൂടെ ഈ രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളുടെ സമഗ്രമായ വ്യാഖ്യാനത്തിലൂടെയും, വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ ശരിയായ ആഘോഷത്തിലൂടെയുമാണ് രക്ഷാകരരഹസ്യങ്ങളുടെ ഉള്ളറകളിലേക്ക് ദൈവജനത്തെ സുവിശേഷപ്രഭാഷകൻ നയിക്കേണ്ടത്. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു വ്യാഖ്യാനശൈലി സഭയുടെ ആദിമകാലം മുതൽ അപ്പസ്തോലിക പ്രഘോഷണത്തിന്റെ മുഖമുദ്രയായിരുന്നുവെന്ന് “കർത്താവിന്റെ വചന”മെന്ന അപ്പസ്തോലിക ആഹ്വാനത്തിൽ നമ്മൾ കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ ഇപ്രകാരം മെഴുതിയിരിക്കുന്നു:

“വചനത്തിന്റെ മിശിഹാവിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ കേന്ദ്രമെന്ന നിലയിൽ, മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത വചനത്തിലുള്ള ദൈവിക

29. *Homiletic Directory*, 20.

പദ്ധതിയുടെ ഐക്യം ഊന്നിപ്പറയുക സുപ്രധാനകാര്യമാണ്. അങ്ങനെ പുതിയ നിയമം പെസഹാരഹസ്യത്തെ വിശുദ്ധലിഖിതങ്ങൾ അനുസരിച്ചുള്ളതായും അവയുടെ പൂർത്തീകരണമായും അവതരിപ്പിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ പൗലോസ് കോറിന്തോസുകാർക്കുള്ള ഒന്നാം ലേഖനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ, “വിശുദ്ധലിഖിതങ്ങളനുസരിച്ച്” (1 കോറി 15:3) ഈശോമിശിഹാ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരിക്കുകയും സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയും എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ മൂന്നാംദിവസം ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു (1 കോറി 15:4). അങ്ങനെ തന്റെ ജനവുമായി ദൈവം ചെയ്ത പഴയ ഉടമ്പടിയുടെ ചരിത്രത്തോട് കർത്താവിന്റെ മരണോത്ഥാനങ്ങളുടെ തിരുരഹസ്യം വിശുദ്ധ ശ്ലീഹാ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു”.³⁰

പഴയനിയമവും പുതിയ നിയമവും തമ്മിലുള്ള ഐക്യമാണ് ദൈവശാസ്ത്രപരവും ധർമ്മികവുമായ മതബോധനം നൽകുവാൻ സുവിശേഷപ്രഭാഷകനെ പ്രസംഗവേദിയിൽ സഹായിക്കുന്നത്. ദൈവശാസ്ത്രപരമായി, മിശിഹായുടെ മാനുഷികവും ദൈവികവുമായ സ്വഭാവങ്ങൾ ഈശോയെന്ന ഏകവ്യക്തിയിൽ സംയോജിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവശാസ്ത്രരഹസ്യങ്ങൾ അഗാധമായ വിശകലനത്തിലൂടെ വിചിന്തനം ചെയ്യുന്ന പണ്ഡിതോചിതമായ രേഖകളും, ബൗദ്ധികമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ചർച്ച ചെയ്യുന്ന സദസ്സുകളിലെന്നപോലെ ഗഹനങ്ങളായ ദൈവശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾ പ്രസംഗവേളയിൽ സുവിശേഷപ്രഭാഷകൻ അവതരിപ്പിക്കരുത്. എന്നിരുന്നാലും ഇപ്രകാരമുള്ള ദൈവശാസ്ത്രതത്വങ്ങളായിരിക്കണം പ്രസംഗകനെ മുന്നോട്ടു നയിക്കേണ്ട ചാലകശക്തി. മാത്രമല്ല, വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും കൂദാ

30. കർത്താവിന്റെ വചനം, 13.

ശകളുടെയും ആഴമായ അർത്ഥതലങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസംഗകൻ ദൈവജനത്തോട് സംസാരിക്കണം. വിശുദ്ധകുർബാനയിലൂടെ ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന രക്ഷാകരരഹസ്യം നമ്മുടെ ക്രൈസ്തവ ജീവിതത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ ശേഷിയുള്ളതാണ്. പ്രഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പിൻബലത്തോടുകൂടി നാം വിശ്വസിക്കുന്ന ക്രൈസ്തവ സത്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ജീവിക്കുവാനും പ്രവർത്തിക്കുവാനും ദൈവജനത്തെ സജ്ജരാക്കുക എന്നതാണ് സുവിശേഷപ്രഭാഷകന്റെ പ്രധാനദൗത്യം. മിശിഹായുമായി താദാത്മ്യപ്പെടുവാൻ ദൈവജനത്തെ സുവിശേഷപ്രഭാഷകൻ സഹായിക്കണം. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ, “നമ്മുടെ കർത്താവായ ഈശോമിശിഹാ നിന്റെ യഥാർത്ഥശിരസ്സാണെന്നും, നീ അവിടുത്തെ അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നും പരിഗണിക്കാൻ ഞാൻ നിന്നോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ശിരസ്സ് അവയവങ്ങളുടേതായിരിക്കുന്നതുപോലെ, അവിടുന്ന് നിന്റേതായിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ തെല്ലാം നിന്റേതാണ്.”³¹ ഇപ്രകാരം മിശിഹായുമായി അനുരൂപപ്പെടാൻ (ഫിലി 1:21) ദൈവജനത്തെ ഒരുക്കുവാൻ സുവിശേഷപ്രഭാഷകൻ പരിശ്രമിക്കണം.

1.12. ദൈവവചനത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക വ്യാഖ്യാനവും സഭാപിതാക്കന്മാരും

നല്ല അജപാലകരായിരുന്ന സഭാപിതാക്കന്മാർ ആരാധനാക്രമ ആഘോഷത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ദൈവവചനത്തെ ആദ്ധ്യാത്മികഅർത്ഥങ്ങളോടുകൂടി വിശകലനം ചെയ്യുവാനും വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനും പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു. ഈയൊരു സഭാപാരമ്പര്യം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് സുവിശേഷപ്രഭാഷകൻ വിശുദ്ധ

31. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം, 1698.

ഗ്രന്ഥഭാഗത്തിന്റ ആദ്ധ്യാത്മിക അർത്ഥതലങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാൻ ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കണം.

പൊന്തിഫിക്കൽ ബൈബിൾ കമ്മീഷന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച്, ദൈവവചനത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക വ്യാഖ്യാനരീതി ലിറ്റർജിക് വളരെയധികം യോജിച്ചതാണ്. മിശിഹായുടെ രക്ഷാകരരഹസ്യത്തിന്റെ തണലിലും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നിറവിലും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥഭാഗങ്ങൾ വായിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആദ്ധ്യാത്മിക അർത്ഥങ്ങളായിരിക്കും കൂടുതൽ തെളിഞ്ഞുവരുന്നത്. ഇതിൽ വിശുദ്ധലിഖിതങ്ങളുടെ പൂർത്തീകരണം പുതിയനിയമം അംഗീകരിക്കുന്നു. തന്മൂലം ആത്മാവിലുള്ള നവജീവിതത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തെ പുനർവായിക്കുകയെന്നത് തികച്ചും സീകാര്യമാണെന്ന് ബൈബിൾ കമ്മീഷൻ വിലയിരുത്തുന്നു.³²

ആദ്ധ്യാത്മികാർത്ഥത്തിൽ ബൈബിൾ വായിക്കുകയെന്നത് ക്രിസ്തീയ ജീവിതശൈലിയുമായി ഇഴുകി ചേർന്നിരിക്കുന്നു. യാമപ്രാർത്ഥനകളിൽ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നത് ഇതിന് ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണ്. സങ്കീർത്തനങ്ങൾ രചിക്കുവാനുള്ള വാച്യമായ സാഹചര്യം എന്തുതന്നെയായിരുന്നുവെങ്കിലും, മിശിഹായുടെ രക്ഷാകരപദ്ധതിയും സഭയുമായും ബന്ധിപ്പിച്ച് ആദ്ധ്യാത്മികതലത്തിൽ നാമതിനെ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

യഥാർത്ഥത്തിൽ സഭാപിതാക്കന്മാർ പ്രധാനമായും അടിസ്ഥാനപരമായും വിശുദ്ധലിഖിതങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാതാക്കളാണ്. വിശുദ്ധലിഖിതങ്ങളോടുള്ള യഥാർത്ഥ തുറവിയിലും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ചൈതന്യത്തിലും സഞ്ചരിക്കുന്ന സഭയുടെ അനുഭവവുമായുള്ള സംസർഗമെന്ന മാനദണ്ഡത്തോട് വിശ്വസ്തത

32. Pontifical Biblical Commission, *The Interpretation of the Bible in the Church*, 1993, II B,2: *Homiletic Directory*, 24.

പുലർത്തിക്കൊണ്ടാണ് സഭാപിതാക്കന്മാർ എല്ലായ്പ്പോഴും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചിരുന്നത്. ജറുസലേമിലെ വിശുദ്ധ സിറിൽ, വിശുദ്ധ ജോൺ ക്രിസോസ്തോം, ഒരിജൻ, വിശുദ്ധ അഗസ്റ്റിൻ തുടങ്ങിയവരുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ സുവിശേഷപ്രഭാഷകർക്ക് വഴികാട്ടിയും ഉത്തമമാതൃകകളുമാണ്. ബൈബിൾ വിശകലനത്തിൽ ആരംഭിച്ച്, സാമൂഹികപ്രശ്നങ്ങളെ അപഗ്രന്ഥിച്ച് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ആത്മീയ വളർച്ചയ്ക്ക് ഉതകുന്ന പ്രായോഗിക പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയായിരുന്നു അവരുടെ പ്രഭാഷണശൈലി.

ആയതിനാൽ, സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവവചനവ്യാഖ്യാനശൈലികളിലും ദൈവശാസ്ത്രരീതികളിലും നമ്മൾ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കണം. കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ബൈബിൾ പഠനത്തോടൊപ്പംതന്നെ സഭാപിതാക്കന്മാരെയും അവരുടെ കൃതികളെയും കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിൽ ഗണ്യമായ പുരോഗതി കൈവരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അഭിനന്ദനാർഹമാണ്. നഷ്ടപ്പെട്ട രേഖകളെ കണ്ടെത്തുന്നതിനും, സഭാപിതാക്കന്മാരെക്കുറിച്ച് വിമർശനാത്മകമായ പതിപ്പുകൾ (critical editions) രചിക്കുന്നതിനും, ആദിമസഭാപിതാക്കന്മാരുടെ കൃതികളും, മദ്ധ്യശതകങ്ങളിലെ ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും വിവർത്തനങ്ങളിലൂടെ സംലഭ്യമാക്കുന്നതിനും സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക അർത്ഥതലങ്ങൾ കൂടുതൽ ഗ്രഹിക്കുവാൻ പിതാക്കന്മാരുടെ കൃതികളുമായുള്ള സംസർഗ്ഗം സുവിശേഷപ്രഭാഷകനെ വളരെയധികം സഹായിക്കും.

പഴയനിയമവും പുതിയനിയമവും തമ്മിലുള്ള ആന്തരിക ബന്ധം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ സുവിശേഷപ്രഭാഷകർക്ക് സഹായിയും വഴികാട്ടിയുമാണ്.

പുതിയ നിയമത്തിന്റെ വേരുകൾ പഴയനിയമത്തിൽ രൂഢമൂലമാണെന്നും, പുതിയ നിയമം ആ വേരുകളിൽനിന്ന് നിരന്തരം പോഷണം സ്വീകരിക്കുന്നു എന്നും സഭാപിതാക്കന്മാർ ഉറച്ച് വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. തന്മൂലം, സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭം മുതൽ ലോകത്തിൽ സന്നിഹിതമായിരുന്നതും, ഇസ്രായേൽ ചരിത്രത്തിലൂടെ വെളിവാക്കപ്പെട്ടതും, മിശിഹായിൽ പൂർത്തീകരിച്ചതുമായ രക്ഷാകരപദ്ധതിയുടെ അവർണ്ണനീയങ്ങളായ വ്യക്തിത്വങ്ങളും മാതൃകകളും നമുക്ക് സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ കൃതികളിൽനിന്നും, പ്രസംഗങ്ങളിൽനിന്നും കണ്ടെത്താനാകും. പഴയനിയമവും പുതിയനിയമവും തമ്മിലുള്ള പരസ്പരബന്ധത്തെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് വിശുദ്ധ ആഗസ്തീനോസിന്റെ വാക്കുകൾ “കർത്താവിന്റെ വചന” മെന്ന അപ്പസ്തോലിക ആഹ്വാനം ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. “പുതിയ നിയമം പഴയനിയമത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; പഴയനിയമം പുതിയനിയമത്തിൽ വെളിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.”³³ സഭാത്മകജീവിതത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയിലും പ്രാർത്ഥനയുടെ അരുപിയിലും വിചിന്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ, വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിലെ ഓരോ വചനത്തിനും അപ്രതീക്ഷിതവും നിഗൂഢവുമായ ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. മാത്രമല്ല, പഴയനിയമവും പുതിയനിയമവും തമ്മിലുള്ള പരസ്പരാശ്രയത്വവും, ആന്തരികബന്ധവും ഇത്തരം കൃതികൾ നമുക്ക് സ്പഷ്ടമാക്കിത്തരുന്നു. പഴയനിയമവും പുതിയനിയമവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ അപഗ്രഥിച്ചുകൊണ്ടുള്ള മഹാനായ വിശുദ്ധ ഗ്രിഗറിയുടെ അഭിപ്രായം “കർത്താവിന്റെ വചനം” എന്ന അപ്പസ്തോലിക ലേഖനത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. “പഴയനിയമം വാഗ്ദാനം ചെയ്തത് പുതിയനിയമം ദൃശ്യമാക്കി. മുഖിലത്തേത് നിഗൂഢമായ വിധത്തിൽ

33. കർത്താവിന്റെ വചനം, 41.

അറിയിച്ചത് പിന്നത്തേതു വർത്തമാനകാലത്തേതെന്നപോലെ തുറന്നു പ്രഘോഷിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, പഴയനിയമം പുതിയനിയമത്തിന്റെ ഒരു പ്രവചനമാണ്. പഴയനിയമത്തിന്റെ ഏറ്റവും നല്ല വ്യാഖ്യാനം പുതിയനിയമമാണ്.” ഈയൊരു കാഴ്ചപ്പാടിൽ നിന്നുകൊണ്ട്, ക്രൂശിതനും ഉത്ഥിതനുമായ മിശിഹായുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ പഴയനിയമ-പുതിയനിയമ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വായിക്കുകയും, പ്രഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് സുവിശേഷപ്രഘോഷകന്റെ വിളിയും വെല്ലുവിളിയും.

ഉപസംഹാരം

ദൈവികകലയായ സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിന്റെ പഴയ നിയമ - പുതിയനിയമ പശ്ചാത്തലത്തേക്കുറിച്ചും, സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ പ്രബോധനശൈലികളെക്കുറിച്ചും, വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവ്യാഖ്യാനത്തിൽ പുലർത്തേണ്ട മാനദണ്ഡങ്ങളെക്കുറിച്ചുമാണ് മുഖ്യമായും ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്തത്. പഴയനിയമത്തിലെ പ്രവാചകരെല്ലാം വചനോപാസകരും, വചനപ്രഘോഷകരുമായിരുന്നു. ദൈവഹിതം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും, അത് കലർപ്പുകൂടാതെ ജനഹൃദയങ്ങളിൽ എത്തിക്കുന്നതിനും അവർ നിതാന്തജാഗ്രത പുലർത്തിയിരുന്നു. പുതിയനിയമത്തിലെ സുവിശേഷപ്രഘോഷണശൈലികളും ഇവിടെ വരച്ചുകാണിക്കുന്നുണ്ട്. ലോകരക്ഷകനായ ഈശോയ്ക്ക് വഴിയൊരുക്കുവാൻ വന്ന സ്നാനപകയോഹന്നാൻ അനുതാപത്തിന്റെയും മാനസാന്തരത്തിന്റെയും സുവിശേഷം ധീരതയോടെ പ്രസംഗിക്കുന്നു. എന്നാൽ, സുവിശേഷപ്രഘോഷകരുടെ മാതൃകയും ഗുരുനാമനുമായി ഈശോമിശിഹായെ പുതിയനിയമം വെളിവാക്കുന്നു. കാരണം, ഈശോയിലാണ് സന്ദേശവും സന്ദേശകനും ഒന്നായിത്തീരുന്നത്. നസ്രസ്സിലെ സിനഗോഗിൽ ആരംഭിച്ച ഈശോയുടെ പ്രസം

ഗം, പരസ്യജീവിതത്തിലൂടെ തുടർന്ന്, കാൽവരിയിലെ കുരിശിലാണ് പൂർണ്ണമാകുന്നത്. കല്ലറകളെ ഭേദിച്ച് ഉത്ഥാനം ചെയ്ത മിശിഹാ, എമ്മാവുസിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്ത ശിഷ്യന്മാർക്ക് ദൈവവചനം വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൊടുത്ത് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ജ്വലിപ്പിച്ചതായും സുവിശേഷം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു (ലൂക്കാ 24:32).

ഗമാലിയേലിന്റെ ശിഷ്യനും, വിജാതീയരുടെ അപ്പസ്തോലനുമായ പൗലോസ് സ്ത്രീഹായ്ക്ക് സുവിശേഷപ്രഭാഷണകലയെ കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ചിന്തകളും ദർശനങ്ങളും ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പഠനവിഷയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പ്രഭാഷണകലയിൽ അഗ്രഗണ്യനായിരുന്ന പൗലോസ് സ്ത്രീഹായുടെ വാക്കുകൾ അനേകരെ മിശിഹായിലേക്കു അടുപ്പിക്കുകയും, ക്രൈസ്തവവിശ്വാസത്തിൽ വളരുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സുവിശേഷപ്രഭാഷണത്തിന്റെ വക്താക്കളും പ്രചാരകരുമായിരുന്ന സഭാപിതാക്കന്മാർ ദൈവവചനപ്രഘോഷണത്തിനായി അനുവർത്തിച്ചുപോന്ന മിസ്സോഗോജിക്കൽ കാറ്റക്കേസിസിനെക്കുറിച്ചും ഈ അദ്ധ്യായം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവ്യാഖ്യാനത്തിനായി രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ നിർദ്ദേശിച്ച മൂന്നു മാനദണ്ഡങ്ങളെ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി അപഗ്രഥനം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ഈ അദ്ധ്യായം സമാപിച്ചിരിക്കുന്നത്.

അദ്ധ്യായം രണ്ട്

സുവിശേഷപ്രഘോഷണവും ദൈവികവായനയും

ആമുഖം

സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിനുള്ള വിവിധ തയ്യാറെടുപ്പുകളെക്കുറിച്ചാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. പ്രാർത്ഥനയും, പഠനവും വിചിന്തനവും വഴിയാണ് സുവിശേഷ പ്രഘോഷകൻ മുഖ്യമായും ഒരുങ്ങേണ്ടത്. തന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കി, വചനത്തെ ശ്രദ്ധയോടും വിശുദ്ധിയോടും കൂടിയായിരിക്കണം പ്രസംഗകൻ ദൈവജനത്തിന് മുറിച്ചു നൽകേണ്ടത്.

ദൈവവചനത്തെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം മനസ്സിലാക്കുവാനും, വിശുദ്ധഗ്രന്ഥപാഠങ്ങളുടെ ഉള്ളറകളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാനും പ്രസംഗകനെയും, വിശ്വാസികളെയും സഹായിക്കുന്ന ഒരു രീതിയാണ് ദൈവികവായന (Lectio Divina). ദൈവികവായനയെന്ന് വിശുദ്ധലിഖിതങ്ങളെ വിശ്വാസത്തോടും, ഫലപ്രദവുമായി സമീപിക്കുകയും വായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള വായന ദൈവവചനത്തിന്റെ നിധികൾ കണ്ടെത്തുവാനും മിശിഹായെ കണ്ടുമുട്ടുവാനും സഹായിക്കുന്നു.

ദൈവികവായനയുടെ വിവിധഘട്ടങ്ങളായ വായന (lectio) വിചിന്തനം (meditatio) പ്രാർത്ഥന (oratio) ധ്യാനം (contemplatio) എന്നിവയെക്കുറിച്ച് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇപ്രകാരം ദൈവവചനത്തെ സമീപിക്കുന്നവർ അവ ജീവി

തത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുമെന്നത് തീർച്ചയാണ്. അതുകൊണ്ട് സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ ദൈവികവായനയുടെ അനന്തസാധ്യതകൾ മനസ്സിലാക്കി, ഈ രീതി സുവിശേഷപ്രഭാഷണത്തിന്റെ തയ്യാറെടുപ്പിനായി അവലംബിക്കണം.

2.1. സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പ്

സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പ് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ദൗത്യമാണ്. ഇത് ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പേ ആരംഭിക്കേണ്ട ഒരു യജ്ഞവും വിശുദ്ധകർമ്മവുമാണ്. സുദീർഘമായ പഠനം, പ്രാർത്ഥന, വിചിന്തനം, അജപാലനപരമായ സർഗ്ഗാത്മകത എന്നിവ പ്രഭാഷണതയ്യാറെടുപ്പിനായി ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് “സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം” എന്ന അപ്പസ്തോലിക ആഹ്വാനത്തിൽ ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പ ഉപദേശിക്കുന്നു.³⁴ വിശുദ്ധകുർബ്ബാനയിൽ വായിക്കാൻ പോകുന്ന വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളുടെ അർത്ഥതലങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസംഗകൻ വ്യക്തിപരമായി ദൈവസന്നിധിയിലിരുന്ന് മനനം ചെയ്യണം. മാത്രമല്ല മിശിഹായുടെ മൗതിക ശരീരമായ സഭയെക്കുറിച്ചും, സഭാതനയരുടെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രഘോഷകന് ഉത്തമബോധ്യവും, വചനവിചിന്തനത്തിന് ബന്ധവുമുണ്ടായിരിക്കണം. പ്രസംഗം പ്രാർത്ഥനയുടെ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രഘോഷിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് ഇത് പ്രാർത്ഥനയുടെ സന്ദർഭത്തിൽതന്നെ രചിക്കപ്പെടണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ മോശയുടെ ധൈര്യത്തോടും ഏലിയായുടെ തീക്ഷ്ണതയോടുംകൂടി സുവിശേഷപ്രഘോഷണം നടത്തുവാൻ പ്രസംഗകന് കഴിയുകയുള്ളൂ.

പ്രാർത്ഥനയോടൊപ്പം പഠനത്തിനും സുവിശേഷപ്രഭാഷണ തയ്യാറെടുപ്പ് പ്രക്രിയയിൽ സുപ്രധാനമായ സ്ഥാനമുണ്ട്. നല്ല

³⁴. സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം, 145.

ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ, സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ സുവിശേഷപ്രസംഗങ്ങൾ, ഈടുറ്റ ദൈവശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ, കാലത്തിന്റെ ചുവരെയുത്തുകൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന ആധുനികഗ്രന്ഥങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം സുവിശേഷപ്രഘോഷകന് പരിചിതമായിരിക്കണം. ഇവയിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന നല്ല ആശയങ്ങളെയും ചിന്തകളെയും വിശ്വാസംകൊണ്ട് മുർച്ചകൂട്ടിയാണ് പ്രസംഗം തയ്യാറാക്കേണ്ടത്. ശരിയായ പദങ്ങളും, കഥകളും, ഉദാഹരണങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ട് യുക്തിസഹവും മനോഹരവുമായി പ്രസംഗം തയ്യാറാക്കണം.

തയ്യാറെടുപ്പില്ലാത്ത സുവിശേഷപ്രഘോഷകൻ ആദ്ധ്യാത്മികനല്ല; പ്രത്യുത, സ്വീകരിച്ച ദാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അവിശ്വസ്തനും ഉത്തരവാദിത്വബോധമില്ലാത്തവനുമാണെന്ന് സുവിശേഷപ്രഭാഷണത്തിനായി തയ്യാറെടുക്കാത്തവരെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ട് ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ പറയുന്നു.³⁵ തുറവിയുള്ള ഹൃദയത്തോടെ ദൈവവചനം കേൾക്കുവാനും, ധ്യാനിക്കുവാനും, പ്രസംഗമൊരുങ്ങുവാനും സമയം വിനിയോഗിക്കാത്ത സുവിശേഷപ്രഭാഷകൻ “വ്യാജപ്രവാചകനും, വഞ്ചകനും, അന്യരിൽ പഴിച്ചുമത്തുന്നവനുമായിരിക്കുമെന്ന്” ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ അടിവരയിട്ട് പ്രസ്താവിക്കുന്നു.³⁶

സുവിശേഷപ്രഘോഷണമെന്ന വിശുദ്ധകർമ്മം ദൈവവചനത്തിന്റെ വിശുദ്ധപ്രകൃതിയുമായി അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കിടക്കുന്നു. ഒരർത്ഥത്തിൽ നോക്കിയാൽ, വിശുദ്ധകുർബ്ബാന സ്വീകരണസമയത്ത് മിശിഹായുടെ തിരുശരീരരക്തങ്ങൾ വിശ്വാസികൾക്ക് നല്കുന്നതിനോട് സമാന്തരമാണ് സുവിശേഷപ്രഭാഷ

35. സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം, 145.
36. സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം, 151.

ണമെന്ന് 2015- ൽ റോമിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സുവിശേഷ പ്രഭാഷണ ഡയറക്ടറി വ്യക്തമാക്കുന്നു.³⁷ അൾത്താരയെ സമീപിച്ച് വിശുദ്ധകുർബ്ബാന സ്വീകരണത്തിൽ പങ്കുചേരുമ്പോൾ വിശ്വാസികൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ മിശിഹായുടെ ശരീരത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാകുന്നു. അതുപോലെ സുവിശേഷപ്രഭാഷണസമയത്ത് ദൈവത്തിന്റെ തിരുവചനം ദൈവജനത്തിന്റേ ആത്മീയപോഷണത്തിനായി വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ദൈവജനം അതിൽ പങ്കുചേരുകയും ചെയ്യുന്നു. ആയതിനാൽ, അപ്പത്തിന്റെയും വീഞ്ഞിന്റെയും രൂപത്തിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്ന മിശിഹാ ലിറ്റർജിയിലെ സുവിശേഷപ്രഘോഷണവേളയിൽ സാദൃശ്യരൂപേണ സന്നിഹിതനാണ്.

2.2. ദൈവികവായന: ഒരു വിശകലനം

ദൈവികവായന (Lectio divina) യെന്നത് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം ധ്യാനപൂർവ്വം വായിക്കുവാനായി സഭയിൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന ഒരു പുരാതനരീതിയാണ്. എമ്മാവൂസിലേക്ക് പോയ ശിഷ്യന്മാർക്ക് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊടുത്ത് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ജ്വലിപ്പിച്ച ഉത്ഥിതനായ മിശിഹാതന്നെയാണ് ദൈവികവായനയുടെ ശില്പിയും കർത്താവും. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിലെ തിരുവചനങ്ങളിലേക്ക് ആന്തരികമായ തുറവിയോടും ആത്മീയമായ ഉൾക്കാഴ്ചയോടും കൂടി ആത്മശക്തികളെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് മിശിഹാനുഭവത്തിലേയ്ക്ക് നമ്മെ കൈപിടിച്ചുയർത്താൻ സഹായിക്കുന്ന ഒരു സാധനയാണിത്. ഭൂമിയിൽനിന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ചാരിവെച്ചിരിക്കുന്നതും, വായന, വിചിന്തനം, പ്രാർത്ഥന, ധ്യാനം എന്നിങ്ങനെ നാലുപടികൾ ഉള്ളതുമായ ഒരു ഗോവണിയോട് ഈ ധ്യാനരീതിയെ ഉപമിക്കാം. ഈ ഗോവണിയുടെ അടിഭാഗം

37. *Homiletic Directory*, 26.

ഭൂമിയിലും മുകൾഭാഗം ആകാശത്തെ മറികടന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിലും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജീവിതകാലം മുഴുവനും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ച് പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം മനനം ചെയ്ത സന്യാസികൾ നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ രൂപപ്പെടുത്തിയെടുത്തതാണ് ദൈവികവായനയുടെ ഈ നാല് പടികൾ അഥവാ നാല് ഘട്ടങ്ങൾ. ആദ്ധ്യാത്മിക അർത്ഥതലങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രധാന്യം കൊടുക്കുന്ന ഈ വിശകലന രീതിയെ സുവിശേഷപ്രഭാഷകർക്കായി ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പ നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്.³⁸ ഇത് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനയിലൂടെ ദൈവവുമായുള്ള പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വകമായ സംഭാഷണവും കണ്ടുമുട്ടലും സുവിശേഷപ്രഭാഷകന് സാധ്യമാക്കുന്നു.

“കർത്താവിന്റെ വചനം” എന്ന അപ്പസ്തോലിക ആഹ്വാനത്തിൽ ബെനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ മാർപ്പാപ്പ ദൈവികവായനയുടെ വിവിധഘട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥഭാഗത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ഉള്ളടക്കം മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹം ജനിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള പാരായണത്തോടുകൂടിയാണ് (Lectio) ദൈവികവായനയുടെ ഒന്നാം ഘട്ടം ആരംഭിക്കുന്നത്. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം അതിൽത്തന്നെ എന്തു പറയുന്നുവെന്ന ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം കണ്ടെത്തുവാനാണ് ഒന്നാമത്തെ ഘട്ടത്തിൽ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഇപ്രകാരമൊരു വായനയുടെ അഭാവത്തിൽ നമ്മുടെ സ്വാർത്ഥപരമായ ആശയങ്ങൾക്ക് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവ്യാഖ്യാനവേളയിൽ ഇടംപിടിക്കുവാനുള്ള സാധ്യതയുണ്ട്. മാത്രമല്ല, പ്രസംഗകന്റെ ആശയങ്ങളെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുവാനുള്ള മറയായി ദൈവവചനത്തെ വളച്ചൊടിക്കുവാനുള്ള അപകടസാധ്യതയും ഇവിടെ ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്. ദൈവികവായനയുടെ അടുത്ത ഘട്ടമായ വിചിന്തനത്തിലൂടെ (Meditatio) വിശുദ്ധഗ്രന്ഥഭാഗം

38. സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം, 152.

എന്താണ് നമ്മോട് പറയുന്നതെന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം കണ്ടെത്തുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഓരോരുത്തരും വ്യക്തിപരമായും, സമൂഹാംഗമെന്ന നിലയിലും മുന്നോട്ടു നീങ്ങുവാനും, ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുവാനും തയ്യാറാകണം. കർത്താവിന്റെ വചനത്തിന് പ്രത്യുത്തരമായി നാമെന്തു പറയണമെന്നാണ് ദൈവികവായനയുടെ മൂന്നാമത്തെ ഘട്ടമായ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ (Oratio) നമ്മൾ അന്വേഷിക്കുന്നത്. യാചന, മാധ്യസ്ഥ്യം, നന്ദി പ്രകാശനം, സ്തുതിപ്പ് തുടങ്ങിയ പ്രാർത്ഥനരീതികളിലൂടെയാണ് നമ്മൾ ദൈവവചനത്തോടു പ്രതികരിക്കേണ്ടത്. അവസാനഘട്ടമായ ധ്യാനത്തോടുകൂടിയാണ് (Contemplatio) ദൈവികവായന സമാപിക്കുന്നത്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഒരുവന് ദൈവവുമായുള്ള മുഖാഭിമുഖദർശനം സാധ്യമാകുന്നു. തന്മൂലം ദൈവികരീതിയിൽ വസ്തുതകളെ കാണുവാനും വിലയിരുത്തുവാനും മാനസാന്തരത്തിന്റെ വഴിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുവാനും ഈയവസരത്തിൽ ഒരുവന് കഴിയും. വിശുദ്ധ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ റോമാക്കാർക്കുള്ള ലേഖനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ “ദൈവഹിതം എന്തെന്നും, നല്ലതും പ്രീതിജനകവും പരിപൂർണ്ണവുമായത് എന്തെന്നും വിവേചിച്ചറിയുവാൻ” (റോമ 12: 2) ധ്യാനഘട്ടത്തിൽ ഒരുവൻ പര്യാപ്തനാണ്. യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ദൈവം കാണുന്ന രീതിയിൽ കാണാനും, വിധിക്കാനും, ബുദ്ധിപൂർവ്വകവും, വിവേചനപൂർണ്ണവുമായ ദർശനം നമ്മിൽ സൃഷ്ടിക്കുവാനും, “മിശിഹായുടെ മനസ്സ്” (1 കോറി 2:16) നമ്മിൽ രൂപപ്പെടുത്തുവാനുമാണ് “ധ്യാന”ഘട്ടം ലക്ഷ്യമിടുന്നത്. ഇവിടെ ദൈവവചനം തിരിച്ചറിവിനുള്ള മാനദണ്ഡമായി ഭവിക്കുന്നു; അത് സജീവവും ഊർജ്ജസ്വലവുമാണ്. ഇരുതലവാളിനെക്കാൾ മുർച്ചയേറിയതും, ചേതനയിലും ആത്മാവിലും സന്ധിബന്ധങ്ങളിലും മജ്ജയിലും തുളച്ചുകയറി ഹൃദയത്തിന്റെ വിചാരങ്ങളെയും നിയോഗങ്ങളെയും

ളെയും വിവേചിക്കുന്നതുമാണ് (ഹെബ്രോ 4:2). സ്വന്തം ജീവിതം മറ്റുള്ളവർക്ക് ദാനമായി സ്നേഹത്തിൽ നൽകുന്ന പ്രവൃത്തിയിൽ (actio) എത്തിച്ചേരുന്നതുവരെ ദൈവികവായന (Lectio Divina) എന്ന പ്രക്രിയ സമാപിക്കുന്നില്ല എന്ന് നമ്മൾ ഓർക്കണം.³⁹

2.3. ദൈവികവായനയും സുവിശേഷപ്രഘോഷണവും

ദൈവജനത്തിന് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥിക്കുവാനുള്ള ഫലപ്രദമായ മാർഗ്ഗമാണ് ദൈവികവായന. ദൈവൈക്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും, ദൈവവചനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് ആഴപ്പെടുത്തുവാനും സഹായിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വകവും, ധ്യാനാത്മകവുമായ ബൈബിൾ പാരായണമാണിത്. പഠിക്കുവാനുള്ള വെറുമൊരു ഭാഗമായിട്ടല്ല, പ്രത്യുത ധ്യാനിക്കുവാനുള്ള ജീവവചനമായിട്ടാണ് ദൈവികവായനയിൽ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തെ വീക്ഷിക്കുന്നത്.

സുവിശേഷപ്രഘോഷകന് ദൈവികവായന വളരെയധികം ഉപകാരപ്രദമാണ്. പ്രസംഗം തയ്യാറാക്കുന്ന വേളയിൽ പ്രാർത്ഥനാരുപിയോടുകൂടി വിശുദ്ധഗ്രന്ഥഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും ആരാധനക്രമപ്രാർത്ഥനകളെക്കുറിച്ചും ധ്യാനാത്മകമായി വിചിന്തനം ചെയ്യുവാൻ ദൈവികവായന സുവിശേഷപ്രഘോഷകനെ സഹായിക്കുന്നു.

ദൈവികവായനയുടെ നാല് ഘട്ടങ്ങൾ പരസ്പരപൂരകങ്ങളാണ്. ഇവയോരോന്നും സുവിശേഷപ്രസംഗകന് ദൈവവചനത്തിന്റെ അക്ഷയഖനികൾ തുറന്നുകൊടുക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാണ്. ദൈവികവായനയുടെ നാല് ഘട്ടങ്ങൾതമ്മിലുള്ള ആന്ത

39. കർത്താവിന്റെ വചനം, 87.

രികബന്ധത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് കുരിശിന്റെ വിശുദ്ധ യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്. അദ്ദേഹമെഴുതുന്നു: വായനയിൽ (lectio) അന്വേഷിക്കുക, വിചിന്തനത്തിൽ (meditatio) കണ്ടെത്തും, പ്രാർത്ഥനയിൽ (oratio) മുട്ടിവിളിക്കുക, ധ്യാനത്തിൽ (contemplatio) തുറന്നുകിട്ടും (കുരിശിന്റെ വിശുദ്ധ യോഹന്നാൻ, സ്നേഹശാസ്ത്രങ്ങൾ, സൂക്തം 79).

2.4. ദൈവികവായനയുടെ വിവിധഘട്ടങ്ങൾ

2.4.1. വായന (Lectio)

ഒരു വിശുദ്ധഗ്രന്ഥഭാഗം അതിൽത്തന്നെ എന്തുപറയുന്നുവെന്നതിന്റെ അന്വേഷണമാണ് ദൈവികവായനയിലെ ഒന്നാമത്തെ പടിയായ വായന (lectio)യുടെ ലക്ഷ്യം. ദൈവവചനത്തോടുള്ള വിനയമനോഭാവവും ഭയഭക്തിപൂർണ്ണമായ ബഹുമാനവും, ദൈവികസ്വരം ശ്രവിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയും ദൈവികവായനയുടെ മുഖമുദ്രയായിരിക്കണം. ദൈവവചനം ഏറ്റവും ശ്രദ്ധയോടെ പഠിക്കുവാൻ സമയം ചെലവഴിക്കുന്നതിലൂടെയും, വചനത്തെ താറുമാറാക്കാതിരിക്കാൻ വിശുദ്ധമായ ഭയം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിലൂടെയും വചനത്തോടുള്ള വീനീതവും ഭയഭക്തിപൂർണ്ണവുമായ മനോഭാവം പ്രകാശിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.⁴⁰

മനസ്സുകൊണ്ടുഗ്രഹിക്കാൻ മാത്രമല്ല, ഹൃദയത്തിലേക്ക് സാംഗീകരിച്ചെടുക്കുവാൻ തക്കവിധം അവധാനപൂർവ്വം വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം വായിക്കണം. വായനയിൽ അധരങ്ങൾ മാത്രമല്ല, മനസ്സും ഹൃദയവും ആത്മാവും പങ്കുചേരണം. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥപാരായണവേളയിൽ നമ്മൾ തനിയെ ഇരുന്നു പഠിക്കുകയല്ല;

40. സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം, 146.

പ്രത്യുത, ദൈവസന്നിധിയിൽ അവിടുത്തോട് ചേർന്നിരുന്ന് അവിടുത്തെ ശ്രവിക്കുകയാണ് ചെയ്യേണ്ടത്.

ദൈവികവായനയുടെ ഒന്നാമത്തെ ഘട്ടമായ വായനക്കുള്ള ഒരുക്കമെന്ന രീതിയിൽ ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ, നിഘണ്ടുക്കൾ, വൈജ്ഞാനികഗ്രന്ഥങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ പ്രസംഗകൻ പരിശോധിക്കണം. സ്വന്തം ആശയങ്ങളുടെ ചക്രവാളത്തിൽ നിന്ന് ഉയരുവാനും, വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം സംബന്ധിച്ച അജ്ഞത ദുരീകരിക്കുവാനും ബൈബിളിന്റെ ചരിത്ര-നിരൂപണാത്മക വിശകലനരീതി (Historical-critical exegesis) ഉപയോഗിച്ച് സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം വായിക്കുകയും അപഗ്രഥിക്കുകയും ചെയ്യണം. ബെനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ പാപ്പയുടെ വാക്കുകളിൽ, “രക്ഷാചരിത്രമെന്നത് ഒരു കെട്ടുകഥയല്ല; യഥാർത്ഥചരിത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട്, ഗൗരവപൂർണ്ണമായ ചരിത്രഗവേഷണരീതികളുപയോഗിച്ച് അതു പഠിക്കണം.”⁴¹ ചരിത്രത്തിൽ സംഭവിച്ചതും പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ രക്ഷാസംഭവങ്ങളാണ് വാക്കുകളിലൂടെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. തന്മൂലം “വചനം മാംസമായി” എന്നോ “വചനം ചരിത്രമായി” എന്നോ, നമുക്കു പറയാവുന്നതാണ്. ഇക്കാര്യങ്ങൾക്കുറിച്ച് പ്രഭാഷകന് ഉത്തമബോധ്യവും ആഴമായ വിശ്വാസവും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ചില ബൈബിൾ പണ്ഡിതർ, വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ രചിക്കുകമാത്രമല്ല, വിശുദ്ധകുർബ്ബാനയുടെ മദ്ധ്യേയുള്ള വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളുടെ പ്രസംഗകുറിപ്പുകളും തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇവ സുവിശേഷപ്രഭാഷകന് വളരെ പ്രയോജനകരമായിട്ടുള്ള വഴികാട്ടിയാണ്. തന്മൂലം ദൈവികവായനകളിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന ഉൾക്കാഴ്ചകളെ വിലയിരുത്തുവാനും, ബൈബിൾ ഭാഗത്തിന്റെ വിവിധ

41. കർത്താവിന്റെ വചനം, 32.

അർത്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചും, വ്യാഖ്യാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രാർത്ഥനാ പൂർവ്വം വിചിന്തനം ചെയ്യുവാനും പ്രസംഗകന് സാധിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ബൈബിൾ പാഠത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മമായ ഓരോ അംശവും മനസ്സിലാക്കുകയെന്നതല്ല, മറിച്ച് പാഠത്തിന്റെ സുപ്രധാനസന്ദേശം, പാഠത്തിനു ഘടനയും ഐക്യവും നൽകുന്ന സന്ദേശം എന്നിവ കണ്ടെത്തുകയാണ് സുവിശേഷപ്രഭാഷകന്റെ പ്രധാനകർത്തവ്യം.⁴²

ദൈവികവായനയുടെ മുഖ്യലക്ഷ്യം സുവിശേഷപ്രസംഗം തയ്യാറാക്കുകയാണെന്നതിനാൽ, തന്നെ ശ്രവിക്കുന്നവർക്ക് മനസ്സിലാവുന്ന ഭാഷയിലേക്ക് വായനയുടെയും പഠനത്തിന്റെയും കണ്ടെത്തലുകൾ മൊഴിമാറ്റം ചെയ്യുവാൻ സുവിശേഷപ്രഭാഷകൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. “ലളിതവും വ്യക്തവും, നേരിട്ടുള്ളതും, വേണ്ടവിധം അനുരൂപപ്പെട്ടതുമായ പ്രസംഗത്തിൽനിന്ന് വിശ്വാസികൾ വൻതോതിൽ ഉപകാരം കണ്ടെത്തുന്നുവെന്ന പോൾ ആറാമൻ പാപ്പായുടെ വാക്കുകളെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട്, ശ്രോതാക്കൾക്ക് അപരിചിതമായ ദൈവശാസ്ത്രഭാഷ പ്രസംഗവേളയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് “സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം” എന്ന അപ്പസ്തോലിക ആഹ്വാനത്തിലൂടെ ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പ സുവിശേഷപ്രസംഗകർക്കെല്ലാം മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നുണ്ട്.⁴³ മാത്രമല്ല, പ്രസംഗം ലളിതവും ആകർഷകവും സമ്പന്നവുമാക്കുവാൻ ചില പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങളും പാപ്പാ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നുണ്ട്. “പ്രഭാഷണത്തിൽ പ്രതിരൂപങ്ങൾ (images) എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കാം, എങ്ങനെ പ്രതിരൂപത്തെ പരാമർശിക്കാം എന്നു പഠിക്കുക ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. ചിലപ്പോൾ ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട വിഷയാംശം വ്യക്തമാക്കു

42. സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം, 147.
43. സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം, 158.

വാൻ ഉദാഹരണങ്ങൾ (examples) ഉപയോഗിക്കേണ്ടി വന്നേക്കാം. എന്നാൽ ഈ ഉദാഹരണങ്ങൾ സാധാരണയായി മനസ്സിനെ മാത്രമേ സ്വാധീനിക്കുന്നുള്ളൂ. നേരേമറിച്ച്, പ്രതിരൂപങ്ങൾ (images) നമ്മൾ പകർന്നു നൽകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സന്ദേശം കൂടുതൽ നന്നായി ഉൾക്കൊള്ളാൻ ശ്രോതാക്കളെ സഹായിക്കും, ആകർഷകമായ ഒരു പ്രതിരൂപം സന്ദേശത്തെ സുപരിചിതവും, സമീപസ്ഥവും പ്രായോഗികവും, അനുദിനജീവിതത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ടതുംമാക്കുന്നു. വിജയകരമായ ഒരു പ്രതിരൂപം സന്ദേശത്തെ ജനങ്ങൾക്ക് രുചിപ്രദമാക്കും. അത് സുവിശേഷത്തിലേക്ക് ആഗ്രഹം ഉണർത്തുകയും മനസ്സിനെ ചലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.⁴⁴ ഇപ്രകാരം വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവ്യാഖ്യാനത്തിന് ഉദാഹരണങ്ങളും, പ്രതിരൂപങ്ങളും സമൃദ്ധമായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാധിക്കണമെങ്കിൽ ദൈവികവായനയുടെ ഒന്നാമത്തെ പടിയായ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വകമായ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായന (lectio) സുവിശേഷപ്രഭാഷകന് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

2.4.2. വിചിന്തനം (Meditatio)

ദൈവികവായനയുടെ രണ്ടാമത്തെ പടിയായ വിചിന്തനത്തിലൂടെ (meditatio) വിശുദ്ധഗ്രന്ഥഭാഗം എന്താണ് നമ്മോട് പറയുന്നതെന്ന് അന്വേഷിക്കുന്നു. ഇതുവഴിയായി, വായിച്ച ദൈവവചനത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് അഥവാ ആന്തരികസത്തയിലേക്ക് നമ്മൾ പ്രവേശിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ധ്യാനത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ ഉതകുന്ന ലളിതവും എന്നാൽ ചൂഴ്ന്നിറങ്ങുന്നതുമായ ഏതാനും ചോദ്യങ്ങൾ “സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷ”മെന്ന അപ്പസ്തോലികആഹ്വാനത്തിൽ ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. കർത്താവേ, എന്താണ് ഈ പാഠഭാഗം എന്നോടു പറയുന്നത്?

44. സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം, 157.

ഈ പാഠഭാഗം കൊണ്ട് എന്റെ ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച് എന്തു മാറ്റമാണ് അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? ഈ പാഠത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എന്താണ് എന്നെ അസ്വസ്ഥതപ്പെടുത്തുന്നത്? എന്തുകൊണ്ടാണ് എനിക്ക് ഇതിൽ താല്പര്യമില്ലാത്തത്? അഥവാ ഒരു പക്ഷേ ഇങ്ങനെ ചോദിക്കാം: ഈ പാഠത്തിൽ സന്തോഷകരമായി ഞാൻ എന്തു കാണുന്നു? എന്തിലേക്കാണ് ഈ പാഠം എന്നെ ചലിപ്പിക്കുന്നത്? എന്താണ് എന്നെ ആകർഷിക്കുന്നത്? എന്തുകൊണ്ട് അത് എന്നെ ആകർഷിക്കുന്നു.”⁴⁵ ഇപ്രകാരം ദൈവവചനങ്ങളുടെ നാനാവശങ്ങളെ വീണ്ടുംവീണ്ടും വിശകലനം ചെയ്താൽ അവയുടെ സന്ദേശം ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ നമുക്ക് കഴിയും. അനേക നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് എഴുതപ്പെട്ട ദൈവവചനത്തിന്റെ കാലികപ്രസക്തിയും, അവയ്ക്ക് എന്റെ ജീവിതത്തിലുള്ള പ്രാധാന്യവും മനസ്സിലാക്കുവാൻ നസ്രസ്സിലെ മറിയത്തെപ്പോലെ ദൈവവചനം മനസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ച് ധ്യാനിക്കണം (ലൂക്കാ 2:19: 51).

ഒരു ബൈബിൾ പാഠം എന്താണ് നമ്മോട് പറയുന്നത് എന്നു തീരുമാനിക്കുന്നതിൽ സഭയുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ നിയമത്തിന് (Rule of faith) വളരെയധികം പ്രാധാന്യമുണ്ട്. തിരുസഭയുടെ ഗ്രന്ഥമായ ബൈബിൾ സഭയുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയിലും, സഭാത്മകവിശ്വാസത്തിലും അടിയുറച്ചു നിന്നായിരിക്കണം വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടത്. സഭയുമായുള്ള സംസർഗ്ഗത്തിന്റെ ചൈതന്യത്തിലായിരിക്കണം നമ്മൾ ദൈവവചനം വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടതും, സ്വീകരിക്കേണ്ടതുമെന്ന് ബൈനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ പാപ്പാ പഠിപ്പിക്കുന്നു.⁴⁶ കാരണം, സഭയുടെ വിശ്വാസമാണ് ബൈബിളിൽ ദൈവവചനത്തെ തിരിച്ചറിയുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നത്. വിശുദ്ധ ആഗ

45. സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം, 153.
46. സ്നേഹത്തിന്റെ കൂദാശ, 45.

സ്തീനോസിന്റെ വാക്കുകൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് “കർത്താവിന്റെ വചന”മെന്ന അപ്പസ്തോലിക പ്രബോധനം ഇപ്രകാരം ഊന്നിപ്പറയുന്നു: “ഞാൻ ബൈബിളിൽ വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നില്ല, കത്തോലിക്കാസഭയുടെ അധികാരം അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുവാൻ എന്നെ നയിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ.”⁴⁷ സഭയ്ക്കു ജീവൻ നൽകി പോഷിപ്പിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവാണ് ധ്യാനത്തിലൂടെ ബൈബിൾ പാഠത്തിന്റെ അന്തഃസത്ത മനസ്സിലാക്കുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല, ബൈബിൾ പാഠത്തിന്റെ പ്രബോധനപരവും, ധാർമ്മികവുമായ അർത്ഥതലങ്ങളുടെ ഉള്ളുകളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാനും ധ്യാനവേളയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമുക്ക് വെളിച്ചം പകരുന്നു.

കത്തോലിക്കാസഭയുടെ അമൂല്യമായ പാരമ്പര്യങ്ങളുടെയും പ്രബോധനങ്ങളുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിലും, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ചൈതന്യത്തിലും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം വായിക്കുന്നതിനൊപ്പം, ദൈവവചനം ശ്രവിക്കുവാൻ ഒരുമിച്ചുകൂടിയിരിക്കുന്ന സമൂഹത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലവും, ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളും കൂടി സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ ധ്യാനവിഷയമാക്കണം. ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പായുടെ വാക്കുകളിൽ, “പ്രസംഗകൻ ജനങ്ങളെ കേൾക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കണം. വിശ്വാസികൾ കേൾക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എന്താണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും വേണം. വചനപ്രഘോഷകൻ വചനത്തെക്കുറിച്ച് ധ്യാനിക്കണം. എന്നാൽ തന്റെ ജനങ്ങളെക്കുറിച്ചും ധ്യാനിക്കണം.”⁴⁸ തന്മൂലം പഠനത്തോടും പ്രാർത്ഥനയോടുംൊപ്പം തന്റെ ഇടവകയിൽ സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും, ഈ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ ദൈവവചനത്തെ എപ്രകാരം ഇടവകജനങ്ങൾക്ക് മുറിച്ചുനൽകാമെന്നു

47. കർത്താവിന്റെ വചനം, 29.
48. സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം, 154.

ദിവസങ്ങൾക്കുമുമ്പേതന്നെ ധ്യാനാത്മകമായി സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ ഒരുങ്ങുകയും ചെയ്യണം. മിശിഹായുടെ മരണത്തിന്റെയും ഉത്ഥാനത്തിന്റെയും സ്വാധീനവും മാതൃകയും സമൂഹജീവിതത്തിലും ലോകത്തിലും തിരിച്ചറിയുവാൻ പ്രസംഗകന് കഴിയുന്നത് ഇപ്രകാരമുള്ള ധ്യാനത്തിലൂടെയാണ്.

2.4.3. പ്രാർത്ഥന (Oratio)

ദൈവികവായനയുടെ മൂന്നാമത്തെ ഘട്ടമായ പ്രാർത്ഥനയെന്ന് (oratio) ദൈവവുമായുള്ള സംഭാഷണത്തിന്റെ സമയമാണ്. വായിച്ചതും ധ്യാനിച്ചതുമായ ദൈവവചനത്തിലൂടെയാണ് നമ്മൾ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. ഹൃദയത്തെ ദൈവത്തിലേക്ക് ഉയർത്തുവാനുള്ള ഉപാധിയായി പ്രാർത്ഥന ഇവിടെ പരിണമിക്കുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയെന്ന് അധരത്തിന്റെയല്ല ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ്. ആരാധന, കൃതജ്ഞത, സ്തുതി, യാചന, പശ്ചാത്താപം, വിശ്വാസം, പ്രത്യാശ, സ്നേഹം മുതലായ പ്രകരണങ്ങൾ നീരുറവയിൽ നിന്ന് തെളിനീരെന്നപോലെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് അനർഗളം കവിഞ്ഞൊഴുകും.

ലിറ്റർജിയെന്ന് ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണ്. ദൈവവചനത്തിന് അപേക്ഷയിലൂടെയും, മാദ്ധ്യസ്ഥ്യത്തിലൂടെയും നന്ദിപ്രകാശനത്തിലൂടെയും, സ്തുതിപ്പുകളിലൂടെയും ഉള്ള നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയാണ് വിശുദ്ധകുർബാനയുടെ വചനശുശ്രൂഷയിലും, അനാഫൊറയിലും പ്രകടമാകുന്നത്. തന്മൂലം ലിറ്റർജിയുടെ ആഴമേറിയ ആന്തരിക കർമ്മോത്സുകത ദൈവജനം അനുഭവിക്കുന്നതിനും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും വചനശുശ്രൂഷയും അനാഫൊറയും തമ്മിലുള്ള ആന്തരികബന്ധം സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ ഊന്നിപ്പറയണം.

2.4.4. ധ്യാനം (Contemplatio)

ദൈവികവായനയുടെ അവസാനഘട്ടമായ ധ്യാനമെന്നത് (contemplatio) ദൈവത്തെ മുഖാമുഖം ദർശിക്കുന്ന വേളയാണ് (1 കോറി 13:12). ബനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ പാപ്പായുടെ വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ, ധ്യാനഘട്ടത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ രീതിയിൽ വസ്തുതകളെ കാണുവാനും വിലയിരുത്തുവാനുമുള്ള കഴിവ് ദാനമായി നമ്മൾ ദൈവത്തിൽനിന്നു സ്വീകരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല ഈയവസരത്തിൽ എപ്രകാരമുള്ള ഹൃദയപരിവർത്തനവും, ജീവിതമാനസാന്തരവുമാണ് കർത്താവ് ആവശ്യപ്പെടുന്നതെന്ന് നമ്മൾ ആത്മപരിശോധന നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.⁴⁹

ആശ്രമപാരമ്പര്യമനുസരിച്ച്, ധ്യാനമെന്നത് ദൈവവുമായുള്ള ഒരുവന്റെ സമ്പൂർണ്ണ ഐക്യമാണ്. ധ്യാനത്തിലൂടെയും പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും തന്റെ അകവും പുറവും ആകെ ശാന്തവും, സ്വസ്ഥവുമാക്കി, ദൈവത്തിൽ താൻ പൂർണ്ണമായും ലയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന അവസ്ഥയിൽ എത്തുമ്പോൾ ഒരുവൻ ധ്യാനത്തിലായി. വാക്കുകളോ, ചിന്തകളോ കൂടാതെയുള്ള നിശബ്ദമായ സാന്നിധ്യാവബോധവും ദൈവത്തിൽ അചഞ്ചലമായി ആരൂഢമായിരിക്കുന്ന ആത്മീയദർശനവും സ്നേഹനിർഭരമായ ആത്മീയസായുജ്യവുമാണ് ധ്യാനത്തിന്റെ ഉൾക്കാമ്പ്.

ദൈവദാനമായിട്ടുള്ള ധ്യാനത്തിലൂടെ ഒരാൾ തനിക്കുള്ളിൽത്തന്നെ അഭംഗമായ ശാന്തിയും സ്വസ്ഥതയും നിശ്ചലത്വവും അനുഭവിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിലൂടെ എല്ലാറ്റിനെയും ഏകമായി ദർശിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അയാളുടെ ചിന്തയ്ക്കും സ്നേഹത്തിനും ദിവ്യമായ കാന്തിയും ചൈതന്യവും കൈവരുന്നു. ഇപ്രകാരം

49. കർത്താവിന്റെ വചനം, 87.

ആത്മീയതയുടെ ഉന്നതഘട്ടത്തിൽ എത്തിച്ചേരുവാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചവരാണ് വിശുദ്ധർ. അവരുടെ മാതൃക പിഞ്ചെന്ന് ഹൃദയത്തെയും മനസ്സിനെയും ദൈവത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുവാൻ ഈ അവസ്ഥ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു.

ദൈവവചനവ്യാഖ്യാനത്തിലൂടെ ശ്രോതാക്കളെ പ്രസംഗകൻ ദൈവാനുഭവത്തിലേക്ക് നയിക്കണം. ആത്യന്തികമായി ദൈവമാണ്, ദൈവവചനമാകുന്ന വിത്ത് നല്ല നിലത്ത് വീഴാനും ഫലദായമാക്കുവാനും ഇടയാക്കുന്നത്. എങ്കിൽത്തന്നെയും ശ്രോതാക്കളെ അത്ഭുതാവഹമായ രീതിയിൽ വിശുദ്ധീകരിക്കാനും പവിത്രീകരിക്കാനും സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ നിരന്തരമായി പ്രാർത്ഥിക്കണം. ദൈവവചനപ്രഘോഷണം ഫലപ്രദമാക്കുവാനുള്ള സാധ്യമായ എല്ലാ രീതികളും അദ്ദേഹം അവലംബിക്കണമെങ്കിലും, “ഞാൻ നട്ടു; അപ്പോളോസ് നനച്ചു; എന്നാൽ ദൈവമാണ് വളർത്തിയത്” (1 കോറി3:6) എന്ന് പൗലോസ് ശ്ലീഹായെപ്പോലെ സുവിശേഷപ്രസംഗകനും ഏറ്റുപറയണം.

2.4.5. പ്രവൃത്തി (Actio)

ദൈവികവായനയുടെ പരമ്പരാഗതമായ ഈ നാല് ഘട്ടങ്ങളോട് ബൈബിൾ പതിനാറാമൻ പാപ്പാ പ്രവൃത്തി (actio) എന്ന ഒരു ഘട്ടം കൂടി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ദൈവികവായനയുടെ ലക്ഷ്യവും സാക്ഷാത്കാരവുമെന്നത് ദൈവവചനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ക്രൈസ്തവജീവിതത്തെ കർമ്മോത്സുകവും പ്രേഷിതഭരിതവുമാക്കുകയെന്നതാണ്. ദൈവവചനത്തിൽനിന്നു ശക്തി സാംശീകരിച്ച് ക്രൈസ്തവർ പരനിലേക്കും അപരനിലേക്കും ഉന്മൂഖരായിത്തീരുമ്പോഴാണ് വചനം പ്രവർത്തനനിരതമാകുന്നത്. ബൈബിൾ പാപ്പായുടെ വാക്കുകളിൽ, “വിശ്വാസിയുടെ ജീവിതത്തെ സ്നേഹത്തിൽ ദാനമായി മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകുന്ന പ്രവൃത്തിയിൽ

(actio) എത്തുന്നതുവരെ ദൈവികവായനയെന്ന പ്രക്രിയ അവസാനിക്കുന്നില്ല.”⁵⁰

ആരാധനക്രമപശ്ചാത്തലത്തിൽ വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ പ്രവൃത്തി (actio) പ്രേഷിതത്വത്തെ (missio) വിഭാവനം ചെയ്യുന്നു. അതായത്, ദൈവവചനത്താൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടവരും, വിശുദ്ധകുർബാനവഴി രക്ഷാകരരഹസ്യത്തിൽ പങ്കുചേർന്ന് പോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരുമായ ദൈവജനം പ്രേഷിതപ്രവർത്തനത്തിനായി ഇറങ്ങിത്തരിക്കണം. സുവിശേഷത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണതയുള്ള പ്രഘോഷകരും സാക്ഷികളുമായി വർത്തിച്ച്, ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ നവസുവിശേഷവൽക്കരണത്തിന് തുടക്കമിടുമ്പോഴാണ് ദൈവികവായനയുടെ “പ്രവൃത്തി ” (actio) എന്ന ഘട്ടം നമ്മിൽ ഫലമണിയുന്നത്.

“കൂട്ടായ്മയും, പ്രേഷിതദൗത്യവും തമ്മിൽ ആഴത്തിൽ സംയോജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു” എന്ന വിശുദ്ധ ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ പാപ്പായുടെ പ്രബോധനത്തെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ എല്ലാ വിശ്വാസികളെയും ഇപ്രകാരം ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു: “ഗുരുവിന്റെ മാതൃകയോട് വിശ്വസ്തത പുലർത്തിക്കൊണ്ട് മുമ്പോട്ടുപോയി എല്ലാവരോടും, എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും, എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും സംശയമോ, മടിയോ, ഭയമോ കൂടാതെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയെന്നത് സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജീവൽപ്രാധാന്യമുള്ള കാര്യമാണ്. സുവിശേഷസന്തോഷം എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. ആരെയും അതിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ പാടില്ല.”⁵¹ അതുകൊണ്ട് അവസരത്തിലും അല്ലാത്തപ്പോഴും ജീവിതസാക്ഷ്യംവഴി സുവിശേഷം പ്രഘോഷിക്കുവാൻ ക്രൈസ്തവർ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

50. കർത്താവിന്റെ വചനം, 87.

51. സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം, 3.

ഇപ്രകാരം കർത്താവായ ഈശോയുടെ സുവിശേഷ സന്തോഷം ജീവിതത്തിൽ സാംശീകരിക്കുവാനും, മറ്റുള്ളവർക്ക് പകർന്നുകൊടുക്കുവാനുള്ള അനന്തസാധ്യതകളുടെ വാതായനങ്ങളാണ് ദൈവികവായനയും അതിന്റെ വിവിധഘട്ടങ്ങളും നമുക്കു മുന്നിൽ തുറന്നിടുന്നത്. തിരുവചനത്തിന്റെ പ്രകാശവും പ്രചോദനവും ജീവിതത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ ദൈവികവായന വളരെയേറെ ഉപകാരപ്രദമാണ്. സഭാത്മകബോധം നമ്മിൽ ഉറപ്പിക്കുവാനും, ദൈവവുമായുള്ള അടുപ്പത്തിൽ വളർത്തുവാനും ഇപ്രകാരമുള്ള വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായന നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ അംബ്രോസ് പറയുന്നതുപോലെ, “വിശ്വാസത്തോടെ നാം ദൈവവചനം സ്വീകരിക്കുകയും സഭയോടൊത്ത് അതു വായിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരിക്കൽക്കൂടി നാം ദൈവവചനത്തോടൊപ്പം തോട്ടത്തിലൂടെ നടക്കുകയാണ്.”⁵² ദൈവവായനയുടെ മൂശയിലിട്ട് ഉറുക്കിയെടുത്ത ദൈവികവചസ്സുകളുമായിട്ടായിരിക്കണം സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ വചനവേദയിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ടതും വചനം ജനങ്ങൾക്ക് മുറിച്ചു നൽകേണ്ടതും.

ഉപസംഹാരം

സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിന് തയ്യാറെടുക്കുന്ന വേളയിൽ പ്രഘോഷകൻ അവലംബിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചത്. പ്രാർത്ഥനയും പഠനവും സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിന് തയ്യാറെടുക്കുന്ന വേളയിൽ അനിവാര്യമായ രണ്ട് ഘടകങ്ങളാണ്. ഇതിൽനിന്ന് ഉയിർകൊള്ളുന്ന വചനവിചിന്തനങ്ങളാണ് പ്രഘോഷകൻ ദൈവജനവുമായി സുവിശേഷപ്രഘോഷണസമയത്ത് പങ്കുവയ്ക്കേണ്ടത്. സുവിശേഷപ്രഘോ

52. കർത്താവിന്റെ വചനം, 87.

ഷണത്തിന് തയ്യാറെടുക്കുവാൻ പ്രഘോഷകനെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു ഉപാധി എന്ന നിലയിൽ ദൈവികവായനയെക്കുറിച്ചും, അതിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചും, ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശദമായി വിശദീകരിച്ചു. വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളുടെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് ഊളിയിട്ടിറങ്ങുവാൻ ദൈവികവായന പ്രസംഗകനെ സഹായിക്കുന്നു. അവിടെനിന്ന് കണ്ടെത്തുന്ന വചനത്തിന്റെ മണിമുത്തുകൾ ദൈവജനത്തിന്മുമ്പിൽ വിളമ്പിക്കൊടുക്കുകയെന്നതാണ് പ്രസംഗകന്റെ കടമ. അതായത്, വിശുദ്ധ ലിഖിതപാരായണത്തിലൂടെ താൻ കണ്ടുമുട്ടിയ മിശിഹായ്ക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയെന്ന മഹനീയദൗത്യമാണ് പ്രസംഗകൻ വചനവേദിയിൽ നിർവഹിക്കേണ്ടത്. “വിശുദ്ധലിഖിതങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞത മിശിഹായെപ്പറ്റിയുള്ള അജ്ഞതയാണെന്ന് വിശുദ്ധ ജെറോമിന്റെ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കി വിശുദ്ധലിഖിതം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിക്കുവാനും, വിചിന്തനംചെയ്യുവാനും, വചനാനുബന്ധമായി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും, ധ്യാനിക്കുവാനും, പ്രവർത്തിക്കുവാനും സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ തയ്യാറെടുക്കുകയും മുന്നിട്ടിറങ്ങുകയും ചെയ്യണം. ഒപ്പം ഈ പ്രേഷിതയജ്ഞത്തിൽ പങ്കുചേരുവാനും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവാനും ദൈവജനത്തെ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ഒരുക്കുകയും വേണം.

അദ്ധ്യായം മൂന്ന് സുവിശേഷപ്രഘോഷണവും ആരാധനക്രമവത്സരവും

ആമുഖം

ആരാധനക്രമവത്സരവും സുവിശേഷപ്രഘോഷണവും തമ്മിലുള്ള അടിസ്ഥാനപരമായ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചും, അതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, സീറോമലബാർസഭയിലെ ആരാധനക്രമവത്സരത്തിലെ ഞായറാഴ്ചകളിലെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളെക്കുറിച്ചുമാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശദീകരിക്കുന്നത്. ആരാധനക്രമവത്സരമെന്നത് സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിന് സഹായിക്കുന്ന സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക മാർഗ്ഗരേഖയാണ്. കാരണം, ആരാധനക്രമചൈതന്യത്തിന് അനുയോജ്യമായ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകൾ കോർത്തിണക്കിയാണ് ഓരോ വ്യക്തിഗതസഭയുടെയും ആരാധനക്രമകലണ്ടറുകൾ തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത്. തന്മൂലം, വിശുദ്ധഗ്രന്ഥഭാഗങ്ങളുടെ തുടർച്ചയായ വായന എന്നതിനേക്കാൾ മിശിഹാരഹസ്യങ്ങളോട് ബന്ധപ്പെട്ട വ്യത്യസ്തവിഷയങ്ങളുടെ അനുസ്മരണത്തിന് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന വായനകളാണ് ആരാധനക്രമകലണ്ടറുകളിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്.

സീറോമലബാർസഭയിലെ ആരാധനക്രമവത്സരം മിശിഹായിൽ പൂർത്തിയാക്കപ്പെട്ട രക്ഷാപദ്ധതിയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ളതാണ്. ഒരു വർഷം മുഴുവനും നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ആരാധനാവത്സരത്തിന്റെ ആചരണത്തിലൂടെ മിശിഹാരഹസ്യവും മിശിഹായുടെ തുടർച്ചയായ സഭയുടെ രഹസ്യവും ആഘോഷിക്കുകയും

പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മിശിഹായുടെ മനുഷ്യാവതാരം മുതൽ സഭയുടെ സ്വർഗ്ഗപ്രവേശം വരെയുള്ള രക്ഷാകരപദ്ധതിയാണ് മംഗലവാർത്തക്കാലം മുതൽ പള്ളിക്കൂടാശക്കാലം വരെയുള്ള ആരാധനക്രമവത്സരത്തിലെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളിൽ ഉൾച്ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. ഈ രക്ഷാപദ്ധതിയെ ദൈവജനത്തിനു മുമ്പിൽ അനാവരണം ചെയ്യുവാനും പ്രഘോഷിക്കുവാനും പ്രസംഗകനെ സഹായിക്കുന്ന ചില മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ സൂചിതമായിരിക്കുന്നത്.

ആരാധനക്രമവത്സരവും സുവിശേഷ പ്രഘോഷണവും തമ്മിലുള്ള അടിസ്ഥാനപരമായ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചും, അതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, സീറോമലബാർസഭയിലെ ആരാധനക്രമവത്സരത്തിലെ ഞായറാഴ്ചകളിലെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥ വായനകളെക്കുറിച്ചുമാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശദമാക്കുന്നത്.

3.1. ആരാധനക്രമവത്സരം: ഒരു വിശകലനം

വിവിധകാലങ്ങളിലൂടെ മിശിഹായുടെ രക്ഷാരഹസ്യങ്ങൾ മുഴുവനും അനുഭവഭേദ്യമാക്കുവാനായി വിശുദ്ധരുടെ അനുസ്മരണങ്ങളും, നോമ്പും ഉപവാസവും അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ട് സഭാതനയരുടെ സ്വർഗോന്മുഖതീർത്ഥാടനം വിജയപ്രദമാക്കുവാൻ സഭാമാതാവ് സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതാണ് ആരാധനക്രമവത്സരം. ക്രൈസ്തവസഭകളിൽ രണ്ടു വിധത്തിലാണ് ആരാധനക്രമവത്സരം ആചരിച്ചുപോരുന്നത്. സീറോമലബാർസഭയിലും അപ്രകാരം തന്നെയാണ്. അവയിൽ ആദ്യത്തേതിനെ കാലികചക്രം (Temporal Cycle) എന്നും, രണ്ടാമത്തേതിനെ വിശുദ്ധാത്മചക്രം (Sanctoral Cycle) എന്നും വിളിക്കുന്നു. കാലികചക്രത്തിൽ പ്രതിദിനം, പ്രതിവാരം, പ്രതിവർഷം എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു ക്രമങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. വിശുദ്ധരുടെ തിരുനാളു

കളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നതാണ് വിശുദ്ധാത്മ ചക്രം. ഇത്, ദിവസ തിരുന്നാളുകൾ (Movable feasts), തിയ്യതി തിരുന്നാളുകൾ (Fixed feasts) എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് വിധമാണ് എല്ലാസഭകളിലും പ്രാവർത്തികമാക്കിയിട്ടുള്ളത്.

ഏകദേശം ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടോടെയാണ് വിവിധ വ്യക്തിഗതസഭകളുടെ ആരാധനാവത്സരങ്ങൾക്ക് നിയതമായ രൂപവും ഭാവവും കൈവന്നത്. ഇങ്ങനെ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠനേടിയവയാണ് ഇന്നു പശ്ചാത്യ-പൗരസ്ത്യ സഭകളിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഏഴ് ആരാധനാവത്സര കലണ്ടറുകൾ. ഏഴ് കലണ്ടറുകളിൽ ആരെണ്ണം പൗരസ്ത്യ സഭകളുടേതും ഒരേണ്ണം ലത്തീൻ സഭയുടേതുമാണ്:

1. പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിസഭ

(സീറോ മലബാർ, കൽദായ, അസ്സീറിയൻ സഭകൾ)

ഒമ്പത് കാലങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു കലണ്ടറാണ് പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി സഭയുടെ ആരാധനാവത്സരം.

2. പശ്ചാത്യ സുറിയാനിസഭ

(സീറോ മലങ്കര, അന്ത്യോക്യൻ, മാറോനീത്ത, യാക്കോബായ സഭകൾ)

ഏഴ് കാലങ്ങളാണ് ഈ കലണ്ടറിലുള്ളത്.

3. ബൈസന്റീൻസഭ (14 പുത്രീസഭകൾ)

മൂന്ന് പ്രധാന കാലങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഈ പൗരസ്ത്യകലണ്ടർ ക്രമീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

4. അർമേനിയൻസഭ (ഉപവിഭാഗങ്ങളില്ല)

എട്ടുകാലങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് അർമേനിയൻ സഭയുടെ കലണ്ടർ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്.

5. അലക്സാണ്ട്രിയൻ കോപ്റ്റിക്സഭ

ആറുകാലങ്ങളാണ് കോപ്റ്റിക് കലണ്ടറിലുള്ളത്.

6. അലക്സാണ്ട്രിയൻ എത്യോപ്യൻസഭ

പത്തൊമ്പത് കാലങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള വളരെ വിപുലമായ ഒരുക്രമമാണ് എത്യോപ്യൻ സഭാകലണ്ടർ. എരിത്രേയൻ സഭയും ഈ കലണ്ടർ തന്നെയാണ് പിന്തുടരുന്നത്.

7. ലത്തീൻ സഭ

ആഗമനകാലം, നോമ്പുകാലം, ഉയിർപ്പുകാലം എന്നീ കാലങ്ങളെയും പന്തക്കുസ്ത തിരുനാളും ആണ്ടുവട്ടത്തിലെ ആഴ്ചകളേയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ് ലത്തീൻ സഭാ കലണ്ടർ.

പൗരസ്ത്യസുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിലുള്ള സീറോമലബാർസഭയുടെ ആരാധനാവത്സരത്തിന്റെ സവിശേഷതകളിലേക്ക് അൽപ്പമൊന്ന് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധതിരിക്കാം. ആരാധനാവത്സരത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദു മിശിഹായുടെ ഉയിർപ്പാണ്. മിശിഹായുടെ ഉത്ഥാനത്തിന്റെ ഓർമ്മ ഈസ്റ്റർ ദിനത്തിലേക്ക് ഒതുക്കാതെ, എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും ആചരിക്കാൻ തുടങ്ങി. പിന്നീട് മിശിഹായുടെ മനുഷ്യാവതാരരഹസ്യം, പീഡാനുഭവമരണോത്ഥാനം, ദിതീയാഗമനം തുടങ്ങിയവ പല ഘട്ടങ്ങളായി ഒരു വർഷം മുഴുവനിലേക്കും ദീർഘിപ്പിച്ച് ആഘോഷിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇതിനുള്ള ഒരു ക്രമീകരണമാണ് ആരാധനാവത്സരം ഒരുക്കുന്നത്. ആരാധനാവത്സരത്തിലൂടെ മിശിഹായുടെ രഹസ്യവും മിശിഹായുടെ മൗതികശരീരമായ സഭയുടെ രഹസ്യവും സംയുക്തമായി ആഘോഷിച്ചുവരുന്നു.

ആരാധനാവത്സരത്തിൽ ഞായറാഴ്ചയ്ക്ക് സുവിശേഷമായ സ്ഥാനമുണ്ട്. പുതിയനിയമവും (അപ്പ.പ്രവ.20:7) ആദിമ ക്രൈസ്തവലിഖിതങ്ങളും (ഡിഡാക്കേ 14) ഞായറാഴ്ചയെ ക്രൈസ്തവർ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന കർത്താവിന്റെ ദിവസമായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. കർത്താവിന്റെ ദിവസത്തിന്റെയും അവിടുത്തെ ബലിയർപ്പണത്തിന്റെയും ആഘോഷം സഭാജീവിതത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിലുള്ളതാണെന്ന് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു.⁵³ ഞായറാഴ്ച ആചരണത്തിന്റെ ഹൃദയമെന്നത് വിശുദ്ധകുർബാനയുടെ അർപ്പണമാണ്. “ക്രൈസ്തവ ജീവിതത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിലാണ് ഞായറാഴ്ച എന്ന ദിവസത്തിന്റെ സ്ഥാനമെന്ന്” വിശുദ്ധ ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ “കർത്താവിന്റെ ദിവസം”മെന്ന അപ്പസ്തോലിക പ്രബോധനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.⁵⁴ ഞായറാഴ്ചകളിൽ വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ പങ്കുചേരുകവഴി മിശിഹായുടെ ഉയിർപ്പുരഹസ്യത്തിൽ നാം പങ്കാളികളാവുന്നു. മാത്രമല്ല, മിശിഹായുടെ ദിതീയാഗമനത്തിൽ നമുക്കു കൈവരുവാനിരിക്കുന്ന ഉയിർപ്പിന്റെയും നിത്യമഹത്വത്തിന്റെയും മൂന്നാസ്വാദനം ഞായറാഴ്ച ആചരണം നമുക്കു സാധ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

3.2. സീറോമലബാർ ആരാധനക്രമവത്സരം

പൗരസ്ത്യസുറിയാനിപാരമ്പര്യം പേറുന്ന സീറോമലബാർ സഭയുടെ ആരാധനക്രമവത്സരം ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് രക്ഷാചരിത്രത്തിലെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ്. ഈശോയുടെ ജനനം (മംഗലവാർത്ത-പിറവി), മാമ്മോദീസാ (ദനഹാ), പീഡാനുഭവം - മരണം - സംസ്കാരം (നോമ്പ്), ഉയിർപ്പ്- സ്വർഗ്ഗാരോഹണം (ഉയിർപ്പ്) പന്തക്കുസ്താ (ശ്ലീഹാ) സഭയുടെ വളർച്ച

53. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം, 2177.

54. കർത്താവിന്റെ ദിവസം, 32.

(കൈത്താ) രൂപാന്തരീകരണം - കുരിശിന്റെ പുകഴ്ച - മിശിഹായുടെ പുനരാഗമനം (ഏലിയ-സ്തീവാ- മുശ), സഭയുടെ മഹത്തമീകരണം (പള്ളിക്കൂടാശ) എന്നിവയാണ് പ്രധാന രക്ഷാകരസംഭവങ്ങൾ. രക്ഷാപദ്ധതിയിലെ മേൽപറഞ്ഞ സുപ്രധാന സംഭവങ്ങളെ ആധാരമാക്കി സീറോമലബാർ ആരാധനാവത്സരത്തെ ഏഴ് ആഴ്ചകൾ വീതമുള്ള ഒൻപതുകാലങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ചില കാലങ്ങളിലെ ആഴ്ചകളുടെ എണ്ണം കൂടിയും കുറഞ്ഞും വരാവുന്നതാണ്. ആരാധനാവത്സരത്തിലുള്ള വിവിധകാലങ്ങളിൽ വരുന്ന വിശുദ്ധഗ്രന്ഥ ഭാഗങ്ങളെയും വിഷയങ്ങളെയും അപഗ്രഥിക്കുവാൻ സുവിശേഷപ്രസംഗകനെ സഹായിക്കുന്നതരത്തിലുള്ള ഒരു രൂപരേഖ നിർദ്ദേശിക്കുകയാണ് ഈ ഭാഗത്തിന്റെ മുഖ്യ ലക്ഷ്യം.

3.2.1. മംഗലവാർത്തക്കാലം

സീറോമലബാർസഭയുടെ ആരാധനാവത്സരം ആരംഭിക്കുന്നത് മംഗലവാർത്തക്കാലത്തോടുകൂടിയാണ്. ഡിസംബർ 25-ാം തീയതി ആഘോഷിക്കുന്ന ഈശോയുടെ പിറവിത്തിരുന്നാളിന് ഒരുക്കമായുള്ള നാല് ആഴ്ചകളാണ് ഈ കാലത്തിലുള്ളത്. മനുഷ്യസൃഷ്ടിമുതൽ ആദിമാതാപിതാക്കളുടെ അനുസരണക്കേടും, അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളും, അധഃപതിച്ച മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ ദുരിതപൂർണ്ണമായ അവസ്ഥയും, ദൈവം നൽകിയ രക്ഷയുടെ വാഗ്ദാനവും, മനുഷ്യകുലവുമായി അവിടുന്ന് സ്ഥാപിച്ച ഉടമ്പടിയും, രക്ഷകനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങളും ഈ കാലത്തിൽ സുവിശേഷ പ്രസംഗകൻ വിചിന്തനം ചെയ്യുകയും, പ്രസംഗ വിഷയമാക്കുകയും വേണം. മിശിഹായുടെ മനുഷ്യാവതാരംവഴി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന് കരഗതമായ സമാധാനവും പ്രത്യാശയും ഓരോരുത്തരും സ്വായത്തമാക്കി, മിശിഹായുടെ സാക്ഷികളും,

പ്രേഷിതരുമായിത്തീരുവാൻ മംഗലവാർത്താക്കാലത്തിലെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളെയും, ആരാധനക്രമപാർത്ഥനകളെയും ഗീതങ്ങളെയും ആധാരമാക്കി സുവിശേഷപ്രഘോഷകൻ ദൈവജനത്തെ ഒരുകണമിടത്തും.

മംഗലവാർത്താക്കാലത്തെ നാല് ഞായറാഴ്ചകളിലെയും പഴയനിയമ വായനകളിലെ മുഖ്യആശയം ദൈവിക ഇടപെടൽ വഴിയുള്ള അത്ഭുതജനനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിയിപ്പുകളാണ്. അബ്രഹാം, ഇസഹാക്ക്, റബേക്ക എന്നീ വ്യക്തികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ് മംഗലവാർത്താക്കാലത്തെ ഒന്നും, മൂന്നും, നാലും ഞായറാഴ്ചകളിലെ നിയമഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നുള്ള വായനകൾ. സംഖ്യയുടെ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കുന്ന ബാലാമിന്റെ കഴുതയുടെ പ്രവചനവും, ഇസ്രായേൽ ജനതയെ ബാലാം ദീർഘദർശി അനുഗ്രഹിക്കുന്നതുമാണ് രണ്ടാമത്തെ ഞായറിലെ നിയമഗ്രന്ഥപാഠഭാഗത്തിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം.

മംഗലവാർത്താക്കാലത്തിലെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു ഞായറാഴ്ചകളിലുള്ള പ്രവാചകഗ്രന്ഥവായനകൾ ഏഴുതൃതയുടെ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നാണ്. ഇസ്രായേലിന് രക്ഷപ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, തുടർന്നുള്ള രണ്ടു ഞായറാഴ്ചകളിലെയും പ്രവാചകഗ്രന്ഥഭാഗങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്നത് സാംസണിന്റെയും സാമുവേലിന്റെയും അത്ഭുതകരമായ ജനനത്തെക്കുറിച്ചാണ്. മനോവയുടെ വന്ധ്യയായ ഭാര്യയ്ക്ക് ദൈവപദ്ധതിപ്രകാരം ജനിച്ച പുത്രനായ സാംസണും (ന്യായ 13: 3) വന്ധ്യയായ ഹന്നായ്ക്ക് ദൈവിക ഇടപെടൽവഴി ജനിച്ച സാമുവൽ പ്രവാചകനും (1 സാമു 1: 1-18) സ്നാപകയോഹന്നാന്റെയും, ലോകരക്ഷകനായ മിശിഹായുടെയും, ജനനത്തിലേക്കുള്ള പഴയനിയമസൂചനകളായി സുവിശേഷപ്രഘോഷകൻ ദൈവജനത്തിന് വിശദീകരിച്ചു നൽകണം. പഴയനിയമവും പ്രവാചകവച

സ്കൂളും എപ്രകാരമാണ് മിശിഹായിൽ പൂർത്തിയാകുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ അനുയോജ്യമായ പാഠങ്ങളാണ് മംഗലവാർത്താക്കാലത്തെ പഴയനിയമവായനാഭാഗങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

എഫേസുസുകാർക്കുള്ള ലേഖനഭാഗങ്ങളാണ് മംഗലവാർത്താക്കാലത്തിലെ ഒന്ന്, മൂന്ന്, നാല് ഞായറാഴ്ചകളിൽ വായിക്കുന്നത്. ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ പരസ്പരം മംഗളമായിത്തീരുവാൻ, മിശിഹായും സഭയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെയാണ് പൗലോസ് ശ്ലീഹാ എടുത്തുകാണിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല, പ്രകാശത്തിന്റെ മക്കളായിത്തീരുവാനും ഇക്കാലത്തെ ലേഖനവായനകൾ അനുവാചകരെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. കൊളോസുസുകാർക്കുള്ള ലേഖനഭാഗത്തിൽ നിന്നുമാണ് രണ്ടാമത്തെ ഞായറാഴ്ച വായിക്കുന്നത്. ഇവിടെയും സ്നേഹവും, രക്ഷയുമാണ് മുഖ്യപ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങൾ.

ഇക്കാലത്തെ ഒന്നാം ഞായറിൽ സ്നാപകയോഹന്നാന്റെ ജനനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിയിപ്പും, രണ്ടാം ഞായറിൽ രക്ഷകന്റെ ജനനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിയിപ്പും, മൂന്നാം ഞായറിൽ സ്നാപകയോഹന്നാന്റെ ജനനവും, നാലാം ഞായറിൽ ഈശോയുടെ ജനനവും പ്രതിപാദിക്കുന്ന സുവിശേഷഭാഗങ്ങളാണുള്ളത്. ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാപദ്ധതിയുടെ വിവിധങ്ങളായ അർത്ഥതലങ്ങളെക്കുറിച്ച് ദൈവജനത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ ഏറ്റവും ഉപയുക്തമായ കാലമാണിത്. മാത്രമല്ല, രക്ഷാപദ്ധതിയിൽ മറിയത്തിനുള്ള അതുല്യസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിശ്വാസികളെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ അനുയോജ്യമായ സമയമായി ഇക്കാലത്തെ പ്രസംഗകൻ രൂപപ്പെടുത്തണം. കാരണം, പരിശുദ്ധ കന്യാമറിയത്തെപ്പോലെ ദൈവവചനം ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിക്കുവാനും, വചനമായ മിശി

ഹായ്ക്ക് ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുവാനും, മിശിഹായെ ലോകത്തിന് പ്രദാനം ചെയ്യാനും, സ്വയം മംഗളമായി മറ്റുള്ളവരുടെ മുൻപിൽ ഭവിക്കുവാനും, ദൈവജനത്തെ സജ്ജമാക്കുകയെന്നതാണ് മംഗലവാർത്തക്കാലത്തിലെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സുവിശേഷപ്രഘോഷകന്റെ പ്രഥമകർത്തവ്യം.

3.2.2. പിറവിക്കാലം

ഈശോയുടെ തിരുപ്പിറവിയും, ജ്ഞാനികളുടെ സന്ദർശനവും ഈജിപ്തിലേക്കുള്ള പലായനവും ഈശോയെ ദേവാലയത്തിൽ സമർപ്പിക്കുന്നതും ഈശോയുടെ ബാല്യകാലവുമാണ് പിറവിക്കാലത്തെ പ്രധാന ചിന്താവിഷയങ്ങൾ. മിശിഹായുടെ ജനനം പ്രവചനങ്ങളുടെ പൂർത്തീകരണമാണെന്നും, രക്ഷയുടെ പുതുമുഗം ആരംഭിച്ചതിന്റെ അടയാളമാണെന്നും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രസംഗകൻ ദൈവജനത്തിന് വിശദീകരിച്ചുനല്കണം. ലോകരക്ഷകനായ മിശിഹായുടെ ജനനത്തിൽ ഭൂവാസികളും സ്വർഗ്ഗവാസികളും ഒരുപോലെ ആന്ദിക്കുന്നു. ഈ ആനന്ദത്തിൽ പങ്കുചേർന്ന് മിശിഹായെ സ്വന്തമാക്കുവാനും, സമാധാനവും ശാന്തിയും നിറഞ്ഞ ക്രൈസ്തവജീവിതം നയിക്കുവാനും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളുടെയും, പ്രാർത്ഥനാഗീതങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ദൈവജനത്തെ ഒരുക്കുവാൻ സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ ഈ കാലത്ത് പരിശ്രമിക്കണം.

ലോകരക്ഷകനായ ഈശോമിശിഹായുടെ തിരുപ്പിറവിയെ ചൂഴ്ന്നുനിലകുന്നതാണ് പിറവിക്കാലത്തെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥ വായനകൾ. ഇസ്രായേലിന്റെ ആൺകുട്ടികളെ കൊന്നുകളയുവാനുള്ള ഫറവോയുടെ കല്പനയും, ഹെബ്രായ ശിശുവായ മോശയുടെ ജനനവും രക്ഷപ്പെടലും (പുറ 2:1-10) ഈശോയുടെ തിരുജനനത്തിന്റെയും, ഹേറോദേസ് രാജാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരമുള്ള ശിശു

വധത്തിന്റെയും, തിരുക്കുടുംബത്തിന്റെ ഈജിപ്തിലേയ്ക്കുള്ള പലായനത്തിന്റെയും (മത്താ 2: 13-14) പൂർവ്വമാതൃകകളാണ്. തിരുക്കുടുംബത്തിന്റെ തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുന്ന പിറവിക്കാലത്ത് കുടുംബത്തിന്റെ വിളിയെക്കുറിച്ചും (കൊളോ 3:18-21) കുടുംബജീവിതം നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികളെക്കുറിച്ചും പ്രസംഗകൻ ദൈവജനത്തോട് സംവദിക്കണം. ഓരോ കുടുംബത്തിലും ഈശോ പിറവിയെടുക്കാൻ തക്ക രീതിയിൽ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളെ വിശദീകരിച്ചുകൊടുത്ത് കുടുംബാംഗങ്ങളെ വിശുദ്ധിയുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നയിക്കുവാൻ ഓരോ പ്രഭാഷകനും ശ്രദ്ധിക്കണം. ലോകരക്ഷകനായ ഈശോയുടെ തിരുപ്പിറവിയുടെ ദൈവജനം മുഴുവനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനായി സാറായുടെ പുത്രനെക്കുറിച്ചും, ദാസിയായ ഹാഗാറിന്റെ പുത്രനെക്കുറിച്ചുമാണ് പിറവിക്കാലം ഒന്നാം ഞായറിലെ ലേഖനഭാഗം വിവരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യരായ നമ്മൾ നേടിയെടുക്കേണ്ട ദൈവിക നന്മകളെക്കുറിച്ചാണ് പിറവിക്കാലത്തെ രണ്ടാം ഞായറിലെ ലേഖനവായന സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

മംഗലവാർത്തക്കാലത്തിന്റെ തുടർച്ചയും പൂർത്തീകരണവുമായ പിറവിക്കാലത്ത്, ജ്ഞാനികളെപ്പോലെ ഈശോയെ അന്വേഷിച്ച് ഇറങ്ങുവാനും, നിത്യകന്യകയായ മറിയത്തോടും, നീതിമാനായ മാർ യൗസേപ്പിനോടും, വിനീതരായ ആട്ടിയരോടും ചേർന്ന് രക്ഷകനെ ആരാധിക്കുവാനും എല്ലാവരും പ്രാപ്തരാകേണ്ടതുണ്ട്. അതിനായി, ജ്ഞാനികൾ അർപ്പിച്ച കാഴ്ചവസ്തുക്കൾ പോലെ സ്വയംസമർപ്പണത്തിന്റെ പാതയിൽ രക്ഷകനെ തേടിക്കണ്ടത്തുവാനും, രക്ഷകനെ ആരാധിച്ച ജ്ഞാനികൾ പഴയവഴികളെയും ജീവിതശൈലികളെയും ഉപേക്ഷിച്ച് പുതിയ വഴിത്താരകൾ കണ്ടെത്തി മിശിഹായ്ക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചതുപോലെ

തന്നെ ശ്രവിക്കുന്നവരെ ആദ്ധ്യാത്മികമായി തയ്യാറാക്കുവാനും, മിശിഹാ തങ്ങളിൽ പിറവിയെടുക്കുവാനും പ്രസംഗകൻ ദൈവജനത്തെ പിറവിക്കാലത്ത് പ്രത്യേകമായി സഹായിക്കണം.

3.2.3. ദനഹാക്കാലം

ഈശോയുടെ മാമ്മോദീസയെ കേന്ദ്രമാക്കിക്കൊണ്ട് അവിടുത്തെ പരസ്യജീവിതത്തെ ധ്യാനവിഷയമാക്കുകയാണ് ദനഹാക്കാലം. ഈശോ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന സമഗ്രവിമോചനത്തിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സുവിശേഷം ദൈവജനത്തിന് പകർന്നുകൊടുക്കുവാൻ പറ്റിയ അവസരമാണിത്. വിശ്വാസത്തിന്റെ കൂദാശയായ മാമ്മോദീസായുടെ ഫലങ്ങൾ ധാരാളമായി പുറപ്പെടുവിക്കാൻ ദനഹാക്കാലത്തെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളെയും, പ്രാർത്ഥനകളെയും ആധാരമാക്കി സുവിശേഷപ്രഭാഷകൻ ദൈവജനത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. ഇരുളിലും മരണനിഴലിലും കഴിഞ്ഞിരുന്നവരുടെമേൽ പ്രകാശം പരത്തുവാനായി ഈശോ ഉദയം ചെയ്തപോലെ, ഓരോ ക്രൈസ്തവനും തന്റെ ജീവിതസാക്ഷ്യംവഴി മിശിഹായുടെ ദനഹാ അഥവാ പ്രത്യക്ഷീകരണമായി ഭവിക്കണമെന്ന് ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ സവിശേഷമായ രീതിയിൽ ദൈവജനത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കണം.

ദനഹാക്കാലത്തെ ഞായറാഴ്ചകളിലെ പഴയനിയമ വായനകളെല്ലാം ഇസ്രായേലിന്റെ വിമോചനവും, അതിനായി ദൈവം മോശയെ പ്രത്യേകം നിയോഗിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളുമാണ് വിവരിക്കുന്നത്. ഇസ്രായേലിനെ വാഗ്ദത്തനാട്ടിലേക്ക് നയിക്കുന്നവേളയിൽ മോശ സഹിക്കുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകളും വേദനകളുമാണ് മുഖ്യമായും ഇക്കാലത്തെ നിയമഗ്രന്ഥവായനകളിലെ ഇതിവൃത്തം. എന്നാൽ ഈ അവസരത്തിൽ വായിക്കുന്ന പ്രവാചകഗ്രന്ഥഭാഗങ്ങളെല്ലാം ഏശയ്യായുടെ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നുള്ളവയാണ്.

ഇസ്രായേൽ ജനതയെ സംരക്ഷിക്കുന്ന രക്ഷകനായി ദൈവം ഇവിടെ സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

ദനഹാക്കാലത്തെ ഞായറാഴ്ചകളിലെ ലേഖനഭാഗങ്ങളെല്ലാം മോശയേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനായ മിശിഹായെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്. നിത്യപുരോഹിതനായ മിശിഹായിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് ഇക്കാലത്ത് വായിക്കുന്ന ഹൈബ്രായർക്കുള്ള ലേഖനഭാഗങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. കാരണം, നിത്യപുരോഹിതനായ ഈശോയാണ് ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും ഇടയിലുള്ള ഏകമദ്ധ്യസ്ഥൻ.

ദനഹാക്കാലത്തെ സുവിശേഷവായനകൾ മുഖ്യമായും ഈശോയുടെ പരസ്യജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. സമഗ്ര വിമോചനത്തിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സുവിശേഷമാണ് ഈശോ തന്റെ പരസ്യജീവിതത്തിലൂടെ പ്രഘോഷിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ് ഇക്കാലത്തെ ഒന്നാം ഞായറിലെ സുവിശേഷഭാഗം (ലൂക്കാ 4:16-22). മോശയുടെ വിളി, പ്രേഷിതദൗത്യം, വാഗ്ദത്തനാട്ടിലേക്കുള്ള ഇസ്രായേൽ ജനതയുടെ യാത്ര തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ദൈവം തന്റെ ഏകജാതനിലൂടെയുള്ള വെളിപാടിന്റെ അഥവാ ദനഹായുടെ പ്രതിരൂപങ്ങളായി സുവിശേഷപ്രഘോഷകൻ ദൈവജനത്തിന് വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കണം. ദനഹാക്കാലത്തെ തുടർന്നുള്ള അഞ്ച് ഞായറാഴ്ചകളിൽ വായിക്കുന്ന യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ നിന്നുള്ള ഭാഗങ്ങൾ ഈശോയുടെ മഹത്വവും വ്യക്തിത്വവും വെളിപ്പെടുത്തവയാണ്. മിശിഹായെക്കുറിച്ചുള്ള സ്നാപകയോഹന്നാന്റെ സാക്ഷ്യം വളരെയേറെ പ്രാധാന്യത്തോടു കൂടി വായിക്കുകയും വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്യണം. കാരണം, ലോകത്തിന്റെ പാപങ്ങൾ നീക്കുന്ന കുഞ്ഞാടായ മിശിഹായെ സ്നാപകൻ പ്രഘോഷിക്കുകയും വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതുപോലെ, ലോകരക്ഷകനായ മിശി

ഹായെക്കുറിച്ച് ധീരതയോടും എളിമയോടുംകൂടെ ദൈവജനത്തിന് മുൻപിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാനും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം സുവിശേഷപ്രസംഗകനുണ്ട്.

കാനായിലെ കല്യാണവിരുന്നിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ (യോഹ 2:1-11) ഈശോയുടെ മഹത്ത്വം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചും മാതാവിന്റെ മാധ്യസ്ഥ്യശക്തിയെക്കുറിച്ചും സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ വിശ്വാസികൾക്ക് വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കണം. കാലിയായ കൽദരണികളിൽ നിറച്ച വെള്ളത്തെ ഈശോ വീഞ്ഞാക്കിയതുപോലെ, ശൂന്യമായിപ്പോകുന്ന കുടുംബബന്ധങ്ങളിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ പുതുവീഞ്ഞ് നിറയ്ക്കുവാനും, പുതുവീര്യം പകരുവാനും ഈശോയ്ക്ക് കഴിയുമെന്ന് ദൈവജനത്തെ പ്രസംഗകൻ ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. മാത്രമല്ല, വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിൽ സംഭവിക്കുന്ന ദനഹായുടെ അഥവാ വെളിപാടിന്റെ സാക്ഷികളും ശുശ്രൂഷകരുമായി വർത്തിക്കുവാൻ ദൈവജനത്തെ ഇക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം പരിശീലിപ്പിക്കണം. ഫരിസേയപ്രമാണിയായിരുന്ന നിക്കോദേമോസിനെപ്പോലെ ക്രിസ്തീയശിഷ്യത്വത്തിൽ വളരുവാനും, ആത്മീയ അന്ധകാരത്തിൽനിന്ന് പ്രകാശത്തിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്യുവാനും ഈശോയും നിക്കോദേമോസും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ ദൈവജനത്തെ ഉപദേശിക്കണം. കൂടാതെ, മാമ്മോദീസായെന്ന അടിസ്ഥാനകുദാശയെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ അർത്ഥതലങ്ങളെക്കുറിച്ചും വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥവായനകളുടെയും ആരാധനക്രമപ്രാർത്ഥനകളുടെയും സഹായത്തോടെ അദ്ദേഹത്തിന് ദൈവജനത്തെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

3.2.4. നോമ്പുകാലം

മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽനിന്ന് പാപത്തെ വേരോടെ ഉന്മൂലനം ചെയ്ത് ദൈവജനത്തെ മാനസാന്തരത്തിലേക്കും (metanoia)

ഹൃദയവിശുദ്ധിയിലേക്കും ആനയിക്കുവാനുള്ള അവസരമാണ് നോമ്പുകാലം. സമാന്തരസുവിശേഷങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന ഈശോയുടെ നാല്പതു ദിവസത്തെ ഉപവാസവും പ്രാർത്ഥന യുമാണ് (മർക്കോ 1: 12-13; മത്താ 4: 1-11; ലൂക്കാ 4:1-13) വലിയ നോമ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനം. നോമ്പിന്റെ അന്തർധാര ജീവിതനവീകരണമാണ്. മിശിഹായോട് അനുരൂപപ്പെടാനും, സഹോദരങ്ങളോട് അനുരജഞ്ജനപ്പെടാനും, ആത്മാവിൽ ശക്തിപ്പെടാനുമുള്ള അവസരമായി നോമ്പുകാലത്തെ സുവിശേഷപ്രഘോഷകൻ അവതരിപ്പിക്കണം. പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും ഉപവാസത്തിലൂടെയും ആത്മനിഗ്രഹത്തിലൂടെയും ഈശോയുടെ ഉയിർപ്പുതിരുനാളിന് ഒരുങ്ങുവാൻ നോമ്പുകാലത്ത് പ്രസംഗകൻ ദൈവജനത്തെ ഒരുക്കണം.

നോമ്പുകാലത്തെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥ വായനകളിലെല്ലാം വിശ്വാസത്തെ ഉജ്ജീവിപ്പിക്കാൻ ഉതകുന്ന രീതിയിലുള്ള മതബോധന സാധ്യതകൾ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ പാപവും, അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളും അനുതാപത്തിന്റെയും മാനസാന്തരത്തിന്റെയും ആവശ്യകതയും, അനുതപിക്കുന്ന പാപിയോട് ദൈവം കാണിക്കുന്ന അനന്തമായ സ്നേഹവും കാരൂണ്യവുമെല്ലാം ദൈവജനത്തെ പഠിപ്പിക്കുകയും, ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയാണ് നോമ്പുകാല ലിറ്റർജിയിലൂടെ സുവിശേഷകൻ ചെയ്യേണ്ടത്. ദൈവജനത്തിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കും അവിശ്വസ്തതകൾക്കുമിടയിൽ അവരെ വിശ്വാസത്തിൽ വിശുദ്ധീകരിച്ച് ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുവാൻ സുവിശേഷപ്രഘോഷകൻ യത്നിക്കണം. ജീവിതമാകുന്ന മരുഭൂമിയിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുന്ന വേളയിൽ, പകൽ മേഘസ്തംഭവും, രാത്രി അഗ്നിസ്തംഭവുമായി ദൈവം ഇസ്രായേൽ ജനതയോട് കൂടെയുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ, ദൈവം തങ്ങളോടും കൂടെയുണ്ടെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം അദ്ദേഹം ദൈവജനത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തണം.

നോമ്പുകാലത്തെ ഒന്നാമത്തെ ഞായറിലെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥ വായനകളെല്ലാം ഉപവാസത്തെ അധിഷ്ഠിതമാക്കിയുള്ളതാണ്. ഈശോയുടെ നാല്പതുദിവസത്തെ ഉപവാസത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും പൂർവ്വമാതൃക എന്ന രീതിയിലായിരിക്കണം, പുറപ്പാടു പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന മോശയുടെ നാല്പതുദിവസത്തെ ഉപവാസത്തെയും പ്രാർത്ഥനയെയും സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ ദൈവജനത്തിന് വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടത്. ഉപവാസത്തെക്കുറിച്ചും, അതിന്റെ വിവിധ അർത്ഥതലങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഏഴയോ പ്രവാചകന്റെ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ച ഭാഗവും, നോമ്പിലൂടെയും പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും പുതിയ മനുഷ്യനെ ധരിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് എഫേസുസ്കാർക്ക് പൗലോസ് ശ്ലീഹാ നല്കുന്ന ഉപദേശവും നോമ്പുകാലത്തെ ഒന്നാമത്തെ ഞായറിലെ വചനവ്യാഖ്യാനസമയത്ത് പ്രഘോഷകൻ ദൈവജനത്തിന് വിശദീകരിച്ചു നല്കണം.

നോമ്പുകാലത്തെ രണ്ടാമത്തേതു തുടങ്ങിയുള്ള ഞായറാഴ്ചകളിലെ ഒന്നാമത്തെ വായനകളെല്ലാം ഉത്പത്തി പുസ്തകത്തിൽ നിന്നും രണ്ടാം വായനകൾ ജോഷ്വായുടെ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളവയാണ്. നോഹയുടെ കാലത്തെ ജലപ്രളയം, ബാബേൽ ഗോപുരത്തിന്റെ നാശം, അബ്രാഹത്തിന്റെ ദാസിയായിരുന്ന ഹാഗാറിനു ലഭിക്കുന്ന ആശ്വാസം, സോദോം ഗൊമോറയുടെമേലുള്ള ശിക്ഷ എന്നിങ്ങനെ നിയമഗ്രന്ഥവായനയുടെ സമയത്ത് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന വിശുദ്ധഗ്രന്ഥഭാഗങ്ങളെ നോമ്പുകാലവുമായി കൂട്ടിയിണക്കി ദൈവജനത്തിന്റെ മുൻപിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയെന്നതാണ് സുവിശേഷപ്രസംഗകന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം. നോമ്പുകാലചൈതന്യത്തിന് അനുയോജ്യമായ വായനകളാണ് ജോഷ്വായുടെ പുസ്തകത്തിൽനിന്ന് ഇക്കാലത്തിനുവേണ്ടി ആരാധനാകലണ്ടർ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്.

നോമ്പുകാലത്തെ രണ്ടാമത്തേതു തുടങ്ങിയുള്ള ഞായറാഴ്ചകളിലെ ലേഖനഭാഗമെല്ലാം റോമായിലെ സഭയ്ക്കുള്ള പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ കത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. നോമ്പിന്റെ ചൈതന്യത്തിൽ, ദൈവാത്മാവിനാൽ നയിക്കപ്പെട്ടും സഹോദരങ്ങളോട് രമ്യപ്പെട്ടും ജീവിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന ഉപദേശങ്ങളാണ് ഇക്കാലത്ത് വായിക്കുന്ന ലേഖനഭാഗങ്ങളിലെല്ലാം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

നോമ്പുകാലത്തെ സുവിശേഷഭാഗങ്ങൾ മത്തായി ശ്ലീഹായുടെയും യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹായുടെയും സുവിശേഷങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവയാണ്. ഈശോയ്ക്ക് മരുഭൂമിയിൽ വെച്ച് ഉണ്ടായ പരീക്ഷണമാണ് നോമ്പുകാലത്തെ ഒന്നാമത്തെ ഞായറിൽ വായിക്കുന്ന സുവിശേഷഭാഗം (മത്താ 4:1-11). ഈശോയുടെ പ്രലോഭനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രഭാഷണം തയ്യാറാക്കുന്ന വേളയിൽ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥത്തിലെ 538 മുതൽ 540 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകൾ വായിച്ചു നോക്കുന്നത് സുവിശേഷപ്രസംഗകന് വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. പരുദീസായിൽ ആദത്തിനുണ്ടായ പ്രലോഭനവും, മരുഭൂമിയിൽ വെച്ച് ഇസ്രായേൽ ജനത്തിന് ഉണ്ടായ പ്രലോഭനവും ഈ അവസരത്തിൽ പ്രസംഗകന് സൂചിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. ആദ്യത്തെ ആദം സാത്താന്റെ പ്രലോഭനത്തിന് വഴങ്ങിയെങ്കിൽ, രണ്ടാം ആദമായ ഈശോ എപ്രകാരമാണ് പ്രലോഭനങ്ങളെ വിജയിക്കുന്നതെന്ന് പ്രസംഗകൻ വിശദീകരിക്കണം. പീഡാനുഭവവേളയിൽ ഈശോ നേടിയ വിജയത്തിന്റെ മൂന്നനുഭവമായിട്ടാണ് മരുഭൂമിയിൽ വെച്ച് പ്രലോഭകന്റെമേൽ ഈശോ വിജയം വരിച്ചതെന്ന് മതബോധനഗ്രന്ഥം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.⁵⁵

55. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം, 539.

ക്രിസ്തീയശിഷ്യത്വത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളെക്കുറിച്ചാണ് നോമ്പുകാലത്തെ രണ്ടാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും ഞായറാഴ്ചകളിലെ സുവിശേഷപാഠങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തീയ ശിഷ്യത്വമെന്നത് പീഡാനുഭവത്തിലും കുരിശുമരണത്തിലും പങ്കുചേരാനുള്ള വിളിയാണെന്ന് സെബദി പുത്രന്മാരെ ഈശോ പഠിപ്പിക്കുന്ന സുവിശേഷപശ്ചാത്തലത്തിൽ, നോമ്പുകാലത്ത് എപ്രകാരം ജീവിക്കണമെന്നും, മിശിഹായെ എപ്രകാരം അനുഗമിക്കണമെന്നും ദൈവജനത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കണം. അങ്ങനെ സേവനത്തിലും ആത്മപരിത്യാഗത്തിലും ഊന്നിയതും, പാറമേൽ അടിസ്ഥാനമിട്ടതുമായ ക്രിസ്തീയശിഷ്യത്വം നോമ്പുകാലത്ത് ആർജ്ജിച്ചെടുക്കുവാൻ സുവിശേഷപ്രഘോഷണസമയത്ത് ദൈവജനത്തെ അദ്ദേഹം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം.

മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലെ അവിശ്വസ്തരായ കൃഷിക്കാരുടെ ഉപമ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന വേളയിൽ, ഈ ഉപമയുടെ പഴയനിയമപശ്ചാത്തലമായി ഏശയ്യാ പ്രവചനം ഉദ്ധരിക്കാവുന്നതാണ് (ഏശ 5:1-7). ഇസ്രായേൽജനതയെ മുന്തിരിത്തോട്ടമായും, ദൈവത്തെ തോട്ടം ഉടമയായിട്ടുമാണ് ഏശയ്യാ ഇവിടെ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. മാനസാന്തരത്തിന്റെ സുവിശേഷവുമായി വന്ന പ്രവാചകരെയെല്ലാം കല്ലെറിയുകയും കൊല്ലുകയും ചെയ്ത ഇസ്രായേൽജനതയുടെ ചരിത്രപശ്ചാത്തലത്തിൽ ഈ ഉപമ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഈശോയുടെ പീഡാനുഭവത്തെയും കുരിശുമരണത്തെയും തന്നെയാണെന്ന് പ്രസംഗകൻ വിശ്വാസികൾക്ക് വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുക്കണം.

തുടർന്നുള്ള രണ്ട് ഞായറാഴ്ചകളിലെ സുവിശേഷഭാഗങ്ങളിലൂടെ ഈശോ ജീവന്റെ ജലമായും, ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായും, നല്ലിടയനായും സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഈശോയുടെ

കാരുണ്യവും ആത്മപരിത്യാഗവും ഈ സുവിശേഷ ഭാഗങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനസമയത്ത് പ്രസംഗകൻ ദൈവജനത്തിന് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, ദൈവപുത്രന്റെ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് ധ്യാനിച്ച് മറ്റുള്ളവർക്കായി സ്വയം ബലിയായിത്തീരുവാൻ നോമ്പുകാലത്ത് അദ്ദേഹം ശ്രോതാക്കളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം.

3.2.5. ഉയിർപ്പുകാലം

രക്ഷാകരചരിത്രത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവും ക്രൈസ്തവിശ്വാസത്തിന്റെ ആധാരശിലയുമാണ് ഈശോമിശിഹായുടെ ഉയിർപ്പ് (1 കോറി15:12-19). ഉത്ഥാനംവഴി അവിടുന്ന് പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയുംമേൽ വിജയം നേടി, മനുഷ്യവംശത്തിന് നവജീവൻ പ്രദാനം ചെയ്ത് ഭാവിമഹത്വത്തിലുള്ള നമ്മുടെ പ്രത്യാശ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. നിഖ്യാകൗൺസിലിന്റെ (325) കാലംമുതൽ ക്രൈസ്തവസഭയിൽ ഉയിർപ്പ്തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുന്നത്, മാർച്ച് 21 കഴിഞ്ഞുവരുന്ന പൂർണ്ണചന്ദ്രനുശേഷമുള്ള (വെളുത്ത വാവ്) ആദ്യത്തായറായ്ചയാണ്. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഈ തീരുമാനമാണ് സഭ ഇന്നും അനുവർത്തിച്ചുപോരുന്നത്.

ഉയിർപ്പ്തിരുനാൾ മുതൽ പന്തക്കുസ്താവരെയുള്ള ഏഴ് ആഴ്ചകളാണ് ഉയിർപ്പുകാലത്തിലുള്ളത്. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പീഡാസഹനം, ഉയിർപ്പ് എന്നിവവഴി നമുക്കു കൈവന്ന വീണ്ടെടുപ്പ്, ആനന്ദം എന്നിവ വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ് ഇക്കാലത്തെ പ്രാർത്ഥനകളും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളും. തന്മൂലം മിശിഹായുടെ ഉത്ഥാനം, പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയുംമേലുള്ള അവിടുത്തെ വിജയം, കുരിശിന്റെ മഹത്വീകരണം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയാകണം ഉയിർപ്പുകാലത്ത് സുവിശേഷ പ്രസംഗകൻ ദൈവജനത്തെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കേണ്ടത്.

ഉയിർപ്പുകാലത്തിലെ ആദ്യത്തെ വെള്ളിയാഴ്ചയാണ് സീറോമലബാർസഭയിൽ സകലവിശുദ്ധരുടെയും തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുന്നത്. ഈശോയുടെ കുരിശിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ അവിടുത്തെ അനുഗമിച്ച സകല വേദസാക്ഷികളും വന്ദകരും നാമന്റെ ഉത്ഥാനത്തിൽ ആനന്ദിക്കുന്നുവെന്ന യാഥാർത്ഥ്യമാണ്, സഭ ഇന്നേ ദിവസം പ്രത്യേകമായി അനുസ്മരിക്കുന്നത്. ഉയിർപ്പുകഴിഞ്ഞു വരുന്ന ആറാമത്തെ വ്യാഴാഴ്ചയാണ് കർത്താവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിരുന്നാൾ വരുന്നത്. ഈശോ തന്റെ മഹത്വപൂർണ്ണമായ ഉയിർപ്പിലൂടെ നേടിത്തന്ന രക്ഷയും നവജീവനും സ്വായത്തമാക്കുവാൻ ഉയിർപ്പുകാലം ക്ഷണിക്കുന്നുവെന്നത് ജനത്തിന് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുകയെന്നത് സുവിശേഷപ്രഘോഷകന്റെ കർത്തവ്യമാണ്.

ഉയിർപ്പുകാലത്തെ ഞായറാഴ്ചകളിലെ ലിറ്റർജികളിൽ ഒന്നാം വായനകളെല്ലാം ഏശയ്യായുടെ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നും, രണ്ടാം വായനകൾ അപ്പസ്തോലപ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്നും എടുത്തിട്ടുള്ളവയാണ്. ഇക്കാലത്തെ ഒന്നാം വായനയിലൂടെ കർത്താവിന്റെ മഹത്വം, കരുണ, രക്ഷ തുടങ്ങിയവയെക്കുറിച്ചാണ് ഏശയ്യാ വിശദീകരിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിലേക്ക് ഇസ്രായേൽ ജനത നീങ്ങിയതുപോലെ ക്രിസ്തുശിഷ്യരും ഉത്ഥാനപ്രകാശത്തിലേക്ക് സഞ്ചരിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകത ഈ വായനകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. മാലാഖമാർ ദൈവത്തെ 'പരിശുദ്ധൻ' എന്ന് പാടി സ്തുതിക്കുന്നതും, സെറാഫിമുകൾ കൊടികൊണ്ട് ബലിപീഠത്തിൽനിന്ന് 'തീക്കട്ട'യെടുത്ത് ഏശയ്യാ പ്രവാചകന്റെ അധരത്തിൽവെച്ച് അദ്ദേഹത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതുമെല്ലാം (ഏശ 6:6) വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ പവിത്രീകരണശക്തിയെക്കുറിച്ച് ഉയിർപ്പുകാലത്ത് ദൈവജനത്തിന് വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ പ്രസംഗകനെ ഏറെ സഹായിക്കും.

എന്നാൽ, ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ ദിവസത്തെ രണ്ടാം വായന സാമൂവലിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. സാമൂവലിന്റെ ജനനത്തോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ഹന്നായുടെ സ്തുതി കീർത്തനമാണ് അതിൽ വിവരിക്കുന്നത് (സാമൂ 2:2-10). ഉയിർപ്പുകാലത്തിന്റെ ചൈതന്യത്തിന് അനുയോജ്യമായ പഴയനിയമവായനകളിലൂടെ ഉത്മാനരഹസ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഴയനിയമ പ്രതീക്ഷകളാണ് ലിറ്റർജിയിൽ പങ്കുവെയ്ക്കപ്പെടുന്നത്. മിശിഹായുടെ മരണത്തിലും ഉത്മാനത്തിലുമുള്ള പങ്കുചേരൽ, ആദിമക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിന്റെ ജീവിതശൈലി, സാവൂളിന്റെ മാനസാന്തരം, മത്തിയാസിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് തുടങ്ങിയവ വിവരിക്കുന്ന അപ്പസ്തോല പ്രവർത്തനത്തിൽനിന്നുള്ള ഭാഗങ്ങളും ഇക്കാലത്ത് ലിറ്റർജി മദ്ധ്യേ പ്രഘോഷിക്കപ്പെടുന്നു. തന്മൂലം, കൂട്ടായ്മയിൽ എല്ലാം പങ്കുവെച്ചിരുന്ന ആദിമസഭാസമൂഹത്തിന്റെ ശൈലിയിൽ (അപ്പ. പ്രവ 4:32) പരസ്പരം പങ്കുവെയ്ക്കുവാനും, സ്നേഹത്തിൽ ജീവിക്കുവാനും, ഉത്ഥിതനിലുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ വളരുവാനും ദൈവജനത്തെ ഒരുക്കുവാൻ ഉയിർപ്പുകാലത്ത് സുവിശേഷപ്രഘോഷകൻ പ്രത്യേകമായി പരിശ്രമിക്കണം.

ഉയിർപ്പുകാലത്തെ ലിറ്റർജിയിൽ വായിക്കുന്ന സുവിശേഷഭാഗങ്ങളെല്ലാംതന്നെ യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹായുടെ സുവിശേഷത്തിൽ നിന്ന് എടുത്തിട്ടുള്ളവയാണ്. എന്നാൽ, ഇക്കാലത്തെ അവസാനത്തെ ഞായറാഴ്ചയിലെ സുവിശേഷവായനമാത്രം മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. ഇവിടെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് ഉത്ഥിതനായ മിശിഹാ പ്രേഷിതദൗത്യം ഭരമേല്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്നു (മർക്കോ 16:14-20). മിശിഹായുടെ ഉത്മാനരഹസ്യം പ്രഘോഷിക്കുവാനുള്ള ക്രൈസ്തവരുടെ കടമയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മക്കുറിപ്പാണ് ഈ സുവിശേഷഭാഗം.

ഉത്ഥിതനായ മിശിഹായുടെ വ്യക്തിത്വത്തിൽ ചൂഴ്ന്നു നില്ക്കുന്ന ഇക്കാലത്തെ സുവിശേഷവായനകളുടെയും, സുവിശേഷപ്രഘോഷണങ്ങളുടെയും ലക്ഷ്യം സഭാമക്കളിൽ ഉത്ഥിതനായ മിശിഹായിൽ വിശ്വാസം ഉറപ്പിക്കുക എന്നതായിരിക്കണം. “എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെ ദൈവമേ” (മാർവാലാഹ്) എന്ന തോമാശ്ലീഹായുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം ദൈവജനത്തിന് ഉത്ഥാനവിശ്വാസത്തിൽ വളരുവാനുള്ള താങ്ങും തണലും തുഷാരവുമാണ്. തിബേരിയാസ് കടൽത്തീരത്തുവെച്ച് ശിഷ്യന്മാർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഉത്ഥിതനായ മിശിഹായുടെ കരുതലിനെപ്പറ്റി വിശദീകരിക്കുവാൻ ഏഴുതൊഴുത പ്രവാചകന്റെ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവപരിപാലനയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭാഗം ഉപകാരപ്രദമാണ് (ഏഴ 49:7-13). ദുരിതമനുഭവിക്കുന്ന ജനത്തോട് കാരുണ്യം കാണിക്കുന്ന ദൈവംതന്നെയാണ് തിബേരിയാസ് കടൽത്തീരത്തുവെച്ച് വള്ളത്തിന്റെ വലതുവശത്ത് വലയിടാൻ ശിഷ്യന്മാരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. ഉത്ഥിതനായ മിശിഹായെ ദമാസ്ക്കസിൽവെച്ച് കണ്ടുമുട്ടുന്ന സാവൂളിനെപ്പോലെ, ശിഷ്യന്മാർ തിബേരിയാസ് തീരത്തുവെച്ച് മിശിഹായെ തിരിച്ചറിയുമ്പോഴാണ് അവരുടെ പരിശ്രമം ഫലപ്രാപ്തിയടയുന്നത്. ശിഷ്യന്മാരെപ്പോലെ അനുദിന ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽ ഉത്ഥിതന്റെ സാന്നിധ്യം തിരിച്ചറിയുവാനും, അവിടുത്തോടൊപ്പം അദ്ധ്വാനിക്കുവാനും, അവിടുന്ന് ഒരുക്കുന്ന മഹാവിരുന്നായ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന സ്വീകരിച്ച് ആത്മീയ ജീവിതത്തിൽ കരുത്തു പ്രാപിക്കുവാനും ഉയിർപ്പുകാലത്ത് സുവിശേഷമായ രീതിയിൽ സുവിശേഷപ്രഘോഷകൻ ദൈവജനത്തെ ഒരുക്കണം.

3.2.6. ശ്ലീഹാക്കാലം

ഉയിർപ്പിനുശേഷം അമ്പതാം ദിവസം വരുന്ന പന്തക്കുസ്താന്തിരുന്നാൾ മുതലുള്ള ഏഴ് ആഴ്ചകളാണ് ശ്ലീഹാക്കാലം എന്ന

പേരിലറിയപ്പെടുന്നത്. പന്തക്കുസ്താദിനത്തിൽ ശ്ലീഹന്മാരുടെ മേൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് എഴുന്നള്ളി വന്നതിനെതുടർന്ന് ദൈവാത്മാവിനാൽ പൂരിതരായ ശ്ലീഹന്മാർ തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച മിശിഹാനുഭവവുമായി ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് പുറപ്പെടുകയും, സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും ക്രൈസ്തവ സഭാസമൂഹങ്ങൾക്ക് രൂപം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ശ്ലീഹന്മാരുടെ സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തെയും അവർ സഹിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകളെയും കുറിച്ച് സുവിശേഷപ്രസംഗകന് ദൈവജനത്തെ അറിയിക്കുവാനും പഠിപ്പിക്കുവാനും അനുയോജ്യമായ കാലമാണിത്.

ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രോഫ്രിയാപ്രാർത്ഥനകളും ഗീതങ്ങളും ശ്ലീഹന്മാരുടെ പ്രേഷിതപ്രവർത്തനത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവ് ശ്ലീഹന്മാരിലും സഭയിലും എപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നും, ഇപ്പോൾ എപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നും വിശ്വാസികൾക്ക് വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടത് പ്രസംഗകന്റെ കടമയാണ്. മാത്രമല്ല, വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ രക്ഷാരഹസ്യങ്ങളെ സന്നിഹിതമാക്കുന്നതും പൂർത്തീകരിക്കുന്നതും പരിശുദ്ധാത്മാവാണെന്നും പ്രഘോഷകൻ ദൈവജനത്തെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കണം.

“ശ്ലീഹാ” എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം “അയയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ” എന്നാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പൂരിതരായ ശ്ലീഹന്മാർ സുവിശേഷവുമായി ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് അയയ്ക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, മാമ്മോദീസ, തൈലാഭിഷേകം, വി. കുർബാന എന്നീ കൂദാശകളിലൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിച്ച ക്രൈസ്തവരെല്ലാവരും സുവിശേഷവാഹകരും, സുവിശേഷപ്രഘോഷകരുമാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം സുവിശേഷപ്രഭാഷകൻ ദൈവജനത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കണം. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആലയങ്ങൾ

ളായ നമ്മൾ സുവിശേഷപ്രഘോഷകരും,സാക്ഷികളുമാകേണ്ടത് മുഖ്യമായും നമ്മുടെ പ്രവർത്തനമണ്ഡലങ്ങളായ കുടുംബം, ജോലിസ്ഥലം,വിദ്യാലയം എന്നിവിടങ്ങളിലാണ്.

ശ്ലീഹാക്കാലത്തിലെ ആദ്യത്തെ വെള്ളിയാഴ്ച “സ്വർണ്ണ വെള്ളി” എന്നാണറിയപ്പെടുന്നത്. അപ്പസ്തോലപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്ന മുടന്തന്റെ രോഗസൗഖ്യമാണ് ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനം (അപ്പ.പ്രവ. 3:1-10). ദേവാലയത്തിന്റെ സുന്ദരകവാടത്തിലിരുന്ന മുടന്തൻ പത്രോസിനോടും യോഹന്നാനോടും ഭിക്ഷയാചിച്ച വേളയിലാണ് “വെള്ളിയോ, സ്വർണ്ണമോ എന്റെ കയ്യിലില്ല, നസ്രനായനായ ഈശായുടെ നാമത്തിൽ എഴുന്നേറ്റു നടക്കുക” (അപ്പ. പ്രവ. 3:6) എന്നു പറഞ്ഞ് പത്രോസ് ശ്ലീഹാ മുടന്തന് സൗഖ്യം നൽകുന്നത്. ഇതിൽനിന്നാണ് ഈ ദിവസത്തിന് “സ്വർണ്ണവെള്ളി” എന്ന പേരു ലഭിച്ചത്. ഈ ലോകത്തിലെ സ്വർണ്ണത്തിനു പകരം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപകളും ദാനങ്ങളുമാകുന്ന സ്വർണ്ണമാണ് ക്രിസ്തുശിഷ്യന്റെ യഥാർത്ഥസമ്പത്തെന്ന് ദൈവജനത്തിന് വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ അവസരമാണ് ഈ ദിവസത്തെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകൾ.

പന്തക്കുസ്തായ്ക്കുശേഷമുള്ള ഞായറാഴ്ചയാണ് പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ തിരുനാൾ. ശ്ലീഹാക്കാലത്തെ രണ്ടാമത്തെ വ്യാഴാഴ്ചയിൽ പരിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ തിരുനാളും, മൂന്നാമത്തെ വെള്ളിയാഴ്ച ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിരുനാളും സഭ ആഘോഷിക്കുന്നു.

ഏഴ് ഞായറാഴ്ചകളുള്ള ശ്ലീഹാക്കാലത്തിലെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു ഞായറുകളിലെ ഒന്നാം വായനകൾ പുറപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ നിന്നും ജോയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നുമാണ് തിര

ഞെട്ടുത്തിരിക്കുന്നത്. സീനായ് ഉടമ്പടിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ജനത്തെയും, ജനത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ദൈവത്തെയും മോശ അറിയിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിക്കുവാനുള്ള കർത്താവിന്റെ ആഹ്വാനവും, അതിനുള്ള ദൈവജനത്തിന്റെ സന്നദ്ധതയുമാണ് ഈ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥ ഭാഗത്ത് മുഖ്യമായും പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത് (പുറ 19:1-9). സുവിശേഷപ്രസംഗകർ ദൈവത്തിനും ജനത്തിനുമിടയിലുള്ള മദ്ധ്യവർത്തികളായി വർത്തിച്ച്, മോശയെപ്പോലെ ദൈവികകല്പനകൾ ജനത്തിന് വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അവ അനുസരിക്കുവാൻ അവരെ ഒരുക്കുകയും ചെയ്യണം. തുടർന്നുള്ള ഞായറാഴ്ചകളിലെ ഒന്നാം വായനകളെല്ലാം നിയമാവർത്തനപുസ്തകത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. ഇസ്രായേൽ ജനത ദൈവത്താൽ പ്രത്യേകമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നും, തന്മൂലം കർത്താവിന്റെ കാര്യവും സ്നേഹവും അവരെ നിരന്തരം അനുഗമിക്കുന്നുവെന്നും അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതാണ് ഇക്കാലത്തെ നിയമഗ്രന്ഥ വായനകളിലെ ഇതിവൃത്തം. ദൈവികഉടമ്പടി മറക്കാതെയും ലംഘിക്കാതെയും ദൈവകല്പനകളനുസരിച്ച് ജീവിക്കുവാൻ ഇസ്രായേൽക്കാരെ നിരന്തരം ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്ന ഭാഗങ്ങളാണ് ശ്ലീഹാക്കാലത്തെ ഒന്നാമത്തെ വായനകളിൽ മുഖ്യമായും പ്രതിപാദിക്കുന്നത്.

ശ്ലീഹാക്കാലത്തെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു ഞായറാഴ്ചകളിൽ രണ്ടാമത്തെ വായനയായി ആരാധനക്രമകലണ്ടർ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത് അപ്പസ്തോലപ്രവർത്തനത്തിൽനിന്നുള്ള ഭാഗങ്ങളാണ്. പന്തക്കുസ്താദിനത്തിൽ ശ്ലീഹന്മാരുടെമേൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് എഴുന്നള്ളി വന്നതിനെക്കുറിച്ചും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞ പത്രോസ്ശ്ലീഹാ യഹൂദജനതയോട് സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതുമാണ് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നത്. തുടർന്നുള്ള ഞായറാഴ്ച

കളിൽ ഏശയ്യായുടെ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നുള്ള വായനകളാണ് ആരാധനക്രമകലണ്ടർ നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്. കർത്താവിന്റെ വിളിക്ക് അനുസരിച്ച് വിശ്വസ്തതാപൂർവ്വം ജീവിക്കാതെ തിന്മയിലും അകൃത്യങ്ങളിലും അനീതിയിലും മുഴുകുന്ന ഇസ്രായേൽജനതയെ ശാസിക്കുന്ന പ്രവാചകവചനങ്ങളാണ് ഇവിടെ മുഖ്യമായും മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല, തിന്മയെ ഉപേക്ഷിച്ച് നന്മയിൽ ജീവിക്കുവാനുള്ള ഏശയ്യായുടെ ആഹ്വാനവും ഇക്കാലത്തെ രണ്ടാമത്തെ വായനകളിൽ പ്രതിധനിക്കുന്നുണ്ട്.

ശ്ലീഹാക്കാലത്തെ ഞായറാഴ്ചകളിലെ ലിറ്റർജിയിൽ വായിക്കുന്ന ലേഖനഭാഗങ്ങളെല്ലാം പൗലോസ് ശ്ലീഹാ കോറിന്തോ സുകാർക്ക് എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചുമാണ് ഈ ലേഖനഭാഗങ്ങളിൽ ശ്ലീഹാ കൂടുതലും സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ആത്മീയദാനങ്ങൾ കരഗതമാക്കുവാൻ എല്ലാവരും ശ്രമിക്കണമെന്നും, പരസ്പരം പരിശീലിക്കണമെന്നുമുള്ള പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ ഉപദേശത്തെ ആധാരമാക്കി പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചും ശ്ലീഹാക്കാലത്ത് സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ ദൈവജനത്തിന് വിശദീകരിച്ചു നൽകണം.

പന്തക്കുസ്താതിരുനാളിന്റെ ദിവസം വായിക്കുന്ന യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹായുടെ സുവിശേഷഭാഗത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവായകുന്ന സഹായകനെ അയക്കുമെന്നുള്ള ഈശോയുടെ വാഗ്ദാനവും, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുമാണ് വിശദീകരിക്കുന്നത്. ശ്ലീഹാക്കാലത്തിലെ തുടർന്നുള്ള ഞായറാഴ്ചകളിലെ ലിറ്റർജിയിൽ വിശുദ്ധ ലൂക്കായുടെ സുവിശേഷത്തിൽ നിന്നുള്ള ഭാഗങ്ങളാണ് പ്രഘോഷിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈശോയുടെ കാരൂണ്യം വ്യക്തമാക്കുന്നതരത്തിലുള്ള സംഭവങ്ങളും ഉപമകളും ഇക്കാലത്തെ സുവിശേഷവായനഭാഗങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. കർത്താ

വിന് പാപികളോടുള്ള സ്നേഹവും കാരുണ്യവും ഉദാഹരിക്കുവാൻ പാപിനിയായ സ്ത്രീ ഈശോയുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകുന്നതിനെക്കുറിച്ചും, അവൾക്ക് പാപമോചനം നൽകുന്നതിനെക്കുറിച്ചും വിശദീകരിച്ചാൽ മതിയാകും. സഹോദരസ്നേഹത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചും, കരുണയുടെ വിവിധമാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും വിവരിക്കുവാൻ നല്ല സമറിയാക്കാരുടെ ഉപമ സഹായകമാണ്. തിന്മയെ നന്മകൊണ്ട് ജയിക്കുക, ദൈവപരിപാലനയിൽ ആശ്രയിക്കുക, പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് പശ്ചാത്തപിക്കുക, ഇടുങ്ങിയ വാതിലിലൂടെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക തുടങ്ങിയ ധർമ്മികപ്രബോധനങ്ങളും ശ്ലീഹാക്കാലത്തെ സുവിശേഷഭാഗങ്ങളിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയുടെയെല്ലാം പശ്ചാത്തലത്തിൽ, കരുണയുടെ വിവിധമാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും ചെയ്യേണ്ട കാരുണ്യപ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചും സുവിശേഷപ്രഭാഷകൻ ദൈവജനത്തിന് ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും, കരുണയുടെ ശ്ലീഹന്മാരാകുവാൻ ശ്ലീഹാക്കാലത്ത് അവരെ പ്രചോദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം.

3.2.7. കൈത്താക്കാലം

സഭയുടെ വളർച്ചയെയും ആത്മീയവിളവെടുപ്പിനെയും അനുസ്മരിക്കുകയും ആഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആരാധനക്രമകാലമാണ് കൈത്താക്കാലം. 'കൈത്ത' എന്ന സുറിയാനി വാക്കിന്റെയർത്ഥം 'വേനൽ' 'ശ്രീഷ്മം' എന്നൊക്കെയാണ്. വേനൽക്കാലത്താണല്ലോ വിളവെടുപ്പും ഫലശേഖരണവും നടത്തുന്നത്. ശ്ലീഹന്മാരുടെയും രക്തസാക്ഷികളുടെയും പ്രേഷിതപ്രവർത്തനഫലമായി ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ വേരുപിടിച്ച സഭാതരു പടർന്നു പന്തലിച്ച് വിശുദ്ധിയുടെയും രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെയും ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനെയാണ് ഈ കാലം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്.

കൈത്താക്കാലത്തിലെ ആദ്യത്തെ ഞായറാഴ്ചയാണ് പന്ത്രണ്ടു ശ്ലീഹന്മാരുടെ തിരുനാൾ ആചരിക്കുന്നത്. സ്വന്തം ചുട്ടു നിണത്താൽ സഭാതരുവിനെ നനച്ചുവളർത്തുകയും, മിശിഹായ്ക്ക് ധീരമായി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്ത രക്തസാക്ഷികളെയാണ് ഈ കാലത്തെ വെള്ളിയാഴ്ചകളിൽ പ്രത്യേകമായി അനുസ്മരിക്കുന്നത്. സ്വജീവൻ മിശിഹാനാഥനുവേണ്ടി ഹോമിച്ച നിസിബിസ്സിലെ മാർ യാക്കോബിനെ ഒന്നാമത്തെ വെള്ളിയാഴ്ചയും, മാർ അദ്രായിയുടെ ശിഷ്യനും പേർഷ്യൻ സഭയുടെ സ്ഥാപകനുമായ മാർ മാറിയെ രണ്ടാമത്തെ വെള്ളിയാഴ്ചയും, വിശുദ്ധ ശിമയോൻ ബർസാബയെയും സഹരക്തസാക്ഷികളെയും ആറാമത്തെ വെള്ളിയാഴ്ചയും സഭ ഓർക്കുകയും, അവരുടെ ജീവിതമാതൃക അനുകരിക്കാൻ വിശ്വാസികളെ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കൈത്താക്കാലത്തിലെ ഒന്നാം ഞായറിലെ ഒന്നും രണ്ടും വായനകൾ യഥാക്രമം രാജാക്കന്മാരുടെ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നും അപ്പസ്തോലപ്രവർത്തനത്തിൽനിന്നും എടുത്തിട്ടുള്ളവയാണ്. ഏലിയാപ്രവാചകന്റെ ബലി ദൈവതിരുമുമ്പിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ബാലിന്റെ പ്രവാചകരുടെ ബലി തിരസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതായി രാജാക്കന്മാരുടെ പുസ്തകം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു (1 രാജാ 18:30-39). പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പൂരിതരായ ശ്ലീഹന്മാർവഴി സംഭവിക്കുന്ന അത്ഭുതങ്ങളെക്കുറിച്ച് അപ്പസ്തോലപ്രവർത്തനത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഭാഗമാണ് ഈ ഞായറാഴ്ചയിലെ രണ്ടാം വായനയായി ആരാധനക്രമകലണ്ടർ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൈത്താക്കാലത്തിലെ തുടർന്നുള്ള ഞായറാഴ്ചകളിലെ ഒന്നാം വായനകൾ നിയമാവർത്തനപുസ്തകത്തിൽനിന്നും ലേവ്യരുടെ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളവയാണ്. ഈ വായനകളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത്

ദൈവികനിയമങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വസ്തുതകളാണ്. മോശയ്ക്ക് ദൈവം നൽകിയ പത്തുകല്പനകൾ, കൂടാതെ നാളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമങ്ങൾ, വിശുദ്ധി പാലിക്കാനുള്ള നിയമങ്ങൾ, നിയമങ്ങളുടെ അർത്ഥവും ലക്ഷ്യവും തുടങ്ങിയവയാണ് ഇക്കാലത്തെ ലിറ്റർജിയിൽ പ്രഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന നിയമഗ്രന്ഥഭാഗങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കം.

കൈത്താക്കാലത്തിലെ രണ്ടു തുടങ്ങിയുള്ള ഞായറാഴ്ചകളിൽ വായിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവചനഭാഗങ്ങൾ ഏഴയായുടെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നുള്ളതാണ്. ഇസ്രായേൽ ജനതയ്ക്ക് ദൈവം നൽകുന്ന രക്ഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളാണ് ഇക്കാലത്തെ രണ്ടാം വായനകളിൽ നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല, തിന്മ ചെയ്യുന്ന ജനത്തിനുള്ള ശിക്ഷയും, നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്കുള്ള അനുഗ്രഹവും ഈ വായനകളിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

കൈത്താക്കാലത്തിലെ ആദ്യത്തെ അഞ്ച് ഞായറാഴ്ചകളിലെ ലേഖനഭാഗങ്ങൾ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ കോറിന്തോസുകാർക്ക് എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽനിന്നും, അവസാനത്തെ രണ്ട് ഞായറാഴ്ചകളിലെ ലേഖനഭാഗങ്ങൾ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ തൈസലോനിക്കാർക്ക് എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽനിന്നുമാണ്. ആത്മാവിൽ വിശുദ്ധി പാലിക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചും, നന്മയിൽ ജീവിക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചും, പ്രേഷിതചൈതന്യം ക്രിസ്തു ശിഷ്യരിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചുമുള്ള പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ ബോധ്യങ്ങളും ചിന്തകളുമാണ് ഇവിടെ പങ്കുവയ്ക്കപ്പെടുന്നത്.

പ്രതിഫലേച്ഛ കൂടാതെയും എളിയോടുകൂടിയും വർത്തിക്കണമെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ് കൈത്താക്കാലം ഒന്നാം ഞായറിലെ സുവിശേഷഭാഗം. അനുതാപത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെ കുറിക്കുന്നതാണ് തുടർന്നുള്ള ഞായറിൽ വിചിന്തനം ചെയ്യുന്ന

ധർമ്മപുത്രന്റെ ഉപമ. ദരിദ്രരെ സഹായിക്കേണ്ടിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്നതാണ് ധനവാന്റെയും ലാസറിന്റെയും ഉപമ. അന്ധന് കാഴ്ച നൽകുന്ന ഈശോയുടെ അത്ഭുതത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നതിലൂടെ വിശുദ്ധ ലൂക്കായും വിശുദ്ധ യോഹന്നാനും, ഈശോയാണ് ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമെന്ന് ശ്രോതാക്കൾക്ക് ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. ദൈവാശ്രയ ബോധത്തിന്റെ മുഖമുദ്രയായി പഴയനിയമ ജനത കരുതിയിരുന്നത് നിയമങ്ങളും പാരമ്പര്യങ്ങളുമായിരുന്നു. ഇവയുടെ നിരർത്ഥകതയും, സഹോദരസ്നേഹത്തിന്റെയും ആന്തരികവിശുദ്ധിയുടെയും പ്രധാന്യവുമാണ് കൈത്താക്കാലം നാലാം ഞായറിലെ പരിചിന്തനവിഷയം. കൈത്താക്കാലമെന്നത് ദൈവത്തിന് നന്ദിയും സ്തുതിയും പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനുള്ള അവസരമാണെന്ന് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതാണ് പത്തു കുഷ്ഠരോഗികൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന രോഗസൗഖ്യവും അതിലൊരുവന്റെ നന്ദിപ്രകാശനവും.

3.2.8. ഏലിയാ - സ്തീവാ - മുശക്കാലങ്ങൾ

കർത്താവിന്റെ ദിതീയാഗമനവും, അന്ത്യവിധിയുമാണ് ഏലിയാ-സ്തീവാ-മുശക്കാലങ്ങളിലെ വിചിന്തനവിഷയങ്ങൾ. സെപ്തംബർ 14-ാം തീയതി ആചരിക്കുന്ന കുരിശിന്റെ പുകഴ്ചയാണ് ഈ കാലത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദു. കോൺസ്റ്റന്റയിൻ ചക്രവർത്തിക്കുണ്ടായ ദൈവികദർശനത്തോടും യുദ്ധത്തിൽ നേടിയ വിജയത്തോടും, തുടർന്ന് ജറുസലേമിലെ തിരുക്കല്ലറയുടെ മുകളിൽ പണിത ദേവാലയത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠയോടും കുരിശിന്റെ പുകഴ്ചയുടെ തിരുനാൾ അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഏലിയാ-മുശക്കാലങ്ങളെ തമ്മിൽ ഇദംപ്രദമായി കോർത്തിണക്കുന്നത് സ്തീവാക്കാലമാണ്.

താബോർ മലയിൽവെച്ച് മഹത്വമണിഞ്ഞ ഈശോയുടെ ഇരുവശങ്ങളിലായി മുശയും ഏലിയായും കാണപ്പെട്ടതുപോലെ കുരി

ശിന്റെ പുകഴ്ചയുടെ തിരുനാളിനുമുമ്പും പിൻപുമായി ഏലി യായുടെയും മൂശയുടെയും പേരിൽ രണ്ട് കാലങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഇസ്രായേൽ ജനതയെ വാഗ്ദത്തനാട്ടിലെത്തിക്കാൻ ജീവിതം സമർപ്പിച്ചവനാണ് മൂശ.

ഭിന്നിച്ചുപോയ ദൈവമക്കളെ അവരുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവത്തിലേക്കു തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരാനായി അക്ഷീണം പരിശ്രമിച്ച പ്രവാചകനാണ് ഏലിയാ. യുഗാന്തത്തിൽ മിശിഹായുടെ വരവിന് മുമ്പ് ഏലിയാ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമെന്നും, വിനാശത്തിന്റെ പുത്രന് അവന്റെ തെറ്റ് ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുമെന്നും, ഇസ്രായേൽ ജനതയും ആദിമ സഭയും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു (മലാ. 4:5-6, മത്താ. 16:14).

ലോകാവസാനം, മരണം, അന്ത്യവിധി എന്നീ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് ദൈവജനത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രസംഗകനെ സഹായിക്കുന്ന വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളും പ്രാർത്ഥനകളുമാണ് ഏലിയാ - സ്തീവാ - മൂശക്കാലത്തുള്ളത്. മാത്രമല്ല യുഗാന്തത്തിൽ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന ദൈവരാജ്യസംസ്ഥാപനപൂർത്തീകരണത്തിന് തയ്യാറെടുക്കുവാനും, ആരാധനാവത്സത്തിലെ ഏറ്റവും സുദീർഘവും എന്നാൽ പരസ്പരബന്ധിതവുമായ ഈ കാലഘട്ടങ്ങൾ നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു.

ഏലിയാ-സ്തീവാ-മൂശക്കാലങ്ങളിലെ ഞായറാഴ്ചകളിലുള്ള ഒന്നാം വായനകളെല്ലാം നിയമാവർത്തന പുസ്തകത്തിൽ നിന്നും രണ്ടാം വായനകൾ ഏഴയ്ക്കു പ്രവാചകന്റെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. കർത്താവിന്റെ പ്രമാണങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നവർക്ക്, ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങൾ സമൃദ്ധമായി ലഭിക്കുമെന്നും, ദൈവകല്പനകൾ ലംഘിക്കുന്നവർക്ക് കടുത്ത ശിക്ഷ ലഭിക്കുമെന്നുമാണ് ഇക്കാലത്തെ നിയമഗ്രന്ഥവായനകളുടെ സംക്ഷിപ്ത ആശയം.

ഏലിയാ-സ്തീവാ-മുശക്കാലങ്ങളിലെ ഞായറാഴ്ചകളിൽ വായിക്കുന്ന പ്രവാചകഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഭാഗങ്ങൾ പ്രധാനമായും ദൈവനീതിയെക്കുറിച്ചാണ് പരാമർശിക്കുന്നത്. ദരിദ്രർക്കും നീതിനിഷ്ഠർക്കും അഭയസങ്കേതം കർത്താവാണെന്നും, ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ വിമോചനം ആസ്നാനമാണെന്നുമുള്ള വസ്തുതയാണ് ഇക്കാലത്തെ രണ്ടാമത്തെ വായനകളിൽ നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്നത്.

ഏലിയാ-സ്തീവാ-മുശക്കാലങ്ങളിലെ ഞായറാഴ്ചകളിൽ വായിക്കുന്ന ലേഖനഭാഗങ്ങളുടെ മുഖ്യപ്രതിപാദനവിഷയം കർത്താവിന്റെ വിശ്വസ്തതയാണ്. അവിടുത്തെ വിശ്വസ്തതയുടെ പൂർത്തീകരണമാണ് മനുഷ്യാവതാരവേളയിൽ നമ്മൾ ദർശിക്കുന്നത്. ഏലിയാക്കാലത്തെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു ഞായറാഴ്ചകളിൽ വായിക്കപ്പെടുന്ന തെസലോനിക്കാക്കാർക്കുള്ള രണ്ടാം ലേഖനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ദൈവത്തോട് വിശ്വസ്ത പുലർത്തുവാനുള്ള നമ്മുടെ കടമയെക്കുറിച്ചാണ്. ഇക്കാലത്തെ മൂന്നാം ഞായറിലാകട്ടെ, മിശിഹായെ പ്രഘോഷിക്കുവാനുള്ള നമ്മുടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ലേഖനഭാഗമാണ് വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന മദ്ധ്യേ വായിക്കപ്പെടുന്നത്.

സ്തീവായുടെ പുകഴ്ചയ്ക്കുശേഷമുള്ള മൂന്നു ഞായറാഴ്ചകളിലെ ലേഖനഭാഗങ്ങൾ ഫിലിപ്പിയരുടെ ലേഖനത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. മിശിഹായുടെ ശൂന്യവത്കരണത്തെക്കുറിച്ചും, മനുഷ്യാവതാരത്തെക്കുറിച്ചും, മിശിഹായ്ക്കുവേണ്ടി ജീവിതം അർപ്പിക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചുമാണ് സ്തീവാക്കാലത്ത് വിചിന്തനം ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ, ഇക്കാലത്തെ നാലാമത്തെ ഞായറാഴ്ചയാകട്ടെ, സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് പൗലോസ് ശ്ലീഹാ കോറിന്തോസിലെ സഭയ്ക്ക് നല്കുന്ന ഉപദേശത്തെക്കുറിച്ച് ധ്യാനിക്കുന്നു.

മിശിഹായെ പ്രഘോഷിക്കുന്ന വിശ്വസ്തദാസരാകുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചാണ് മുശക്കാലത്തിലെ ഒന്നാം ഞായറിലെ ലേഖനവായന സൂചിപ്പിക്കുന്നത് (2 കോറി 2:12-17). തുടർന്നുള്ള രണ്ടു ഞായറാഴ്ചകളിലെ മൂന്നാം വായനകൾ ഗലാത്തി യാർക്കുള്ള ലേഖനത്തിൽനിന്നാണ്. ദൈവാത്മാവിന്റെ ശക്തി ആർജ്ജിച്ച് പരസ്പരം ഭാരം വഹിക്കുവാനാണ് പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ഇവിടെ ഗലാത്തിയായിലെ സഭയെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നത്.

ഏലിയാ-സ്ലീവാ -മുശക്കാലങ്ങളിൽ പ്രസംഗകൻ ദൈവജനത്തിന് വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടത് വിശുദ്ധ മത്തായിയുടെയും വിശുദ്ധ ലൂക്കായുടെയും സുവിശേഷഭാഗങ്ങളാണ്. ഏലിയാക്കാലത്തെ ഒന്നാം ഞായറിൽ അന്ധന് കാഴ്ചനല്കുന്ന സുവിശേഷവായനയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മിശിഹായാകുന്ന പ്രകാശത്തെക്കുറിച്ച് ദൈവജനത്തെ അദ്ദേഹം പഠിപ്പിക്കണം. വിതക്കാരന്റെയും കളകളുടെയും ഉപമകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വചന പ്രഘോഷണത്തിന്റെ സാധ്യതകളെയും ഫലദായകതയെയും കുറിച്ചും, ദൈവവചനം സ്വീകരിക്കുവാനായി ഹൃദയവയലുകൾ ഒരുക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചും പ്രസംഗകൻ ദൈവജനത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. മാത്രമല്ല, ദൈവവചനത്തെ തെരുകിക്കളയുന്ന പ്രതിലോമശക്തികളെ വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് വേരോടെ പിഴുതുകളയുവാനും വചനപ്രഘോഷണവേളയിൽ അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കണം.

സ്ലീവാക്കാലത്തെ ഞായറാഴ്ചകളിലെ സുവിശേഷവായനകളെല്ലാം മത്തായിശ്ലീഹായുടെ സുവിശേഷത്തിൽനിന്നുള്ളവയാണ്. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈശോയുടെ പ്രഘോഷണം, വിശ്വാസത്തിന്റെ ആവശ്യകത, ദുഷ്പ്രേരണകൾ നല്കുന്നവർക്കുള്ള ശിക്ഷാവിധി എന്നിവയെ ആസ്പദമാക്കിയായിരി

ക്കണം ഇക്കാലത്ത് സുവിശേഷപ്രഘോഷകൻ തന്റെ വചനചിന്തകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തേണ്ടത്.

മുശക്കാലത്തെ ഞായറാഴ്ചകളിലാകട്ടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ശക്തിയെക്കുറിച്ചും, ദൈവികനീതിയെക്കുറിച്ചും പ്രസംഗിക്കുവാനുള്ള സാധ്യതകൾ സുവിശേഷവായനകളിൽ ഒളിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ട്. തന്മൂലം ഏലിയായുടെ തീക്ഷ്ണതയോടും മൂശയുടെ ധൈര്യത്തോടും, സ്ത്രീവായുടെ ചൈതന്യത്തോടുംകൂടെ ദൈവവചനം പങ്കുവയ്ക്കുവാനായി സുവിശേഷപ്രഘോഷകൻ പരിശ്രമിക്കണം.

3.2.9. പള്ളിക്കൂദാശക്കാലം

ആരാധനാവത്സരത്തിലെ അവസാനത്തെ നാല് ആഴ്ചകളാണ് പള്ളിക്കൂദാശക്കാലം. പഴയനിയമത്തിലെ നാല് കൂദാശപ്രതിഷ്ഠകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഈ കാലത്തെ നാല് ആഴ്ചകളെയും ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതായത് മൂശയുടെ സമാഗമകൂദാശപ്രതിഷ്ഠ (പുറ 40:1-17), ഇസ്രായേൽ ജനം ഷീലോഹായിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ച സമാഗമകൂദാശം (ജോഷ്യാ18:1), സോളമന്റെ ദേവാലയപ്രതിഷ്ഠ (2 ദിന 6:17), ജോഷ്യായുടെയും സെറുബാബേലിന്റെയും ബലിപീഠപ്രതിഷ്ഠ (എസ്രാ 3:2) എന്നിവയാണ് ഈ നാല് കൂദാശപ്രതിഷ്ഠകൾ.

പുതിയനിയമത്തിൽ പള്ളിക്കൂദാശക്കാലം ദേവാലയപ്രതിഷ്ഠയുമായി അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിലെ “സകലസൗഭാഗ്യങ്ങളും നന്മകളും നിറഞ്ഞ് മുടിച്ചുടിനിൽക്കുന്ന സഭ” എന്ന പ്രാർത്ഥന പള്ളിക്കൂദാശക്കാലത്തിന്റെ അന്തർധാരയായി വർത്തിക്കുന്നു. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട സഭയും മണവാട്ടിയായ സഭയുമാണ് ഈ കാലത്തെ വിചിന്തനവിഷയങ്ങൾ.

സഭയുടെ യുഗാന്തോന്മുഖസ്വഭാവം ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ വായനകളിലും ആരാധനക്രമ പ്രാർത്ഥനകളിലും നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. യുഗാന്തത്തിൽ മണവാട്ടിയായ സഭ തന്റെ മക്കളോടൊപ്പം സ്വർഗ്ഗീയ ജറുസലേമാകുന്ന മണവറയിൽവെച്ചു മണവാളനായ മിശിഹായെ മുഖാമുഖം ദർശിക്കുകയും മണവാളനോടൊപ്പം അവർ നിത്യസൗഭാഗ്യത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സംഭവമാണ് സഭ ഇക്കാലത്ത് അനുസ്മരിക്കുന്നത്. തന്മൂലം, തിരുസഭയുടെ ഉത്ഭവം, വളർച്ച, ദൈവശാസ്ത്രം എന്നിവയെക്കുറിച്ചെല്ലാം പ്രസംഗകന് ദൈവജനത്തെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഏറ്റവും ഉപയുക്തമായ കാലഘട്ടമാണ് പള്ളിക്കൂദാശക്കാലം.

പള്ളിക്കൂദാശക്കാലത്തെ നാല് ഞായറാഴ്ചകളിലെയും പഴയനിയമവായനകൾ ദേവാലയവും അതിലെ ശുശ്രൂഷകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. കൂടാതെപ്രതിഷ്ഠ, ബലിപീഠസ്ഥാപനം, ബലിയർപ്പണം, ദൈവസാന്നിധ്യം നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന സാക്ഷ്യകൂടാരം, സോളമന്റെ ദേവാലയനിർമ്മാണം തുടങ്ങിയവയെക്കുറിച്ചാണ് ഇക്കാലത്തെ നിയമഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മുഖ്യമായും പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ദേവാലയത്തെ വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ വേദിയും, ദൈവദർശനത്തിന്റെ ഇടവും പ്രാർത്ഥനയുടെ ബലിപീഠവും പുതിയ ജറുസലേമുമായിട്ടാണ് ഇക്കാലത്തെ പ്രവാചകഗ്രന്ഥഭാഗങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

പള്ളിക്കൂദാശക്കാലത്തെ ആദ്യത്തെ ഞായറാഴ്ചയിലെ ലേഖനം പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കീർത്തനമാണ്. എന്നാൽ, ഇക്കാലത്തെ തുടർന്നുള്ള ഞായറാഴ്ചകളിലെ ലേഖനഭാഗങ്ങളെല്ലാം ഹെബ്രായഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നുള്ളതാണ്. ഈ ലേഖനഭാഗങ്ങളിലെ കേന്ദ്രീകൃതആശയമെന്നത്, ദേവാലയവും, അവിടെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്ന നിത്യപുരോഹിത

നായ മിശിഹായുമാണ്. പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനും, സ്വർഗ്ഗീയമഹിയുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെ വലതുഭാഗത്തിരിക്കുന്ന പുരോഹിതനും, സ്വയം യാഗമായിത്തീർന്ന് സ്വർഗ്ഗീയമദ്ബഹായിൽ പുരോഹിതശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവനുമായിട്ടാണ് ഇക്കാലത്തെ ലേഖനവായനകൾ മിശിഹായെ ദൈവജനത്തിന് പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത്.

പള്ളിക്കൂടാശക്കാലത്തെ സുവിശേഷവായനകളും മിശിഹാ കേന്ദ്രീകൃതമാണ്. ഒന്ന്, രണ്ട്, നാല് ഞായറാഴ്ചകളിലെ അവസാനത്തെ വായനകൾ മത്തായിശ്ലീഹായുടെ സുവിശേഷത്തിൽ നിന്നാണ്. ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായി മിശിഹായെ ശിമയോൻ പത്രോസ് ഏറ്റുപറയുന്നതും, സാബത്തുദിവസം, കൈശോഷിച്ചവനെ സുഖപ്പെടുത്തുകവഴി സാബത്തിന്റെയും നാമനായി ഈശോ സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതും, ദാവീദ് ഈശോയെ കർത്താവെന്ന് വിളിക്കുന്നതിലൂടെ താനാണ് യഥാർത്ഥ ഗുരുവെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നതുമാണ് ഇക്കാലത്ത് ആരാധന ക്രമവത്സരകലണ്ടർ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന സുവിശേഷ ഭാഗങ്ങളിലെ മുഖ്യ ആശയങ്ങൾ. ഇക്കാലത്തെ മൂന്നാം ഞായറിൽ വായിക്കുന്ന യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹായുടെ സുവിശേഷപാഠവും ഈശോയുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ ചൂഴ്ന്നുനില്ക്കുന്നതാണ്. ദേവാലയശുദ്ധീകരണംവഴി താനാണ് യഥാർത്ഥ ദേവാലയമെന്ന് ഈശോ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

പഴയനിയമ - പുതിയനിയമ വായനകളിൽ ഇഴപിരിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ദേവാലയത്തെക്കുറിച്ചും മിശിഹായെക്കുറിച്ചുമുള്ള ആശയങ്ങളെ മുഖ്യമായും വ്യക്തമായും ദൈവജനത്തിന്റെ മുൻപിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ സുവിശേഷപ്രഘോഷകൻ പള്ളിക്കൂടാശക്കാലത്ത് പരിശ്രമിക്കണം.

3.3. പ്രധാന തിരുനാളുകൾ

3.3.1. ക്രിസ്തുമസ്

ശാന്തിയുടെയും സമാധാനത്തിന്റെയും സ്നേഹദൂതുമായിട്ടാണ് ക്രിസ്തുമസ് സമാഗതമാകുന്നത്. മനുഷ്യരെ ദൈവവുമായി രഞ്ജിപ്പിക്കുവാനും, അടഞ്ഞുകിടന്ന പറുദീസായുടെ വാതിലുകൾ തുറക്കുവാനുമായി ദൈവം ഭൂമിയിലേക്ക് ഇറങ്ങിവന്നതിന്റെ ഓർമ്മയാണ് ക്രിസ്തുമസ്. ക്രിസ്തുമസ് ദിനത്തിന്റെ ചരിത്രം പ്രകാശത്തിന്റെ തിരുനാളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. എ.ഡി. 274-ൽ റോമൻ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ഔറേലിയൻ ഡിസംബർ 25-ാം തീയതി സൂര്യദേവന്റെ ജന്മദിനമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പന പാലിക്കാൻ കടപ്പെട്ടിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ സത്യവിശ്വാസത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിക്കാൻ ഇടയാകുമെന്ന് ഭയപ്പെട്ട ജൂലിയസ് മാർപാപ്പാ (+352) ആ ദിനത്തിൽത്തന്നെ നീതിസൂര്യനും (മലാ 4:2) സത്യപ്രകാശവുമായ (യോഹ 8:12) ഈശോയുടെ ജനനത്തിരുനാളും ആഘോഷിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. അപ്രകാരമാണ് സൂര്യദേവന്റെ ഉത്സവമായി റോമാക്കാർ ആഘോഷിച്ചിരുന്ന ഡിസംബർ 25-ാം തീയതി തിരുസഭയിൽ ക്രിസ്തുമസ് ആഘോഷിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്. അതിനു മുമ്പുവരെ ജനുവരി 6-ാം തീയതിയാണ് ഈശോയുടെ ജനനത്തിരുനാളും മാമ്മോദീസായും, പൂജരാജാക്കന്മാരുടെ സന്ദർശനവും സംയുക്തമായി സഭയിൽ ആഘോഷിച്ചിരുന്നത്.

ലോകപാപങ്ങൾ നീക്കുന്ന ദിവ്യകുഞ്ഞാടായ ഈശോയുടെ ഒന്നാമത്തെ ബലി അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് ആട്ടിടയന്മാരുടെയും കുഞ്ഞാടുകളുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ കാലിത്തൊഴുത്തിൽ വെച്ചാണ്. കാരണം ദൈവം തന്റെ സർവ്വമഹത്വവും പ്രതാപവും പരിഗണിക്കാതെയാണ് കാലിത്തൊഴുത്തിൽ എളിയവരിൽ

എളിയവനായി ഭൂജാതനായത്. ഫിലിപ്പിയർക്കുള്ള ലേഖനത്തിൽ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവവുമായുള്ള സമാനത നിലനിർത്താതെ അവിടുന്ന് തന്നെത്തന്നെ ശൂന്യനാക്കി മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചു (ഫിലി 2:7) എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ദൈവത്തിന്റെ ബലിയുടെ മാനം വ്യക്തമാക്കുന്നു. അഥവാ കുരിശിൽ രക്തം ചൊരിഞ്ഞ് മാനവരക്ഷ ഉറപ്പാക്കാനും, ഉത്മാന മഹത്വത്തിലേക്ക് നമ്മെ നയിക്കാനുമാണ് വചനം മാംസമായി കാലിത്തൊഴുത്തിൽ അവതരിച്ചത്. ഇപ്രകാരം മനുഷ്യാവതാരവും പെസഹാരഹസ്യവുംതമ്മിൽ അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യാവതാര-പെസഹാരഹസ്യങ്ങളുടെ ആഘോഷമായ വിശുദ്ധകുർബാനയുടെ ബലിമാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ദൈവജനത്തെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ ക്രിസ്തുമസ് വേളയിൽ സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.

ബലിയർപ്പുകനും ബലിവസ്തുവുമായ ഈശോ ജനിച്ചത് ബേത്ലേഹെമിലാണ്. 'ബേത്ലേഹെമ്' എന്ന സുറിയാനി പദത്തിന്റെ അർത്ഥം 'അപ്പത്തിന്റെ ഭവനം' എന്നാണ്. അവിടെയാണ് അഞ്ചപ്പം അയ്യായിരങ്ങൾക്കായി വീതിച്ചവനും, അനേകർക്ക് അപ്പമായിത്തീരേണ്ടവനുമായ ഈശോ ഭൂജാതനായത്. ബേത്ലേഹെമ് എന്നത് ദേവാലയത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമാണ്. ദേവാലയത്തിലെ അൾത്താരയിൽ അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ബലിയിലാണ് ഈശോ അനുദിനം അപ്പമായി അവതരിക്കുന്നതെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം പ്രസംഗകൻ ശ്രോതാക്കളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കണം.

“നമുക്കു ബേത്ലേഹെമ് വരെ പോകാം” (ലൂക്കാ 2:15) എന്നു പറഞ്ഞ് ആട്ടിടയന്മാർ തിടുകത്തിൽ ഈശോ ജനിച്ച സ്ഥലത്തേക്ക് യാത്രയാവുന്നു. വിശ്വാസത്തിന്റെ ആന്തരിക നേത്രങ്ങൾ വഴി അവർ പുൽത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന ശിശുവിൽ പെസഹാ കുഞ്ഞാടിനെ കണ്ട് വണങ്ങുകയും ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുകയും

കയും ചെയ്യുന്നു. ഇന്ന് അപ്പത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ വിശുദ്ധ കുർബാനമദ്ധ്യേ അൾത്താരയിൽ അവതീർണ്ണനാകുന്ന ഈശോയെ ആന്തരികനേത്രങ്ങൾകൊണ്ട് കണ്ടുവണങ്ങുവാനും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുവാനും വിശ്വാസികളെ തയ്യാറാക്കുകയെന്നത് സുവിശേഷകപ്രഘോഷകന്റെ ഉത്തരവാദിത്വമാണ്.

3.3.2. തിരുക്കുടുംബം

തിരുസ്തുഭ്യുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനഘടകമായ കുടുംബം ആധുനികലോകത്തിൽ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന വെല്ലുവിളികളെക്കുറിച്ച് സുവിശേഷപ്രസംഗകന് ദൈവജനത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ അനുയോജ്യമായ ദിവസമാണ് തിരുക്കുടുംബത്തിന്റെ തിരുനാൾ. കുടുംബമൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ധർമീകോപദേശം എന്നതിലുപരി, ക്രിസ്തീയശിഷ്യത്വത്തിന്റെ കലാലയമായ കുടുംബത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പ്രസംഗകൻ ജനങ്ങൾക്ക് വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കണം. എന്തെന്നാൽ, കുടുംബങ്ങളിലാണ് മാനവ കുടുംബത്തിന്റെ ഭാവി കുടികൊള്ളുന്നത് (ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ, “കുടുംബം ഒരു കുട്ടായ്മ”, 86). മാത്രമല്ല, ഗാർഹിക സഭയായ കുടുംബം (LG 11) സഭാത്മക കുട്ടായ്മയുടെ നേർക്കാഴ്ചയും സാക്ഷാത്കാരവുമായി വർത്തിക്കണം.

അനുസരണമെന്ന പുണ്യം അഭ്യസിക്കുവാനുള്ള വേദിയാണ് കുടുംബം. ഗബ്രിയേൽ ദൂതന്റെ വാക്കുകളെ അനുസരിച്ചാണ്, മറിയത്തെയും ശിശുവിനെയുംകൂട്ടി യൗസേപ്പ് ഈജിപ്തിലേക്ക് പലായനം ചെയ്തത്. നിയമം അനുസരിക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു യൗസേപ്പും മറിയവും ഈശോയെ ദേവാലയത്തിൽ കാഴ്ച അർപ്പിച്ചത്. പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ തിരുവിഷ്ഠം നിറവേറ്റുവാനായി ഈ ലോകത്തിലേക്ക് വന്ന ഈശോയുടെ

അനുസരണമാണ് കുടുംബത്തിലുള്ളവർ പരിശീലിക്കേണ്ടത്. ഈശോയുടെ സാന്നിധ്യത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും പ്രത്യേക അടയാളമാണ് ക്രിസ്തീയ കുടുംബം. ക്രിസ്തീയ വിവാഹത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ കുടുംബം തന്നെ ലോകത്തിന് സദാർത്ഥതയാണെന്ന് വി. ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. സഭയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും സേവനത്തിനായി പ്രത്യേകം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തീയ കുടുംബങ്ങൾ ജീവന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും പ്രഘോഷകരായിരിക്കണം. മാതാപിതാക്കന്മാർ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുകയും അവരോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വേണം.

നിയമം അനുസരിച്ചാണ് തിരുക്കുടുംബം പെസഹാത്തിരുനാളിനായി ജറുസലേമിലേക്ക് പോകുന്നത്. ഈശോ മാതാപിതാക്കളെ അനുസരിച്ച് ജീവിച്ചതുപോലെ മക്കൾ മാതാപിതാക്കളെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചും അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചും സുവിശേഷപ്രഭാഷകർ ആധുനിക തലമുറയെ ഓർമ്മിപ്പിക്കണം. അനുസരണമെന്ന പുണ്യം കൈമുതലാക്കുവാനായി മരണംവരെ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ തിരുഹിതം അനുസരിച്ച് ജീവിച്ച ഈശോയുടെ ബലിയിൽ പങ്കുചേർന്ന് കുടുംബാംഗങ്ങൾ പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെടണം. വിശുദ്ധകുർബാനയിൽ വെളിവാക്കപ്പെടുന്ന ആത്മത്യാഗത്തിലൂന്നിയ അനുസരണവും സ്നേഹവും അഭ്യസിച്ചുകൊണ്ട് ഈശോയുടെ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളായിത്തീരുവാൻ ദൈവജനത്തെ പ്രഘോഷകൻ പ്രചോദിപ്പിക്കണം.

എഫേ 5:21-ൽ പറയുന്നതനുസരിച്ച്, മിശിഹായോടുള്ള ബഹുമാനത്തെ പ്രതിയായിരിക്കണം ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ പരസ്പരം വിധേയരായിരിക്കേണ്ടത്. എങ്കിൽ മാത്രമേ ക്രൈസ്തവ ദമ്പതികൾക്ക് മിശിഹായുടെ ശിഷ്യത്വത്തിലേക്ക്

വളരുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. സ്വജീവിതം അപരനും, തിരു സഭയ്ക്കുമായി ആത്മദാനം ചെയ്ത മിശിഹായുടെ സ്നേഹം പങ്കുവയ്ക്കുവാനുള്ള വേദിയായി കുടുംബത്തെ ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തണം.

മാതാപിതാക്കളുടെ സാന്നിധ്യം മക്കളുടെ ആത്മവിശ്വാസം ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ സഹായിക്കും. മാതാപിതാക്കന്മാർ തങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് മക്കൾ തിരിച്ചറിയുന്നത് കുട്ടികളുടെ ആത്മവീര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കും. ഇപ്രകാരമുള്ള ആത്മപരിത്യാഗ സ്നേഹം കുടുംബബന്ധങ്ങളിൽ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുവാൻ മാതാപിതാക്കളെ ആഹ്വാനം ചെയ്യേണ്ടത് സുവിശേഷ പ്രഘോഷകന്റെ കടമയാണ്.

3.3.3. ദനഹാത്തിരുന്നാൾ

‘ദനഹ’ എന്ന സുറിയാനി വാക്കിന്റെയർത്ഥം ഉദയം, പ്രത്യക്ഷവൽക്കരണം, ആവിഷ്കാരം, വെളിപാട് എന്നെല്ലാമാണ്. പൗരസ്ത്യസുറിയാനി ക്രൈസ്തവരുടെ ഇടയിൽ വലിയ പ്രാധാന്യമുള്ള ഈ തിരുന്നാളിൽ ജോർദ്ദാൻ നദിയിൽ വച്ചുള്ള ഈശോയുടെ മാമ്മോദീസായും, പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷവൽക്കരണവുമാണ് അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്നത്. അതേ സമയം, ഉണ്ണിയിശോയെ സന്ദർശിച്ച പുജരാജാക്കന്മാരുടെ സ്മരണയാണ് ജനുവരി ആറാം തിയതി പാശ്ചാത്യ സഭയിൽ ആഘോഷിക്കുന്നത്.

ഈ തിരുന്നാളിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഏറ്റവും പുരാതനമായ സൂചനകൾ ലഭിക്കുന്നത് അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ ക്ലമന്റിന്റെ കൃതികളിൽനിന്നാണ്. ജ്ഞാനവാദിയായ ബസിലൈഡെസിന്റെ പിൻഗാമികൾ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ബസിലൈഡിയൻസ് ജനുവരി 6-ാം തിയതി ഈശോയുടെ മാമ്മോദീസ ആഘോഷിച്ചിരുന്ന

പതിവിനെപ്പറ്റി അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ വി. ക്ലമന്റ് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'കോറെ' എന്ന കന്യകയിൽനിന്ന് ജനുവരി 6-ാം തീയതി ജനിച്ചെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ ദേവനായ അയോണിന്റെ (Aeon) പ്രത്യക്ഷീകരണത്തിരുനാളിന് പകരം വയ്ക്കുവാനായിട്ടാണ് അലക്സാണ്ട്രിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ജനുവരി 6-ാം തീയതി ഈശോയുടെ ദനഹാത്തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്. അപ്രകാരം, അവർ ഈ പേഗൻ ഉത്സവത്തെ ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിലുള്ള പ്രത്യക്ഷീകരണമായ മിശിഹായുടെ മാമ്മോദീസായുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചു.

പൗരസ്ത്യസഭകളിൽ ഈ തിരുനാളിന് വളരെയധികം പഴമ ഉണ്ടെന്ന് പുരാതനകൃതികളിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. 'പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വീണ്' എന്നറിയപ്പെടുന്ന വി. എഫ്രേം ജനുവരി ആറാം തീയതി ഈശോ ജനിച്ചുവെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് ഈശോയുടെ ജനനത്തിരുനാളും, പ്രത്യക്ഷീകരണത്തിരുനാളും തമ്മിൽ കാര്യമായ വ്യത്യാസമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈശോയുടെ ജനനവും പ്രത്യക്ഷീകരണവും സംയുക്തമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന തിരുപ്പിറവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഗീതം എഴുതിയത്. ശ്ലീഹന്മാരുടെ പ്രബോധനത്തിലെ (Doctrine of the Apostles) 6-ാം കാനൻ അനുസരിച്ച് നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷീകരണം ജനുവരി 6-ാം തീയതി ആഘോഷിക്കണം. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന സഭാപിതാവായ നിസിബിസിലെ നർസായി 'ദനഹായെക്കുറിച്ചുള്ള ഗീതം' എഴുതിയതുതന്നെ ഈ തിരുനാളിന്റെ പ്രാചീനതയും, പ്രാധാന്യവും സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു.

ജനുവരി 6-ാം തീയതി ആഘോഷിക്കുന്ന കർത്താവിന്റെ ദനഹാത്തിരുനാൾ കേരളത്തിന്റെ വടക്കൻ ഭാഗങ്ങളിൽ പിണ്ടി

കുത്തിപ്പെരുന്നാളെന്നും തെക്കൻ ഭാഗങ്ങളിൽ രാക്കുളി പെരുന്നാളെന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായ മിശിഹായെ (യോഹ 8:12) ബഹുമാനിക്കുന്നതിനും സ്തുതിക്കുന്നതിനും വാഴ്ചിണ്ടിയിൽ പന്തം കൊളുത്തി അതിനുചുറ്റും പ്രദക്ഷിണം വെച്ചുകൊണ്ട് ദൈവം പ്രകാശമാകുന്നു (ഏൽപയ്യ) എന്ന് ആർത്തുവിളിച്ചിരുന്നപതിവിൽനിന്നാണ്, പിണ്ടികുത്തിപ്പെരുന്നാൾ രൂപപ്പെട്ടത്. ഈശോയുടെ മാമ്മോദീസായെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ തിരുന്നാളിന്റെ തലേ ദിവസം അടുത്തുള്ള നദിയിലോ, കൂളത്തിലോ പോയി നമ്മുടെ പൂർവ്വികർ നടത്തിയിരുന്ന ആചാരക്കുളി (ritual bath)യിൽ നിന്നാണ് 'രാക്കുളി' എന്ന പേര് ഈ തിരുന്നാളിന് ലഭിച്ചത്.

ദനഹാത്തിരുന്നാളിനുശേഷം വരുന്ന ഞായറാഴ്ചയാണ് ദനഹാക്കാലത്തെ ഒന്നാമത്തെ ഞായറാഴ്ചയായി കണക്കുകൂട്ടുന്നത്. സാധാരണയായി ദനഹാക്കാലത്തിന് ഏഴ് ഞായറാഴ്ചകളാണുള്ളതെങ്കിലും, ഈസ്റ്ററിന്റെ തിയതിയിൽ വരുന്ന വ്യത്യാസമനുസരിച്ച് ദനഹാക്കാലത്തെ ആഴ്ചകൾ കൂടിയും കുറഞ്ഞും വരാവുന്നതാണ്.

വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട മിശിഹാരഹസ്യത്തെ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ പകർത്തിയവരും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയവരുമായ വിശുദ്ധാത്മാക്കളെയാണ് ദനഹാക്കാലത്തെ വെള്ളിയാഴ്ചകളിൽ സഭ മുഖ്യമായും അനുസ്മരിക്കുന്നത്. ലോകത്തിന്റെ പാപങ്ങൾ നീക്കുന്ന കുഞ്ഞാടായ മിശിഹായുടെ (യോഹ 1:29) മുന്നോടിയും വഴികാട്ടിയുമായിരുന്ന യോഹന്നാൻ മാംദാനയുടെ ഓർമ്മയാണ് ദനഹാക്കാലത്തെ ഒന്നാമത്തെ വെള്ളിയാഴ്ചയിൽ ആചരിക്കുന്നത്.

അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ തലവനും സഭയുടെ നെടും തൂണുമായ വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെയും വിജാതീയരുടെ അപ്പസ്തോലനും, സഭയുടെ ശില്പിയുമായ വിശുദ്ധ പൗലോസിന്റെയും ഓർമ്മയാണ് ദനഹാക്കാലത്തെ രണ്ടാമത്തെ വെള്ളിയാഴ്ചയിൽ വരുന്നത്. ഈശോയുടെ ജനനത്തിനും, പ്രത്യക്ഷവൽക്കരണത്തിനും, മാമ്മോദീസായ്ക്കും ലിഖിതരൂപം നൽകിയ നാല് സുവിശേഷകന്മാരെയാണ് മൂന്നാമത്തെ വെള്ളിയാഴ്ചയിൽ അനുസ്മരിക്കുന്നത്.

പ്രഥമരക്തസാക്ഷിയും, രക്തസാക്ഷികളുടെ തലവനുമായ വിശുദ്ധ എസ്തപ്പാനോസിന്റെ ദുക്നായാണ് നാലാമത്തെ വെള്ളിയാഴ്ചയിൽ സഭ ആഘോഷിക്കുന്നത്. ഗ്രീക്കുസഭാ പിതാക്കന്മാരുടെ ഓർമ്മയാണ് അഞ്ചാമത്തെ വെള്ളിയാഴ്ചയിൽ ആഘോഷിക്കുന്നത്.

ആറാമത്തെ വെള്ളിയാഴ്ചയിലാകട്ടെ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി പിതാക്കന്മാരെയാണ് സഭ ഓർക്കുന്നത്. കാരണം, വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട മിശിഹാരഹസ്യങ്ങളെ ലളിതമായ ഭാഷയിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ച് പ്രസംഗങ്ങളിലൂടെയും കവിതകളിലൂടെയും സഭാതനയരെ പഠിപ്പിച്ചത് അവരാണ്.

ഇടവകമദ്ധ്യസ്ഥന്റെ തിരുനാളാണ് ഏറ്റവും അവസാനത്തെ വെള്ളിയാഴ്ചയ്ക്ക് മുമ്പുവരുന്ന വെള്ളിയാഴ്ചയിൽ ആഘോഷിക്കുന്നത്. ഇടവക മദ്ധ്യസ്ഥനാണ് ഇടവകസമൂഹത്തിന് എപ്പോഴും താങ്ങും തണലുമായി വർത്തിച്ച്, അവരെ വിശ്വാസത്തിൽ വളരുവാനും ജീവിക്കുവാനും സഹായിക്കുന്ന പ്രേരകശക്തി. സാധാരണയായി, ദനഹാക്കാലത്തെ അവസാനത്തെ വെള്ളിയാഴ്ചയിലാണ് മരിച്ചവരെ അനുസ്മരിക്കുന്നത്. കാരണം അവർ ഈശോയുടെ പ്രത്യക്ഷീകരണത്തിന്, സ്വന്തം

ജീവിതത്തിലൂടെ സാക്ഷ്യം വഹിച്ച് മുമ്പേ കടന്നുപോയവരാണ്. അവരെ, ഓർക്കുവാനും, അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും സഭ ഒന്നടങ്കം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ദനഹാക്കാലത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ആഴ്ചയിൽ നിന്ന് പുറകോട്ട് എണ്ണി മൂന്നാമത്തെ ആഴ്ചയിലെ തിങ്കൾ, ചൊവ്വ, ബുധൻ എന്നീ ദിവസങ്ങളിൽ ആചരിക്കുന്നതാണ് മൂന്നു നോമ്പ്. 'നിനവെക്കാരുടെ പ്രാർത്ഥന' എന്നും ഇത് അറിയപ്പെടുന്നു. സീറോ-മലബാർ പാരമ്പര്യപ്രകാരം 'പതിനെട്ടാമിട നോമ്പ്' എന്നും ഇതിനെ വിളിക്കാറുണ്ട്. കാരണം വലിയ നോമ്പ് ആരംഭിക്കുന്നതിന് പതിനെട്ടു ദിവസം മുമ്പാണ് ഇതവസാനിക്കുന്നത്.

ആറാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനകാലഘട്ടത്തിൽ (570-581) ബേസ് ഗർമായി, ആതൂർ, മെസെപ്പെട്ടോമിയായിലെ നിനവേ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഉണ്ടായ പ്ലേഗുബാധയെത്തുടർന്നുള്ള നോമ്പാചരണവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണ് ഈ തിരുനാൾ അറിയപ്പെടുന്നത്. മെസെപ്പെട്ടോമിയാ നിവാസികൾ മൂന്നു ദിവസം തുടർച്ചയായി നടത്തിയ പ്രാർത്ഥയുടെയും ഉപവാസത്തിന്റെയും ഫലമായി പ്ലേഗു ബാധയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടതിന് കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കാനാണത്രേ ഈ നോമ്പ് ആരംഭിച്ചത്. പിൽക്കാലത്ത് നിനവെക്കാരുടെ നോമ്പാചരണത്തിന്റെ (യോനാ 3:4-10) അനുകരണമായി മൂന്നു നോമ്പ് പരിഗണിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

ദനഹാത്തിരുനാളിൽ മുഖ്യമായും ഈശോയുടെ മാമ്മോദീസായെയാണ് നമ്മൾ അനുസ്മരിക്കുന്നത്. യോഹന്നാനിൽ നിന്നും ഈശോ മാമ്മോദീസ സ്വീകരിച്ച വേളയിൽ സ്വർഗ്ഗം തുറക്കപ്പെടുകയും, പിതാവും പരിശുദ്ധാത്മാവും മാനവകുലത്തിന് വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്തീയ മമ്മോദീസാ

യെന്നത് ഈശോയുടെ മരണത്തിലും ഉത്ഥാനത്തിലുമുള്ള പങ്കു ചേരലാണെന്ന് (റോമ 6:3) ദനഹാത്തിരുനാൾ നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. തന്മൂലം പാപത്തിനു മരിച്ച് മിശിഹായിൽ ഉയിർക്കുവാനും, നവസൃഷ്ടികളായിത്തീരുവാനും ദനഹാക്കാലത്തിൽ എല്ലാവരും പരിശ്രമിക്കണം.

3.3.4. ഈസ്റ്റർ

രക്ഷാരഹസ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനവും ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിന്റെ മൂലക്കല്ലുമാണ്, ക്രൂശിതനായ മിശിഹാ കല്ലറകളെ ഭേദിച്ച് മൂന്നാം ദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്ന സത്യം. പഴയനിയമ പ്രവചനങ്ങളും ഈശോയുടെ ജനനവും ജീവിതവും, പീഡാസഹനവും കുരിശുമരണവുമെല്ലാം ഈസ്റ്ററിനെ ലക്ഷ്യമാക്കിയാണ് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈശോയുടെ ജനനവും ജീവിതവും കുരിശുമരണവുമെല്ലാം ചരിത്രസംഭവങ്ങളായി മാത്രം അവശേഷിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈശോ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് മൂന്നാം ദിവസം ഉയിർത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇവയ്ക്കെല്ലാം രക്ഷാകരമാനവും മൂല്യവും കൈവന്നത്. ഉത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിൽനിന്നു കൊണ്ട് കാലിത്തൊഴുത്തിലേക്കും കാൽവരിയിലേക്കും ദൃഷ്ടികൾ പായിക്കുമ്പോഴാണ് രക്ഷാകരപദ്ധതിയുടെ ആഴവും അർത്ഥവും നമുക്ക് മനസ്സിലാകുന്നത്. ഈശോയുടെ ഉത്ഥാനത്തിനുള്ള ഏറ്റവും ശക്തമായ തെളിവായി പുതിയനിയമം എടുത്തു കാണിക്കുന്നത് ശൂന്യമായ കല്ലറയാണ്. ശൂന്യമായ കല്ലറയെ നേരിൽകണ്ട് സാക്ഷികളായവരാണ് മദ്ദലേന മറിയവും ശിഷ്യന്മാരും. പ്രസ്തുത കല്ലറ ശൂന്യമല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ മദ്ദലേനമറിയത്തിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിനോ, ശിഷ്യന്മാരുടെ പ്രസംഗത്തിനോ ആയുസ്സോ, അംഗീകാരമോ ലഭിക്കുമായിരുന്നില്ല.

എന്നാൽ അവരുടെ വാക്കുകൾ ശ്രവിച്ച്, ഈശോയെ മരണത്തിന് വിധിച്ചവരും നാഥനെ വധിച്ചവരുമെല്ലാം മാനസാന്തരപ്പെട്ട് ക്രിസ്തുശിഷ്യരാകുന്ന ചരിത്രമാണ് പീനീട് നമ്മൾ കാണുന്നത്.

ഉത്ഥാനത്തെ എതിർക്കുന്നവർ ഈശോയുടെ മൃതശരീരം മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന കാവൽക്കാരുടെ വ്യാജപ്രസ്താവനയെയാണ് ആശ്രയിക്കുന്നത് (മത്താ 28:11-15). പ്രവചനങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കി ഈശോ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉത്ഥാനം ചെയ്തുവെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ പ്രധാന പുരോഹിതരും, പ്രമാണികളും കാവൽക്കാർക്ക് ആവശ്യത്തിന് പണം നൽകിയാണ് ഈശോയുടെ ശരീരം ശിഷ്യന്മാർ മോഷ്ടിച്ചുവെന്ന വ്യാജപ്രസ്താവന കാവൽക്കാരെക്കൊണ്ട് പറയിപ്പിക്കുന്നത്. ഉറങ്ങുകയായിരുന്നുവെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന കാവൽക്കാരെ സാക്ഷികളായി പ്രമാണികൾ കൊണ്ടുവരുന്നതിലെ ഭോഷത്തത്തെ സഭാപിതാക്കന്മാർ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാവൽക്കാർ എങ്ങനെയാണ് ഈശോയുടെ ശരീരം അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി എന്നറിഞ്ഞത് എന്നാണ് ആഗസ്തിനോസ് ചോദിക്കുന്നത്. ഗുരുവിനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുവാനായി യൂദാസിന് മുപ്പതുവെള്ളിക്കാശു കൊടുത്തതുപോലെ ഗുരുവിന്റെ ഉയിർപ്പിനെ നിഷേധിക്കുവാനും, ഉത്ഥാനസത്യത്തെ മറച്ചു വയ്ക്കുവാനും, ഈശോ ഉയിർത്തില്ല എന്ന് പ്രചരിപ്പിക്കുവാനുമായി അധികാരികൾ കാവൽക്കാർക്ക് പണം കൊടുക്കുന്നു. അതായത്, ഈശോ ഉയിർത്തുവെന്ന് ബോധ്യമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇവർ കള്ളക്കഥ മെനയുന്നതും കാവൽക്കാർക്ക് പണം കൊടുക്കുന്നതും. അല്ലെങ്കിൽ, ജോലിയിൽ വീഴ്ചവരുത്തിയ കാവൽക്കാരെ വിചാരണ ചെയ്ത് തക്കശിക്ഷ നൽകുവാൻ പ്രമാണികൾ പരിശ്രമിക്കുമായിരുന്നു.

ഈശോയുടെ ശരീരം ശിഷ്യന്മാർ മോഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടു പോയി എന്ന വാദത്തെ പൗരസ്ത്യസഭാപിതാവായ മാർ നർസായി 'ഉത്ഥാന ഞായർ' എന്ന പ്രസംഗത്തിൽ ശക്തിയുക്തം എതിർക്കുന്നുണ്ട്. ഭീരുക്കളും ഭയചകിതരുമായിരുന്ന ശിഷ്യന്മാർ സർവസന്നാഹങ്ങളുമായി നില്ക്കുന്ന കാവൽക്കാരെയും, സാമാന്യഗതിയിൽ ഉരുട്ടിമാറ്റാനാവാത്ത വലിയ കല്ലുകൊണ്ടടച്ച് മുദ്രവച്ചതുമായ കല്ലറയിൽനിന്ന് ഈശോയുടെ ശരീരം മോഷ്ടിക്കുവാൻ തുനിയുമോ? അഥവാ, ഈശോയെ ശിഷ്യന്മാർ മോഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടുപോയെങ്കിൽ, അവന്റെ ശരീരം പൊതിഞ്ഞിരുന്ന കച്ച മാത്രം അഴിച്ചുവയ്ക്കാനായി ശിഷ്യന്മാർ കല്ലറയിൽ സമയം ചെലവഴിക്കുമോ? അഥവാ ഈശോയുടെ തലയിൽ കെട്ടിയിരുന്ന തുവാല കച്ചയോടുകൂടെയല്ലാതെ തനിച്ചു ഒരിടത്ത് ചുരുട്ടി വയ്ക്കാനാണോ (യോഹ 20:5-7) ഇരുളിൽ ഓടി മറയുവാനാണോ ശിഷ്യന്മാർ ശ്രമിക്കുകയെന്ന് മാർ നർസായി ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. പടയാളികളോ ഈശോയുടെ ശത്രുക്കളോ ശരീരം മോഷ്ടിച്ചുവെന്ന് കരുതാനാവില്ലെന്നും നർസായി പറയുന്നു. കാരണം ഈശോയുടെ ശരീരം കല്ലറയിൽ തന്നെ ഉണ്ടാകണമെന്നത് മറ്റാരെയുംകാൾ അവരുടെ ആവശ്യമായിരുന്നല്ലോ.

ഉത്ഥാനവിശ്വാസമില്ലാത്ത ക്രൈസ്തവവിശ്വാസത്തെ ക്രൈസ്തവം എന്നോ വിശ്വാസം എന്നോ വിശേഷിപ്പിക്കാനാവില്ല എന്ന് “പ്രത്യാശയുടെ ദൈവശാസ്ത്രം” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ബൈബിൾ പണ്ഡിതനും ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനുമായ യൂർഗൻ മോൾട്ട്മാൻ പറയുന്നു. ആയതിനാൽ മിശിഹായുടെ ഉത്ഥാനത്തിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ വിശ്വാസത്തെ വളർത്തിയെടുക്കുവാനും, അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കുവാനും പരിശ്രമിക്കുമ്പോഴാണ് ഈശോയുടെ ഉത്ഥാനത്തിന് നമ്മളും സാക്ഷികളായിത്തീരുന്നത്.

3.3.5. പുതുഞായർ

തോമാശ്ലീഹായുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനമാണ് ഉയിർപ്പു കഴിഞ്ഞുവരുന്ന ആദ്യഞായറാഴ്ചയിലെ സുവിശേഷപാഠം (യോഹ 20: 19-29). ‘പുതുഞായർ,’ ‘മാർത്തോമാ ഞായർ,’ ‘വെളുത്ത ഞായർ ’ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നുപേരുകളിലാണ് ഈസ്റ്ററിനുശേഷമുള്ള ഞായർ അറിയപ്പെടുന്നത്. പുതുതായി മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചവർ ആദ്യമായി വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിൽ പങ്കുചേരുന്നത് ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ കഴിഞ്ഞുവരുന്ന ഞായറാഴ്ചയാണ്. തമ്മൂലമാണ്, ഇതിനെ “പുതുഞായർ” എന്നു വിളിക്കുന്നത്. ഉത്ഥാനശേഷം എട്ടാം ദിവസം തോമാശ്ലീഹായ്ക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ് (യോഹ 20:24) ഇതിനെ “മാർത്തോമാ ഞായർ” എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. പുതുതായി മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചവർ വെള്ളവസ്ത്രമണിഞ്ഞ് ഈസ്റ്ററിനുശേഷമുള്ള ആദ്യഞായറിൽ ദേവാലയത്തിൽ വന്നിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ ഞായർ “വെളുത്ത ഞായർ” (White Sunday) എന്ന അപരമാനത്തിലും അറിയപ്പെടുന്നത്.

‘തെയോമ’ എന്ന അറമായ പദത്തിന്റെയും ‘ദിദിമുസ്’ എന്ന ഗ്രീക്ക് പദത്തിന്റെയും അർത്ഥം ‘ഇരട്ട’ എന്നാണ്. ഈ പദങ്ങളിൽ നിന്നുമാണ് ‘തോമാ’ എന്ന പേര് ഉത്ഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചില അപ്രമാണികഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തോമാശ്ലീഹായെ ഈശോയുടെ ഇരട്ട പിറന്നവനായി വിശേഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് (തോമായുടെ നടപടികൾ, 31). ചുങ്കക്കാരൻ മത്തായിയുടെ ഇരട്ടപിറന്ന സഹോദരനാണ് തോമായെന്ന് വാദിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്. ശ്ലീഹായുടെ ചുണ്ടുവീരലും നടുവീരലും ജന്മനാതന്നെ ഒരുമിച്ചിരുന്നതിനാലാണ് അദ്ദേഹത്തെ “ഇരട്ട” എന്നർത്ഥമുള്ള ‘തോമാ’ എന്നു വിളിക്കുന്നതെന്നും, ഉത്ഥിതനായ മിശിഹായുടെ വിലാപ്തരത്ത് സ്പർശിച്ചപ്പോൾ കൂട്ടി

യോജിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിരലുകൾ വേർപെട്ടെന്നും ഒരു ഐതിഹ്യവുമാണ്.

സമാന്തരസുവിശേഷങ്ങളിൽ തോമാശ്ലീഹായെപ്പറ്റി ഒന്നും തന്നെ കൃത്യമായി പറയുന്നില്ലെങ്കിലും, യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം മിശിഹായുടെ ഊർജ്ജസ്വലനായ ഈ ശിഷ്യനെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. ഒന്നാമതായി, തോമാശ്ലീഹായെ കണ്ടുമുട്ടുന്നത് യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം പതിനൊന്നാമദ്ധ്യായത്തിലാണ്. ലാസർ മരിച്ചു എന്നറിഞ്ഞ് യൂദായിലേക്ക് പോകാൻ തുനിഞ്ഞ ഈശോയെ മറ്റുശിഷ്യന്മാരെല്ലാവരുംകൂടി തടയുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവരെയെല്ലാം ധൈര്യപ്പെടുത്തികൊണ്ട് സഹശിഷ്യന്മാരോടായി തോമാ പറഞ്ഞു, “അവനോടൊപ്പം മരിക്കാൻ നമുക്കും പോകാം” (യോഹ 11:16). സ്വന്തം ഗുരുവിനുവേണ്ടി ജീവൻ ത്യജിക്കാനും, അതിനുവേണ്ടി സഹശിഷ്യന്മാരെ സജ്ജരാക്കാനും പരിശ്രമിക്കുന്ന ശിഷ്യനെയാണ് നമ്മൾ ഈ സുവിശേഷഭാഗത്ത് കണ്ടുമുട്ടുന്നത്. അതായത്, മരണത്തിലും ജീവിതത്തിലും ഈശോയോടൊപ്പമായിരിക്കുവാനും അവനെ അനുഗമിക്കാനും ശ്രമിക്കുന്ന തോമാശ്ലീഹാ നമുക്കെല്ലാവർക്കും മാതൃകയും മാർഗ്ഗദർശകനുമാണ്.

രണ്ടാമതായി, അന്ത്യത്താഴത്തിനുശേഷം ഈശോ ശിഷ്യന്മാരോടു യാത്ര പറയുന്ന വേളയിലാണ് തോമാശ്ലീഹായെ നമ്മൾ കാണുന്നത് (യോഹ 14: 3-5). ശിഷ്യർക്കു സ്ഥലമൊരുക്കുവാനായി പോകുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഈശോ ശിഷ്യന്മാരോടു പറയുന്നു. താൻ പോകുന്നിടത്തേക്കുള്ള വഴി അവർക്കറിയാമല്ലോ എന്ന് ശിഷ്യന്മാരോട് ഗുരുനാഥൻ ചോദിക്കുമ്പോൾ മറുചോദ്യം ഉന്നയിക്കുന്നത് തോമാശ്ലീഹായാണ്. “കർത്താവേ, നീ എവിടേക്ക് പോകുന്നു എന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. പിന്നെ വഴി ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ അറിയും” (യോഹ 14:5) എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ട്

തോമാ തന്റെ നിഷ്കളങ്കതയും നിസ്സഹായതയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിനുള്ള മറുപടിയായിട്ടാണ് വഴിയും സത്യവും ജീവനുമായി ഈശോ സ്വയം ലോകത്തിന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.

മൂന്നാമതായി, ഉത്ഥിതനെ കാണുവാൻ ശാഠ്യം പിടിക്കുന്ന തോമാശ്ലീഹായെയാണ് യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 20-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കാണുന്നത്. പുനരുത്ഥാനശേഷം തോമാ ഒഴികെയുള്ള ശിഷ്യന്മാർക്ക് ഈശോ പ്രത്യക്ഷനായി. ഉത്ഥിതനായ മിശിഹായുടെ ദർശനത്തെക്കുറിച്ച് മറ്റു ശിഷ്യന്മാർ തോമായോട് പറഞ്ഞെങ്കിലും അവൻ വിശ്വസിച്ചില്ല. തന്മൂലം “അവന്റെ കൈകളിൽ ആണികളുടെ പഴുതുകൾ ഞാൻ കാണുകയും അവയിൽ എന്റെ വിരൽ ഇടുകയും അവന്റെ പാർശ്വത്തിൽ എന്റെ കൈവയ്ക്കുകയും ചെയ്തല്ലാതെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയില്ല” (യോഹ 20:24-29) എന്ന തോമായുടെ നിർബന്ധബുദ്ധിക്ക് മൂന്നിൽ എട്ടാം ദിവസം ഈശോ അവന് ഉത്ഥാന സൗഭാഗ്യം നൽകുന്നു. ഉത്ഥിതന്റെ തിരുമുറിവുകളിൽ സ്പർശിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ച തോമായുടെ “എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെ ദൈവമേ” എന്ന വിശ്വാസപ്രഘോഷണം സഭയുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ശ്ലീഹായുടെ ഈ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തെ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിലേക്ക് പകർത്തുവാൻ ദൈവജനത്തെ സുവിശേഷപ്രഘോഷകൻ തന്റെ വചനവ്യാഖ്യാനത്തിലൂടെ നന്നായി സജ്ജമാക്കണം.

3.3.6. പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയം

പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയത്തിന് തിരുസഭയിൽ അനന്യമായ സ്ഥാനമുണ്ട്. തന്മൂലമാണ് മാതാവിന്റെ ജനനം, (സെപ്തംബർ 8) മംഗളവാർത്ത (മാർച്ച് 25) അമലോത്ഭവം (ഡിസംബർ 8) സ്വർഗാരോപണം (ആഗസ്റ്റ് 15) തുടങ്ങിയ തിരുനാളുകൾ തിരുസഭ ആഘോഷപൂർവ്വം ആചരിച്ചുവരുന്നത്.

യോവാക്കിമും അന്നയുമാണ് മറിയത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ. യൗസേപ്പുമായി വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നവേളയിലാണ് മറിയം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ഗർഭം ധരിച്ച് ഈശോയെ പ്രസവിക്കുന്നത്. അപ്രകാരം “ഇതാ ഒരു കന്യക ഗർഭം ധരിച്ച് ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിക്കും” (ഏശ 7:14) എന്ന ഏശയ്യായുടെ പ്രവചനം പൂർത്തിയാകുന്നു.

മറിയം വിശ്വാസത്തിന്റെ മാതൃകയാണ്. ദൈവപുത്രനിൽ ആദ്യമായി വിശ്വസിച്ചവളും ആത്മശരീരങ്ങളോടെ സ്വർഗത്തിലേക്ക് ആരോപിതയായതും മറിയമാണ്. ദൈവത്തിന് അസാധ്യമായി ഒന്നുമില്ലെന്ന് പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുകയും ദൈവികവഴികളിലൂടെ അവൾ യാത്ര ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. “ഇതാ കർത്താവിന്റെ ദാസി. നിന്റെ വചനം പോലെ എന്നിൽ ഭവിക്കട്ടെ” എന്ന് ദൈവവചനത്തിന് പ്രത്യുത്തരം നൽകിയപ്പോൾ അവൾ ലോകരക്ഷകനായ ഈശോയുടെ അമ്മയായി മാറി. വി. ഇരണേവൂസ് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതുപോലെ സ്വന്തം അനുസരണം മൂലം മറിയം തനിക്കും മാനവവംശം മുഴുവനും രക്ഷാഹേതുവായിത്തീർന്നു.

മറിയം എല്ലാവരുടെയും അമ്മയാണ്. അമ്മയായ മറിയം കന്യകയുമാണ്. ഒരേ സമയം കന്യകയും മാതാവുമായ മറിയം സഭയുടെ പ്രതീകമാണ്. പാപക്കറയേക്കാതെ ജനിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്ത മറിയത്തെ നിത്യകന്യകയെന്നാണ് സഭയുടെ ആരാധനാക്രമപ്രാർത്ഥനകളിൽ പ്രകീർത്തിക്കുന്നത്. അവൾ നമ്മുടെ സഹായകയും മദ്ധ്യസ്ഥയുമാണ്. എന്തെന്നാൽ കാനായിലെ കല്യാണവിരുന്നിലെന്നപോലെ അവൾ നമുക്കു വേണ്ടി ഇന്നും ഈശോയുടെ പക്കൽ മദ്ധ്യസ്ഥം വഹിക്കുന്നു. മറിയത്തിന്റെ മാതൃത്വവും കന്യാത്വവും വിശ്വാസരഹസ്യങ്ങളായി നിലകൊള്ളുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ മിശിഹായുടെ ജനനം മറിയത്തിന്റെ മാതൃത്വവും കന്യാത്വവും ഊട്ടിയുറപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

മറിയത്തെ രണ്ടാമത്തെ ഹവ്വയായിട്ടാണ് സഭാപിതാക്കന്മാർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്. ഹവ്വയിലൂടെ മരണം ലോകത്തിൽ വന്നു ഭവിച്ചുവെങ്കിൽ മറിയത്തിലൂടെ ജീവൻ സമാഗതമായി. വിലക്ക പ്പെട്ട കനി ഭക്ഷിച്ചതുമൂലം ആദ്യത്തെ ഹവ്വ വരുത്തിവച്ച തെറ്റ് രണ്ടാം ഹവ്വയായ മറിയം തിരുത്തുന്നു.

1854-ൽ 9-ാം പീയൂസ് പാപ്പ മാതാവിന്റെ അമലോത്ഭവം വിശ്വാസസത്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. മുളളുകളുടെ ഇടയിലെ ലില്ലി പുഷ്പമെന്നപോലെ മറിയം പാപരഹിതയായി ജനിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു. 1950-ൽ 12-ാം പീയൂസ് പാപ്പ മാതാവിന്റെ സ്വർഗാരോപണം വിശ്വാസസത്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. നൂറ്റാണ്ടുകൾ മുൻപുതന്നെ ഈ അനുസ്മരണം മാതാവിന്റെ നിദ്ര (Dormition of Mary) എന്ന പേരിൽ പൗരസ്ത്യസഭകൾ ആചരിച്ചിരുന്നതായി ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നു. സ്വർഗാരോപണ വേളയിൽ മറിയം സ്വർഗീയ ജറുസലേമിലേയ്ക്ക് യാത്ര ചെയ്തു. മറിയം യുദയയിലെ മലമ്പ്രദേശത്തുകൂടെ തിടുകത്തിൽ യാത്ര ചെയ്തതുപോലെ കാൽവരിക്കുന്നിലേക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡാനുഭവത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവാനും അവൾ തിടുകത്തിൽ യാത്ര ചെയ്തു. എന്നാൽ സ്വർഗാരോപണവേളയിൽ മറിയം ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധഗിരിയിലേക്കാണ് എടുക്കപ്പെട്ടത്. സൂര്യനെ ഉടയാടയാക്കിയ സ്ത്രീയെന്നാണ് മാതാവിനെ വെളിപാടുപുസ്തകത്തിൽ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് (വെളി 12:1). സൂര്യനെന്നത് മിശിഹായെയും പാദത്തിനടിയിലെ ചന്ദ്രനെന്നത് സൃഷ്ടവസ്തുക്കളെയും ശിരസ്സിലെ 12 നക്ഷത്രങ്ങൾ 12 ശ്ലീഹൻമാരെയും കുറിക്കുന്നതായി വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവ്യാഖ്യാതാക്കൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

3.3.7. വിവാഹം

ആദിയിൽ ദൈവം മനുഷ്യനെ പുരുഷനും സ്ത്രീയുമായി സൃഷ്ടിക്കുകയും, വിവാഹമെന്ന ഉടമ്പടിയിലൂടെ അവരെ കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്തീയവിവാഹമെന്ന കൂദാശയെക്കുറിച്ചും, ദമ്പതികളുടെ പരസ്പര ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളെക്കുറിച്ചും, വിവാഹവേളയിൽ സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ ദമ്പതിമാരെയും ദൈവജനത്തെയും ഓർമ്മിപ്പിക്കണം. ക്രൈസ്തവ ശിഷ്യത്വത്തിൽ അടിയുറച്ച വൈവാഹിക ജീവിതത്തിന് ദമ്പതികളെ ഒരുക്കുകയെന്നതാണ് പ്രഘോഷകന്റെ മുഖ്യ കർത്തവ്യം.

വിവാഹത്തിന്റെ ദൈവികദർശനം വ്യക്തമാക്കുന്നതും വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും കടമകളും പ്രതിപാദിക്കുന്നതുമായ വായനകളാണ് ഈ തിരുക്കർമ്മത്തിന്റെ വചനശുശ്രൂഷയിലുള്ളത്. ദാമ്പത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവികദർശനമാണ് വിവാഹലിറ്റർജിയിലെ ഒന്നാം വായനയിൽ കാണുന്നത് (ഉത്പ 1:26-28, 2:18-24). ഉത്പത്തി പുസ്തകമനുസരിച്ച് വിവാഹത്തിന് രണ്ടു ലക്ഷ്യങ്ങളാണ് ഉള്ളത്. ഒന്നാമതായി, സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിലുള്ള ഗാഢമായ ഐക്യം സ്ഥാപിക്കുക. രണ്ടാമതായി, സന്താനപരമ്പര നിലനിർത്തുക. വിവാഹബന്ധത്തിലൂടെ ഒന്നായിത്തീരുന്ന സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിൽ സംജാതമാകേണ്ട സ്നേഹദൃഢതയെയും പാരസ്പര്യത്തെയും കുറിച്ച് പ്രസംഗകൻ ഉത്പത്തി പുസ്തകത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രത്യേകമായി സൂചിപ്പിക്കണം.

വിവാഹബന്ധമെന്നത് രക്ഷയുടെ അടയാളവും നീതിയുടെ ഉടമ്പടിയുമാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം (ഏശ 61:1-10) പ്രസംഗകൻ ദൈവജനത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. ദൈവവും ദൈവജനവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധംപോലെ സ്ഥിരതയും ഊഷ്മളതയും

വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിന്റെ ആവശ്യകത പ്രസംഗകൻ ഊന്നിപ്പറയണം. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന ഈ ഉടമ്പടി സമൂഹത്തിന്റെയും സഭയുടെയും ഭാവിக்கும் സുസ്ഥിതിക്കും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. സ്ത്രീയെക്കുറിച്ച്, പ്രത്യേകമായി ഭാര്യയെന്ന അവളുടെ സ്ഥാനത്തെയും കടമകളെയും കുറിച്ചാണ് സുഭാഷിതങ്ങളുടെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നുള്ള വായന സൂചിപ്പിക്കുന്നത് (സുഭാ 31:10-31). ബാഹ്യഗുണങ്ങളേക്കാൾ ആന്തരികഗുണങ്ങളാൽ ദമ്പതിമാർ അലംകൃതരാകുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് സുഭാഷിതങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വായനയെ ആധാരമാക്കി പ്രസംഗകൻ വിശദീകരിക്കാവുന്നതാണ്. ഉത്തമയായ ഭാര്യയെ കർത്താവിന്റെ അനുഗ്രഹമായിട്ടും, ദൈവഭയമുള്ളവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന ദാനമായിട്ടുമാണ് പ്രഭാഷകഗ്രന്ഥത്തിലെ വായന അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് (പ്രഭാ 26:1-4, 13-17).

വിവാഹമെന്നത് ദൈവം സ്ഥാപിച്ച ഒരു കൂദാശയാണ്. ഉത്പത്തി പുസ്തകത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിവാഹത്തിന്റെ അവിഭാജ്യതയെക്കുറിച്ച് സുവിശേഷഭാഗത്തിലൂടെ ഈശോ പഠിപ്പിക്കുന്നു (മർക്കോ 10:2-9). ഇതിന്റെ അവിഭാജ്യതയും ഐക്യവും വ്യക്തമാക്കുവാൻ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ വിവാഹബന്ധത്തെ ഈശോയും സഭയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തോടാണ് ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നത് (എഫേ 5:20-23). കുരിശിലെ ബലിവഴി തന്റെ ശരീരരക്തങ്ങൾ സ്ത്രീധനമായി നല്കി സഭയെ മണവാട്ടിയായി സ്വീകരിച്ച മിശിഹായെപ്പോലെ അർപ്പണമനോഭാവത്തോടും ആത്മദാനത്തോടുംകൂടെ ജീവിക്കുവാൻ പ്രസംഗകൻ വധുവരന്മാരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കണം. ഇരുവരുടെയും അവകാശങ്ങളെ പരസ്പരം സമർപ്പിച്ച് സ്വയം ദാനമായി നല്കി ഒരു ശരീരമായിത്തീരുകയാണ് വിവാഹത്തിന്റെ അന്തഃസത്ത (1 കോറി 7:1-11).

ആ സ്നേഹത്തിലേക്ക് വളരാൻ മിശിഹായോടുള്ള സ്നേഹത്തെ പ്രതി അവർ പരസ്പരം വിധേയരായിരിക്കുകയും മിശിഹായുടെ ആത്മദാനത്തിന്റെ പ്രകാശനമായി വർത്തിക്കുകയും വേണം. അതുകൊണ്ടാണ് ബലിയാൽ മുദ്രവയ്ക്കപ്പെടുന്ന ദൈവിക ഉടമ്പടിയാണ് വിവാഹമെന്ന് പറയുന്നത്.

വൈവാഹികജീവിതത്തിലെ ഗാഢസൗഹൃദവും സ്നേഹവും വധുവരന്മാർ പങ്കുവെച്ച് ഉത്തമ ക്രിസ്തീയ കുടുംബം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് പ്രസംഗകൻ അവരെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കണം. വിവാഹത്തിലൂടെ ഒന്നായിത്തീരുന്ന ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ കഷ്ടപ്പാടുകളുടെയും, സന്തോഷങ്ങളുടെയും, വേദനകളുടെയും മദ്ധ്യത്തിലും യോജിപ്പോടും വിശ്വസ്തതയോടുംകൂടി ജീവിക്കുവാൻ പ്രഘോഷകൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം.

വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ ദൈവം തങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടെന്ന് ദമ്പതിമാരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാനും ധൈര്യപ്പെടുത്തുവാനും പ്രസംഗകനെ സഹായിക്കുന്നതാണ് കാനായിലെ വിവാഹവിരുന്നിൽ വെച്ച് ഈശോ വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കി മാറ്റിയ സുവിശേഷഭാഗം (യോഹ 2:1-11). കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത അവസരങ്ങളിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ പുതുവീഞ്ഞ് തീർന്നുപോകുമ്പോൾ പരിശുദ്ധ കന്യാമറിയത്തിന്റെ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം അപേക്ഷിക്കുവാനും, ഈശോക്ക് അത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കുടുംബജീവിതമാകുന്ന കാലിയായ കൽദരണിയെ അവിടുത്തെ മുൻപിൽ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ തുറന്നുവെക്കുവാനും ദമ്പതിമാർ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചും സുവിശേഷ വായനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രഘോഷകൻ അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കണം.

3.3.8. ചരമപ്രസംഗം

ഈശോമിശിഹായുടെ മരണവും ഉത്ഥാനവുമാണ് രക്ഷാകര ചരിത്രത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദു. മാനവകുലത്തിന്റെ പാപപരിഹാരാർത്ഥം ഈശോ കുരിശിൽ മരിച്ചു സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടതിനു ശേഷം മൂന്നാം ദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നത് ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിന്റെ കേന്ദ്രമാണ് (1 കോറി 15:4). ക്രൈസ്തവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മരണമെന്നത് ഈശോയുടെ മരണത്തിലും (2 കോറി 4:10) ഉത്ഥാനത്തിലും നിത്യജീവനിലുമുള്ള പങ്കുചേരലാണ് (ഗലാ 6:14). ഈശോയുടെ മരണത്തിന്റെയും ഉത്ഥാനത്തിന്റെയും നിഴലിലാണ് ക്രൈസ്തവന്റെ മരണത്തിന്റെ അർത്ഥവും ലക്ഷ്യവും തെളിഞ്ഞു വരുന്നത്. തന്മൂലം, ക്രൂശിതനും ഉത്ഥിതനും നിത്യം ജീവിക്കുന്നവനുമായ മിശിഹായെ കുറിച്ചാണ് പ്രസംഗകൻ മൃതസംസ്ക്കാരവേളയിൽ മുഖ്യമായും സംസാരിക്കേണ്ടത്. ഈലോക ജീവിതം ഒരു തീർത്ഥാടനമാണെന്നും, ശാശ്വതമായ ഭവനം സ്വർഗ്ഗത്തിലാണെന്നുമെന്നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം ശ്രോതാക്കളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി നിത്യജീവിതം കാംക്ഷിക്കുവാനും, അതനുസരിച്ച് ഭൗമികജീവിതം ക്രമപ്പെടുത്തുവാനും പ്രസംഗകൻ ദൈവജനത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കണം. മാത്രമല്ല, ജീവിതത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും അർത്ഥതലങ്ങളെക്കുറിച്ചും, അന്ത്യവിധിയെപ്പറ്റിയും ശ്രോതാക്കളോട് പറയുവാനുള്ള ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ അവസരമാണിത്. അകത്തോലിക്കരും, അക്രൈസ്തവരും മൃതസംസ്ക്കാരവേളയിൽ സന്നിഹിതരാകാമെന്നതുകൊണ്ട് മരണത്തെക്കുറിച്ചും, നിത്യജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള ക്രിസ്തീയ കാഴ്ചപ്പാട് വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ പ്രഘോഷകൻ ഈ സമയം ഉപയോഗിക്കണം

മരണമെന്നത് ദൈവപിതാവിന്റെ സന്നിധിയിലേക്കുള്ള ആത്മാവിന്റെ മടക്കയാത്രയാണ്. ഭൂമിയിൽ മരിക്കുന്നത് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ജനിക്കുവാനാണെന്ന വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസ്സിയുടെ വാക്കുകൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് വിശ്വാസികൾക്ക് സാന്ത്വനപ്രദമാണ് ജീവിതകാലത്തു ചെയ്ത നന്മകളും പുണ്യ പ്രവൃത്തികളും മാത്രമാണ് മരണാനന്തരം ഒരുവന് കൈമുതലായുള്ളതെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം പ്രഘോഷകൻ തന്നെ ശ്രവിക്കുന്നവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കണം.

മരിച്ചവരുടെ ഉയിർപ്പിലുള്ള പ്രത്യാശ ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണമാണ്. കർത്താവ് ജായ്റോസിന്റെ മകളെ ഉയിർപ്പിച്ചതുപോലെ (മർക്കോ 5: 35-42), നായിനിലെ വിധവയുടെ മകനെ ഉയിർപ്പിച്ചതുപോലെ (ലൂക്കാ 7:11-15) ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിച്ചതുപോലെ (യോഹ 11: 43-44) കർത്താവിൽ നിദ്ര പ്രാപിച്ചവരെ അവിടുന്നു ഉയിർപ്പിക്കുമെന്ന് നമ്മൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. നന്മ ചെയ്തവർ ജീവന്റെ ഉയിർപ്പിനായും തിന്മ ചെയ്തവർ ശിക്ഷാവിധിയുടെ ഉയിർപ്പിനായും പുറത്തുവരുമെന്ന് യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹാ നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു (യോഹ 5:29). മാമ്മോദീസായിലൂടെ മിശിഹായുടെ മരണത്തിലും ഉത്ഥാനത്തിലും പങ്കുചേരുന്ന ക്രൈസ്തവനെ മരണമെന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തെ വിശ്വാസത്തോടുകൂടി അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ പ്രസംഗകൻ ഒരുക്കുകയും ധൈര്യം പകരുകയും ചെയ്യണം. കുടുംബാംഗങ്ങളുടെയും ബന്ധുജനങ്ങളുടെയും ദുഃഖം മനസ്സിലാക്കി, അവർക്ക് ആശ്വാസവും, പുനരുത്ഥാനപ്രതീക്ഷയും, വിശ്വാസശക്തിയും പകരത്തക്കരീതിയിലായിരിക്കണം പ്രസംഗകൻ തന്റെ വാക്കുകളെ ചിട്ടപ്പെടുത്തേണ്ടത്. മരണത്തിന്റെ മണിക്കൂറിനായി തങ്ങളെത്തന്നെ ഒരുക്കുവാൻ തിരുസഭ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത പ്രഘോഷകൻ പ്രത്യേകമായി പരാമർശിക്കണം.

‘നന്മ നിറഞ്ഞ മറിയമേ’ എന്ന ജപത്തിൽ ‘ഞങ്ങളുടെ മരണ സമയത്തു ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മാധ്യസ്ഥ്യം വഹിക്കണമേ’ എന്നു ദൈവമാതാവിനോട് യാചിക്കാനും സൗഭാഗ്യപൂർണ്ണമായ മരണത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ വിശുദ്ധ യൗസേപ്പിന് തങ്ങളെ തന്നെ ഭരമേല്പിക്കാനും സഭ ആവശ്യപ്പെടുന്നുവെന്ന (കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം, 1014) യാഥാർത്ഥ്യവും പ്രഘോഷകൻ സൂചിപ്പിക്കണം.

ഉപസംഹാരം

ആരാധനക്രമവത്സരവും സുവിശേഷപ്രഘോഷണവും തമ്മിലുള്ള ആന്തരിക ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ നമ്മൾ വിശകലനം ചെയ്തത്. ആരാധനക്രമവത്സരവും സുവിശേഷപ്രഘോഷണവും ഒരേ നാണയത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങൾ പോലെയാണ്. കാരണം, ആരാധനക്രമവത്സരമെന്ന രഹസ്യത്തിലൂടെയും സുവിശേഷപ്രഘോഷണമെന്ന കർമ്മത്തിലൂടെയും മിശിഹായുടെ രക്ഷാകരപദ്ധതിയെന്ന മഹാരഹസ്യമാണ് പ്രഘോഷിക്കപ്പെടുന്നത്.

സീറോമലബാർ ആരാധനക്രമവത്സരത്തിലെ ഒൻപതു കാലങ്ങളിലൂടെയും മിശിഹായുടെ മനുഷ്യാവതാരം മുതൽ നിത്യ മഹത്വത്തിലേക്കുള്ള സഭയുടെ സ്വർഗ്ഗീയപ്രവേശനം വരെയുള്ള രക്ഷാകരരഹസ്യങ്ങളാണ് ഇവിടെ വിചിന്തനം ചെയ്തത്. മിശിഹാകേന്ദ്രീകൃതവും സഭാകേന്ദ്രീകൃതവുമായ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളാണ് കുർബ്ബാനമദ്ധ്യേ വായിക്കുവാനായി ആരാധനക്രമകലണ്ടർ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. നിയമ-പ്രവാചക-ലേഖനവായനകളുടെയെല്ലാം ആത്യന്തികമായ ലക്ഷ്യം സുവിശേഷത്തിൽ വെളിവാക്കപ്പെടുന്ന മിശിഹായിലേയ്ക്ക് ദൈവജനത്തെ ആനയിക്കുകയെന്നതാണ്. ഇതുതന്നെയാണ് സുവിശേഷപ്രഘോഷ

കന്റെ ദൗത്യവും. കാരണം വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനമദ്ധ്യേ വായിക്കപ്പെടുന്ന വിശുദ്ധലിഖിതങ്ങൾക്ക് ഉചിതമായ വ്യാഖ്യാനം നൽകി ദൈവജനത്തെ മിശിഹായിലേക്ക് കൈപിടിച്ചു നടത്തുകയെന്ന ഉത്തരവാദിത്വമാണ് സുവിശേഷ പ്രഘോഷകനിലും നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നത്.

ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗത്ത് ആരാധനക്രമവത്സരത്തിലെ പ്രധാനതിരുന്നാളുകളുടെ അവസരത്തിൽ, സുവിശേഷപ്രഘോഷകന് പ്രയോജനപ്പെടുത്താവുന്ന ഏതാനും വചനവിചിന്തനങ്ങൾ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ജീവിതത്തിന്റെ സുഖങ്ങളിലും, ദുഃഖങ്ങളിലും മിശിഹായിലുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ അടിയുറച്ച് നിൽക്കുവാൻ ദൈവജനത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കേണ്ടത് വൈദികന്റെ കടമയാകയാൽ, വിവാഹം, ചരമം എന്നീ അവസരങ്ങളിൽ ദൈവവചനം വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ സഹായകരമായ ഏതാനും മാർഗ്ഗരേഖകളും ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ അവസാനഭാഗത്ത് ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം നാല്

**സുവിശേഷപ്രഘോഷണവും
വിശുദ്ധഗ്രന്ഥ വായനകളും**

ആമുഖം

കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥവും സുവിശേഷപ്രഘോഷണവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്. സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിനുള്ള ഊടും പാവം നെയ്യുന്നത് ആരാധനക്രമവത്സരത്തിലെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളാകയാൽ, അവയുടെ ദൈവശാസ്ത്ര - അജപാലനമാനങ്ങൾ സുവിശേഷപ്രഘോഷകൻ മനസ്സിലാക്കണം. ഈ യത്നത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള ഉത്തമഗ്രന്ഥമാണ് 1992 ൽ റോമിൽ നിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം.

ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്ത് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തെയും സുവിശേഷപ്രഘോഷണ സാധ്യതകളെയുമാണ് അപഗ്രഥിക്കുന്നത്. ആരാധനക്രമവിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ വിവിധ ഞായറാഴ്ചകളിലും തിരുന്നാളുകളിലും പ്രസംഗം തയ്യാറാക്കുവാൻ സഹായകരമായേക്കാവുന്ന മതബോധനഗ്രന്ഥഖണ്ഡികകളുടെ നമ്പരുകളാണ് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ വിശദീകരിച്ചശേഷം ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. മംഗലവാർത്താക്കാലം മുതൽ പള്ളിക്കൂടാശക്കാലംവരെയുള്ള വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളിലേക്ക് വെളിച്ചം

വീശുന്ന ഖണ്ഡികകളുടെ നമ്പറുകൾ ഇപ്രകാരം ഇവിടെ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിനായി ഒരുങ്ങുന്ന വേളയിൽ ആ ഞായറാഴ്ചയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട 'മതബോധനഗ്രന്ഥ'ത്തിലെ ഖണ്ഡികകൾ വായിച്ചുനോക്കുന്നത്, സുവിശേഷ പ്രഘോഷണത്തെ കൂടുതൽ ദൈവശാസ്ത്രസമ്പന്നവും അജപാലനോന്മുഖവുമാക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. മാത്രമല്ല, കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം സുവിശേഷപ്രഘോഷണവേളയിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് ഈ ഗ്രന്ഥം ദൈവജനം വായിച്ചുനോക്കുവാനും, അതിന്റെ മൂല്യം മനസ്സിലാക്കുവാനും ഇടയാക്കും.

4.1. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം: ഒരു വിശകലനം

ക്രൈസ്തവവിശ്വാസസത്യങ്ങളുടെ അമൂല്യനിക്ഷേപം ദൈവജനത്തിന് കൂടുതൽ സംലഭ്യമാകുന്നതിന്റെ ആവശ്യകത രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിനുശേഷം സഭാപിതാക്കന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി. ദൈവശാസ്ത്രപ്രബോധനങ്ങളും പാരമ്പര്യങ്ങളും അജപാലനോന്മുഖമായി അവതരിപ്പിക്കാൻ ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ വേദിയെന്നത് ആരാധനക്രമ ആഘോഷവേളയിലുള്ള ഹോമിലി അഥവാ സുവിശേഷ പ്രഘോഷണമാണെന്ന് പിതാക്കന്മാർ പ്രത്യേകം പരാമർശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം ഹോമിലിയെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥാധിഷ്ഠിതവും ഒപ്പം പ്രബോധനപരവും ഫലപ്രദവുമായി രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രഘോഷകനെ വളരെയധികം സഹായിക്കുന്ന ഒരു ഉത്തമ വഴികാട്ടിയാണ് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധന ഗ്രന്ഥം.

1992 ഒക്ടോബർ 11-ന് വിശുദ്ധ ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ പാപ്പ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഈ ഗ്രന്ഥം ക്രിസ്തീയരഹസ്യങ്ങളെ

കുറിച്ചുള്ള അറിവ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും, ദൈവജനത്തിന്റെ വിശ്വാസം സജീവമാക്കുന്നതിനും വളരെയധികം ഉപകാരപ്രദമാണ്. 'വിശ്വാസത്തിന്റെ സിംഹണി' എന്ന് ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ വിശേഷിപ്പിച്ച ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസ സത്യങ്ങളും, കത്തോലിക്കാതിരുസഭയുടെ പ്രബോധനങ്ങളും സമൃദ്ധമായി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാത്രമല്ല, വിശുദ്ധ ലിഖിതം, അപ്പസ്തോലിക പാരമ്പര്യം, സഭയുടെ പ്രബോധനാധികാരം എന്നിവയുടെ രത്നച്ചുരുക്കവും ഇതിൽ സംലഭ്യമാണ്.

വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവ്യാഖ്യാനത്തിനായി വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ മുൻപോട്ടുവെച്ചതും ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പഠനവിഷയമാക്കിയതുമായ മൂന്ന് മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന സുവിശേഷപ്രഭാഷകന് ഈ മതബോധനഗ്രന്ഥം തീർച്ചയായും അമൂല്യമായ ഒരു സ്രോതസ്സും സൂചികാഗ്രന്ഥവുമാണ്. വിശുദ്ധലിഖിതങ്ങളുടെ മുഴുവൻ ഉള്ളടക്കവും ഏകതാനതയും സാർവ്വത്രികസഭയുടെ സജീവപാരമ്പര്യവും വിശ്വാസത്തിന്റെ സാധർമ്യവും ഗ്രഹിക്കുവാൻ മതബോധനഗ്രന്ഥം വളരെയധികം നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. ഇതിനായി നാം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ നാല് ഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ക്രിയാത്മകബന്ധം മനസ്സിലാക്കണം. ക്രിസ്തീയരഹസ്യമാണ് വിശ്വാസത്തിന്റെ വിഷയം (ഭാഗം ഒന്ന്); ഇത് ആരാധനകർമ്മങ്ങളിൽ ആഘോഷിക്കപ്പെടുകയും പകർന്നു കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു (ഭാഗം രണ്ട്); ദൈവമക്കളെ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും പരിരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യാൻ സന്നിഹിതമാണിത് (ഭാഗം മൂന്ന്); ഇത് യാചനയെയും സ്തുതിയെയും മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയെയും പ്രധാനമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന “സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവേ” എന്ന പ്രാർത്ഥന ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയ പ്രാർത്ഥനയെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു (ഭാഗം നാല്). അഥവാ എന്തു വിശ്വസിക്കണം, എപ്ര

കാരം ആരാധിക്കണം, എപ്രകാരം ജീവിക്കണം, എപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള നാല് അടിസ്ഥാന തത്ത്വങ്ങളാണ് മതബോധനഗ്രന്ഥം നമുക്കുമുന്നിൽ വരച്ചുകാണിക്കുന്നത്.

ഈ നാല് ഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ജീവാത്മകബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് “ഫിദെയ് ദെപോസിത്തും” (Fidei depositum) എന്ന അപ്പസ്തോലിക് കോൺസ്റ്റിസ്റ്റൂഷനിൽ പരിശുദ്ധ ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. മാർപാപ്പയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ലിറ്റർജിതന്നെ ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണ്. ആരാധനക്രമ ആഘോഷത്തിൽ വിശ്വാസപ്രഘോഷണത്തിന് അത്യുല്യമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത വിശ്വാസം നിർജീവവും (യാക്കോ 2:14-16) നിത്യജീവിതത്തിന് ഉപകരിക്കുന്ന ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കഴിയാത്തതുമാണെന്ന് പാപ്പ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.⁵⁶

മരിച്ച് ഉത്ഥാനം ചെയ്ത മിശിഹാ സഭയിലൂടെ വിശിഷ്ടാ കുദാശകളിലൂടെ എപ്പോഴും സന്നിഹിതനാണ്. അവൻ നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉറവിടവും, ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ മാതൃകയും, പ്രാർത്ഥനയുടെ ഗുരുനാഥനുമാണെന്ന് മതബോധനഗ്രന്ഥത്തെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വിശുദ്ധ ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ പാപ്പയുടെ വാക്കുകൾ ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്.

മതബോധനഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കമായ നാല് ഭാഗങ്ങളും തമ്മിൽ പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മാർജിനിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള സൂചനകൾ, വിശ്വാസത്തിന്റെ സാധർമ്യത്തോടു ജാഗ്രത പുലർത്തിക്കൊണ്ടും, സഭയുടെ ജീവസ്സുറ്റ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നു കൊണ്ടും വിശുദ്ധലിഖിതങ്ങളുടെ ഏകതാനത കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും ദൈവവചനം വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ സുവിശേഷ

56. ഫിദെയ് ദെപോസിറ്റം, III.

പ്രഭാഷകനെ വളരെയധികം സഹായിക്കുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ മതബോധനഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അവസാനം ചേർത്തിരിക്കുന്ന വിഷയസൂചി പൂസ്തകത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തെക്കുറിച്ച് സമഗ്രവീക്ഷണം ലഭിക്കുവാൻ ഉപകാരപ്രദമാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്ന ബൈബിൾഉദ്ധരണികൾ ഇതിന്റെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥപശ്ചാത്തലം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ആരാധനക്രമഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും സഭാപിതാക്കൻമാരുടെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള ഉദ്ധരണികൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ കൂടുതൽ പണ്ഡിതോചിതവും സഭാരമകവുമാക്കുന്നു

ഞായറാഴ്ചപ്രസംഗത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവുമായി ഒത്തു ചേർന്ന് പോകുന്ന രീതിയിലാകണം മതബോധനഗ്രന്ഥത്തെ പ്രസംഗകൻ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതും ഉദ്ധരിക്കേണ്ടതും. എന്തെന്നാൽ, ഞായറാഴ്ച ഹോമിലിയെന്നത് അടിസ്ഥാനപരമായി വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളുടെ അർത്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദീകരണവും വ്യാഖ്യാനവുമാണ്. കാരണം, സുപ്രധാനമായ ദൈവശാസ്ത്രതത്വങ്ങൾ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉള്ളുകളിലാണ് നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നിഗൂഢമായ അർത്ഥതലങ്ങൾ ആരാധനക്രമപശ്ചാത്തലത്തിൽ കണ്ടെത്തുവാൻ ദൈവജനത്തെ സഹായിക്കുകയെന്നതാണ് സുവിശേഷപ്രഘോഷകന്റെ കടമ.

ഈ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാണ് മതബോധനഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നുള്ള സീറോ മലബാർ ആരാധനക്രമവത്സരബന്ധിയായ ഒരു പട്ടിക വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ കുറിപ്പിനു ശേഷം ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. മതബോധനഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും ചേർത്തിരിക്കുന്ന ഖണ്ഡികകളുടെ നമ്പരുകൾ ഞായറാഴ്ചകളിലും തിരുനാളുകളിലും ആരാധനക്രമാധിഷ്ഠിതവും പ്രബോ

ധനപരവുമായ ഹോമിലി തയ്യാറാക്കുവാൻ സുവിശേഷ പ്രഘോഷകനെ സഹായിക്കുമെന്ന് തീർച്ചയാണ്. ഈ നമ്പുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഖണ്ഡികകൾ ഞായറാഴ്ചകളിലെ വായനകളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെ അധികരിച്ചു ഉള്ളതോ, അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയോ ആണ്. ചുരുക്കത്തിൽ വചനത്തെ ജീവിതവുമായി താദാത്മീകരിക്കാനും, സഭയുടെ വിശ്വാസത്തെ മനസ്സിലാക്കാനും, സുവിശേഷം ആവശ്യപ്പെടുന്ന രീതിയിൽ ധർമ്മികമായി ജീവിക്കാനും ആരാധനക്രമ ആദ്ധ്യാത്മികതയിൽ വളരാനും ദൈവജനത്തെ സഹായിക്കുവാൻ പ്രസംഗകന് ഒരുത്തമ വഴികാട്ടിയാണ് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധന ഗ്രന്ഥവും അതിൽ നിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന ഖണ്ഡികകളും. ഒരോ കാലത്തിലെയും ഞായറാഴ്ചകളിലെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചെറിയ കുറിപ്പുകളും അതിനെ സമ്പുഷ്ടമാക്കുവാൻ ഉതകുന്ന രീതിയിൽ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും ചേർത്തിരിക്കുന്ന ഖണ്ഡികളും.

4.2. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം

മംഗലവാർത്തകാലം

മംഗലവാർത്ത ഒന്നാം ഞായർ

രക്ഷാപദ്ധതിയിലെ നിർണായകഘട്ടത്തിൽ അബ്രാഹത്തിന് രക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിയിപ്പ് ലഭിക്കുന്നു (ഉത്പ 17:1-27). അബ്രാഹവുമായി ദൈവം ചെയ്യുന്ന നിത്യമായ ഉടമ്പടിയാണ് ഇസ്രായേൽ ജനതയുടെ രക്ഷയ്ക്കു നിദാനമാകുന്നത്. കർത്താവിന്റെ രക്ഷയുടെ പാതയിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ച ഇസ്രായേൽ ജനത്തിന് അടിമത്തത്തിന്റെ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. എങ്കിലും തന്റെ ഉടമ്പടിയോടു വിശ്വസ്തനായ ദൈവം ഇസ്രാ

യേലിനു രക്ഷ ഉറപ്പുനൽകുന്നു (ഏശ 42:18-43:13). രക്ഷാനുഭവം സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തമവേദി കൂടുംബമാണെന്നു പൗലോസ് ശ്ലീഹാ സാക്ഷിക്കുന്നു (എഫേ 5:21-6:9). രക്ഷാകര പദ്ധതിയുടെ പൂർണ്ണതയായ ഈശോമിശിഹായ്ക്കു വഴിയൊരുക്കാൻ വന്ന യോഹന്നാൻ മാംദാനയുടെ ജനനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിയിപ്പാണ് ഇന്നത്തെ സുവിശേഷത്തിൽ (ലൂക്കാ 1:1-25) നാം വായിക്കുന്നത്.

ഉത്പ 17:1 - 27. C C C - 59, 144, 590,1819, 2571.

ഏശ 42:18- 43:13. C C C - 218, 287, 2158, 2167.

എഫേ 5:21 - 6:9. C C C - 2197, 2201, 2204, 2215, 2221.

ലൂക്കാ 1:1 - 25. C C C - 332, 523, 717, 718, 719, 720.

മംഗലവാർത്ത രണ്ടാം ഞായർ

വിജാതീയപ്രവാചകനായ ബാലാം യാഹ്വെയുടെ രക്ഷാ വഴി തിരിച്ചറിയുന്നു (സംഖ്യ 22:20-23, 2). ഇസ്രായേൽ ജനത്തിന്റെ രക്ഷയുടെ മാർഗത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളെ നീക്കുന്ന കർത്താവിനെ ഏശയ്യാപ്രവാചകനിൽ നമ്മൾ ദർശിക്കുന്നു (ഏശ 43:14-44:5). മിശിഹായുടെ രഹസ്യം പ്രഘോഷിക്കാനും വചനത്തിന്റെ കവാടം തുറന്നുകിട്ടാനും പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സഭയെയാണ് പൗലോസ് ശ്ലീഹാ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് (കൊളോ 4:2-18). രക്ഷാപദ്ധതിയുടെ പൂർത്തീകരണമായ ഈശോയുടെ ജനനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിയിപ്പാണ് ഇന്നത്തെ സുവിശേഷഭാഗം (ലൂക്കാ 1:26-38).

സംഖ്യ 22:20-23:2. C C C- 851, 968, 1150, 2240.

ഏശ 43:14-44:5. C C C - 198, 212, 398, 430, 711.

കൊളോ 4:2-18. C C C - 307, 2629, 2632, 2636, 2638, 2849.

ലൂക്കാ 1:26-38. C C C - 332, 488, 490, 494, 497, 706, 723.

മംഗലവാർത്ത മൂന്നാം ഞായർ

ദൈവം അബ്രാഹത്തിനു നൽകിയ രക്ഷാവാഗ്ദാനം ഉറപ്പി
ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഉത്പത്തി പുസ്തകം പ്രതിപാദിക്കുന്നത്
(ഉത്പ 18:1-10). ഇസ്രായേലിനെ ഫിലിസ്ത്യരിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ച
നാസീർവ്രതക്കാരനായ (നസ്രായനായ) സാംസൺ, ലോകത്തിനു
രക്ഷ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ഈശോയുടെ (നസ്രായന്റെ) പ്രതിരൂപ
മാണ് (ന്യായ 13:2-7,24). മിശിഹായുടെ രക്ഷാരഹസ്യങ്ങളെക്കു
റിച്ചുള്ള വെളിപാടു സീകരിക്കുകയും പ്രഘോഷിക്കുകയും
ചെയ്യുന്ന പൗലോസ് ശ്ലീഹായെ ലേഖനഭാഗത്തിൽ നമ്മൾ കണ്ടു
മുട്ടുന്നു (എഫേ 3:1-13). രക്ഷകനായ ഈശോയുടെ മുന്നോ
ടിയായ സ്നാപകയോഹന്നാന്റെ ജനനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണ
മാണ് സുവിശേഷത്തിലുള്ളത് (ലൂക്കാ 1:57-66). ദൈവം കരുണ
കാണിച്ചു എന്നർത്ഥമുള്ള യോഹന്നാൻ എന്ന പേരാണ് അവനു
നൽകപ്പെട്ടത്.

- ഉത്പ 18:1-10. C C C- 148, 276, 489, 706, 2571.
- ന്യായ 13:2-7, 24. C C C- 145, 206, 212, 332, 737.
- എഫേ 3:1-13. C C C- 221, 224, 424, 772, 1066, 2367, 2714.
- ലൂക്കാ 1:57-66. C C C- 523, 717, 718, 719, 720.

മംഗലവാർത്ത നാലാം ഞായർ

ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാപരിപാലനയാണ് (മ്ദബ്രാനുസാ=
രക്ഷാപദ്ധതി) വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിലുടനീളം നമ്മൾ ദർശിക്കുന്നത്.
ഇസഹാക്കിനു ഭാര്യയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലും (ഉത്പ
24:50-67) സാമുവേലിന്റെ ജനനത്തിലും ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാക
രമായ ഇടപെടലും പരിപാലനയും കാണാം (1 സാമു 1:1-18).
കർത്താവിന്റെ അഭീഷ്ടമെന്തെന്നു വിവേചിച്ചറിഞ്ഞ് പ്രവർത്തി
ക്കാൻ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ലേഖനത്തിലൂടെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു

(എഫേ 5:5-21). ഈശോയുടെ ജനനത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ദൈവികപദ്ധതിയിൽ യൗസേപ്പ് സഹകരിക്കുന്നു (മത്താ 1:18-24).

ഉത്പ 24:50-67. C C C 1603, 1625, 1630, 2201.

1 സാമു 1:1-18. C C C 489, 2374, 2377, 2578.

എഫേ 5:5-21. C C C 672, 1156, 1216, 1642, 2113, 2826.

മത്താ 1:18-24. C C C 488, 497, 499, 712, 1655.

പിറവിത്തിരുനാൾ

കന്യകയിൽ നിന്നുള്ള മിശിഹായുടെ ജനനത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഏശയ്യാപ്രവാചകൻ വിവരിക്കുന്നത് (ഏശ 7:10-16). ഇസ്രായേലിനെ ഭരിക്കാനുള്ളവൻ യൂദാഗോത്രത്തിൽനിന്നു ജന്മമെടുക്കും (മിക്കാ 4:1-3, 5: 2-5, 8 -9). കാലസമ്പൂർണ്ണതയിൽ ദൈവപുത്രൻ സ്ത്രീയിൽ നിന്നു ജാതനായി നിയമത്തിന് അധീനനായി (ഗലാ 3:15-4:6). ദൈവപുത്രനായ ഈശോയിലൂടെ നാമെല്ലാവരും ദൈവമക്കളായിത്തീരുന്നു (ലൂക്കാ 2:1-20).

ഏശ 7:10-16 + 9:1-3, 6-7. C C C- 203, 497, 712.

മിക്ക 4:1-3, 5:2-5, 8-9. C C C - 580, 608, 713, 762.

ഗലാ 3:15-4:6. C C C - 422, 582, 708, 791, 1243, 1963, 1972.

ലൂക്കാ 2:1-20. C C C - 333, 486, 515, , 695, 725.

പിറവി ഒന്നാം ഞായർ

അബ്രാഹത്തിലൂടെ നൽകപ്പെട്ട രക്ഷാവാഗ്ദാനത്തിന്റെ സാർവത്രികമാനത്തിലേക്കു വെളിച്ചം വീശുന്നതാണ് ഒന്നാം വായ ന (ഉത്പ 21:9-21). ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാകരമായ ഇടപെടൽ വാഗ്ദാനത്തിന്റെ പുത്രന്റെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല, ദാസിയുടെ പുത്രന്റെ കാര്യത്തിലുമുണ്ട്. കർത്താവിനുള്ള ആജീവനാന്ത സമർപ്പണത്തിന്റെ മാതൃക സാമുവലിന്റെ സമർപ്പണത്തിൽ

വ്യക്തമാകുന്നു (1 സാമു 1:19-28). ദൈവപരിപാലനയുടെ മാർഗം സാർവത്രികമാണെങ്കിലും അബ്രാഹത്തിന്റെ മക്കൾക്കു ദൈവപദ്ധതിയിൽ പ്രത്യേകസ്ഥാനമുണ്ട്. ഈശോയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ് വാഗ്ദാനത്തിന്റെ മക്കൾ. മിശിഹായിലൂടെ നൽകപ്പെട്ട രക്ഷയുടെ മാർഗത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കാൻ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു (ഗലാ 4:21-5:1). ഈശോമിശിഹായിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട രക്ഷയെ ലോകം മുഴുവൻ ആശ്ലേഷിക്കുന്നതിന്റെ പ്രതീകാത്മക ആവിഷ്കരണമാണ് പൗരസ്ത്യദേശത്തുനിന്നുള്ള ജനാതികളുടെ സന്ദർശനം നൽകുന്നത് (മത്താ 2: 1-23).

ഉൽപ 21:1-21. C C C- 205, 489, 332, 602.

1 സാമു 1:19-28. C C C- 2568, 2629, 2680,

ഗലാ 4:21-5:1. C C C- 723, 757, 1741, 1748, 1454, 1972.

മത്താ 2:1-23. C C C- 333, 439, 486, 528, 530, 724.

പിറവി രണ്ടാം ഞായർ

ഇസ്രായേലിന്റെ വിമോചകനായ മോശ, ഈശോമിശിഹായുടെ പ്രതിരൂപമാണ്. ഇസ്രായേൽ ജനത്തിന്റെ വിമോചകനാകാൻ മോശയെ ദൈവം പരിപാലിച്ചു ഒരുക്കുന്നു (പുറ 2:1-10). സകല ജനതകളുടെയും വിമോചകനാണ് ഈശോയെന്നു ശിമയോൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു (ലൂക്കാ 2:21-52). ഇസ്രായേലിനെ നയിക്കാനുള്ള പ്രവാചകനെ അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ ഉരുവാകുന്നതിനുമുമ്പേ കർത്താവ് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു (ഏശ 49:1-6). തന്റെ ജനത്തെ നയിക്കാനുള്ളവരെ കർത്താവ് അറിയുന്നു. അവർക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട സവിശേഷതകൾ ഏവയെന്നു തിമോത്തിയോസിനെ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു (2 തിമോ 2:16-26).

പുറ 2:1-10. C C C- 303, 305, 309, 321, 2115.

ഏശ 49:1-6. C C C- 64, 713, 716.

2 തിമോ 2:16-26. C C C- 349, 434, 825, 1694, 2013, 2028.

ലൂക്കാ 2:21-52. C C C- 527, 529, 583, 618, 695, 711.

ദനഹാക്കാലം

ദനഹാത്തിരുനാൾ

മിശിഹായുടെ ഉദയ (ദനഹാ) ഞ്ഞെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനമാണ് സംഖ്യ 24:15-25 ലുള്ളത്. “യാക്കോബിൽനിന്ന് ഒരു നക്ഷത്ര മുദിക്കും” (സംഖ്യ 24:17). ജെസ്സെയുടെ കുറ്റിയിൽനിന്ന് കിളിർത്തു വരുന്ന മുളയാണ് മിശിഹാ (ഏശ 11:1). കർത്താവിന്റെ ആത്മാവിനാൽ അഭിഷിക്തനായ മിശിഹായെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനമാണ് ഏശ 11:1-5 ലുള്ളത്. കർത്താവിന്റെ മാമ്മോദീസാ വേളയിൽ നമ്മുടെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തിന്റെ നന്മയും സ്നേഹം നിറഞ്ഞ കാരൂണ്യവും വെളിപ്പെട്ടു. പരിശുദ്ധാർത്ഥപിയിൽ ദൈവം നിർവഹിക്കുന്ന പുതുജന്മത്തിന്റെയും നവീകരണത്തിന്റെയും സ്നാനമാണ് നമ്മുടെ മാമ്മോദീസാ (തീത്തോ 3:1-7). ഈശോയുടെ മാമ്മോദീസാവേളയിൽ ദൈവം അവിടുത്തെ തന്റെ റൂഹായാൽ അഭിഷേകം ചെയ്തു. ഈശോ തന്റെ പുത്രനാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് ത്രിത്വരഹസ്യം ദൈവം ആദ്യമായി വെളിപ്പെടുത്തി (മത്താ 3:13-17).

സംഖ്യ 24:15-25. C C C- 61, 64, 201, 218, 528.

ഏശ 11:1-5. C C C- 436, 536, 672, 712, 1286, 1831.

തീത്തോ 3:1-7. C C C- 115, 802, 1041, 1130, 1404, 2818.

മത്താ 3:13-17. C C C- 444, 523,535, 536, 701, 1224.

ദനഹാ ഒന്നാം ഞായർ

ഈശോ തന്നെത്തന്നെ വിമോചകനായി വെളിപ്പെടുത്തുന്ന സംഭവമാണ് ദനഹാക്കാലത്തിലെ ആദ്യ ഞായറാഴ്ച നമ്മൾ ധ്യാനിക്കുന്നത്. വിമോചകനായ മിശിഹായുടെ പ്രതിരൂപങ്ങളായി മോശ യെയും സൈറസിനെയും ദൈവം നിയോഗിക്കുന്ന രംഗങ്ങളാണ് പഴയനിയമവായനകളിലുള്ളത്. ഇസ്രായേലിനെ വിമോചിപ്പിക്കാനായി ദൈവം മോശയെ നിയോഗിക്കുന്നു (പുറ 3:1-12). ഇസ്രായേലിനെ ബാബിലോണിലെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നു വിമോചിപ്പിക്കാനായി പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയായ സൈറസിനെ ദൈവം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു (ഏശ 44:21-45:4). ഈശോമിശിഹായിലുള്ള വിശ്വാസം രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗമായി പൗലോസ് ശ്ലീഹാ തിമോത്തിയെ പഠിപ്പിക്കുന്നതാണു ലേഖനഭാഗം (2 തിമോ 3:10-15). ഈശോ സമഗ്രവിമോചകനായി തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാണ് ലൂക്കായുടെ സുവിശേഷത്തിലുള്ളത് (ലൂക്കാ 4:14-30).

- പുറ 3:1-12. C C C- 205, 207, 208, 1867, 2575, 2777.
- ഏശ 44: 21-45:4. C C C- 55, 122, 124, 161, 169.
- 2 തിമോ 3:10-15. C C C- 169, 1816, 1852, 2847.
- ലൂക്കാ 4:14-30. C C C- 436, 438, 544, 695, 714, 716, 1168, 1286.

ദനഹാ രണ്ടാം ഞായർ

മോശയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇസ്രായേലിനെ വാഗ്ദത്തഭൂമിയിലേക്ക് ആനയിക്കുന്ന ദൈവത്തെയാണ് സംഖ്യയുടെ പുസ്തകത്തിൽ നമ്മൾ കാണുന്നത് (സംഖ്യ 10:29-36). ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവവും രക്ഷകനുമായ കർത്താവിനെ ഏശയ്യായുടെ പുസ്തകത്തിൽ നമ്മൾ കണ്ടുമുട്ടുന്നു (ഏശ 45:11-17). വിശ്വാസത്തിന്റെ ശ്ലീഹായും (പിതാവിനാൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ) ശ്രേഷ്ഠപുരോഹി

തന്നുമായ ഈശോമിശിഹാ മോശയെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനായ വിമോചകനാണ് (ഹെബ്രാ 3:1-4:7). മിശിഹായിലൂടെ നിറവേറുന്ന വിമോചനത്തിന്റെ പ്രതിരൂപം മാത്രമാണ് മോശയിലൂടെ നിറവേറുന്ന ഇസ്രായേലിന്റെ വിമോചനം. നിയമം മോശവഴി നൽകപ്പെട്ടു. കൃപയും സത്യവുമാകട്ടെ ഈശോമിശിഹാ വഴിയുണ്ടായി (യോഹ 1:14-18).

- സംഖ്യ 10:29-36. C C C - 215, 305, 306, 322, 323.
- ഏശ 45:11 -17. C C C - 55, 122, 124, 161, 169, 206.
- ഹെബ്രാ 3:1 -4:7. C C C - 117, 346, 624, 1165, 1720, 2778.
- യോഹ 1:14-18. C C C - 612, 722, 723, 1216, 1996, 1997, 2000, 2001.

ദനഹാ മൂന്നാം ഞായർ

ജനത്തിന്റെ ഭാരം വഹിക്കാൻ വിമോചകനായ മോശയെ ദൈവം നിയോഗിക്കുന്നതാണ് സംഖ്യയുടെ പുസ്തകത്തിൽ നമ്മൾ കാണുന്നത് (സംഖ്യ 11:11-20). ഇസ്രായേലിനെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചുമലിലേറ്റി രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ് കർത്താവെന്ന് ഏശയ്യാ പ്രവാചകൻ സ്ഥാപിക്കുന്നു (ഏശ 45:18-46:4). ഈശോയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ അവിടുന്ന് യുഗാന്തപരമായ വിശ്രമത്തിലേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു (ഹെബ്രാ 3:14-4:10). പാപിയായ മനുഷ്യനെ തോളിലേറ്റുന്നവനാണു മിശിഹാ. മാനവപാപങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്ത് വിമോചനം നൽകുന്ന കുഞ്ഞാടാണ് മിശിഹാ (യോഹ 1:29-34).

- സംഖ്യ 11:11 -20. C C C - 164, 272, 516, 2282, 2374.
- ഏശ 45:18-46:4. C C C - 55, 122, 161, 169, 201.
- ഹെബ്രാ 3:14-4:10. C C C - 346, 624, 1165, 1720.
- യോഹ 1:29-34. C C C - 523, 536, 608, 1137, 1505, 713, 1286.

ദനഹാ നാലാം ഞായർ

ദൈവികമഹത്വത്തിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തലിന് ഊന്നൽ നൽകുന്ന വായനകളാണ് ഈ ഞായറാഴ്ചത്തേത്. ദൈവം തന്റെ

ശക്തി ജനത്തിനുമുമ്പിൽ പ്രകടമാക്കുന്നു. അത്ഭുതകരമായി അവർക്കുവേണ്ടി ഭക്ഷണമൊരുക്കുന്നു (സംഖ്യ 11:23-35). യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ, ഈശോ തന്റെ ദൈവികമായ ശക്തി വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് കാനായിൽ അത്ഭുതകരമായി വീഞ്ഞ് സംലഭ്യമാക്കുന്നു (യോഹ 1:43-2:11). ദൈവം ഇസ്രായേലിന് ആസന്നമായ രക്ഷയും മഹത്വവും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നതാണ് പ്രവാചകൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് (ഏശ 46:5-13). തന്നിലൂടെ ദൈവത്തെ സമീപിക്കുന്നവരെ പൂർണ്ണമായി രക്ഷിക്കാൻ മിശിഹാ തന്നെത്തന്നെ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എന്നന്നേക്കുമായി ഒരിക്കൽ ബലിയർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു (ഹെബ്രോ 7:23-28).

സംഖ്യ 11:23-35. C C C - 302, 321, 715, 1472, 2266.

ഏശ 46:5-13. C C C - 55, 122, 124,169.

ഹെബ്രോ 7:23-28. C C C - 662, 1085, 1366, 1476, 1540, 1544.

യോഹ 1:4-32:11. C C C - 547, 548, 549, 1335, 1613, 2618.

ദനഹാ അഞ്ചാം ഞായർ

ഇസ്രായേലിനെ രക്ഷയുടെ വഴിയിലൂടെ നടത്തുന്ന മോശ, യഥാർത്ഥരക്ഷയുടെ വെളിച്ചം പ്രദാനം ചെയ്ത ഈശോയുടെ പ്രതിരൂപമാണ്. വാഗ്ദത്തഭൂമിയിലേക്കു യാത്രചെയ്യുന്ന ഇസ്രായേൽജനം പ്രവാചകനായ മോശയുടെ വാക്കാണു ശ്രവിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. യുഗാന്തപ്രവാചകനായ മിശിഹാ വരുമ്പോൾ അവനെയാണു ശ്രവിക്കേണ്ടത് എന്ന് മോശ മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചിരുന്നു (നിയ 18:13-18). പ്രവാചകന്മാരിലൂടെ ദൈവം ഇസ്രായേലിനെ പഠിപ്പിക്കുകയും നയിക്കുകയും ചെയ്തു (ഏശ 48:12-30). വാഗ്ദാനത്തിന്റെ അവകാശികളായവരെപ്പോലെ വിശ്വാസത്തോടും ദീർഘക്ഷമയോടുംകൂടെ നമ്മൾ പ്രത്യാശയെ എത്തിപ്പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം (ഹെബ്രോ 6:9-15). മരുഭൂമിയിൽ

പിച്ചളസർപ്പത്തെ ഉയർത്തി മോശ ഇസ്രായേലിന്റെ രക്ഷയ്ക്കു കാരണമായി ഭവിച്ചതുപോലെ, ഈശോമിശിഹാ മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കു നിദാനമായി ഭവിക്കുന്നു (യോഹ 3:14-21).

നിയ 18: 13 - 18. C C C - 61, 64, 201, 2116, 2380, 2811.

ഏശ 48:12 - 20. C C C - 851, 915, 968, 1269, 2313.

ഹെബ്രെ 6:9-15. C C C - 58, 1544, 1820, 2810.

യോഹ 3:14-21. C C C - 691, 720, 728, 782, 1287, 1215.

ദനഹാ ആറാം ഞായർ

ദൈവികരഹസ്യത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന വായനകളാണ് ദനഹാക്കാലം ആറാമത്തെ ഞായറാഴ്ചയിൽ ഉള്ളത്. ദൈവം കാരൂണ്യവാനാണെന്നു നിയമാവർത്തന പുസ്തകം സാക്ഷിക്കുന്നു. ഈജിപ്തിൽ അടിമകളായിരുന്ന ഇസ്രായേൽ ജനത്തോടു ദൈവം കാണിച്ച കരുണ അനുസ്മരിച്ച് ഇസ്രായേലും മറ്റുള്ളവരോട്, പ്രത്യേകിച്ച് ദരിദ്രരോട്, കരുണ കാണിക്കാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (നിയ 23:14-22). ഇസ്രായേലിന്റെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തെ ഏശയ്യാ കാണിച്ചുതരുന്നു. വാഗ്ദത്ത നാട്ടിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ ദൈവം ഇസ്രായേലിനോടൊപ്പം നടന്ന് അവരെ നയിച്ചു (ഏശ 63:7-16). മിശിഹാ കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠമായ ഉടമ്പടിയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനാണെന്നു ഹെബ്രായലേഖനം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു (ഹെബ്രെ 8:1-6). മനുഷ്യരക്ഷാർത്ഥം ദൈവം ഉന്നതത്തിൽനിന്ന് അയയ്ക്കുന്ന മിശിഹായാണ് ഈശോയെന്ന് യോഹന്നാൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു (യോഹ 3:22-31).

നിയ 24:14-22. C C C -1807, 2411, 2447.

ഏശ 63:7-16. C C C - 214, 218, 1829.

ഹെബ്രെ 8:1-6. C C C - 1539, 1544, 1545, 1551.

യോഹ 3:22-31. C C C - 535, 536, 556, 608, 1224, 1228.

ദനഹാ ഏഴാം ഞായർ

മനുഷ്യരിലൂടെ പ്രകാശിതമാകേണ്ട ദൈവത്തിന്റെ കരുണയാണ് ഏഴാം ഞായറാഴ്ചത്തെ വായനകളിലെ വിഷയം. ദരിദ്രരോട് ഇസ്രായേൽ കാണിക്കേണ്ട കരുണയെക്കുറിച്ചു നിയമാവർത്തനപുസ്തകം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു (നിയ 14:22-15:4). ഈശോയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ സത്പ്രവൃത്തികളിൽ സമ്പന്നരും ഉദാരമതികളും പങ്കുവയ്ക്കാൻ സന്നദ്ധരുമായിരിക്കണമെന്നു പൗലോസ്സ്തീഹാ പഠിപ്പിക്കുന്നു (1 തിമോ 6:17-21). ശതാധിപനു തന്റെ ഭൃത്യനോടുള്ള അതിരറ്റ സ്നേഹവും ഈശോയിലുള്ള നിസ്സീമമായ വിശ്വാസവുമാണ് സുവിശേഷത്തിൽ നമ്മൾ കാണുന്നത് (മത്താ 8:5-13). യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികാരുണ്യവാനായിരിക്കും. അന്ധർക്കു കാഴ്ചനല്കുന്നതിനും തടവുകാരെ കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നും അന്ധകാരത്തിലിരിക്കുന്നവരെ ഇരുട്ടയിൽനിന്നും വിമോചിപ്പിക്കുന്നതിന് ദൈവം പ്രവാചകനെ ജനത്തിന് ഉടമ്പടിയും ജനതകൾക്കു പ്രകാശവുമായി നല്കി (ഏശ 42:5-9). സർവജനത്തിന്റെയും വിമോചകനായ മിശിഹായുടെ പ്രതിരൂപമാണ് പ്രവാചകൻ.

- നിയ 14:22-15:4. C C C- 1434, 1969, 2447.
- ഏശ 42:5-9. C C C- 64, 218.
- 1 തിമോ 6:17-21. C C C- 2426, 2427, 2429, 2443, 2445, 2446.
- മത്താ 8:5-13. C C C- 146, 155, 1503, 1504, 1505, 1506, 1507.

ദനഹാ എട്ടാം ഞായർ

കർത്താവിന്റെ വചനം ശ്രവിച്ച് അവിടുത്തെ കല്പനകൾ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ഇസ്രായേലിനെ അവിടുന്ന് സുഖപ്പെടുത്തുന്നു (പുറ 15:22-26). ഇസ്രായേലിനു രൂപം നല്കി,

അവനെ വഴിനടത്തി രക്ഷിക്കുന്ന കർത്താവിനെയാണ് ഏഴുതാ പ്രവാചകനിൽ നമ്മൾ കണ്ടുമുട്ടുന്നത് (ഏഴ 44:23-28). ഈശോയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരിൽ അവിടുത്തെ അപരിമേയമായ ശക്തിയുടെ മഹനീയത പ്രകടമാകുന്നു എന്നു പൗലോസ് ശ്ലീഹാ പഠിപ്പിക്കുന്നു (എഫേ 1:15-23). ഈശോ ദൈവത്തിന്റെ പ്രിയപുത്രനാണ് എന്ന വെളിപ്പെടുത്തൽ അവിടുത്തെ മാമ്മോദീസാ വേളയിലുണ്ടായി. പിതാവിന്റെ റൂഹായാൽ ഈശോ അഭിഷിക്തനും പ്രിയപുത്രനുമെന്നെന്ന് സുവിശേഷം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു (മർക്കോ 1:7-11).

- പുറ:15:22-26. C C C- 62, 348, 709, 1502, 1952, 1961.
- ഏഴ 44:23-28. C C C- 280, 287, 288, 300, 301, 2196.
- എഫേ 1:15-23. C C C- 272, 440, 519, 520, 638, 653, 1831.
- മർക്കോ 1:7-11. C C C- 249, 253, 255, 535, 556, 684, 727.

നോമ്പ് കാലം

നോമ്പ് ഒന്നാം ഞായർ

പഴയ ഉടമ്പടിക്കൊരുക്കമായി മോശ നടത്തിയ ഉപവാസം പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കുള്ള ഒരുക്കമായി ഈശോ നടത്തിയ ഉപവാസത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമാണ്. ഉപവാസം ദൈവത്തോടുകൂടെയുള്ള വാസമാണ്. മോശയുടെയും ഈശോയുടെയും ഉപവാസങ്ങൾ ദൈവവുമായുള്ള ഗാഢമായ ഐക്യത്തിനുള്ള ഉപാധികളാണ്. സമകാലിക മതചിന്തകളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി ദൈവത്തോട് യഥാർത്ഥമായ ആദ്ധ്യാത്മിക ബന്ധം പുലർത്താൻ മോശയുടെ ഉപവാസം സഹായകമായി (പുറ 34:27-35). പെസഹാ രഹസ്യത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ബോധ്യത്തിൽ ഉറച്ചുമുന്നോൻ ഉപവാസം ഈശോയ്ക്കു സഹായകമായി (മത്താ 4:1-11). ഉപവാസത്തിലൂടെ

സുവിശേഷപ്രഘോഷണ മാർഗരേഖ

ശക്തിയാർജ്ജിച്ചു അവിടുന്ന് പ്രലോഭനങ്ങളെ അതിജീവിക്കുന്നു. നീതിയുടെയും കരുണയുടെയും പ്രവൃത്തികളിൽ മുഴുകുന്നതാണ് യഥാർത്ഥ ഉപവാസമെന്ന് പ്രവാചകൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു (ഏശ 58:1-10). യഥാർത്ഥ നീതിയിലും സത്യത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയിലും ദൈവത്താൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട പുതിയ മനുഷ്യനെ ധരിക്കുന്നതാണ് നോമ്പിന്റെ ചൈതന്യം (എഫേ 4:17-24).

- പുറ 34: 27-35. C C C- 210, 211, 214, 231, 2056, 2577.
- ഏശ 58:1-10. C C C- 538, 1434, 1438, 2043, 2447.
- എഫേ 4:17-24. C C C-1267, 1473, 1695, 2045, 2475, 2518.
- മത്താ 4:1-11. C C C- 538, 539, 540, 2135, 2835, 2849.

നോമ്പ് രണ്ടാം ഞായർ

ദൈവത്തോടു ചേർന്നു ജീവിച്ചവർ ദൈവകൃപയുടെ സമൃദ്ധിയിലായിരുന്നു (ഉത്പ 5:19-31). സ്വർഗസ്ഥനായ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറ്റുന്നവനാണ് മിശിഹായുടെ യഥാർത്ഥ ശിഷ്യൻ. ഈശോയുടെ വചനമനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയാണ് പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറ്റാനുള്ള മാർഗം (മത്താ 7:21-27). മിശിഹായിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനു പാപത്തിൽനിന്നുള്ള മോചനം വിശുദ്ധീകരണവും നിത്യജീവനും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു (റോമാ 6:15-23). തങ്ങളെ ജോർദ്ദാനിലൂടെ അത്ഭുതകരമായി വഴിനടത്തിയ കർത്താവിനെ എന്നെന്നും ഇസ്രായേൽ ഭയപ്പെടുകയും അവിടുത്തെ കരങ്ങൾ ശക്തമാണെന്ന് സകല ജനങ്ങളും അറിയുകയും വേണം (ജോഷ്യാ 4:15-24).

- ഉത്പ 5:19-31. C C C- 153, 155, 1997, 2001, 2005, 2569.
- ജോഷ്യാ 4:15-24. C C C- 306, 309, 314, 321, 324.
- റോമാ 6:15-23. C C C- 537, 628, 648, 654, 658, 730, 790, 977.
- മത്താ 7:21-27. C C C- 1821, 1970, 2285, 2611, 2826.

നോമ്പ് മൂന്നാം ഞായർ

ദൈവത്തിന്റെ കല്പനയനുസരിച്ച് നോഹ നിർമ്മിച്ച പെട്ടകത്തിലൂടെ അവനും കുടുംബവും രക്ഷപ്പെട്ടു (ഉത്പ 7:6-24). രക്ഷയ്ക്കു വിഘാതമായ കോട്ടകളെ ദൈവം നിലംപതിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിനു ജനത്തിന്റെ സഹകരണം ദൈവം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. വാഗ്ദാനപേടകവുമായി പട്ടണത്തിനുചുറ്റും അവർ പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കുമ്പോഴാണ് മതിൽ തകർന്നു വീഴുന്നത് (ജോഷ്യാ 5:13-6:5). പാപം രക്ഷയുടെ വഴിയിൽ പ്രതിബന്ധമായി നിലകൊള്ളുന്നതിനെക്കുറിച്ചു പൗലോസ് ശ്ലീഹാ പ്രതിപാദിക്കുന്നു (റോമാ 7:14-25). മിശിഹായെ പിന്തുടരുക എന്നത് അവിടുത്തെ പീഡാനുഭവത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നതു തന്നെയാണ്. രക്ഷാരഹസ്യത്തിലുള്ള പങ്കുചേരലിലൂടെ മാത്രമേ നമ്മുടെ രക്ഷ സാധ്യമാവൂ എന്ന് ഈശോ പഠിപ്പിക്കുന്നു (മത്താ 20:17-28).

- ഉത്പ 7: 6-24. C C C- 306, 321, 323, 2056, 2059, 2077.
- ജോഷ്യാ 5:13-6:5. C C C- 309, 314, 1548, 2115.
- റോമാ 7:14-25. C C C- 1963, 1995, 2542.
- മത്താ 20:17-28. C C C- 440, 572, 601, 605, 622, 2235.

നോമ്പ് നാലാം ഞായർ

ദൈവത്തെ കൂടാതെ സ്വർഗത്തോളം ഉയരാമെന്നുള്ള അഹന്ത ബാബേൽഗോപുരം നിർമ്മിച്ചവർക്കു നാശകാരണമായി (ഉത്പ 11:1-9). ദൈവത്തിന്റെ അളവറ്റ പരിപാലന അനുഭവിച്ചു ജീവിച്ചവരായിട്ടുപോലും ഇസ്രായേൽജനം വിജാതീയരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളോടും ആരാധനയോടും മമത പുലർത്തി ദൈവത്തിനെതിരെ പാപം ചെയ്തു നാശോന്മുഖരായിത്തീർന്നു (ജോഷ്യാ 7:10-15). ദൈവാരൂപിയാൽ നയിക്കപ്പെടുന്നവർ ജഡത്തിന്റെ ഇച്ഛകൾക്കനുസരിച്ചു ജീവിച്ചു നശിക്കരുതെന്നു പൗലോസ് ശ്ലീഹാ

ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു (റോമാ 8:12-17). നമ്മുടെ ജീവിതങ്ങളിൽ നിന്ന് ദൈവത്തിനവകാശപ്പെട്ട ഫലങ്ങൾ നൽകാതെ അവിടുത്തെ തള്ളിപ്പറയുന്ന പാപാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചാണ് ഈശോ പഠിപ്പിക്കുന്നത് (മത്താ 21:33-44). ദൈവത്തെ മറന്നു ജഡത്തിന്റെ ഇച്ഛകൾക്കനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചാണ് ഈ ദിവസത്തെ വായനകളെല്ലാം.

- ഉത്പ 11:1-9. C C C-57, 1866, 2094, 2540.
- ജോഷ 7:10-15. C C C- 390, 398, 402, 1871, 1872.
- റോമാ 8:12-17. C C C- 259, 693, 1303, 1831, 2543, 2777.
- മത്താ 21:33-44. C C C- 443, 545, 546, 755, 756.

നോമ്പ് അഞ്ചാം ഞായർ

ആലംബഹീനയായ ഹാഗാറിന് മരുഭൂമിയിൽ ഒരു നീരുറവ എന്നതുപോലെ ദൈവദർശനമുണ്ടായി (ഉത്പ 16:6-16). ദൈവദർശനത്തിനായി ദാഹിക്കുന്ന മനുഷ്യനുമുമ്പിൽ ഈശോ ജീവജലമായി സ്വയം അവതരിപ്പിക്കുന്നു (യോഹ 7:37-39). ഇരുളി ലമർന്ന ലോകത്തിനു വെളിച്ചമായും ഈശോ തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു (യോഹ 8:12-20). ഇസ്രായേൽ ജനത്തിന്റെ ഭാഗമല്ലാതിരുന്നിട്ടും ഗിബയോൻ നിവാസികൾ (ഹിത്യർ) കർത്താവിന്റെ കരുണയ്ക്കായി യാചിച്ചപ്പോൾ അവർക്കതു നൽകപ്പെട്ടു. ബലിപീഠത്തിനുവേണ്ടി വിറകും ജലവും ശേഖരിക്കുന്ന ജോലിയിലൂടെ അവർ രക്ഷപെടുന്നു (ജോഷ 9:16-27). ഹാഗാറും ഗിബയോൻ നിവാസികളും വിജാതീയരായിരുന്നിട്ടും ദൈവത്തിന്റെ കരുണ അനുഭവപ്പെടുന്നു. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനം കർത്താവിൽനിന്നു ജീവജലമായ പരിശുദ്ധാർപ്പിയെ സ്വീകരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ വിശുദ്ധവും ദൈവത്തിനു പ്രീതികരവുമായ സജീവബലിയായി അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവർ യഥാർത്ഥ ദൈവാരാധന നിർവഹിക്കേണ്ടത്. ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്ക

പ്പെട്ടവർ പുലർത്തേണ്ട ജീവിതശൈലിയെക്കുറിച്ചാണ് പൗലോ സ്ത്രീഹാ പഠിപ്പിക്കുന്നത് (റോമാ 12:1-11).

ഉത്പ 16:6-16. C C C- 72, 422, 705, 762, 2115.

ജോഷ 9:16-27. C C C- 839, 2433, 2434.

റോമാ 12:1-11. C C C- 1142, 1454, 1971, 2031, 2520, 2826.

യോഹ 7: 37-39, 8:12-20. C C C- 690, 1287, 2466, 2561 .

നോബ് ആറാം ഞായർ

ലോത്തിനെയും കുടുംബത്തെയും ദൈവം മരണശിക്ഷയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നു (ഉത്പ 19:15-26). അവിടുന്ന് ഇസ്രായേൽജനത്തിന് വാഗ്ദത്തദേശം നൽകി; അവർക്കു സ്വസ്ഥത നൽകി ശത്രുക്കളിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചു (ജോഷ 21:43-22:5). മിശിഹായോടു വിശ്വസ്തത പുലർത്തി സ്വരം ശ്രവിച്ചു പിന്തുടരുന്നവരെ നല്ലിടയൻ പരിപാലിക്കുന്നു. ഈശോയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ എന്ന നിലയിൽ നമ്മൾ അന്വേഷിക്കേണ്ടതു ദൈവരാജ്യമാണ്. നീതിയും സമാധാനവും പരിശുദ്ധാരുപിയിലുള്ള സന്തോഷവുമാണ് ദൈവരാജ്യം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത്. മിശിഹായെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവൻ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ ഈ ഫലങ്ങൾക്ക് അർഹനായിത്തീരുന്നു (റോമാ 14:13-23). നല്ല ഇടയനായ മിശിഹായുടെ ആടുകൾ അവന്റെ സ്വരം ശ്രവിക്കുന്നു. ഈ ആടുകൾക്കു ജീവനുണ്ടാകാൻ വേണ്ടി ഈശോ സ്വജീവനർപ്പിക്കുന്നു (യോഹ 10:11-18).

ഉത്പ 19:15-26. C C C - 332, 1472, 1829, 2357, 2447.

ജോഷ 21:43-22:5. C C C -1967, 1968, 1984, 2101, 2410.

റോമാ 14:13-23. C C C - 1789, 1807, 2304, 2819.

യോഹ 10:11-18. C C C - 588, 606, 613, 754, 764, 2158.

നോമ്പ് ഏഴാം ഞായർ (ഓശാന ഞായർ)

ഈശോയുടെ ആഘോഷപൂർവമായ ജറുസലേം പ്രവേശമാണ് ഓശാന ഞായരാഴ്ച നമ്മൾ അനുസ്മരിക്കുന്നത്. പെസഹാ രഹസ്യത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണവേദിയായ ജറുസലേമിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം കർത്താവിന്റെ മഹത്തീകരണത്തിന്റെ തുടക്കം കുറിക്കുന്നു. യൂദായിൽനിന്ന് ഉദിച്ചുയരുന്ന ഇസ്രായേലിന്റെ മഹത്ത്വം ഇസ്രായേലിനു രക്ഷ നൽകാനായി ജറുസലേമിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്ന കർത്താവിന്റെ പ്രതിരൂപമാണ് (ഉത്പ 49:8-12,22-26). മിശിഹായുടെ ജറുസലേം പ്രവേശത്തിന്റെ പ്രവചനം തന്നെയാണ് സഖറിയായുടെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു നമ്മൾ ശ്രവിക്കുന്നത് (സഖ 9:9-12). ഒലിവുവൃക്ഷത്തോട് ഒട്ടിച്ചുചേർക്കപ്പെടുന്ന ശാഖയ്ക്കും ഒലിവുവൃക്ഷത്തോടൊപ്പം ജീവനും വളർച്ചയുമുണ്ടാകുന്നു. ഈശോമിശിഹായാകുന്ന ഒലിവുമരത്തോട് ഒട്ടിച്ചുചേർക്കപ്പെടുന്ന കാട്ടൊലിവിന്റെ ശാഖകളാണു നമ്മൾ. ഈശോയോടു താദാത്മ്യപ്പെട്ടുള്ള ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതീകാത്മകമായ പ്രഘോഷണമാണ് ഒലിവുകമ്പുകൾ ഏന്തിയുള്ള ജനത്തിന്റെ ഓശാനവിളികൾ (റോമാ 11:13-24). പെസഹാ രഹസ്യത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണത്തിനായി ജറുസലേമിലെത്തുന്ന മിശിഹാ, പ്രാർത്ഥനാലയമാകേണ്ട ദൈവഭവനത്തെ ലോകവ്യഗ്രതകളുടെ ഭാഗമാക്കിത്തീർക്കുന്നവരെ തിരുത്തുന്നു (മത്താ 21:1-17). യഥാർത്ഥ ദൈവാലയമായ ഈശോയുടെ ആഗമനത്തോടെ ഭൗമികജറുസലേം ദൈവാലയത്തിന്റെ പ്രസക്തി നഷ്ടമായി. പീഡാനുഭവ-മരണോത്ഥാനങ്ങളിലൂടെയാണ് ഈശോ യഥാർത്ഥ ദൈവാലയമായി ഭവിക്കുന്നത്.

ഉത്പ 49:8-12, 22-26. C C C-55, 122, 169, 269, 489, 1095.

സഖ 9:9-12. C C C- 218, 436, 439, 559, 727.

റോമാ 11:13-24. C C C- 610, 613, 752, 1328, 1356, 2178.

മത്താ 21: 1-17. C C C- 559, 560, 584, 2610.

ഉയിർപ്പുകാലം

ഉയിർപ്പ് ഒന്നാം ഞായർ

മിശിഹായുടെ പരസ്യജീവിതത്തിലും മരണത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും അവിടുത്തെ അടുത്തനുഗമിച്ച മഗ്ദലേന മറിയത്തിന് തിരുവുമ്മാനത്തിന്റെ പ്രഥമ സാക്ഷിയാകാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു. മറ്റുള്ളവരെ ഈ ഉത്ഥാനാനുഭവത്തിലേക്ക് ആനയിക്കാനും അവർക്കു സാധിച്ചു (യോഹ 20:1-18). സെഹിയോനെ ദൈവം മഹത്വപ്പെടുത്തുമെന്നതിന്റെ പ്രവചനമാണ് ഏശയ്യാ നൽകുന്നത്. ജറുസലേമിന്റെമേൽ കർത്താവിന്റെ മഹത്വം ഉദിച്ചുവെന്ന പ്രസ്താവന ഈശോയുടെ ഉത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമായി കാണണം (ഏശ 60:1-7). ജീവനെടുക്കുന്നതും കൊടുക്കുന്നതും കർത്താവാണ്; അവിടുന്ന് പാതാളത്തിലേക്ക് ഇറക്കുകയും അവിടെ നിന്ന് കയറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈശോയുടെ മരണവും ഉത്ഥാനവും ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമാണ് (1 സാമു 2:1-10). ക്രൈസ്തവജീവിതം ഈശോമിശിഹായുടെ മരണത്തിലും ഉത്ഥാനത്തിലുമുള്ള ഐക്യപ്പെടലാണ്. മാമ്മോദീസായിലൂടെ ഈശോയുടെ മരണത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും ഉത്ഥാനത്തിലും നമ്മൾ പങ്കുചേരുന്നു (റോമാ 6:1-14).

- ഏശ 60:1-7. C C C- 268, 992, 993.
- 1 സാമു 2: 1 -10. C C - 275, 2115.
- റോമാ 6:1 1 -10 C C C- 153, 1810, 2004, 2011.
- യോഹ 20: 1 -18. C C C- 640, 641, 654, 659, 660.

ഉയിർപ്പ് രണ്ടാം ഞായർ

കർത്താവും ദൈവവുമായവൻ നമ്മെ പരിപാലിച്ചു നയിക്കുന്നു എന്നത് ഇസ്രായേലിന്റെ വിശ്വാസമായിരുന്നു (ഏശ 55:4

-13). കർത്താവായ ഈശോയുടെ ഉത്ഥാനത്തിനു ശക്തിയോടെ സാക്ഷ്യം നൽകിയവരുടെമേൽ വലിയ കൃപയുണ്ടായിരുന്നു. ഉത്ഥിതനായ കർത്താവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ കർത്താവിൽ സമ്പൂർണ്ണശരണമർപ്പിച്ചു ജീവിക്കുന്നു (ശ്ലീഹ 4:32-37). കർത്താവായ മിശിഹാ അന്ധകാരത്തിന്റെ ആധിപത്യത്തിൽനിന്നു നമ്മെ വിമോചിപ്പിച്ച് രക്ഷയും പാപമോചനവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. സഭയാകുന്ന ശരീരത്തിന്റെ ശിരസ്സായ അവൻ എല്ലാറ്റിന്റെയും ആരംഭവും മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള ആദ്യജാതനുമാണ് (കൊളോ 1:12-10). ഉത്ഥിതനെ കണ്ടുമുട്ടുന്ന തോമാശ്ലീഹാ അവിടുത്തെ തന്റെ കർത്താവും ദൈവവുമായി പ്രഘോഷിക്കുന്നു. ഈശോയിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന സുവിശേഷതയാണ് തോമാശ്ലീഹായുടെ ഈ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനം (യോഹ 20:19-29).

- ഏഴ 55:4-13. C C C -306, 307, 321, 323.
- ശ്ലീഹ 4:32-37. C C C -108, 178, 952, 995, 2790.
- കൊളോ 1:12-20. C C C-381, 517, 1250, 1701, 2520, 2839, 2641.
- യോഹ 20:19-29. C C C -575, 643, 659, 858, 1087, 1485.

ഉയിർപ്പ് മൂന്നാം ഞായർ

വഴിയും സത്യവും ജീവനുമായ മിശിഹാ നമുക്കായി സ്വർഗത്തിൽ വാസസ്ഥാനമൊരുക്കുന്നു. പിതാവും പുത്രനും തമ്മിലുള്ള ഗാഢബന്ധത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ, ദൈവവുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയിൽ വസിക്കാനും സ്വർഗോന്മുഖമായി ജീവിക്കുവാനുമുള്ള ആഹ്വാനം ഉയിർപ്പുകാലത്തെ മൂന്നാമത്തെ ഞായറാഴ്ചയിലെ സുവിശേഷത്തിലൂടെ നമുക്കു നൽകപ്പെടുന്നു (യോഹ 14:1-14). കർത്താവിന്റെ ഹിതം അനുവർത്തിക്കുകയും അവിടുത്തെ ഉടമ്പടിയോടു വിശ്വസ്തത പുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് കർത്താവ് രക്ഷ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു (ഏഴ 56:1-7). ഈശോയിൽ

വിശ്വസിക്കുന്നവർ നശിപ്പിക്കപ്പെടാനാകാത്ത ദൈവികമാർഗത്തിൽ ചരിക്കുന്നവരാണ് (ശ്ലീഹ 5:34-42). മിശിഹായിൽ ദത്തു പുത്രരായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവർ അവിടുത്തെ കൃപയുടെ സമ്പന്നതയ്ക്കൊത്ത് അവന്റെ രക്തം വഴിയുള്ള വീണ്ടെടുപ്പും അപരാധങ്ങളുടെ മോചനവും കൈവരിക്കുന്നു (എഫേ 1:3-14).

- ഏശ 56:1-7. C C C- 119, 840, 2037, 2419, .
- ശ്ലീഹ 5:34-42. C C C- 425, 432, 542, 787, 1816.
- എഫേ 1:1-14. C C C- 52, 257, 492, 796, 1077, 2627, 2641.
- യോഹ 14:1-14. C C C- 151, 459, 661, 1025, 2795.

ഉയിർപ്പ് നാലാം ഞായർ

ഈശോയുടെ പീഡാസഹനവും മരണവും അവിടുത്തെ ശിഷ്യർക്കു ദുഃഖഹേതുവാണ്. എന്നാൽ അവിടുന്ന് മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർക്കുന്നതിലൂടെയും പരിശുദ്ധാരുപിയെ ദാനം ചെയ്യുന്നതിലൂടെയും അവർ സന്തോഷഭരിതരാകും (യോഹ 16:16-24). ഇസ്രായേലിനോട് എന്നെന്നും കരുണ കാണിക്കുന്ന കർത്താവ് അവരെ തന്റെ ഉള്ളംകൈയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (ഏശ 49:13-23). ഈശോയിൽ വിശ്വസിച്ചു സ്നാനമേല്ക്കുന്നവർ പരിശുദ്ധാരുപിയെ കൈക്കൊള്ളുന്നു; അവിടുത്തെ വചനത്തിന്റെ പ്രഘോഷകരായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു (ശ്ലീഹ 8:14-25). കരുണാ സമ്പന്നനായ ദൈവം അവിടുത്തെ വലിയ സ്നേഹത്താൽ മിശിഹായോടുകൂടെ നമ്മെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു (എഫേ 2:1-7).

- ഏശ 49:13-23. C C C- 219, 239, 370.
- ശ്ലീഹ 8:14-25. C C C- 699, 1226, 1288, 1315, 2121.
- എഫേ 2:1-7. C C C- 158, 211, 272, 648, 669, 753, 2632.
- യോഹ 16:16-24. C C C- 661, 1808, 2615, 2795, 2815.

ഉയിർപ്പ് അഞ്ചാം ഞായർ

ഉത്ഥാനശേഷവും തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരോടൊപ്പം വസിച്ചുകൊണ്ട് കരുതലോടെ പരിപാലിക്കുന്ന ഈശോയെയാണ് ഇന്നത്തെ സുവിശേഷത്തിൽ നമ്മൾ കണ്ടുമുട്ടുന്നത്. അവരുടെ അദ്ധ്വാനത്തിനു ഫലമുണ്ടാകാൻ ഈശോ വഴിയൊരുക്കുന്നു; ഒരമ്മയെപ്പോലെ അവിടുന്ന് അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാതലൊരുക്കുന്നു (യോഹ 21:1-14). ഉത്ഥിതനായ കർത്താവ് നമ്മുടെയിടയിൽ സന്നിഹിതനായി നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി വിരുന്നൊരുക്കുന്ന പരിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയുടെ പ്രതിരൂപമായി ഈശോ ഒരുക്കിയ പ്രാതലിനെ മനസ്സിലാക്കാം. ഇത്തരം വിരുന്നു ശുശ്രൂഷകളെ അവഗണിക്കരുതെന്ന് ഹെബ്രായ ലേഖനം 10:25 നമ്മെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. ഇസ്രായേലിനെ പരിപാലിച്ചു വഴി നടത്തുന്ന കർത്താവ്, അവർക്കു വഴിയൊരുക്കുകയും അവരുടെ വിശപ്പും ദാഹവും അകറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു (ഏശ 49:7-13). പരസ്യജീവിതകാലത്ത് ശ്ലീഹന്മാരെ വിളിച്ചതു പോലെതന്നെ കർത്താവ് തന്റെ ഉത്ഥാനശേഷം വി. പൗലോസിനെ വിളിക്കുകയും നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (ശ്ലീഹ 9:1-9). ഉത്ഥിതനായ മിശിഹാ തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കായി തുറന്നിരിക്കുന്ന പുതിയ മാർഗം, തന്റെ ശരീരമാകുന്ന തിരശ്ശീലയിലൂടെ തുറന്നുതന്ന സജീവവും നവീനവുമായ പാതയാണ് (ഹെബ്രായ 10:19-25).

- ഏശ 49:7-13. C C C- 218, 219, 238, 2085.
- ശ്ലീഹ 9:1-19. C C C- 432, 598, 639, 823.
- ഹെബ്രായ 10:19-25. C C C- 679, 1137, 2178, 2778, 2826.
- യോഹ 21:1-14. C C C- 448, 645, 659,1166.

ഉയിർപ്പ് ആറാം ഞായർ

പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിൽ ദൈവം ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യരും ഒന്നായിത്തീരണമെന്നതാണ് ഈശോയുടെ അഭീ

ഷ്ടം. പിതാവ് പുത്രനിലും പുത്രൻ പിതാവിലും ആയിരിക്കുന്ന തുപോലെ മനുഷ്യമക്കൾ ദൈവത്തിലും ദൈവം മനുഷ്യരിലും വസിക്കുന്ന കൂട്ടായ്മ സംജാതമാകട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു (യോഹ 17:20-26). ഈശോയുടെ ശരീരത്തിലൂടെയാണ് ഈ കൂട്ടായ്മ സാധ്യമാകുന്നത്. അവന്റെ ശരീരത്തിൽ എല്ലാ വരും ഒന്നായിത്തീരുന്നു; ശത്രുതയുടെ മതിലുകൾ ഇല്ലാതാകുന്നു (എഫേ 2:11-22). ഈശോമിശിഹാ തന്റെ പീഡാസഹന മരണോത്ഥാനത്തിലൂടെ നേടിയ രക്ഷയെക്കുറിച്ചാണ് ഏശയ്യായുടെ പ്രവചനത്തിൽ നമ്മൾ കാണുന്നത് (ഏശ 52:7-12). ഈശോമിശിഹാ നേടിയ രക്ഷ യഹൂദർക്കു മാത്രമല്ല, എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണ് (ശ്ലീഹ 10:9-16). ഈശോയുടെ ഉത്ഥാനത്തോടെ പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ നവീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ശുദ്ധമെന്നോ അശുദ്ധമെന്നോ ഉള്ള വേർതിരിവുകൾ ഇല്ലാതാകുന്നു. സർവ പ്രപഞ്ചവും മിശിഹായാൽ വിശുദ്ധീകൃതമായി.

- ഏശ 52:7-12. C C C- 55, 122, 169, 489, 1092, 1095.
- ശ്ലീഹ 10:9-16. C C C- 334, 442, 554, 881.
- എഫേ 2:11-22. C C C- 211, 654, 756, 797, 1003, 2796, 2305.
- യോഹ 17:20-26. C C C- 217, 589, 611, 729, 2604, 2746, 2758.

ഉയിർപ്പ് ഏഴാം ഞായർ

ലോകമെങ്ങും പോയി എല്ലാ സൃഷ്ടികളോടും രക്ഷയുടെ സർവ്വാര്ത്ത പ്രഘോഷിക്കുവാനും രക്ഷയുടെ മാമ്മോദീസാ നൽകു വാനും ഈശോ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു (മർക്കോ 16:16-20). ഈശോമിശിഹാ കർത്താവാണെന്ന് ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനായി എല്ലാ നാവുകളും ഏറ്റുപറയണം (ഫിലി 2:1-11). കർത്താവിന്റെ സന്ദേശം അറിയിക്കുന്നതിനായി ഏശയ്യായെ ദൈവം വിശുദ്ധീകരിച്ച് അയയ്ക്കുന്നു (ഏശ 6:1-13). കർത്താവിന്റെ

ഉത്ഥാനത്തിനു സാക്ഷിയായിരിക്കാൻവേണ്ടി യൂദാസിനു പകരം മത്തിയാസ് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നു (ശ്ലീഹ 1:15-26). ഈശോയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ അവനിലൂടെ പൂർത്തിയായ രക്ഷയുടെ സർവ്വാർത്ഥ മറ്റൊരാളാവരോടും പ്രഘോഷിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണെന്ന് ഈ വായനകൾ നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ഏശ 6:1-13. C C C- 208, 332, 712, 1137, 1138, 2584, 2809.

ശ്ലീഹ 1:15-26. C C C- 523, 535, 642, 881, 995.

ഫിലി 2: 1-11. C C C- 461, 520, 1694, 1850, 2635, 2641, 2842.

മർക്കോ 16:14-20. C C C- 183, 645, 1223, 1257, 1507.

ശ്ലീഹാക്കാലം

ശ്ലീഹാ ഒന്നാം ഞായർ (പന്തക്കുസ്താത്തിരുനാൾ)

പരിശുദ്ധാരുപിയുടെ ആഗമനത്തോടെ ഈശോയുടെ ശിഷ്യന്മാർ മിശിഹായുടെ സഭയായി രൂപംകൊള്ളുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തജനമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ഇസ്രായേൽ പുതിയ നിയമ ദൈവജനമായ സഭയുടെ പ്രതിരൂപമാണ് (പുറ 19:1-9). സീനായ് മലയിൽവെച്ചു ദൈവം നിയമവും ഉടമ്പടിയും ഇസ്രായേലിനു നൽകിയതിനെ യഹൂദർ പന്തക്കുസ്താത്തിരുനാളിൽ അനുസ്മരിച്ചിരുന്നു. പരിശുദ്ധാരുഹായുടെ ആഗമനം തിരുസഭയുടെ ജന്മം കുറിക്കുന്നു. സീനായ് മലയിൽവെച്ച് ദൈവം ഉടമ്പടിയുടെ ഭാഗമായി ഇസ്രായേലിനു നിയമം നൽകി; പന്തക്കുസ്താദിനത്തിൽ ദൈവം പുതിയനിയമം തന്നെയായ പരിശുദ്ധാരുഹായെ ശ്ലീഹന്മാർക്കു നൽകി. മിശിഹായുടെ ശിഷ്യരിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് എങ്ങനെ പ്രവർത്തനിരതനാകുന്നു എന്നു സുവിശേഷം വ്യക്തമാക്കുന്നു (യോഹ 16:5-15). പന്തക്കുസ്താദിനത്തിൽ ശ്ലീഹന്മാരുടെമേൽ റൂഹാ എഴുന്നള്ളി

വരുന്ന തിന്റെ വിവരണമാണു ശ്ലീഹ 2:1-13 ൽ കാണുന്നത്. പരിശുദ്ധ റൂഹാ വിശ്വാസികൾക്കു നൽകുന്ന ദാനങ്ങൾ ഏവയെന്നു 1 കോറി 12:1-11 പഠിപ്പിക്കുന്നു.

- പുറ 19:1-9. C C C- 35, 50, 68, 218, 2060.
- ശ്ലീഹ 2:1-13. C C C- 260, 438, 584, 597, 601, 612, 674.
- 1 കോറി 12:1-11. C C C- 163, 314, 735, 773, 800, 1508, 2519.
- യോഹ 16:5-15. C C C- 544, 737, 1286, 1302, 1303.

ശ്ലീഹാ രണ്ടാം ഞായർ

അനുതപിക്കുന്ന പാപിനിക്ക് ഈശോയിലൂടെ ദൈവത്തിന്റെ കരുണ ലഭിക്കുന്നു (ലൂക്കാ 7:36-50). തന്റെ ജനത്തോട് അളവറു കാരുണ്യം കാണിക്കുന്ന ദൈവത്തെയാണ് പ്രവാചകൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് (ജോയേ 2:18-26). ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യം ഈശോയുടെ നാമത്തിൽ ശ്ലീഹന്മാരിലൂടെ ജന്മനാ മുടന്തനായ മനുഷ്യനു നൽകപ്പെടുന്നു. ഈശോയുടെ നാമത്തിൽ പഠിപ്പിക്കുകയോ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്ന് യഹൂദാധികാരികളിൽ നിന്നു വിലക്കുണ്ടായിട്ടും കർത്താവിനെ പ്രഘോഷിക്കാതിരിക്കാൻ തങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ലെന്ന് ശ്ലീഹന്മാർ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു (ശ്ലീഹ 4:8-22). കർത്താവിന്റെ കരുണയാൽ കഴുകപ്പെട്ടവരായ വിശ്വാസികൾ മറ്റുള്ളവരോടു കരുണ കാണിച്ചുകൊണ്ട് അവർക്കിടയിലുണ്ടാകുന്ന അതിക്രമങ്ങൾ പൊറുക്കുവാനും വ്യവഹാരങ്ങൾ അവർക്കിടയിൽ തന്നെ പരിഹരിക്കാനും തയ്യാറാകണം (1 കോറി 6:1-11).

- ജോയേ 2:18-26. C C C- 307, 321, 323, 1829, 2447.
- ശ്ലീഹ 4:8-22. C C C- 425, 432, 452, 597, 756, 1507, 2040.
- 1 കോറി 6:1-11. C C C- 129, 608, 823, 1852, 2357, 2380, 2450.
- ലൂക്കാ 7:36-50. C C C- 575, 588, 1441, 2616, 2712.

ശ്ലീഹാ മൂന്നാം ഞായർ

യഹൂദനെന്നോ സമറായനെന്നോ നോക്കാതെ, കള്ളന്മാരുടെ ആക്രമണത്തിന് ഇരയായി മുറിവേറ്റുകിടന്ന യഹൂദനോടു കരുണകാണിക്കാൻ സമറായൻ തയ്യാറായി (ലൂക്കാ 10:25-37). ഇസ്രായേലിനുവേണ്ടി ദൈവം വാസസ്ഥാനം നിശ്ചയിച്ചു നൽകുന്നത് അവിടുത്തെ പരിപാലനയുടെ ഭാഗമായാണ് (നിയ 1:5-8). ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും കരുണയും വിസ്മരിച്ചു പെരുമാറുന്ന ഇസ്രായേൽ കർത്താവിനെ പരിത്യജിക്കുകയും തിന്മയിൽ തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു (ഏശ 1:1-9). ദൈവത്തിൽനിന്നു ദാനം സ്വീകരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ മറ്റുള്ളവർക്ക് അതു പങ്കുവെച്ചു കൊടുക്കുന്നു. ഇത്തരമൊരു പങ്കുവയ്ക്കലാണ് ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർക്കിടയിലുണ്ടാകേണ്ടത്. സ്വയം മരന്നുള്ള ആത്മദാനമാണ് വിവാഹബന്ധത്തിൽ ദൈവം അഭിലഷിക്കുന്നത് (1 കോറി 7:1-7).

- നിയ 1:5-8. C C C- 2069, 2101, 2147, 2410.
- ഏശ 1:1-9. C C C- 385, 403, 762, 1293, 1707.
- 1 കോറി 7:1-7. C C C- 1604, 1643, 1823, 1825, 2063.
- ലൂക്കാ 10:25-37. C C C- 733, 1293, 2083, 2196, 2822.

ശ്ലീഹാ നാലാം ഞായർ

പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നയിക്കപ്പെടുന്ന സഭയുടെ ലക്ഷ്യം നിത്യജീവനാണ്. നീതിയും നന്മയും നിറഞ്ഞ വിശുദ്ധിയുള്ള ജീവിതത്തിലൂടെ മാത്രമേ നിത്യജീവൻ അവകാശമാക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂവെന്ന് ഇന്നത്തെ വചനങ്ങൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ശിഷ്യസമൂഹത്തിനാവശ്യമായ ജീവിതസവിശേഷതകളെക്കുറിച്ചാണ് ലൂക്കാ സുവിശേഷകൻ ഈശോയുടെ സമതലപ്രഭാഷ

ണത്തിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. മാതൃവാത്സല്യം നിറഞ്ഞ ദൈവത്തിന്റെ കരുണയുള്ള മക്കളുടെ സുവിശേഷതകളോടെ ശത്രുസ്നേഹവും തിരിച്ചുകിട്ടുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയില്ലാതെ വായ്പ കൊടുക്കുന്നതും ദാനം ചെയ്യുന്നതും ക്രിസ്തുശിഷ്യന്റെ മുഖമുദ്രകളാണ് (ലൂക്കാ 6:27-36). വാഗ്ദത്തനാട്ടിലേക്കുള്ള ഇസ്രായേൽ ജനത്തിന്റെ യാത്രയിൽ അവർ കരുതി വയ്ക്കേണ്ട നന്മകളെ നിയമാവർത്തനം 1:16-27 വാക്യങ്ങളിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ജനങ്ങളിൽനിന്ന് മോശ തെരഞ്ഞെടുത്ത ന്യായാധിപന്മാരോട് നീതിയിൽ വർത്തിക്കുവാനും, പക്ഷപാതമില്ലാതെ ചെറിയവനെയും വലിയവനെയും കേൾക്കാനും നിയമം അനുശാസിക്കുന്നു. ഇത് നിത്യജീവനിലേക്കുള്ള കാൽവയ്പ്പാണ്. പ്രവാചകനിലൂടെ ജീവന്റെ പ്രവേശനത്തിന് ആവശ്യമായത് ബലിയർപ്പണമല്ല, മറിച്ച് നന്മയും, നീതിയും, അനാഥരോടും വിധവകളോടുമുള്ള പരിഗണനയുമാണെന്ന് സഭ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ വസ്ത്രമല്ല ഹൃദയമാണ് കീറേണ്ടത്. ഇതിലൂടെ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ അനുഭവത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു (ഏശ:1:10-20). ഇത് അനശ്വരമായ കിരീടത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള നമ്മുടെ യാത്രയുടെ ഭാഗമാണ്. ഇവിടെ സ്വയം ചെറുതാകുന്ന മനോഭാവം, വിജാതീയരെ നേടേണ്ടതിന് വിജാതീയരെപ്പോലെയും, അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവരെ നേടേണ്ടതിന് അവരെപ്പോലെയും ആകുന്ന മനോഭാവം. ഇത് നീതിയും നന്മയും നിറഞ്ഞ വിശുദ്ധിയുടെ ജീവിതമാണ് (1 കോറി 9:19-27).

നിയ 1:16-18. C C C- 1041, 2477.

ഏശ 1:10-20. C C C- 1430, 1435, 2100.

1 കോറി 9:19-27. C C C- 24, 500, 876, 2122.

ലൂക്കാ 6:27-36. C C C- 1458, 1789, 1970, 1972, 2842, 2844.

ശ്ലീഹാ അഞ്ചാം ഞായർ

ദൈവരാജ്യപ്രവേശനത്തിന് അവശ്യം വേണ്ട രണ്ടാമത്തെ വസ്തുതയാണ് ദൈവാശ്രയബോധം. ശത്രുക്കളെപ്പോലും സ്നേഹിച്ച് കരുണയുടെ വക്താക്കളായി രൂപാന്തരപ്പെട്ട സമൂഹം ദൈവാശ്രയബോധത്തിലേക്ക് തങ്ങളുടെ ജീവിതങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തണം. എന്ത് ഭക്ഷിക്കും എന്ന് ജീവനെക്കുറിച്ചോ, എന്ത് ധരിക്കും എന്ന് ശരീരത്തെക്കുറിച്ചോ ആകുലപ്പെടേണ്ട, എല്ലാം പരിപാലനയുടെ ദൈവം ക്രമീകരിക്കും. തന്റെ ശക്തിയിൽമാത്രം ആശ്രയിക്കുന്ന ധനികന്, വിളവ് സമൃദ്ധമായപ്പോൾ അറപ്പുര പൊളിച്ചുപണിതവന് നൽകുന്ന ശക്തമായ താക്കീതുകൾ ഈ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥഭാഗം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. സ്വന്തം ശക്തിയല്ല, ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനയാണ് നമ്മുടെ ജീവിതയാത്രയുടെ ആധാരം. മരുഭൂമിയിലെ യാതനകളെക്കുറിച്ച് പരിഭവം പറഞ്ഞ ഇസ്രായേൽ ജനതയോട് ദൈവത്തിന്റെ ശക്തമായ പരിപാലനയുടെ ചിത്രം മോശ അവതരിപ്പിക്കുന്നു (നിയ 1:23-46). പിതാവ് പുത്രനെ എന്നപോലെ ദൈവം ജനത്തെ വഹിച്ചു (നിയ 1:31); കൂടാതെ സന്താനം സ്ഥലം അന്വേഷിച്ച് അവർക്ക് മുമ്പേ ദൈവം നടന്നു; പകൽ മേഘസ്തംഭവും രാത്രി അഗ്നി തൂണുമായി ദൈവം ജനത്തെ പരിപാലിച്ചു. എന്നാൽ ഈ പരിപാലന വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് തന്നിഷ്ടം നടന്ന ജനത്തിന് കടുത്ത ശിക്ഷകർത്താവ് നൽകുന്നു - അവർ ഈ രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. ജനത്തിന്റെ അഹങ്കാരവും സ്വാർത്ഥതയും പുണ്യനഗരമായ ജെറുസലേമിനെ അശുദ്ധമാക്കി (ഏശ 1:21-24). അനീതിയും അധർമ്മവും കൊടികുത്തി വാഴുന്ന ജെറുസലേമിനെ പുനരുദ്ധരിക്കുവാൻ ദൈവം തീരുമാനമെടുത്തു. ധനികനായ കൃഷിക്കാരന്റെ ഉപമയിൽ എന്നപോലെ സ്വന്തം കഴിവിൽ ആശ്രയിക്കുന്ന ജനത്തിന് ജീവിതം നഷ്ടമാകുന്ന അനുഭവം. ഇപ്രകാരമുള്ള

ജെറുസലേമിനെ വിശ്വസ്തതയോടെ ദൈവം പരിപാലിക്കുന്നു; ശുദ്ധീകരിച്ച് മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു (ഏശ 1:25-31). ഇപ്രകാരം ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനം ദർശിച്ച ഒരു വ്യക്തിക്ക് അവശ്യം വേണ്ട ഗുണം ദൈവപരിപാലനയിലുള്ള ആശ്രയബോധമാണ്. എല്ലാ വരങ്ങളെക്കൊളും അതുല്യമായ സ്നേഹത്തിന്റെ വരത്തിനുവേണ്ടി തീക്ഷ്ണമായി ആഗ്രഹിക്കുവാൻ പൗലോസ് ശ്ലീഹനമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു (1 കോറി 14:1-12).

നിയ 1:33-46. C C C- 431, 1441.

ഏശ 1:21-31. C C C- 269, 1850.

1കോറി 14:1-12. C C C- 752, 799, 801, 951, 2003.

ലൂക്കാ 12: 22-34. C C C- 302, 303, 324, 2426, 2434, 2443.

ശ്ലീഹാ ആറാം ഞായർ

ദൈവപരിപാലനയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവന് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട സവിശേഷത ദൈവത്തിങ്കലേക്കുള്ള അവന്റെ യാത്രയാണ്. അനുതാപത്തോടെ ദൈവസന്നിധിയിലേക്കു കടന്നുവരുന്നവനെ ദൈവം ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല എന്ന് ഇന്നത്തെ വചനങ്ങൾ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയിലെ മാറ്റങ്ങൾ കണ്ട് ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും ദിശകളെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ കഴിയുന്ന മനുഷ്യന് എന്തുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ച് ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് തിരിയുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല? ഈ ലോകജീവിതത്തിലെ ദുരിതങ്ങളും ദുഃഖങ്ങളും നമുക്ക് പാഠമാകണം. അവ നമ്മുടെ തന്നെ ആത്മശോധനയുടെ വിഷയമാകണമെന്നും വചനം പഠിപ്പിക്കുന്നു (ലൂക്ക 13: 1-5). ഈ യാത്രയിൽ നാം എപ്രകാരം ആയിരിക്കണം എന്ന് വായനകൾ നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു.

1. കർത്താവിന്റെ കരുണാർദ്രമായ സ്നേഹം അനുഭവിച്ച ഇസ്രായേൽ ജനം ഉടമ്പടിയിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ദൈവഹിതം പൂർണ്ണമായി അനുഭവിക്കാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ് എന്ന് മോശ ജനത്തെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവകല്പനകൾ പാലിക്കുന്നതുവഴി ദൈവത്തോടു ചേർന്ന് നില്ക്കുവാനും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സ്വന്തമാക്കുവാനും നമുക്കു സാധിക്കും (നിയ 4:18)
2. നമ്മുടെ തീർത്ഥാടന വഴിയിൽ നമ്മുടെ മുമ്പിലും പിമ്പിലും അനേകരുണ്ട്. യഥാർത്ഥ ക്രൈസ്തവനെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള മാർഗ്ഗമായി വി. പൗലോസ് നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് അവന്റെ ജീവിതസാക്ഷ്യമാണ്. സകലവും ദൈവമഹത്വത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ സ്വന്തം സഹോദരൻ ഇടർച്ച വരുത്തുന്ന യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കരുതെന്ന് ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു (1കോറി 10: 23-31). ഇതിലൂടെ വിജാതീയർ പോലും ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം കാണുകയും അവനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യും (നിയ 4: 7).
3. ദൈവത്തിങ്കലേക്കുള്ള യാത്രയുടെ പരമമായ ലക്ഷ്യം മഹത്വത്തിന്റെ ഇടമായ ജറുസലേമാണ് (ഏശ 2: 1-5). ഇതിലേക്കാണ് എല്ലാ ജനതകളും ഒഴുകിയെത്തുന്നത്. ഇവിടെ നിന്നാണ് ദൈവികനിയമം കടന്നുവരുന്നത്. ഇവിടെ നിന്നാണ് സമാധാനത്തിന്റെ അരുവികൾ പുറപ്പെടുന്നത്. ഇപ്രകാരം അനുതാപത്തോടെ ദൈവസന്നിധിയിലേക്കു മടങ്ങിയെത്തുന്നവനു കരഗതമാകുന്ന നന്മയാണ് സമാധാനം.

നിയ 4:1-8. C C C- 1960, 1961, 2086.

ഏശ 2:1-5. C C C- 64, 762, 2317.

1 കോറി 10:23-31. C C C- 953, 1329, 1331, 1334, 1396, 1621.

ലൂക്കാ 12:57-13:5. C C C- 821, 1430, 1431, 1432, 1451, 1452.

ശ്ലീഹാ ഏഴാം ഞായർ

കടുകുമണിയുടെയും പുളിമാവിന്റെയും ഉപമകളിലൂടെ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിച്ചശേഷം, ദൈവരാജ്യപ്രവേശനത്തിന് എത്രമാത്രം സഹനം ആവശ്യമാണെന്ന് വി. ഗ്രന്ഥവായനകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ജറുസലേമിനെ ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള ഈശോയുടെ യാത്ര (ലൂക്ക 9:51) തുടരുന്ന ഭാഗമാണ് ഇത്. ഈ യാത്ര സഹനമരണഉത്ഥാനങ്ങളുടെ യാത്രയാണ്. അതിലേക്കാണ് ക്രിസ്തുശിഷ്യൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇടുങ്ങിയ വാതിലിലൂടെ മാത്രമേ ദൈവരാജ്യത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ വാതിൽ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് അകത്തുനിന്നും ഗൃഹനാഥനാണ്. താൻ അറിയുന്നവർക്കു മാത്രമേ ഈ വാതിൽ അദ്ദേഹം തുറന്നു കൊടുക്കുകയുള്ളൂ. കർത്താവിന്റെ വചനത്തെ ധിക്കരിക്കുന്നവരിൽ നിന്ന് ദൈവരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള ഈ വാതിൽ അടയ്ക്കപ്പെടും (ലൂക്ക 13: 24). ഇസ്രായേൽ ദൈവത്തിന്റെ മുന്തിരിത്തോപ്പാണ്. ദൈവം അവരെ സ്നേഹത്തോടെ, കരുതലോടെ പരിപാലിച്ചു. എന്നാൽ അത് കാട്ടുമുന്തിരിപ്പഴം നല്കി. ഇസ്രായേലിന്റെ പതനം ദൈവവചനത്തെ ധിക്കരിക്കുന്നവരോടു സമാനമാണ് (ഏശ 5:8-20). ജനത്തിന്റെ അനീതി, അധർമ്മികത ഇവയെല്ലാം ഇസ്രായേലിനെ അടിമത്തത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളായി മാറി (ഏശ 5:13). ഇത് ഇസ്രായേലിന്റെ പതനമാണ്. പാതാളത്തിന്റെ അതിർത്തി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് സീമാതീതമായി വായ് പിളർന്നിരിക്കുന്നു (ഏശ 5:140). ഇപ്രകാരമുള്ള ജനത്തിന്റെ തിരിച്ചുവരവാണ് കർത്താവ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത് (നിയ 4:10-14). കർത്താവിന്റെ കല്പനകളും ചട്ടങ്ങളും നിയമങ്ങളും അനുശാസനങ്ങളും പാലിക്കാൻ മോശ ജനത്തെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. ഇവയുടെ പാലനം വഴിയായി മോശ എപ്രകാരം ദൈവരാജ്യം ദർശിച്ചുവോ, അപ്രകാരം ദൈവമ

ഹൃദയത്തിലേക്ക് ഇസ്രായേൽ ജനം പ്രവേശിക്കുന്നു (നിയ 4:12). ഇത് സഭയുടെ ഉന്നമനത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള ജീവിതയാത്രയാണ്. പരസ്പരം സഹകരിച്ചും സഹായിച്ചും സഭകളെ ശക്തിപ്പെടുത്തിയും ദൈവജനം ഒരു കുട്ടായ്മയാണ് എന്ന അവബോധത്തിലേക്കു വളരണം എന്ന് വി. പൗലോസ് അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു (1 കോറി 16:1-14). ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയും ഇടുങ്ങിയ വാതിലൂടെ പ്രവേശിച്ച് സഭയുടെ മഹത്വീകരണത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ്.

നിയ 4:10-14. C C C- 57, 2056, 2129.

ഏശ 5:8-20. C C C- 387, 1472, 1949.

1 കോറി 16:1-14. C C C- 451, 671, 752, 823, 1130, 1269, 1351, 2849.

ലൂക്കാ 13:22-30. C C C- 124, 161, 169, 557, 585.

കൈത്താക്കാലം

കൈത്താ ഒന്നാം ഞായർ

പത്രണ്ടു ശ്ലീഹന്മാരുടെ തിരുന്നാളോടെയാണ് കൈത്താക്കാലം ആരംഭിക്കുന്നത്. ശ്ലീഹന്മാരുടെ സുവിശേഷപ്രഘോഷണവും മിശിഹായ്ക്ക് അവർ നൽകിയ സാക്ഷ്യവും വഴിയാണല്ലോ തിരുസഭയുടെ വിളവെടുപ്പുകാലത്തിനു തുടക്കമായത്. ഈ ശ്ലീഹന്മാർ കർത്താവിനെക്കുറിച്ചുള്ള തീക്ഷ്ണതയാൽ ജ്വലിച്ചിരുന്ന ഏലിയാ പ്രവാചകനെപ്പോലെയാണ്. തീക്ഷ്ണത നിമിത്തമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടത് (1 രാജാ 18:30-39). ദൈവതിരുമുഖിൽ പ്രവാചകനുണ്ടായിരുന്ന സ്വീകാര്യതയുടെ അടയാളങ്ങളായിരുന്നു അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതങ്ങൾ. ഇതുപോലെ ശ്ലീഹന്മാരുടെ കരങ്ങൾവഴിയും നിരവധി അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും സംഭവിച്ചു (ശ്ലീഹ 5:12-32).

സാബത്തിൽപ്പോലും രോഗശാന്തി നൽകിയ ഈശോ തന്നെയാണ് ശ്ലീഹന്മാർക്കു മാതൃക (ലൂക്കാ 14:1-6). എളിമയോടെ വർത്തിക്കേണ്ടതിന്റെയും തിരിച്ചുലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷകൂടാതെ ദരിദ്രരോടു പരിഗണന കാണിക്കേണ്ടതിന്റെയും ആവശ്യകതയെ കുറിച്ച് സുവിശേഷത്തിൽ ഈശോ പഠിപ്പിക്കുന്നു (ലൂക്കാ 14:7-14).

1 രാജാ 18:30-39. C C C- 696, 2582.

ശ്ലീഹ 5:12-32. C C C- 334, 450, 584, 597, 699, 2242, 2256.

1 കോറി 1:9-16. C C C- 953, 1252, 1939.

ലൂക്കാ 14:7-14. C C C- 575, 582, 588, 2443, 2462.

കൈത്താ രണ്ടാം ഞായർ

ദൈവം സവിശേഷമാംവിധം തിരഞ്ഞെടുത്തു സംരക്ഷിച്ച ഇസ്രായേൽജനത്തിന്റെ മഹാഭാഗ്യത്തെക്കുറിച്ചാണ് സൃഷ്ടിമൂലം ലൂള്ള ചരിത്രത്തിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് ഒന്നാം വായന പ്രതിപാദിക്കുന്നത് (നിയ 4:32-40).

കർത്താവിന്റെ ചട്ടങ്ങളും പ്രമാണങ്ങളും പാലിച്ചു ജീവിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത വ്യക്തമാക്കാനാണ്, പൂർവകാലം മുതലുള്ള ചരിത്രം ദൈവം അവരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്. കർത്താവ് വളർത്തിയ മനോഹരവും മഹനീയവുമായ ശാഖയാണ് കർത്താവിന്റെ ന്യായവിധിയെ അതിജീവിക്കുന്ന ശിഷ്ടഭാഗം. ജറുസലേമിൽ ഇപ്രകാരം ഒന്നിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുന്നവരുടെമേൽ കർത്താവിന്റെ മഹത്വമുണ്ടാകും എന്നു പ്രവാചകൻ അറിയിച്ചു (ഏശ 4:2-6). സീനായ് ഉടമ്പടി തേജോമയമായിരുന്നെങ്കിൽ, മിശിഹായിലൂടെയുള്ള നീതിമതകരണത്തിന്റെയും അവിടുന്ന് പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ആത്മാവിന്റെയും ശുശ്രൂഷ അതിനേക്കാൾ അധികം തേജോമയമായിരിക്കും എന്നാണ് പൗലോസ് ശ്ലീഹാ

സുവിശേഷപ്രഘോഷണ മാർഗരേഖ

സമർത്ഥിക്കുന്നത് (2 കോറി 3:4-12). ഈശോ ചുങ്കക്കാരെയും പാപികളെയും സ്വീകരിക്കുകയും അവരോടൊത്തു ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തതിലൂടെ പ്രകടമാക്കിയത് സ്വർഗീയപിതാവിന് അനുതപിക്കുന്ന പാപികളോടുള്ള കരുണാർദ്രമായ സ്നേഹമാണ് എന്നു വ്യക്തമാക്കാനാണ് അവിടുന്നു ധൂർത്തപുത്രന്റെ ഉപമ അരുളിച്ചെയ്തത് (ലൂക്കാ 15:11-32).

നിയ 4:32-40. C C C- 218, 707, 1961, 1962, 1980.

ഏശ 4:2-6. C C C- 33, 231, 385.

2 കോറി 3:4-12. C C C- 693, 702, 859, 1094, 1741.

ലൂക്കാ 15:11-32. C C C- 545, 589, 1423, 1468, 2795, 2839.

കൈത്താ മൂന്നാം ഞായർ

സീനായ് മലയിൽവെച്ച് ഇസ്രായേലുമായി ഉടമ്പടി ചെയ്ത ദൈവം വ്യവസ്ഥകളായി പത്തുപ്രമാണങ്ങൾ നൽകി. അതിൽ ആദ്യഭാഗമാണ് ഇന്നത്തെ ആദ്യവായനയുടെ വിഷയം. ദൈവമായ കർത്താവിന്റെ സ്ഥാനം മറ്റാർക്കും നൽകരുത് എന്നതാണ് ഒന്നാം പ്രമാണം. അടിമത്തത്തിന്റെ ഭവനമായ ഈജിപ്തിൽനിന്ന് അവരെ വിമോചിപ്പിച്ച ദൈവം അവിടുന്നാണല്ലോ. അവിടുത്തെ അംഗീകരിക്കാത്തവർക്കു ലഭിക്കാനിരിക്കുന്ന ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരോട് അവിടുന്നു കാണിക്കുന്ന കാരൂണ്യത്തിനാണ് ഊന്നൽ (നിയ 5:6-16). ഇസ്രായേൽ ജനത്തോടു ദൈവം കാണിച്ച സുവിശേഷ വാത്സല്യമാണ് മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഉപമയിലൂടെ പ്രവാചകനായ ഏശയ്യാ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. താൻ പ്രതീക്ഷിച്ച ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കാതിരുന്ന ജനത്തെ

ദൈവം ശിക്ഷിക്കുന്നതും അടിമത്തത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതുമാണ് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട മുന്തിരിത്തോട്ടം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് (ഏശ 5:1-7). പഴയനിയമ ഇസ്രായേലിനു സംഭവിച്ചതുപോലെ പുതിയനിയമ ഇസ്രായേലായ നമുക്കു സംഭവിക്കാതിരിക്കാൻ എന്തുചെയ്യണമെന്നാണ് പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നത്. ശരീരത്തിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും എല്ലാ അശുദ്ധിയിലും നിന്ന് നമ്മെത്തന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ദൈവഭയത്തിൽ വിശുദ്ധി പരിപൂർണ്ണമാക്കുകയും ചെയ്യാം (2 കോറി 7,1-11). ജന്മനാ അന്ധനായി ഒരുവൻ ജനിക്കുന്നത് ആരുടെയും പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയല്ല എന്ന് ഈശോ വ്യക്തമായി പഠിപ്പിക്കുന്നു (യോഹ 9:1-12, 35-38). ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായ ഈശോ അന്ധനു കാഴ്ച നല്കിക്കൊണ്ട് മിശിഹായെ തിരിച്ചറിയുവാൻ അവനെ പ്രാപ്തനാക്കുന്നു.

- നിയ 5:6-16. C C C- 431, 2057, 2059, 2060, 2189, 2196, 2247.
- ഏശ 5:1-7. C C C- 62, 218, 755, 2011.
- 2 കോറി 7:1-11. C C C- 13, 162, 857, 860.
- യോഹ 9:1-12, 35-38. C C C- 1151, 1504,1505, 2173.

കൈത്താ നാലാം ഞായർ

സീനായ് ഉടമ്പടിയുടെ വ്യവസ്ഥകളായ പത്തു പ്രമാണങ്ങളുടെ രണ്ടാം ഭാഗമാണ് ഇന്നത്തെ ആദ്യവായന (നിയ 5:16-24). ദൈവജനത്തിനു സഹമനുഷ്യരോടുണ്ടാകേണ്ട ബന്ധത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഈ ഭാഗത്തു പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. മാതാപിതാക്കളെ ബഹുമാനിക്കണം എന്ന കല്പനയോടൊപ്പം മാത്രമാണ് അതു പാലിക്കുന്നവർക്കുള്ള പ്രതിഫലവും വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്; ദീർഘായുസ്സും ജീവിക്കുന്ന നാട്ടിൽ നന്മയും. ഈ പ്രമാണം പാലിക്കുന്നതിൽ ഫരിസേയരും നിയമജ്ഞരും കാണിക്കുന്ന

സുവിശേഷപ്രഘോഷണ മാർഗരേഖ

കാപട്യം ഈശോമിശിഹാ തുറന്നുകാണിക്കുന്നതു സുവിശേഷം രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട് (മർക്കോ 7:1-13). ദൈവമഹത്ത്വം ദർശിക്കാനും ദൈവത്തിന്റെ സ്വരം ശ്രവിക്കാനും ഭാഗ്യം ലഭിച്ചിട്ടും ഇസ്രായേൽ അവിടുത്തെ ഉടമ്പടിയോട് വിശ്വസ്തത പാലിച്ചില്ല. അതിനുള്ള ശിക്ഷയെന്നോണമാണ് അവിടുന്ന് അവരെ വിജാതീയർക്കു വിട്ടുകൊടുത്തത്. ഇസ്രായേൽജനം കർത്താവിനെ അന്വേഷിക്കുമെന്നും അവിടുത്തെ പക്കലേക്കു തിരിച്ചുവരുമെന്നും പ്രതീക്ഷിച്ചാണ് അവിടുന്ന് ഇതു ചെയ്തത്; പക്ഷേ, ജനം അതിനു തയ്യാറായില്ല (ഏശ 9:13-21). സ്വയം പ്രശംസിക്കുന്നവനല്ല, മറിച്ച് കർത്താവിനാൽ പ്രശംസിക്കപ്പെടുന്നവനാണ് സ്വീകാര്യൻ എന്നു പൗലോസ് ശ്ലീഹാ പഠിപ്പിക്കുന്നു (2 കോറി 10:12-18).

നിയ 5:16-24. C C C- 2056, 2058, 2196, 2247, 2330.

ഏശ 9:13-21. C C C- 277, 395, 412, 1850.

2 കോറി 10:12-18. C C C- 571, 1087, 1506.

മർക്കോ 7:1-13. C C C- 574, 581, 582, 2196, 2218, 2247.

കൈത്താ അഞ്ചാം ഞായർ

വിളവെടുപ്പിനുശേഷം (കൈത്താ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു വിളവെടുപ്പുകാലമാണല്ലോ) ഏഴാം മാസം പതിനഞ്ചാം ദിവസം മുതൽ ഒരാഴ്ചത്തേക്ക് കൂടാരത്തിരുനാൾ ആചരിക്കണമെന്നതു ദൈവകല്പനയാണ്. കൂടാരങ്ങളിൽ വസിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. ഈജിപ്തിലെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് ദൈവം വിമോചിപ്പിച്ച ജനം മരുഭൂമി യാത്രയ്ക്കിടയിൽ കൂടാരങ്ങളിൽ വസിച്ചത് തലമുറ തോറും അനുസ്മരിക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു ഈ തിരുനാൾ (ലേവ്യ 23:33-44). കർത്താവിന്റെ പ്രമാണങ്ങൾ മറന്ന്, വ്യാജത്തിലും

നൂണയിലും അഭയം തേടുന്നവർക്കുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മുന്നറിയിപ്പാണ് ഏഴുതൊട്ടായി നൽകുന്നത്. നീതിയെ അളവു ചരടും ധർമ്മനിഷ്ഠയെ തൂക്കുകൂട്ടയും ആക്കി അവിടുന്ന് ജനത്തെ വിധിക്കും (ഏഴ 28:14-22). സ്വന്തജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, ഈശോമിശിഹായിൽ വിശുദ്ധ ജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെല്ലാം പീഡിപ്പിക്കപ്പെടും എന്നു പൗലോസ് ശ്ലീഹാ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു (2 തിമോ 3:10-17). ദൈവനിവേശിത തിരുലിഖിതം പ്രബോധനത്തിനും ശാസനത്തിനും തെറ്റുതിരുത്തലിനും നീതിയിലുള്ള പരിശീലനത്തിനും ഉപകരിക്കുന്നു എന്നും ശ്ലീഹാ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. തന്റെ പടിവാതില്ക്കലുള്ള ദരിദ്രന്റെ വേദന കാണാനും സഹായിക്കാനുമുള്ള മനസ്സില്ലാതിരിക്കുന്നത് വലിയ ഉപേക്ഷയും ശിക്ഷാർഹമായ തിന്മയുമാണ് എന്ന് ഈശോ ഉപമയിലൂടെ പഠിപ്പിക്കുന്നു (ലൂക്കാ 16:19-31).

ലേവ്യ 23:33-44. C C C- 345, 347, 348, 2168, 2171.

ഏഴ 28:14-22. C C C- 1807, 2411, 2447.

2 കോറി 12:14-21. C C C- 2199, 2221, 2228, 2231, 2253, 2378.

ലൂക്കാ 16:19-31. C C C- 633, 1021, 1859, 2831, 2833, 2845.

കൈത്താ ആറാം ഞായർ

ദൈവം പരിശുദ്ധനായതുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ സ്വന്തജനമായ ഇസ്രായേലും പരിശുദ്ധരായിരിക്കണമെന്നു ദൈവം കല്പിക്കുന്നു (ലേവ്യ 19:1-14). ദൈവപ്രമാണങ്ങൾ അന്യൂനം പാലിച്ചുകൊണ്ടു മാത്രമേ - അതായത്, ദൈവത്തെയും സഹോദരനെയും സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടു മാത്രമേ - ഒരുവനു വിശുദ്ധജീവിതം നയിക്കാനാവൂ. ദരിദ്രർ (കർത്താവിന്റെ ദരിദ്രർ എന്നതുകൊണ്ട് പഴയനിയമം വിവക്ഷിക്കുന്നത് അനാഥരെയും വിധവകളെയും പരദേശികളെയുമാണ്) ഇസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധനിൽ

ആഹ്ലാദിക്കും എന്ന് ഏശയ്യാപ്രവാചകൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു (ഏശ 29:19-24). മിശിഹായുടെ സുവിശേഷം ഭരമേല്ക്കാൻ ദൈവത്താൽ യോഗ്യനായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടതിലുള്ള ആനന്ദത്തോടെ സുവിശേഷാനുസൃതമായ പെരുമാറ്റത്തിലൂടെ പൗലോസ്സ്ത്രീഹാ വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹത്തിനു മാതൃക നല്കുന്നു (1 തെസ 2:1-12). ശുദ്ധരാക്കപ്പെട്ട പത്തു കുഷ്ഠരോഗികളിൽനിന്ന് ഈശോ പ്രതീക്ഷിച്ച നന്ദിയുടെ മനോഭാവം നമോരോരുത്തരിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട് (ലൂക്കാ 17:11-19).

- ലേവ്യ 19:1-4,9-14. C C C- 2434, 2811.
- ഏശ 29:19-24. C C C- 368, 1431, 1451.
- 1 തെസ 2:1-12. C C C- 857, 860, 1087, 1506.
- ലൂക്കാ 17:11-19. C C C- 2562, 2563, 2738, 2741, 2629, 2745.

കൈത്താ ഏഴാം ഞായർ

നിന്നെപ്പോലെ നിന്റെ അയൽക്കാരനെയും സ്നേഹിക്കുക എന്ന കല്പനയുടെ പ്രായോഗിക മാനങ്ങളാണ് ഇന്നത്തെ ഒന്നാം വായനയിൽ വിശദീകരിക്കപ്പെടുന്നത് (ലേവ്യ 19:15-18). മുഖം നോക്കാതെ നീതിപൂർവ്വം വിധിക്കുന്നതും ഏഷണി പറയാതിരിക്കുന്നതും സഹോദരനെ ഹൃദയംകൊണ്ടു വെറുക്കാതിരിക്കുന്നതും ആരോടും പകയോ പ്രതികാര ചിന്തയോ വെച്ചുപുലർത്താതിരിക്കുന്നതുമെല്ലാം ഇതിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഏശയ്യാ പ്രവാചകനും ഇതേ ശൈലിയിൽ തന്നെയാണു സംസാരിക്കുന്നത്: നീതിയുടെ മാർഗത്തിൽ ചരിക്കുകയും സത്യം സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ, മർദ്ദനം വഴിയുള്ള നേട്ടം വെറുക്കുന്നവൻ, കൈക്കൂലി വാങ്ങാതിരിക്കാൻ കൈ കൂടയുന്നവൻ, രക്തച്ചൊരിച്ചിലിനെപ്പറ്റി കേൾക്കാതിരിക്കാൻ ചെവിപൊത്തുന്നവൻ, തിന്മ ദർശിക്കാതിരിക്കാൻ കണ്ണുകളടയ്ക്കുന്നവൻ - അവൻ ഉന്നത

ങ്ങളിൽ വസിക്കും (ഏശ 33:1-15). ഈശോയെ തിരസ്കരിച്ച വരുടെ പാത പിന്തുടരുന്നവർ എന്നും എല്ലായിടത്തും ഉണ്ടാകുമെന്നും അവിടുത്തേക്കും അവിടുത്തെ പ്രവാചകന്മാർക്കും നേരിട്ട സഹനങ്ങൾ അവിടുന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കും നേരിടേണ്ടി വരുമെന്നും പൗലോസ് ശ്ലീഹാ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു (1 തെസ 2:14-20). തനിക്കു നീതി നടത്തിക്കിട്ടുവാൻവേണ്ടി ഭഗ്നാശയാകാതെ ന്യായാധിപനോടു യാചിച്ച വിധവയുടെ മനോഭാവത്തോടെ വേണം നമ്മളും പ്രാർത്ഥിക്കാൻ എന്ന് ഉപമയിലൂടെ ഈശോ പഠിപ്പിക്കുന്നു (ലൂക്കാ 18:1-8). രാവു പകലും തന്നെ വിളിച്ചു കരയുന്ന തന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വർക്കു ദൈവം നീതി നടത്തിക്കൊടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

ലേവ്യ 19:15-18. C C C- 1807, 2011, 2055, 2069, 2196.

ഏശ 33:1-15. C C C- 1829, 1989, 1991, 2447.

1 തെസ 2:14-20. C C C- 75, 77, 307, 857, 858, 597.

ലൂക്കാ 18:1-8. C C C- 675, 2098, 2559, 2574, 2613, 2668, 2839.

ഏലിയാ-സ്തീവാ-മുശക്കാലങ്ങൾ

ഏലിയാ-സ്തീവാ-മുശ ഒന്നാം ഞായർ (ഏലിയാ ഒന്നാം ഞായർ)

ഈജിപ്തിലെ അടിമത്തത്തിൽനിന്ന് വിമോചനമരുളി, ഇസ്രായേലിനെ സംരക്ഷിച്ച് വാഗ്ദത്തനാട്ടിലേക്ക് നയിച്ച വിമോചകനാണ് കർത്താവ് (നിയ 6:20-25). ജറുസലേമിനെ രക്ഷിക്കുകയും മോചിപ്പിക്കുകയും അഭയം നല്കി ജീവൻ പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ് കർത്താവ് (ഏശ 31:4-9). അന്ധതയുടെ ഇരുളിൽ നിന്ന് മിശിഹായാകുന്ന വെളിച്ചത്തിലേക്ക് കടന്നു വരുന്ന യാചകൻ ഈശോമിശിഹായിൽ വിമോചകനായ കർത്താ

വിനെ കണ്ടെത്തുന്നു (ലൂക്ക 18:35-43). സഹ നത്തിൽ പതറാതെ പ്രതീക്ഷയോടെ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കുവാൻ പൗലോസ് ശ്ലീഹ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു (2 തെസ 1:3-10).

നിയ 6:20-25. C C C- 762, 2056, 2063.

ഏശ 31:4-9. C C C- 220, 1611.

2 തെസ 1:3-10. C C C- 737, 871, 872, 1041

ലൂക്കാ 18:35-43. C C C- 548, 549, 1443, 2736, 2737.

ഏലിയാ-സീവാ-മുശ രണ്ടാം ഞായർ
(ഏലിയാ രണ്ടാം ഞായർ)

ഒരുക്കമുള്ള ഹൃദയത്തിൽ മാത്രമേ ദൈവവചനം നൂറു മേനിയും അറുപതുമേനിയും മുപ്പതുമേനിയും വിളവു നല്കുകയുള്ളൂ. വചനം കേട്ടു ഗ്രഹിക്കാനും ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുവാനും ഒരുക്കമുള്ളവരായിരിക്കണമെന്ന് കർത്താവ് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു (മത്താ 13:1-9, 18-23). ഹൃദയങ്ങളെ വചനത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നത് കർത്താവാണ്. കർത്താവിന്റെ വചനം വേഗത്തിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നവരായിത്തീരാൻ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് പൗലോസ് ശ്ലീഹ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു (2 തെസ 2:14-3:3). തന്നെ സ്നേഹിക്കുകയും കല്പനകൾ പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരോട് ആയിരം തലമുറകൾവരെ ഉടമ്പടി പാലിക്കുകയും അചഞ്ചലമായ സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ് ദൈവം. ദൈവത്തിന്റെ വചനം - അതായത്, അവിടുന്ന് കല്പിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും നിയമങ്ങളും - അനുസരിച്ച് ജീവിക്കണമെന്ന് അവിടുന്ന് അരുൾചെയ്യുന്നു (നിയ 7:7-11). ദൈവാനുഗ്രഹത്തിന്റെ നിറവിൽ ജീവിക്കുന്നവനോട് പ്രത്യേകമാംവിധം കരുണ കാണിച്ച് ദൈവം അവനെ പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്ന് ഏശയ്യാ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു (ഏശ 30:18-26).

നിയ 7:7-11. C C C- 215, 218.

ഏശ 30:18-26. C C C- 302, 314, 385, 2115.

2 തെസ 2:14-3:3. C C C- 737, 872, 2427, 2830.

മത്താ 13:1-23. C C C- 29, 546, 787, 827.

ഏലിയാ-സ്ലീവാ-മുശ മൂന്നാം ഞായർ
(ഏലിയാ മൂന്നാം ഞായർ)

കർത്താവിന്റെ നിയമങ്ങൾ ശ്രവിച്ച് വിശ്വസ്തതയോടെ പാലിക്കുന്നവന് ലഭിക്കുന്ന കൃപാകടാക്ഷങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് നിയമാവർത്തന പുസ്തകം പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. എതിരാളികളെ സംഹരിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവം നീതിമാനെ സംരക്ഷിക്കും (നിയ 7:12-16). ധർമ്മനിഷ്ഠയോടെ ഭരണം നടത്തുന്ന രാജാവിന്റെ കാലത്ത് ദൈവം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന അനുഗ്രഹസമൃദ്ധിയെക്കുറിച്ചാണ് ഏശയ്യാ പ്രതിപാദിക്കുന്നത് (ഏശ 32:1-8). സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രഘോഷണം പൗലോസ് സ്ലീഹായെ സുവിശേഷത്തിന്റെ ആനന്ദത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. എന്ത് പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടായാലും അതൊക്കെ മിശിഹായെപ്രതി ആണെങ്കിൽ ആനന്ദഹേതുവാണെന്ന് സ്ലീഹാ പഠിപ്പിക്കുന്നു. തനിക്ക് ജീവിക്കുകയെന്നാൽ മിശിഹായും മരിക്കുകയെന്നാൽ നേട്ടവുമാണെന്ന് സ്ലീഹാ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു (ഫിലി 1:12-25). വചനത്തിൽ വേരുമ്പനി വളരുന്നവർക്ക് മറ്റൊരു ശക്തിയും തടസ്സമായിത്തീരില്ലെന്ന് ഈശോ പഠിപ്പിക്കുന്നു. നല്ല വിത്തിൽനിന്ന് മുളച്ച നല്ല ഗോതമ്പ് ചെടികൾക്കൊപ്പം കളകൾ വളർന്നാലും അവയൊന്നും ഗോതമ്പുചെടികൾക്ക് ഹാനി വരുത്തില്ലെന്ന് ഉറപ്പുപറയുന്ന കർഷകനെപ്പോലെ വചനാധിഷ്ഠിതജീവിതം നയിക്കുന്ന നീതിമാനെക്കുറിച്ച് ഈശോ ഉറപ്പ് നൽകുന്നു (മത്താ 13:24-30).

സുവിശേഷപ്രഘോഷണ മാർഗരേഖ

നിയ 7:12-16. C C C- 709, 1961, 1962.

ഏശ 32:1-8. C C C- 407, 2304.

ഫിലി 1:12-25. C C C- 1005, 1010, 1011, 1021, 1025, 1698.

മത്താ 13:24-30. C C C- 787, 827, 1034.

ഏലിയാ-സ്തീവാ-മുശ നാലാം ഞായർ (സ്തീവാ ഒന്നാം ഞായർ)

അടിമത്തത്തിന്റെ ഭവനമായ ഈജിപ്തിൽനിന്ന് ഇസ്രായേൽ ജനത്തെ വിമോചിപ്പിച്ച്, മരുഭൂമിയാത്രയിൽ പരിപാലിച്ചു നയിച്ച് വാഗ്ദത്തഭൂമിയിലെത്തിച്ച ദൈവമായ കർത്താവിനെ വിസ്മരിക്കരുത് എന്ന താക്കീതാണ് ആദ്യവായനയിൽ മോശയിലൂടെ ദൈവം നമുക്കു നൽകുന്നത് (നിയ 8:11-20). വാഗ്ദത്തഭൂമിയിൽ ദൈവം തന്റെ ജനത്തിനു പ്രദാനംചെയ്യുന്ന സുരക്ഷിതത്വത്തെയും പ്രശാന്തതയെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണ്, ഉത്സവങ്ങളുടെ നഗരമായ സീയോനെ നോക്കുവിൻ (ഏശ 33:20) എന്ന് ഏശയ്യാ പ്രവാചകൻ പറയുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിലായി രുന്നിട്ടും, തനിക്കു ദൈവത്തോടുള്ള തുല്യതയെ മാറ്റിവയ്ക്കാൻ പറ്റാത്ത കാര്യമായി പരിഗണിക്കാതെ, തന്നെത്തന്നെ ശൂന്യനാക്കിയ മിശിഹായുടെ മനോഭാവം അവിടുത്തെ അനുഗമിക്കുന്നവർക്കും ഉണ്ടാകണമെന്നു പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു (ഫിലി 1:27-2:11). ഈശോ പ്രഘോഷിച്ച സ്വർഗരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം ശ്രോതാക്കളിൽ നിന്നു അനുതാപം ആവശ്യപ്പെടുന്നു (മത്താ 4:17). അനുതാപം അഥവാ മാനസാന്തരം ഈശോയിലേക്കുള്ള പൂർണ്ണമായ തിരിയലാണ്. ആദ്യ ശിഷ്യന്മാർ ഈശോയെ അനുഗമിച്ചപ്പോൾ അനുതപിക്കുകയായിരുന്നു; ഈ മാനസാന്തരത്തിന്റെ പ്രായോഗിക ഫലങ്ങളാണ് ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിൽ ഈശോ വ്യക്തമാക്കുന്നത് (മത്താ 5:1-16).

നിയ 8:11-20. C C C- 707, 710, 1961.

ഏശ 33:13-24. C C C- 1502, 1807.

ഫിലി 2:1-11. C C C- 201, 411, 434, 612, 623, 633, 1692, 2842.

മത്താ 4:12-17. C C C- 581, 878, 1716, 1717, 1720, 1722, 2518.

ഏലിയാ-സ്ലീവ-മുശ അഞ്ചാം ഞായർ (സ്ലീവാ രണ്ടാം ഞായർ)

ദുശ്ശാഠ്യക്കാരായ ഇസ്രായേൽജനത്തിന്റെ നീതി നിമിത്തമല്ല, മറിച്ച് പിതാക്കന്മാരായ അബ്രാഹത്തോടും ഇസഹാക്കിനോടും യാക്കോബിനോടും ചെയ്തിരുന്ന വാഗ്ദാനം നിറവേറ്റാൻ ദൈവം തയ്യാറായതു മൂലമാണ് അവർക്കു കാനാൻ ദേശത്തു പ്രവേശിക്കാനായത് (നിയ 9:1-8). സർവജനതകൾക്കുമായി കർത്താവൊരുക്കുന്ന വിരുന്നിനെക്കുറിച്ചാണ് ഏശയ്യാ പ്രവാചകൻ അറിയിക്കുന്നത് (ഏശ 25:1-8). അവിടുന്ന് മരണത്തെ എന്നേക്കുമായി ഗ്രസിക്കും; സകലരുടെയും കണ്ണീർ അവിടുന്ന് തുടച്ചുമാറ്റും. അപസ്മാരം ബാധിച്ച ബാലനെ സുഖപ്പെടുത്തിയതുപോലുള്ള സംഭവങ്ങളിലൂടെ ഈശോ ഈ പ്രവചനം പൂർത്തിയാക്കുകയായിരുന്നു (മത്താ 17:14-27). പൗലോസ്സ്ലീഹാ തനിക്കു ലാഭമായിരുന്നവയെല്ലാം നഷ്ടമായി കരുതിയത് മിശിഹായെ നേടാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു. കാരണം, മിശിഹായിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന നീതിയിലൂടെ മാത്രമേ ഒരുവൻ നീതിമതകരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂവെന്ന് വി. പൗലോസിന് അറിയാമായിരുന്നു (ഫിലി 3:1-14).

നിയ 9:1-6. C C C- 1807, 1991.

ഏശ 25:1-8. C C C- 275, 302, 2115, 2782, 2785.

ഫിലി 3:1-14. C C C- 133, 428, 648, 989, 752, 1006.

മത്താ 17:14-27. C C C- 517, 554, 586, 1503, 1504, 1506.

ഏലിയാ-സ്ലീവാ-മുശ ആറാം ഞായർ (സ്ലീവാ മൂന്നാം ഞായർ)

വിശ്വാസപരീക്ഷണത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ തെല്ലും പതറാതെ കാനാൻകാരി സ്ത്രീ തന്റെ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നു. അങ്ങനെ കർത്താവിന്റെ പ്രീതിക്ക് പാത്രമായി (മത്താ 15:21-28). ദൈവം സവിശേഷമായ സ്നേഹവായ്പ്പോടെ ഇസ്രായേലിനെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് രക്ഷിച്ച് പരിപാലിച്ചിട്ടും അത് തിരിച്ചറിയാതെ പാപത്തിന്റെ വഴിയിൽ ചരിച്ചവരെയും ദൈവം കാരൂണ്യപൂർവ്വം സംരക്ഷിക്കുന്നു (നിയ 9:13-24). ദൈവമായ കർത്താവ് ഇസ്രായേലിനെ സംബന്ധിച്ച് ശാശ്വതമായ അഭയശിലയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ നാമവും അവിടുത്തെ ഓർമ്മയുമാണ് ഇസ്രായേലിന്റെ ഹൃദയാഭിലാഷം (ഏശ 26:1-11). കർത്താവിൽ വിശ്വസിച്ചു ഒരു പതർച്ചയും കൂടാതെ ആ വിശ്വാസത്തിനനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യരിൽ എല്ലാ ധാരണകളെയും അതി ലംഘിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സമാധാനം കുടികൊള്ളും (ഫിലി 4:4-9).

- നിയ 9:13-24. C C C- 953, 1472, 1852, 1856, 1949.
- ഏശ 26:1-11. C C C- 737, 871, 1962, 2037.
- ഫിലി 4:4-9. C C C- 273, 308, 1460, 1803, 2633.
- മത്താ 15:21-28. C C C-439, 448, 548, 2610, 2611.

ഏലിയാ-സ്ലീവാ-മുശ ഏഴാം ഞായർ (സ്ലീവാ നാലാം ഞായർ)

ദൈവമായ കർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കുകയും പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണാത്മാവോടുംകൂടെ അവിടുത്തെ സേവിക്കുകയും വേണം. ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള സമസ്തവും കർത്താവിന്റേതാകുന്നു. ഇസ്രായേലിനെ സ്നേഹിക്കുകയും അതിനെ സ്വന്തമായി തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തവനാണ് കർത്താവ് (നിയ 10:12-20). രക്ഷയുടെയും ജ്ഞാനത്തിന്റെയും അറിവി

ന്റെയും സമൃദ്ധി തന്നെയാണ് കർത്താവ്. അവിടുന്നാണ് ഓരോ പ്രഭാതത്തിലും നമ്മുടെ കരവും കഷ്ടതയുടെ കാലത്ത് നമ്മുടെ രക്ഷയും (ഏശ 33:2-10). കർത്താവിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിക്കുന്നവർ സഹോദരങ്ങളുടെ ഉത്കർഷം മുൻനിർത്തി വേണം പെരുമാറാൻ എന്ന് സുവിശേഷവും ലേഖനവും ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. ചെറിയ സഹോദരന് ഇടർച്ചയ്ക്ക് ഹേതു വാകുന്നത് ദൈവതിരുമുമ്പിൽ ഗൗരവമേറിയ കുറ്റമാണെന്ന് സുവിശേഷം മുന്നറിയിപ്പ് തരുന്നു (മത്താ 18:1-9). സഭാസമ്മേളനങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരും തങ്ങളുടെ വരങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കുന്നത് മറ്റുള്ളവരെ പരിഗണിച്ചു കൊണ്ടുവേണമെന്ന് പൗലോസ് ശ്ലീഹ പഠിപ്പിക്കുന്നു (1 കോറി 14:26-33).

നിയ 10:12-20. C C C- 322, 1831.

ഏശ 33:2-10. C C C- 309, 313, 314.

1കോറി 14:26-33. C C C- 736, 799, 801, 951, 1845, 2003.

മത്താ 18:1-9. C C C- 2284, 2285, 2287, 2326, 2732, 2733.

ഏലിയാ-സ്ലീവാ-മുശ എട്ടാം ഞായർ (മുശ ഒന്നാം ഞായർ)

ദൈവത്തിന്റെ നീതിയുടെയും കാര്യങ്ങളുടെയും മാനദണ്ഡം മാനുഷികചിന്താശൈലികൾക്കതീതമാണ്. അവ സാനം വരുന്നവനെയും ഒന്നാമനായി കാണുന്ന മനോഭാവമാണ് ദൈവത്തിന്റേത് (മത്താ 20:1-16). മനുഷ്യഭാവനയ്ക്കും ചിന്താഗതികൾക്കും അതീതനായ അതുല്യനാണ് ദൈവമെന്ന് ഏശയ്ക്കായുടെ പ്രവചനത്തിൽ വായിക്കുന്നു (ഏശ 40:12-17). ഇസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രം മുഴുവൻ ജനത്തിനുവേണ്ടി ദൈവം പ്രവർത്തിച്ച വിസ്മയകരങ്ങളായ കാര്യങ്ങളാണ്. എന്നാൽ, ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് പാത്രീഭൂതരാകണമെങ്കിൽ അവിടുത്തെ കല്പനകൾ പാലിക്കുന്നവരായിരിക്കണമെന്ന് കർത്താവ് പഠിപ്പി

സുവിശേഷപ്രഘോഷണ മാർഗരേഖ

ക്കുന്നു (നിയ 11:1-9). മിശിഹായെക്കുറിച്ചുള്ള അന്യമാകുന്ന പരിമളം ലോകത്തിന് മുഴുവനും പകർന്ന് കൊടുക്കാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ് ശ്ലീഹന്മാർ. മിശിഹായെക്കുറിച്ചുള്ള അന്യത്തിന്റെ പ്രഘോഷകരാണ് തങ്ങളെന്ന് പൗലോസ് ശ്ലീഹ പഠിപ്പിക്കുന്നു (2കോറി 2:12-17). അതുല്യശക്തിയും അത്യുതവുമായ ദൈവത്തിന്റെ ലോകത്തിലെ സാന്നിധ്യമാണ് ഈശോമിശിഹാ.

നിയ 11:1-9. C C C- 62, 64, 309, 324, 431.

ഏശ 40:12-17. C C C- 719, 754, 990.

2കോറി 2:12-17. C C C- 2154, 1294.

മത്താ 20:1-16. C C C- 1805, 1807, 2411, 2434.

ഏലിയാ-ശ്ലീഹാ-മുശ ഒമ്പതാം ഞായർ (മുശ രണ്ടാം ഞായർ)

കർത്താവിന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിക്കുന്നതാണ് അനുഗ്രഹമെന്ന് നിയമാവർത്തനപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കുന്നു (നിയമ 11:26-32). എന്നാൽ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന് അവന്റെ വിശ്വാസത്തിലൂടെ ദൈവാനുഗ്രഹം നേടാമെന്ന് സുവിശേഷം പഠിപ്പിക്കുന്നു. സിനഗോഗയികാരിയും രക്തസ്രാവക്കാരിയും ആഴമേറിയ വിശ്വാസത്തിലൂടെ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയ്ക്ക് പാത്രീഭൂതരായിത്തീർന്നു (ലൂക്ക 8:41-56). ജഡമോഹങ്ങൾ എന്നതിനേക്കാൾ ആത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ സാക്ഷാത് ക്കരിക്കുന്നതിന് മുൻഗണന നല്കണമെന്ന് ഗലാത്തിയാക്കാർക്കുള്ള ലേഖനത്തിലൂടെ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ പഠിപ്പിക്കുന്നു (ഗലാ 5:16-26). ഇസ്രായേലിന് അസ്തിത്വം നല്കുകയും അവരെ പരിപാലിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കർത്താവ് താനാണെന്നും ഇനിയും അവരെ വിജയത്തിൽ പാലിക്കുമെന്നും ഏശയ്യായുടെ പ്രവചനത്തിലൂടെ കർത്താവ് പഠിപ്പിക്കുന്നു (ഏശ 41:1-7).

നിയ 11:26-32. C C C- 1293, 2055, 2072.

ഏശ 41:1-7. C C C- 268, 302, 314, 431, 2810.

ഗലാ 5:16-26. C C C- 162, 578, 1470, 1852, 2819, 2515.

ലൂക്കാ 8:41-56. C C C- 26, 142, 227, 517, 1503, 1507.

ഏലിയാ-സ്ലീവാ-മുശ പത്താം ഞായർ (മുശ മൂന്നാം ഞായർ)

പ്രപഞ്ചസ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ഈശോമി ശിഹ സർവ്വസൃഷ്ടജാലങ്ങളുടേയും കർത്താവാണ്. കാറ്റും കടലും അവനെ അനുസരിക്കുന്നു (മത്താ 8:23-34). പ്രപഞ്ചശക്തികളെ ദേവന്മാരായികണ്ട് ആരാധിക്കാൻ പ്രലോഭിതരായിത്തീർന്ന ഇസ്രായേൽ ജനത്തെ ശിക്ഷയുടെ ഭീകരാവസ്ഥ ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ ദൈവം താക്കീത് ചെയ്യുന്നു (നിയ 13:12-18). സത്യദൈവമായ കർത്താവിനെ വെടിഞ്ഞ് പ്രപഞ്ചശക്തികൾ മാത്രമായ അന്യദേവന്മാരിലേക്ക് തിരിയുന്നത് ശരിയല്ല. സത്യദൈവമായ കർത്താവ് എന്നെന്നും ഇസ്രായേലിനോടൊപ്പമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ഏശയ്യായുടെ പ്രവചനം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു (ഏശ 41:8-16).

നിയ 13:12-18. C C C- 709, 1964, 2063, 2066.

ഏശ 41:8-16. C C C- 302, 314, 324.

ഗലാ 6:1-10. C C C- 1214, 1642, 2030.

മത്താ 8:23-34. C C C- 26, 142, 157, 550, 846, 1673, 2610.

ഏലിയാ-സ്ലീവാ-മുശ പതിനൊന്നാം ഞായർ (മുശ നാലാം ഞായർ)

ദൈവത്തിന്റെ കല്പന വെടിഞ്ഞ് ദേവന്മാരെ ആരാധിച്ച ജനങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ കർത്താവ് പരിപാലിക്കുന്നു (നിയ 12:29-32). ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു പരിപാലിക്കുന്നവനായ

കർത്താവ് ജനത്തെ കൈപിടിച്ചു നടത്തി സംരക്ഷിക്കുന്നു. ജനത്തിന് സമഗ്രമായ മോചനമരുളുന്നവനാണ് അവിടുന്ന് (ഏശ 42:1-9). വിശ്വാസജീവിതത്തിൽ വ്യക്തികൾ തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളോടും കുടുംബത്തോടുമുള്ള കടമകൾ നിറവേറ്റേണ്ട ആവശ്യകത തിമോത്തിയെ പൗലോസ് ശ്ലീഹ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ദൈവതിരുമുഖിൽ കുറ്റമറ്റവരായിരിക്കാൻ അനിവാര്യമായ കാര്യം അടുത്തുബന്ധപ്പെടുന്ന മനുഷ്യരോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ കുറ്റമറ്റവരായിരിക്കുകയെന്നതാണ് (1 തിമോ 5:1-10). മനുഷ്യന്റെ ഉത്ഥാന യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ച് പഠിപ്പിക്കുന്ന ഈശോ അമർത്യനായ ദൈവം നിത്യതയിലേക്ക് ജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നവരുടെ ദൈവമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ഇഹലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും അവിടുന്ന് കർത്താവായ ദൈവമാണ് (മത്താ 22:23-33).

- നിയ 12: 29-32. C C C- 713, 1070, 2096, 2135, 555.
- ഏശയ്യ 42:1-9. C C C- 580, 601, 608, 615.
- 1തിമോ 5:1-10. C C C- 2230, 1446, 1664, 1620.
- മത്താ 22:23-33. C C C- 686, 988, 1004, 1015, 1017.

പള്ളിക്കൂദാശക്കാലം

പള്ളിക്കൂദാശ ഒന്നാം ഞായർ

മിശിഹായിൽ വിശ്വസിച്ചു അവനെ ഏറ്റുപറഞ്ഞ പത്രോസിനെ സഭാസൗധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി മിശിഹാ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ സഭ പടുത്തുയർത്തപ്പെടുന്നത് പത്രോസിന്റെ പാറപോലെ ഉറച്ച വിശ്വാസത്തിന്മേലാണ് (മത്താ 16:13-19). ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ച മോശ അവിടുത്തെ കല്പനയനുസരിച്ച് ദൈവത്തിന് വസിക്കാനുള്ള കൂടാരം നിർമ്മിക്കുന്നു. മോശ നിർമ്മിച്ച കൂടാരം പത്രോസിനു മേൽ പണിയപ്പെട്ട സഭയുടെ പ്രതിരൂപമാണ് (പുറ 40:17-29,34-

38). ദൈവസാന്നിധ്യം നിറഞ്ഞ സ്വർഗ്ഗീയ ദൈവാലയം ഏഴുതൊട്ടാ ദർശിക്കുന്നു. മഹത്തീകരിക്കപ്പെട്ട സഭയുടെ ചിത്രമാണ് ദർശനത്തിൽ പ്രതീകാത്മകമായി ഏഴുതൊട്ടാ കാണുന്നത്. സ്വർഗ്ഗീയദൈവാലയമാകുന്ന സഭയുടെ മഹത്ത്വം സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (ഏഴ 6:1-8). സഭാജീവിതത്തിന്റെ സർവ്വമാനങ്ങളിലും സർവ്വോത്കൃഷ്ടമായി നിലകൊള്ളുന്നത് സ്നേഹമാണ്. സഭയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനശക്തി സ്നേഹം ഒന്നുമാത്രമാണ് (1കോറി 13:1-13).

പുറ 40:17-29,34-38. C C C- 697, 1181, 1383, 2570.

ഏഴ 6:1-8. C C C- 208, 332, 712, 1137, 1138, 2584, 2809.

1 കോറി 13:1-13. C C C- 735, 773, 800, 1023, 1265, 1508, 1720, 2519.

മത്താ 16:13-19. C C C- 153, 440, 424, 552, 553, 586, 869, 1444.

പള്ളിക്കുദാശ രണ്ടാം ഞായർ

മോശ നിർമ്മിച്ച കൂടാരവും അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട ശുദ്ധീകരണകർമ്മങ്ങളും യഥാർത്ഥ ദൈവാലയത്തിന്റെയും മിശിഹായിൽ സാക്ഷാത്കൃതമാകുന്ന യഥാർത്ഥ ആരാധനയുടെയും പ്രതിരൂപമാണ് (പുറ 40:1-16). ദൈവവിശ്വാസത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ടവതന്നെയാണ് ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും കരുണയും ഈ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ കൈല്യാം ഉപരിയാണ്. മിശിഹാ സാബത്തിന്റെയും കർത്താവാണ് (മത്താ 12:1-13). സ്വർഗത്തിനും സ്വർഗാധിസ്വർഗത്തിനും ഉൾക്കൊള്ളാനാകാത്ത ദൈവത്തിന്റെ പ്രതീകാത്മക സാന്നിധ്യമാണ് സോളമന്റെ ദൈവാലയത്തിലുള്ളത് (1 രാജാ 8:22-29). സഭയാകുന്ന പുതിയ ദൈവാലയത്തിൽ ദൈവപുത്രനായ മിശിഹാ തന്നെയാണ് പുരോഹിതനായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നത് (ഹെബ്രാ 8:1-6).

സുവിശേഷപ്രഘോഷണ മാർഗരേഖ

പുറ 40:1-16. C C C- 1182, 120, 58, 2570.

1 രാജാ 8:22-29. C C C- 697, 2580, 2577, 2846.

ഹെബ്രോ 8:1-6. C C C- 433, 1070, 1965.

മത്താ 12:1-13. C C C- 581, 582, 2100, 2171, 2172, 2173.

പള്ളിക്കുദാശ മൂന്നാം ഞായർ

ഇസ്രായേലിനോടൊപ്പം ദൈവം വസിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ പ്രതീകാത്മക ആവിഷ്കാരമാണ് ദൈവികസാന്നിധ്യത്തിന്റെ കൂടാരം. ഈ കൂടാരത്തെ ആവരണം ചെയ്യുന്ന മേഘം ദൈവിക മഹത്വത്തിന്റെ അടയാളമാണ് (സംഖ്യ 9:15-18). എന്നാൽ യഥാർത്ഥ ദൈവികവാസസ്ഥാനമാകുന്ന ദൈവാലയം മിശിഹായുടെ ശരീരം തന്നെയാണെന്ന് യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം വ്യക്തമാക്കുന്നു (യോഹ 2:13-22). സ്വരക്തം ചിന്തി പാപമോചനത്തിന്റെ ബലി അർപ്പിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ പുരോഹിതനായ മിശിഹായെയും യഥാർത്ഥ ദൈവികകൂടാരത്തെയും ഹെബ്രായ ലേഖനം കാണിച്ചു തരുന്നു. ഇസ്രായേലിലെ പഴയ ദൈവിക കൂടാരം മിശിഹായുടെ പുതിയ ദൈവികകൂടാരത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമാണ് (ഹെബ്രോ 9:5-15). എന്നേക്കും ഇസ്രായേലിനോട് കരുണ കാണിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവമായ കർത്താവ് ഇസ്രായേലിനോടൊപ്പമുണ്ടാകുമെന്ന് ഏശയ്യായുടെ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നുള്ള വായന വ്യക്തമാക്കുന്നു (ഏശ 54:1-10).

സംഖ്യ 9:15-18. C C C- 302, 314, 2782, 2809, 2810.

ഏശ 54:1-10. C C C- 220, 1604, 1611, 2011.

ഹെബ്രോ 9:5-15. C C C- 433, 522, 579, 586, 614, 1476, 1564.

യോഹ 2:13-22. C C C- 583, 584, 585, 586, 994.

പള്ളിക്കുദാശ നാലാം ഞായർ

ഇസ്രായേൽ മക്കളോടൊപ്പം ദൈവം വസിക്കുന്ന ആലയമാണ് സോളമൻ നിർമ്മിച്ച ദൈവാലയം (1 രാജാ 6:11-19). എസെ

ക്കിയേൽ ദർശനത്തിൽ കണ്ട ദൈവാലയം ഇസ്രായേൽ മക്കളുടെ ഇടയിൽ ദൈവം നിത്യമായി ജീവിക്കുന്ന ഇടമാണ് (എസെ 43: 1-7). മോശയുടെ കൂടാരം മിശിഹായുടെ യഥാർത്ഥ ആലയത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമാണ്. മിശിഹാ പ്രവേശിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ ആലയമാണ് സ്വർഗം (ഹെബ്രോ 9:16-28). ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവസങ്കല്പങ്ങൾ പൂർത്തിയാകുന്നത് മിശിഹായി ലാണ്. മിശിഹാ ദാവീദിന്റെയും കർത്താവായ ദൈവമാകുന്നു വെന്ന് മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം പ്രതിപാദിക്കുന്നു (മത്താ 22:41-46).

- 1 രാജാ 6:11-19. C C C- 842, 1183,1379.
- എസെ 43:1-7. C C C- 82, 119, 128, 129.
- ഹെബ്രോ 9:16-28. C C C- 519, 571, 662, 1021, 1476, 2741.
- മത്താ 22:41-46. C C C- 436, 437, 439, 440, 447.

ഉപസംഹാരം

‘അജപാലനോത്മുഖമായ ദൈവികകല’യെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് മുകളിൽ ചർച്ചചെയ്തത്. സുവിശേഷപ്രഘോഷണചാതുര്യം വളർത്തിയെടുക്കേണ്ടത് എല്ലാ അജപാലകരുടെയും കടമയാണെന്ന് ബൈനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ പാപ്പ ‘കർത്താവിന്റെ വചനം’ എന്ന അപ്പസ്തോലികലേഖനത്തിലും, ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പ ‘സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം’ എന്ന അപ്പസ്തോലികലേഖനത്തിലും ഊന്നിപ്പറയുന്നു.

സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിന്റെ പഴയനിയമ-പുതിയനിയമ പശ്ചാത്തലങ്ങൾ അറിയുന്നത് സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തെ മെച്ചപ്പെടുത്താൻ ഉപകരിക്കും. പഴയനിയമത്തിലെ പ്രവാചകന്മാരെല്ലാവരും ഉത്തമപ്രഭാഷകരും, ദൈവഹിതം ജനത്തെ അറിയിക്കുന്നതിൽ അതീവതല്പരരുമായിരുന്നു. പഴയനിയമ

പ്രവചനങ്ങളുടെ പൂർത്തീകരണമായി മന്നിൽ അവതരിച്ച ഈശോമിശിഹായാണ് സുവിശേഷപ്രഘോഷകരുടെ ഉത്തമ മാതൃക. ഈശോ സുവിശേഷം പ്രഘോഷിച്ചതുപോലെയും ദൈവവചനം വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊടുത്തതുപോലെയും, സുവിശേഷം ദൈവജനത്തിനുമുൻപിൽ പ്രഘോഷിക്കുവാൻ വൈദികർ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈശോയുടെ കാലടികളെ പിഞ്ചെന്ന് ലോകമെങ്ങും പോയി സുവിശേഷം പ്രഘോഷിച്ച ശിഷ്യന്മാരെപ്പോലെ സുവിശേഷപ്രഘോഷകരും ധീരതയോടും തീക്ഷ്ണതയോടും കൂടി ജനതകളോട് സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കണം. ദൈവവചനപ്രഘോഷണം ജീവിതഗന്ധിയായിരിക്കുന്നതിന്റെയും വചനബന്ധിയായിരിക്കുന്നതിന്റെയും ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് ഒന്നാമത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. വചനവ്യഖ്യാനത്തിൽ പുലർത്തേണ്ട മാനദണ്ഡങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഒന്നാമത്തെ അദ്ധ്യായം അവസാനിക്കുന്നത്.

വിശുദ്ധ കുർബാനയിലെ വചനശുശ്രൂഷാഭാഗത്തുള്ള സുവിശേഷവായനയ്ക്ക് ശേഷമാണ് വൈദികൻ ദൈവവചനം വിശ്വാസികൾക്ക് മുറിച്ചു നൽകുന്നത്. ഇതിന് സുവിശേഷപ്രഘോഷകൻ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥപാരായണത്തിലൂടെയും നന്നായി ഒരുങ്ങണം. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരുക്കപ്രക്രിയയിൽ സുവിശേഷപ്രഘോഷകൻ അവലംബിക്കേണ്ട ദൈവികവായനയെന്ന (Lectio Divina) മാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ച് രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥഭാഗത്തെ ശ്രദ്ധയോടെ വായിക്കാനും, വിചിന്തനംചെയ്യാനും, പ്രാർത്ഥിക്കാനും, ധ്യാനിക്കാനും ദൈവികവായന ഒരുവനെ സഹായിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം, ആത്മീയമായും, ബൗദ്ധികമായും, അജപാലനപരമായും ഒരുങ്ങിയ ശേഷമായിരിക്കണം ദൈവവചനം മുറിക്കുവാനായി

സുവിശേഷപ്രഘോഷകൻ വചനവേദയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കേണ്ട തെന്ന് രണ്ടാമദ്ധ്യായം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ആരാധനക്രമവത്സരവും സുവിശേഷപ്രഘോഷണവും തമ്മിൽ ഇഴപിരിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചാണ് മൂന്നാമത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആരാധനക്രമ വത്സരത്തിലെ മംഗലവാർത്താക്കാലം മുതൽ പള്ളിക്കുദാശ കാലം വരെയുള്ള വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവായനകളെ ആരാധനക്രമ പരമായും, അജപാലനപരമായും വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ സുവിശേഷപ്രഘോഷകനെ സഹായിക്കുകയെന്നതാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ മുഖ്യലക്ഷ്യം. ഇക്കാലത്തെ ഞായറാഴ്ചകളിലെ പഴയ നിയമ-പുതിയനിയമവായനകൾ തമ്മിലുള്ള ആന്തരികബന്ധം കണ്ടെത്തുവാനും, അത് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനും അവിടെ പരിശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം സുവിശേഷപ്രഘോഷകന് എപ്രകാരമെല്ലാം ഉപകാരപ്രദമായിത്തീരുമെന്നാണ് നാലാമദ്ധ്യായം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. ആരാധനക്രമവത്സരത്തിലെ വിവിധ ഞായറാഴ്ചകളിലും തിരുന്നാളുകളിലും പ്രസംഗം തയ്യാറാക്കുവാൻ സുവിശേഷപ്രഘോഷകനെ സഹായിച്ചേക്കാവുന്ന ഖണ്ഡികകളുടെ നമ്പറുകൾ മതബോധനഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. മാത്രമല്ല, സുവിശേഷപ്രഘോഷകന് ഉപകാരപ്പെടുന്ന രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ ഡിക്രികളുടെയും റോമൻ രേഖകളുടെയും നമ്പറുകൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അനുബന്ധമായും ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

APPENDIX

Post-Conciliar Ecclesial Sources Relevant to Preaching

THE SECOND VATICAN COUNCIL

Constitution on the Sacred Liturgy *Sacrosanctum Concilium*:
7, 24, 35, 52, 56

Dogmatic Constitution on the Church *Lumen gentium*: 25

Dogmatic Constitution on Divine Revelation *Dei Verbum*:
7-13, 21, 25

Pastoral Constitution on the Church in the Modern World
Gaudium et spes: 58

Decree on the Missionary Activity of the Church *Ad gentes*: 6

Decree on the Ministry and Life of Priests *Presbyterorum ordinis*:
4,18

PAPAL MAGISTERIUM

POPE PAUL VI

Encyclical *Mysterium fidei*: 36

Apostolic Exhortation *Evangelii nuntiandi*: 43, 75-76, 78-79

POPE JOHN PAUL II

Apostolic Exhortation *Catechesi tradendae*: 48

Apostolic Exhortation *Pastores dabo vobis*: 26

Apostolic Exhortation *Pastores gregis*: 15

Apostolic Exhortation *Dies Domini*: 39-41

Apostolic Letter *Novo millennio ineunte*: 39-40

POPE BENEDICT XVI

Apostolic Exhortation *Sacramentum caritatis*: 45-46

Apostolic Exhortation *Verbum Domini*: 52-71

POPE FRANCIS

Apostolic Exhortation *Evangelii gaudium*: 135-159

Encyclical *Laudato Si'*

Code of Canons of the Eastern Churches (CCEO)

Canons 609, 610, 611, 614, 616

DOCUMENTS OF CONGREGATIONS OF THE ROMAN CURIA

Sacred Congregation of Rites, Instruction *Inter oecumenici* (26 November 1964): 53-55

Sacred Congregation of Rites, *Instruction Eucharisticum mysterium* (25 May 1967): 10

Sacred Congregation for Divine Worship, Instruction *Liturgicae instaurationes* (5 September 1970): 2

Congregation for the Clergy, *General Catechetical Directory* (11 April 1971): 13

Congregation for the Clergy, *Directory for the Ministry and Life of Priests* (31 January 1994): 45-46

Congregation for Bishops, *Apostolorum successores* (22 February 2004): 119-122

Bibliography

Catechism of the Catholic Church, Vatican 1997, (Mal. trans.) POC, Kochi 2011.

Homiletic Directory, Congregation for Divine Worship, Vatican 2015.

POPE BENEDICT XVI, *Sacramentum Caritatis*, Vatican 2007 (Mal. trans.) POC, Kochi 2007.

POPE BENEDICT XVI, *Verbum Domini*, Vatican 2010 (Mal. trans.) POC, Kochi 2010.

POPE FRANCIS, *Evangelii Gaudium* , Vatican,2013, (Mal. trans.) POC, Kochi 2014.

POPE FRANCIS, *Laudato Si* , Vatican 2015 (Mal.trans.) POC, Kochi 2015.

